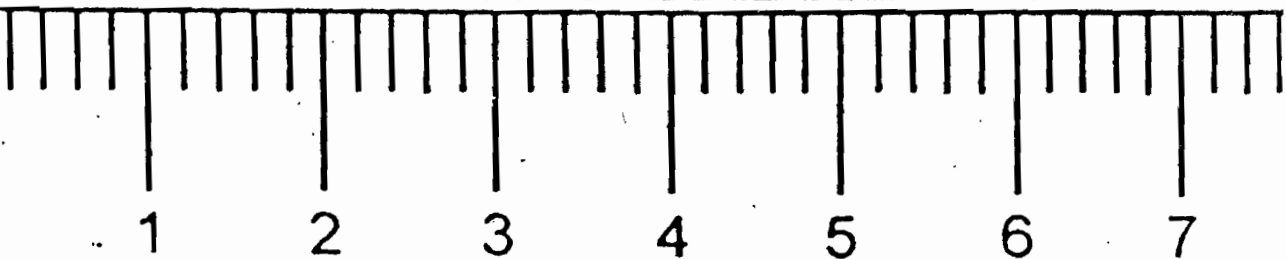

Dit Boeck

Hoort toe Jan

Egbertz Graaf

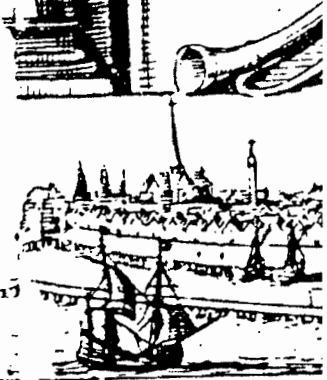
Anno 1692 $\frac{4\text{ mon}}{10\text{ day}}$

HOOFT
Int
PSALM
Lof-
Geeste
*Seer bequā
der Gel*

*Leer
caru
singe*

Bij Pieter S

't Kleyn
HOORNS-LIET-BOECK
Inhoudende certige
PSALMEN DAVIDS,
 Lof-Sanghen, en
 Geestelijcke Liedekens.
*Seer bequæem om inde Vergaderinghe
 der Geloovigen gesongē te worden*
Col. 3. 16.
*Leert ende vermaent mal:
 canderen met Psalmen Lof:
 sangen en Geestelijke liedekens.*

TOT HOORN
Bij Pieter Sacharyasen Boeckverkooper.

174
 G-9
 3
 er.

iden
 ecx-
 ade-
 este-
 n by
 eer-
 ende
 ghe-
 erck
 orten
 gen
 vij-
 n te
 hal-
 e in
 vol-
 ghe-
 ckē.
 sier
 t de
 ey-

To

H

ren)e
lijcke
een v
acht
Liede
gaen
daer
by ee
ende
fen h
word
eenig
weyn
doen
weyn
De ac
uytgh

Tot den Christelijcken Sanger.

Hier hebt ghy (aendachtighe en inden geest verhengden Sanger, die dit boecken sult moghen comen te door-bladeren) eenighe Psalmen, Lof-sanghen ende Geestelijke Liedekens, uyt verscheyden Boecken by een vergadert. Wy weten wel datter vele leerachtighe ende sangh-waerdighe Psalmen ende Liedekens van ons in desen zijn voorbyggaen, als die voornamentlijck het oogh-merck daer op hebben ghehadt om al hier in't corte by een te plaetsen de meest bekentste ghesongen ende die (na onsen oordeel) de bequaemste wijzen hadden om eenstemmelijck ghesonghen te worden. Niet te min soo hebben wyder noch al eenighe uytghesochte Oude Liedekens, die in weynigh boecken te vinden zijn, tot uwe voldoeninghe onderghemenght, als oock eenighe weynighe nieuwen, noyt voor desen ghedruckt. De aenwijsinghen op de kant hebben wy hier uytghelaten, om een ghelijck Formaet met de

A. ij   cley-

4
cleyne Biestkens Testamentjens te hebben, by
de welcke sy nu bequaem connen ghebonden
worden, op dat ghy alsoo ghemackelijck een
lees-ende sangh-boeck by u soudt moghen dra-
ghen. Ick hoop ghy desen onsen arbeyt in't goe-
de sult aennemen en uws zielen nut met ver-
maken hier uyt scheppen, het welcke u gunt en
van herten toewenscht

nwe E. dienstvaerdighe

Ian Ianſz. Deutel.

Singhers ende Sangheressen/
Die het ydel singen laecht/
Die goedts moedts u geern vermaecht
Met gefangh vol Hemel-lesſen:
Hier bindt ghy/schier sonder soecken/
Psalmen/Liedtjens/die ghy kent/
En te singhen zyt gewent:
t Mergh en pit uyt vele Boecken.
Singht dan vrolijk/singht aendachtigh/
Singht en d'Heer in't herte speelt/
Singht al t samen/singht en queelt
Met Godts volck Godts lof eendrachtigh.

Geni-

X
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

by
nden
k een
dra-
goe-
ver-
nt en

lighe
tel.

eni-

001

Eenighe Psalmen Davids.

Den eersten Psalm.

Te niet en gaet inder Godloosen raet/
Die op den wegh der sondaren niet/
staet/
En niet en sit by dē spotters onreyne
Maer dagh en nacht heeft in Gods
Met allepne/

Al sijnen lust/ja spreekt daer van eenpaer/
Die Mensch is wel gelucksaligh boozwaer.
2 Hy sal gelijk zijn eenen schoonen boom/
Gheplant by eenen claren waterstrom/
Die zijn vruchten geeft in bequame tijden/
Van welcken geen drooghe blat valt besijden/
Soo sal de mensche saligh zijn bekent/
Met al ziji doen/ tot welcken hy hem went.
3 Maer soo en ist met den Godloosen niet/
Die als raf berstroyt werden daerment siet/
D'welck van den wint hier en daer wert gedzeben/
Soo sullen sy in Gods gerichte beben/
En niet bestaen: maer haest vergaen beschaemt/

A ij

Met

6

Enighe

Maet den vromen werden sy niet genaemt.
4 God kent den wegh end' der vromen ghemoet/
Hy vzaeght sorghe vooz hen end' vooz haer goet/
Dies sullen sy wel ghelucksaligh wesen/
Maer nademael dat onse Godt ghepresen/
Op der Godloosen weggen niet en acht/
Sy end' haer doen werden tot niet gebracht.

Den v. Psalm.

002

Verhoort/O God/mijn woorden clachtigh
Laet u oozen op zyn ghedaen/
End' wilt doch d'oozake verstaen
Mijns claghens end' suchtens eendzachtigh/
O Heer almachtigh.

2 Hebt acht op mijn suchen gestadigh/
Mijn God end' Coningh groot geacht/
Dewyl ick tot u met aendacht
Mijn smeecken doe/O Heer genadigh/
Ende welbadigh.

3 Des morggens vzoegh vooz den daghrade/
Sult ghy my verhooren eenpaer/
Want seer vzoegh sal ick u voozwaer
Bidden / wachtende vzoegh end' spade/
Op u ghenade.

4 Ghy zijt een God die de boosheden
Niet en bemint/maer wederstaet:
By u zijn de boosdaders quaet
Maet haren doen en boose zeden

Gantsch

Psalmen Davids.

7

Gantsch niet gheleden.

5 De dwaesen die na u niet bzaighen/
Sullen booz u verschijnen niet/
Want ghy die hatet/somen siet/
Die boosheyt doen sonder bertsaghen/
Ja met behaghen.

Pause.

6 Ghy sult uwe gramschap bewijzen
Ober de leughenaers ghemeen:
Dootslaghers bedziigers met een/
Zijn booz God (dien elck Mensch moet pryisen)
Een groot afgrysen.

7 Maer dooz u'goetheyt hoogh geprysen/
Die ghy my bewijst sal ick gaen/
Om u/o Heer/te roepen aen/
In u huys/daer ick sal mits desen/
Godbzuchtigh wesen.

8 Ghelept my/Heer/en laet doch blijcken
Wen my u goettheyt/dat my niet
Mijn haters bzenghen in't berdziet/
Lept my op u padt desgelijcken/
Sonder afwijcken.

9 Daer is geen waerheyt in haer monden/
Haer hert/is valsch/arghlistigh/straf/
Haer keel is als een open graf/
Haer tongh is vol smeeckens bevonden
Tot alken stonden.

10 Verderfts'end' doet te niet haer namen/
Breecht haer raetslagen en haer doen/

A iij

Ber:

moet/
oet/

22
gh

atsch

8

Enighe

Verfroyt om haer boosheyt seer koen:
 Want/Heer/ zy soecken alle t'samen
 Te beschamen.

11 Maer verheught hen 'tgemoot en sinnen
 Die op u vertrouwen altijt/
 Dats' in u Heer werden verblijt/
 Die uwen naem in 't herte binnen
 Troulijck beminnen.

12 Want ghy zijt mild eud overbloedigh/
 Den bromen man Heer/goedertier/
 Met uwe gunst deekt ghy hem schier/
 Als met den schilt/ghy zijt soo goedigh.
 En seer laughmoedigh.

Den vj. Psalm.

003

Wilt my niet straffen Heere/
 Die misdaen heb soo seere/
 In eenen grammen sin/
 In uwen toorn verbaerlijck/
 Castijt my niet soo swaerlijck/
 Als ick wel weerdigh bin.

2 Maer wilt u/Heer/ontfarmen/
 End' ober my erbarmen/
 Ick ben seer swack altijt.

Wilt my gesonthept geben/
 Want mijn ziel end' lijf beben/
 In desen mijnen strijdt.

3 Mijn gheest hem oock ontstellet/

Swac

Sw
 Dree
 O
 Hoe l
 Dat i
 4 W
 Wilt
 Deep
 Se
 Mae
 Mae
 5 M
 Wie i
 D lof
 Mi
 Dwe
 Noct
 6 I
 Dan
 Ick d
 MA
 End
 In m
 7 M
 Is m
 002
 On
 Mijr
 002

Psalmen Davids.

9

Swaer verschicken my quellet/
Dreese maectt my onbzo.

O Heere hoogh gepresen/
Hoe langhe salt noch wesen/
Dat ick moet blijven soo?

4 Ach wilt u tot my keeren/
Wilt oock van my doch weeren/
Dees benauthept niet cleyn.

Seer groot zijn mijn misdaden/
Maer upt louter ghenaden/
Maectt my/Heer/daer van reyn.

5 Want in de doodt seer woede.
Wie ist die daer verbzede
Dlofend' eer bequaem?

Niemand sal inder hellen
Uwen prijs schoon vertellen/
Noch dancken uwen Naem.

6 Ick ben moed' en verslaghen/
Van gantsch den nacht te clagen:
Ick doe swimmen boozwaer.

Mijn bedde met mijn weenen/
End mijn leger met eenen/
In mijn tranen eenpaer.

7 Mijn gedaente met allen/
Is nu Heer gantsch verballen/
Dooz geduerigh gheclagh/

Om dat aen allen zijden/
Mijn byanden verblijden/
Dooz my met groot ghelach.

1:

sinen

b/

03

Swaer

2 b

Op

10

Eenighe

8 Ghy boose wilt nu wijcken/
 Ghy wreede desgelijcken/
 Vertreckt nu haest van hier/
 Godt heeft mijn treurigh claghen/
 Ma zijn goet welbehaghen/
 Verhoort seer goedertier.

9 God en wil niet berachten/
 Mijn gebedt noch mijn clachten/
 Maer hoozt my t' sijner eer/
 Mijn beden hem beweeghen/
 Ick heb van hem vercreghen/
 Mijn begeerten en meer.

10 Daerom zijn nu met schanden/
 Beswaert al mijn vanden/
 Verhaest zijn sy gewis.
 Te rugg' moeten sy keeren/
 Met schaemten en oneeren/
 Want mijn God soo goet is.

Den viij. Psalm. 004

Donse God en Heer seer hoogh ghepresen/
 Hoe heerlijk moet doch uwen Naame wesen
 Ober d'aertrijck strect u heerlijkheyt schoon
 Ja wijder dan daer gaet des hemels Throon.

2 Men siet alsins uwer cracht veel ghetuyghen/
 Sels in den mondt der kinderen die supghen/
 Daer dooz maect ghy tot niet ende beschaemt
 V vanden/dooz u cracht seer vernaemt.

3 Maer

3 Ma
 De He
 De St
 Maec
 4 Als
 Dat is
 Dat gl
 End of

5 Ghy
 Want
 Van h
 Ghy n
 6 Ghy
 Als ee
 Sonde
 Hebt g
 7 Off
 Die gh
 En op
 In vol
 8 De
 De bis
 Dien g
 Maec
 9 O
 Ten re
 Bwes
 Strect

3 Maer als ick wil aensien ende bemercken.
De Hemelen/Heer uwer handen wercken/
De Sterren/de Maene/die ghy dooz 't Woordt/
Maect ende stelt een yder op zijn oort.

4 Als dan spreek ick by my verwondert seere:
Wat ist doch van den armen Mensch/O Heere/
Dat ghy zijner alsoo ghedachtigh zijt/
End ober hem sorghe draeght t'aller tijt:

Pause.

5 Ghy maect hem dat hy God schier zy gelijcke/
Want ghy maect hem overbloedigh en rijcke/
Van heerlijkheyt die doch naect is en bloot/
Ghy maect hem vol met veel goederen groot.

6 Ghy laet hem zijn ober t'werck uwer handen/
Als een Heer der selven in allen landen/
Sonder uptnemen/alles in 't gemeen/
Hebt ghy hem onderdaen gemaect met een.

7 Ossen/Schapen/haer wolle/end' haer bellen/
Die ghy op de Bergen boedt sonder quellen/
En op dat belt weyden doet ober al/
In bossen/berghen/en in menigh dal.

8 De bliegende vogelen die wel singhen/
De visschen des Meyns/ en oock alle dinghen/
Dien ghy haer wesen en den adem gheeft/
Maect ghy hem onderdaen/Ja al dat leeft.

9 O onse God en Heer seer hoogh gepresen/
Ten rechten moet uwen naem heerlijk wesen/
Dwes Naems heerlijkheyt in overbloet/
Streckt veel wyder dan den Aertbodem doet.

Den

n
ion
en/
aer

Den ix. Psalm.

005

Heer ick wil u upt 'sherten gront/
 Wijzen en oer al doen ront/
 Wonderen in allen wijcken/
 Die niet en zijn om bergelijcken.
 2 In u wil ick wesen verblijt/
 Dat is mijn vzeucht tot deser tijdt
 Wren naem schoon wil ick oock prijzen/
 End' u met lof-sangh eer bewijzen.
 3 Om dat dooz uwe groote macht/
 Mijn byant wijckt en bliet met kracht/
 En dat hy neder lept geslaghen/
 Dooz u aenschijn zwaer om verdragen.
 4 Ghy zijt soo goedt in desen standt/
 Dat ghy mijn saeck neemt by der hant/
 Ghy sit tot mijn hulpe volbeerdigh/
 Op den stoel als Rechter rechtbeerdigh.
 5 Mijn byanden hebt ghy verdaen/
 En de boos al haest doen vergaen/
 Ghy hebt haer gedachtenis prachtigh/
 Te niet ghedaen dooz u handt krachtigh.
 . . . . . Pause.
 6 Wel aen ghy loos mensch wel bekent
 Hebt ghy u booznemen volent?
 En vernielt ons steden verheben?
 Is haren naem gantsch r'onder bleben?
 7 Och neen: want Godt met grooter kracht/

Die

Die en
 Is op
 Ghese
 8 De
 Daer
 Megh
 Van a
 9 De
 Des a
 Ja zij
 Sal v
 10 De
 Sullen
 Want
 Sullen

11 Lo
 Godt d
 Vertel
 Maect
 12 Hy
 End' u
 Dat ge
 Der be
 13 He
 Siet ae
 Wat mi
 14 Da

Die eeuwigly heerschet hoogh gheacht/
 Is op den Stoel soo 't is gebleken/
 Gheseten/ om 't recht upt te spreken.

8 Daer sal hy rechten met bescheyt
 Waertrijck dat hier beneden leyt/
 Weghende de saecken met reden/
 Van alle Menschen hier beneden.

9 Van werdt Godt de toeblycht alleyn
 Des armen diemen acht seer kleyn/
 Ja zijn toeblycht die hem in 't lyden/
 Sal verquicken end' doen verblijden.

10 Dies zy dien ghy Heer u maect cont
 Sullen op u vast staen ghegront/
 Want die tot u gaen Heer ghepresen/
 Sullen hier niet verlaten wesen.

ij. Pause.

11 Hoost nu met lof-sangen seer klaer/
 Godt die tot Zion woont eenpaer.
 Vertelt zijn groote wonderwercken/
 Maect dat's alle Menschen bemercken.

12 Hy gedenckt aen der byzomen bloet/
 End' wzeckt dat met een gram gemoet/
 Dat geschrey wil hy niet verachten
 Der benauder/ noch oock haer klachten.

13 Heer/ ghy die mijn Godt zijt in noot/
 Siet aen mijn kruys end' lyden groot/
 Dat mijn byanden my op dzinghen/
 Met den wegh des doodts wilt my bzingen.

14 Dat ick midden in u gemeen/

Wien

Die

14

Enighe

Wien lofsingh' / end' anders geen /
Zijnde verbljdt / end' oock gedachtigh /
Dat ghy my verlost hebt waerachtich.

15 De boose zijn haestelijck al /
In haer stricken komen ten val /
Haer boeten zijn in't net ghevanghen /
Dat sy vooz my hadden ghehanghen.

ij.

Pause.

16 Soo is Godt geworden bekennt /
Hebbende dit oordeel ghe-ent /
Daer in dat de schalck heeft bebonden /
'Tquaedt sijner listen niet om gronden.

17 Dits secker dat de boose saen /
Haest sullen vallen end' vergaen /
Godt sal die straffen onvertogen /
Die hem niet en hebben vooz ooghen.

18 Maer de Mensch ootmoedigh / o Heer /
Sult ghy vergaten nemmermeer /
Sijn hope die hier is mispresen /
En sal by u niet ydel wesen.

19 Comt doch / Heer / toont nu u ghewelt /
Op dat de Mensch hem niet en stelt
Teghen u / maer dat alle scharen
Vooz u gericht hen openbaren.

20 O Heer die daer eeuwiglijck leeft /
Maect dat der boosen herte beeft /
Doer hen verstaen / dit is mijn wenschen /
Dat sy niet zijn dan swacke Menschen.

Den

Wilt
Die
2
Dol
En
Hoe
Mij
3
Cron
Wilt
Dat
Des
4
Mie
En
Mie
Sien
5
Aee
Wilt
Soo
Doo

Den xiiij. Psalm.

Hoe langh' hebt ghy besloten/Heer/
 Mij te bergeten alsoo seer?
 Sal't altijt sijn/en nemmer enden?
 Wilt ghy u van my eeuwich wenden?
 Die benaut ben soo langhs soo meer.
 2 Hoe langh' sal noch dat herte mijn/
 Vol van anghst en van smerte zyn/
 En daer toe vol sorgen met desen?
 Hoe langh sal mijn vyant noch wesen/
 Mijn verwinner tot mijner pijn?
 3 Aensiet my Godt/ghy zijt mijn kracht/
 Troost mijn hert 'twelck u doet zyn klacht/
 Wilt mijn duyster ooghen verklaren/
 Dat ick in den slaep niet moet baren/
 Des doodts en daer blijbe versmacht.
 4 Op dat hy / die my sterck bebecht/
 Niet seggh' hy is neder ghelecht/
 En dat de vzeucht mijner vyanden/
 Niet dobbel werde t' mijner schanden/
 Siende den val van uwen knecht.
 5 Op u/Heer/ staet mijn hoop alleyn/
 Neemt wegh mijn krups en noot niet kleyn/
 Wilt my uwe vzeucht wederzingen/
 Soo sal ick u lohen met singen/
 Doo; u weldaden in't gemeyn.

006

Den xxiiij. Psalm.

007
Mijn God boedt my als mijn Herder ghepzesen/
 Dies sal ick ghenes dinghs behoeftich wesen/
 In 't groene gras seer lieflijck hy my weydet/
 En aen dat soet water hy my gheleydet/
 Hy verquickt mijn ziel / die seer is verslegghen/
 Om zijns naems wil leyt hy my in zyn wegen,
 2 Al waert schoon dat ic in 't dal des doots giuge/
 End' dat my des doots schaduwē omringhe:
 Ick breesde niet / ghy zyt by my gestadigh/
 En ghy troost my met uwen staf genadigh/
 Ghy maect rijk met goeden seer velehanden/
 Mijn tafel booz d' ooghen mijner hpannen.
 3 Ghy salft mijn hooft met rieckend' oly goedich/
 En schenckt my den Beker vol overbloedigh/
 Ghy sult doen dat uwe gunst / o Heer krachtigh/
 Mijn leven langh by my steeds blijft eendrachtigh
 So dat ick hoop eeuwighlijck vast te woonen/
 In Godes Huys / 'twelck niet is om verschoonen.

Den xxiiiij. Psalm.

668
De aerd' is onses Godts boozwaer/
 En wat sy begrijpt here' en naer/
 Met den menschen daer in woonachtigh:
 Hy heeft die op 't meyz vast gront/

Hy
 M
 2
 Mi
 Mi
 7
 Di
 Mo
 3
 Go
 En
 4
 Dal
 M
 't
 Die
 5
 Ceu
 Dat
 M
 't
 Die

Psalmen Davids.

Hij berijckt die alms in't ront/

Met veel schoone reieren krachtigh.

2 Sijnen Bergh is een hepligh oort/

Wie sal daer op komen nu doort?

Wie sal daer woonen ende blijven?

Die zijn hert en handen heeft reyn/

Die de leughens haet groot en kleyn/

Noch gheen meeneedt en soeckt te drijben/

3 Die mensche sal zegen outfaen/

Godt sal hem oock wel gade slaen/

En dooz zijn goedigheyt bezijden/

Sulcks is 't geslachte taller tijt/

Dat Godt soeckt met herten verblijt/

O Godt Jacobs/ aen allen zijden.

4 Verhooght u groote poozten nu/

Geuwighe deuren verhest u/

Dat ingae de Coningh vol eeren.

Wie is de Coningh soo gheacht?

't Is Godt d' oberwinner met kracht/

Wiens macht niet en is om vermeerren.

5 Verhooght u groote poozten nu/

Geuwighe deuren verhest u/

Dat ingae de Coningh vol eeren.

Wie is de Coningh soo geacht?

't Is Godt der Heerzcrachten vol macht/

Die groot is/ jae een Heer der Heeren.

gheprezen/
sijck wesen/
mp weydet/
leggen/
t wegen,
oots giuge/
uge:
digh/
digh/
chanden/
den.
ly goedich/
edigh/
achtigh/
endzachtig
onen/
schoonen.

668

stigh:

178

Den xxy, Psalm.

23

609

Aijn

Mijn hert hef ick tot u Heere/
 Mijn hoop alleen op u staet/
 Behoedt my doch booz onreert/
 Die my wenscht mijn vbandt quaedt/
 Sp werden Heer/ soo tbetaemt/
 Niet schaemroot die op u bouwen:
 Maer sy sullen zijn beschaemt/
 Die de vrome hier benouwen.
 2 Heer/wijst my doch uwe weggen/
 Die ghy wilt dat ick sal gaen.
 Tot den selven maect genegen
 My/en doet my die verstaen.
 Leert en stert my nae u woort/
 In uwe waerheyt gheprezen:
 Ghy zijt mijn hulp / dies nu voort.
 Wacht ick op u in dit wesen.
 3 Ghedenckt Heer/ aen u goetgheden/
 Stelt u booz ooghen voort
 In groote barmhertigheden/
 Die ghy boozmaels hebt ghedaen.
 Doch vergeet de sondenswaer/
 Mijner jongheydt seer lichtbeerdigh/
 Ghedenckt mijns goetlijck eenpaer/
 Tot mijn hulpe zijt volbeerdigh.
 4 Godt is waerachtigh en goedigh/
 Hy ist en blijft sulcks altydt:
 Een weghe/brenght hy sachtmoedigh
 Den sondaer verballen wijdt.
 Den ootmoedighen leert hy

Sijn

Sijn c
 Op too
 Den a
 5 Go
 Zijn de
 Booz h
 En sijn
 Wilt m
 Bergh
 Ende g
 6 Die
 Onsen
 Die we
 Van den
 Die se
 Met st
 Sijn Z
 Het land
 7 De b
 Is den
 Die Go
 End' sijn
 Mijn
 Op den
 Want h
 Wat al de
 8 Siet

Sijn Godtsalighe boetpaden/
Op toont oock sijn weghen by
Den armen Mensch en beladen.

1. Pause.

5 Goedthept en waerhept verheben
Zijn des Heeren weghen al/
Dooz hem die daer na sijn leven
En sijn ganghen rechten sal.

O Heer dooz uwen naem klaer
Wilt my goedighlyck mijn sonden
Vergheben/want seere swaer/
Ende groot zijn sy gebonden.

6 Wie is hy die altijd spoedigh
Onsen Godt bzeest boven al?
Die werdt gheleert overbloedigh.
Van den wegh dien hy gaen sal.

Die sal besitten sijn goet
Met stilhepdt ende met bzedes
Sijn Zaet sal in overbloedt
Het landt oock besitten mede.

7 De verborghenthept des Heeren
Is den Mensch gheopenbaert/
Die Godt bzeest end' hout in eeren/
End' sijn verbondt wel bewaert.

Mijn hert ende mijn ghemoet
Op den Heer hen alleen setten:
Want hy maecte byz mynen boet
Wat al der Godtloosen netten.

8 Siet my aen met goeder herten/
Bij

Heet

Sijn

Hebt doch med' lijden met my:
Want eenfaem ende vol smerten/
Ben ick heer en gantsch onbep.

Ick werde seere benout/
Daegh'lijcx werdt grooter mijn lijden:
Helpt my/Heer/die u betrouwt/
Wt den noot in desen tijden.

9 Mijn jammer wilt doch aenmercken/
Mijnen anghst en noot aensiet/
Mijn sonden en boose wercken/
Vergheeft my goetlijck om niet.

Siet hoe de vanden mijn/
Moetwillighlijck boben maten/
Die groot van getale zijn/
My seer vbandelijck haten.

10 Dooz haer list mijn ziel bewaret/
Verlost my dat ick niet smaet/
En niet schand' niet zy beswaret/
Want ghy zijt mijn toeberlaet.

Slecht recht ben ick/my behoet/
Want ick sal/Heer/u verwachten.
Israël uyt tegenspoet/
Verlost oock dooz uwe krachten.

Den xxxvj. Psalm.

Op de wijze banden 68. Psalm.

Des boosdoenders wille seer quaedt/
Oheruyghet sekerlijck niet der daedt/

Dat

Dat
Ma
'twe
Mae
Se
Vol b
En h
Des
Hy wi
End'
2 He
Tot d
Men st
Do
Drecl
Ghy t
Hoe
Men d
Te be
Hae
End'
Doert
3 In
End'
Nicht
Ob
D goet
Die st
Dat

Psalmen Davids.

21

Dat hy niet breeft den Heere:

Want hy hem in 't boose behaecht/
Welck hy noch hatet noch beklaecht/
Maer spot den vrome seere:

Seer schad'lijck is de leere sijn/
Dol van leugen ende feijn/
En hy laet hem niet leeren/

Des nachts denckt hy niet dan schalckheydt/
Hy wil blijven inder boosheydt/
End' van geen quaedt hem keeren.

2 Heer u goetheydt en u woort waer/
Tot der lucht en den Hemel klaer/
Men strecken na ons wenschen.

Woordeel vast als een bergh staet/
Drecht diep als een afgront gaet/
Ghy behoet Dee end' Menschenen.

Hoe groot is u goetheyt eenpaer/
Men die onder u bleugelen haer
Te begheben ghedincken.

Haer begeert verbult ghy met goet/
End' aen uwer wellusten bloet
Doert ghy die datse dzincken.

3 In u is des lebens fonteyn/
End' u klaerheyt gheeft ons alleyn
Licht end' verstant om mercken:

Ober de herten onbedleckt/
D goedigheyt/O Heere/ streckt/
Die steets schijnt in u wercken.

Dat my de boet des menschen woert/

B ij

Alst

010
Dat

Niet en vertreed' / end' mp gheen leet
 End' doe / noch slae mits desen.
 Hoe de boose vergaen / doch siet
 Sy blijven in eeuwich verdriet /
 Sonder verlost te wesen.

Den xxxvij. Psalm.

011

D Velt u daer met niet / soo ghy in dit leven /
 Tgheluck der Godloosen moet schoonen aen /
 Den corten boospoet die hen God wil gheben
 Misgunt hen niet / want sy seer haest vergaen /
 Sy moeten als dat hoo op 't velt verdwijnen /
 End' oock ghelijck dat gras verdooren saen.
2 Vertrout Godt / laet u goede wercken schijnen /
 Ghy sult dat Aerdrick besitten hier naer /
 End' ghebruycken met breuchden by van pijnen.
 In Godt sal u blijshap wesen eerbaer /
 Hy sal u al uwe herten begheeren
 Laten volghen na sijn belofte klaer.
3 Werpt de sozgh op God / wilt die van u weren /
 Vertrouwt op hem / ende hy sal seer snel
 Trechten u saken / end' u gheueren.
 D' Bzornigheyt sal hy cond' maken wel /
 End' openbaren uwe deught gheprezen /
 Ghelijck den middagh / die klaer is end' hel.
4 Laet God doen / wacht op hem / wilt stille wesen /
 Zijt onbesnaert / vergramt u / noch sozght niet /
 Als de schalcken dooz spoet zyn hoogh gheresen.

Doet

D
 Vert
 Dat
 5
 Ma
 Die
 D
 So
 Da
 6
 Er
 Sp
 E
 De
 En
 7
 Ma
 Da
 8
 Ma
 H
 D
 D
 9

Doet u sulcx wee/laet varen sulck verdziet:
 Verbindt u niet tot boosdoer/wat sp kallen/
 Dat ghy haren wil niet doet/wel toefiet.
 5 Want een tempeest sal snel over hen vallen/
 Maer die vastelijck verwachten den Heer/
 Die sullen erben 't Verrijck met hen allen/
 De boose sullen vergaen met oneer/
 Soe dat als haer stadt gesocht werdt na desen/
 Daer van en sal ghebonden zijn niet meer.

Pause.

6 De brome sullen een landt uytghelesen
 Erben/ end' niemandt benouwen aldaer/
 Sp werden verheught/verquickt/ja ghenesen.
 De boose soecken/het is openbaer/
 Den brome met anghst/ end' noot te beladen/
 End' bijten de tanden t' samen eenpaer:
 7 Middeler tijdt/soo bespot Godt de quaden:
 Want hy seer klaerlijck siet ende verstaet:
 Dat de stontt komt sijns vals end' sijner schaden.
 Sy trecken haer sweerden seer obstinaet/
 Ende spannen boghen sonder verfsaghen/
 Om den brome te schieten daer hy gaet,
 8 Maer haer epgē sweert sal hen swaerlijc plagē
 Want haer hert sal daermede zijn doozwont/
 Maer boghen werden tot stucken gheslaghen.
 Dat kleyn goet des brome is: t' aller stontt/
 Dupsentmael beter dan 't goet oberbloedigh/
 Des boosen is/die groot is in den gront.
 9 De stercke des boosen mensches hoogmoedigh/
 Verdt

Bij

Werdt

011

leben/
 ouwen aen/
 wil gheben
 vergaen/
 sijnen/
 saen.
 en schijnen/
 aet/
 dan pijnen,
 r/
 in u weren/
 el/
 hel.
 stille wesen/
 ght niet/
 gheresen.
 Doet

Werdt gebroken: Maer Godt dooz sijne kracht/
 Sal zijn der bromer onderhoudingh gesedigh:
 De heere neemt altijd vaderlyck acht/
 Op der bromen leven die hem behagen/
 Haer erfgoet blijft ewigh dagh ende nacht.
 10 Sp werden niet beschaemt tot geenen dagen/
 In dieren tijt: Maer sp werden geboet
 Met broot/als de ander van honger klaghen:
 Maer de hoose vergaen gantsch in kleyuuoets
 Die Godt niet lieben:/ verdwijnen end' falen/
 Ghelijck de toock/end' als de haghel doet.

Pauze.

11 Haer handt ontleent stedes sonder betalen/
 Maer de bromen hebben genoegh altijt/
 Om in liefden den naesten te onthalen.

Godt maectt zijn gesegende seer verblijdt/
 Hy sal hem eenbruchtbaer aertrijck bereyden/
 Maer de verbloecte hy te gronde smijt.

12 Den bromen sal hy in synen wegh leyden/
 End' in synen padt die engh is end' smal/
 Sal hy hen zijn jonst rijckelijck uytbeyden.

Doch soe hy onbersiens komt tot den val/
 Hy sal dan niet tot stucken zijn geslagen/
 Want Godts handt hem wel onderhouden sal.

13 Ik was eens jongh/en ben nu out van dagen
 Doch ick sach den bromen verlaten naept/
 Noch sijn kind' ten bedelen ofte klaghen/
 Maer hy deelt uyt den armen seer beroyt/
 Ende leende: Dies sal zijn zaet verkozen.

Gheseghent

Ghe

14

Soe

Woe

E

Hy

Hy

15

En

Sp

A

St

En

16

De

W

D

Hy

17

D

M

T

G

18

D

M

Psalmen Davids.

Gheseghent zijn/ waer dat het zo verstroopt.
 14. Milt dan dat quaet/ tgoede hebt alcht hozen/
 Soo sult ghy blijven in der eeuwigheyt/
 Dooz Godts goetheyt:hy laet doch niet verlozen
 De goede:Want hy lieft de bromighepdt/
 Hy bewaert die/sp sullen oock steeds blijven/
 Hy verderft die doen ongerechticheyt.

ij. Pause.

15 De bromie sullen groote bzeucht bedzyhen/
 En besitten d. Werde met hare bzeucht/
 Sp sullen niet haer Wooningh vast beklijben.
 Der bromen mondt leert niet dan eer en tucht/
 Sijn tonge sal niet dan wijsheyt verkonden/
 En dat goet is en van een goetd gerucht.
 16 Want Godts Wet is in zijn herte bevonden/
 Daerom sal niet struyckelen sijnen voet/
 Waer dat hy oock gaet tot eenigen stonden.
 Cis wel waer dat de boose niet hooghmoet
 Den bromen bespiet/en soeckt te doen sterben:
 Hy loert op hem ghelijck een wolf verwoet.
 17 Maer God sal hem sulcx niet laten verwerben
 Dat hy den bromen benaube met kracht/
 Noch dat hy hem niet schijn des rechts verderbe
 Dies wacht op Godt/en wandelt niet aendacht.
 In zijn Wet:hy sal n. in t goetd landt stellen/
 Ghy sult sien vergaen de boose vol pzecht.
 18. Ick sagh dat de boose niet zijn gesellen
 Seer was gebzeest/ick sagh hem hoogh opgaen/
 Als een Aukriër vol tacken niet om tellen.

gijne kracht/
 gredigh:
 k acht/
 en/
 de nacht.
 geenen dagen/
 oet
 klaghen:
 kleyuuoets
 id falen/
 doet.
 e betalen/
 jht/
 l.
 chlydt/
 erepden/
 jht.
 klyden/
 al/
 yden.
 n bal/
 en/
 yden sal.
 t van dagen
 pt/
 n/
 exopt/
 m/
 Gheseghent

Maer komende daer ick hem booz sach staent/
 Soo en was hy daer gantsch niet meer te vinden/
 Maer hy en sijn plaets waren gantsch vergaen.

19 Wacht u booz schade/wilt u onderwinden
 Wel te doen/want die hebben tot loon reyn/
 Rust en stilhepdt/ als des Heeren beminden.

Maer de boosdaders suken groot en klepnt
 Vergaen/dat sal haer betalinghe wesen/
 Met haren nacomers alle ghemeynt.

20 Ouse Godt is de salighepdt ghepzesen
 Der vrouwen/die oock altydt wesen sal
 Haer sterckt/als 't krups groot sal zijn opgeresen/
 Hy sal hen verlossen in sulcken val/
 Verlossende sal hy die oock ghenesen:
 Want op hem hebben sy betrouwet al.

Den xl. Psalm.

Die dat ick langhen tijdt hebbe verwacht/
 Den wille Godts in mijn ellent/
 Soo heeft hy hem tot my ghewent/
 End heeft verhoort in den noot mijne klacht:
 Mt den slijck seer onreyn/
 En een afgrout niet klepne/
 Met kracht hy my uyttoogh/
 Hy heeft mijn boeten vast/
 Tot sijn weghen ghepast/
 Op een steenrotz seer hoogh.
 2 In mijnen mondt heeft hy een Lof-sangh soet/
 Ghegheber/

Psalmen Davids.

27

Ghegheben/dies werdt hy ghe-eert/
Daer dooz dat volck sal zijn gheleert/
Om den Heer te verbaashten met langhmoet.

Wel saligh sal hy wesen/
Die hoopt op Godt gheprezen/
End' op hem vast blyft staen/
Latende hen die stout/
Liegghen seer menighfout/
Die haest sullen vergaen.

3 Heer Godt/uwre wercken zijn wonderlijck/
Ghy denckt op ons Heer goedertier/
Soo dat niemant in 't leven hier/
Uwe gaben kan melden sonderlijck/
Sou'd' ick die al t' saem loben/
't Ghetal gaet my te boben/
Slacht-offer nu booztaen/
Laet ick/'t welck ghy niet wilt
Maer ghy hebt Heere milt/
D' ooze my op ghedaen.

4 Schult-offer hebt ghy van my begeert niet/
Dooz de sonde:Dan sprack ick by:
Siet hier ben ick/daer staet van my/
Gheschreven in u Wet-boeck/soo elck siet.

Dat ick uwen wil hilligh/
Volbrenghen sal ghewilligh/
Sulcks doe ick oock mijn Godt/
Al u booznemen goet/
Draegh ick in mijn ghemoet/
En houd' oock u ghebodt.

Pause.

staent/
binden/
rgaen.
nden
n/
n.
pit

geresen/

ht/

ht:

ch soet/
heber/

5 Ick wil berconden u gerechttheit klaer/

In der Ghemeynten oberlupt:

Ghy weet uyt wat hert dat sulcx spruyt.

Ick heb uwe daden gheroemt eenpaer/

Dan u waerheyt stantvastigh/

En van u hulpe krachtigh.

Spreek ick tot groot en kleyn.

Ick prijs Heer u goedtheit/

End u getrouwigheyt/

Midden in u gemeyn.

6 Owe goedtheit sult ghy/ Heer/ niemmermeer

Dan my weeren tot gener tijt:

Maer my bystaen in desen strijdt:

End' althijt bewaren tot uwer eer:

'Tkrups wil my oberballen/

Ende mijn sonden allen/

'Tghesichte my ontwijckt:

Ick heb meer lijdens stijf/

Dan hayzen aen mijn lijf/

'Therte my gantsch beswijckt.

7 O Godt verlost my nu genadelijck/

Comt my te hulp/o Heer/seer haest:

Laet doch beschaemt zijn en verbaest/

Al die mijn doot soecken ghestadelijck.

Datse schande be-erden/

Die my willen bederven/

En my bespotten coen:

Men toecome met kracht/

Datse

Dat
My
8
Die
Op
Dat
A
M
So
Gh
Gh
W

A

M

O

E

2

Zi

M

M

Datse hadden bedacht

My listlijck aen te doen.

8 Maer in u zyn zy verheught end' verblijdt/
Die met noodt zijnde seer benout/
Op u alleen hebben betrouwt/
Datse segghen: Godt zy gebenedijt.

Arm ben ick end' ellendigh/
Maer mijn Godt seer bestendigh/
Zoght dooz my nu voortaan.

Ghy helpt my dooz u kracht/
Ghy hebt oock op my acht/
Wilt my altijd bystaen.

Den xlij. Psalm.

Als een Hert ghejaeght / O Heere /
Dat hersche water begeert:

Alsoo dorst mijn ziel oock seere /

Maer u mijn Godt hoogh ghe-eert /

En spreekt by haer met gheklagh /

O Heer / wanneer komt dien dagh /

Dat ick doch by u sal wesen /

En sien u aenschyn gepresen.

2 Mijn tranen ende mijn klachten /

Zijn mijn spijs die my steeds boet:

Als men my braeght met berachten /

Maer is nu u Godt soo goet.

ICK smelt als ick denck daer aen /

Hoe ick hoormaels mach te gaen /

013

Maer

Met een hoop volck hier te laude/
Om u/Heer/ te doen offraude.

3 Waerom wilt ghy u soo quellen/
En beroert zyn/ o ziel mijn?
Wilt gantsch u hoop op Godt stellen/
Dan u sal hy ghedanckt zyn.

Als hy dooz zyn aenschyn klaer/
Sal wech nemen u krups swaer:
Dies/ o Godt van my niet wijcket/
Want mijn hert my gantsch bestwijcket.

4 Ick ben uwes seer ghedachtigh/
Oock aen der Jordanen kant/
En uwer goedthept seer krachtigh/
In Hermon dat coude lant.

En aen Misar den Bergh bloot/
Daer d'een diepte d'ander groot/
Toeschrept/en daer de tempeesten/
Oer my gaen minst en meesten.

Pause.

5 Al de groote waterstromen/
Zijn Heer oer my ghegaen/
En my oer 't hooft ghekomen/
Maer ghy hebt my bygestaen.

3 daeghs toont ghy my u goethept/
En s'nachts u barmhertighept:
Dies sal ick u Heer belijden/
Ghy hoet mijn ziel t'allen tijden.

6 Ick sprach tot Godt: O Godt krachtigh/
Waerom bergett ghy my gaer?

Waerom

Maer
Wenai
Ick
D we
Als se
Spzel
7 W
En be
Wilt
Dan
Or
Mijn
Dies
Godt

B
I
Met 2
Met
Onse
2 W
Een
Hy sa
En s
Wers
Offe

Psalmen Davids.

Maerom moet ick wesen klachtigh/
Benaut door de boos' eenpaer?

Ick gheboel haer smaden quaet/
Welck mi door de beenen gaet/
Als sy toe uwer onreere/
Spoken waer blijft nu de Heere?

7 Maerom wilt ghy u son quellen/
En beroert zyn/o ziel mijn?

Wilt gantsch u hoop op Godt stellen/
Dan u sal hy ghedaucht zyn.

Om dat hy is soomen siet/
Mijn heyl die mi jonste biet/
Dies mijn ziel wilt u verblijden/
Godt ist dien ick bid in't lyden.

7 Maerom wilt ghy u son quellen/
En beroert zyn/o ziel mijn?

Wilt gantsch u hoop op Godt stellen/
Dan u sal hy ghedaucht zyn.

Om dat hy is soomen siet/
Mijn heyl die mi jonste biet/
Dies mijn ziel wilt u verblijden/
Godt ist dien ick bid in't lyden.

Om dat hy is soomen siet/
Mijn heyl die mi jonste biet/
Dies mijn ziel wilt u verblijden/
Godt ist dien ick bid in't lyden.

Mijn heyl die mi jonste biet/
Dies mijn ziel wilt u verblijden/
Godt ist dien ick bid in't lyden.

Dies mijn ziel wilt u verblijden/
Godt ist dien ick bid in't lyden.

Godt ist dien ick bid in't lyden.

Den L. Psalm.

Godt die der Goden Heer is/spreken sal/
En t' samen roepen dat gantsch aertsche dal/
Van den opgangh tot den nedergangh breekt:
Met Zion komt Godt die daer is bekleet/
Met heerlijkheyt en schoonepdt hoogh geprezen/
Onse Godt komt/die niet stille sal wesen.

2 Door hem gaet een sel verflindende vier/
Een groot onweeder komt met hem tot hier/
Hy sal hemel en Aerd' aanspreken wel/
En sijn volck rechten/seggende seer snel:
Versaemt mi mijn Heyl' gen die met her trouwen
Offeren/en mijn Verbandt onderhouden.

Met Zion komt Godt die daer is bekleet/
Met heerlijkheyt en schoonepdt hoogh geprezen/
Onse Godt komt/die niet stille sal wesen.

2 Door hem gaet een sel verflindende vier/
Een groot onweeder komt met hem tot hier/
Hy sal hemel en Aerd' aanspreken wel/
En sijn volck rechten/seggende seer snel:
Versaemt mi mijn Heyl' gen die met her trouwen
Offeren/en mijn Verbandt onderhouden.

Met heerlijkheyt en schoonepdt hoogh geprezen/
Onse Godt komt/die niet stille sal wesen.

2 Door hem gaet een sel verflindende vier/
Een groot onweeder komt met hem tot hier/
Hy sal hemel en Aerd' aanspreken wel/
En sijn volck rechten/seggende seer snel:
Versaemt mi mijn Heyl' gen die met her trouwen
Offeren/en mijn Verbandt onderhouden.

Een groot onweeder komt met hem tot hier/
Hy sal hemel en Aerd' aanspreken wel/
En sijn volck rechten/seggende seer snel:
Versaemt mi mijn Heyl' gen die met her trouwen
Offeren/en mijn Verbandt onderhouden.

Hy sal hemel en Aerd' aanspreken wel/
En sijn volck rechten/seggende seer snel:
Versaemt mi mijn Heyl' gen die met her trouwen
Offeren/en mijn Verbandt onderhouden.

En sijn volck rechten/seggende seer snel:
Versaemt mi mijn Heyl' gen die met her trouwen
Offeren/en mijn Verbandt onderhouden.

Versaemt mi mijn Heyl' gen die met her trouwen
Offeren/en mijn Verbandt onderhouden.

Offeren/en mijn Verbandt onderhouden.

Offeren/en mijn Verbandt onderhouden.

De Eeninghe

3 En ghy Hemels sult lieden overdynt /
Godts des Rechters groote gerechtigheyt /
Hoozt mijn volck / ick spreek u aen in 't ghemeen /
Ick ben u Godt daer is oock anders gheen /
Ick sal u niet straffen om u Offranden /
Die ick hebbe ge-epscht van uwen handent /
4 Dan u yet te nemen heb ick gheen noot /
Offen noch Bocken / tzy clept ofre groot /
Want al het Bēē der Bōsschen dat is mijn /
Oock de Dieren die met dypfenden zijn /
Op de Berghen / jae de Voghelkens klepnt /
En 't gedierte des Welts is mijn allepnt /

Pause

5 Al hungerde my / ick en seyt u niets /
Want d'Wertrijck is mijn / met al datmen siet /
Maeynt ghy dat ick Offen-bleesch eten moet /
Of tot drauck behoeue der Bocken-bloedt /
Aen ick: Maer offert dancksegging met singhen /
En wilt u beloften doen en volbrangen /
6 Roeyt my aen / en ick sal u in den noot /
Helpen / en ghy sult mijn naem maken groot /
Maer God spreckt de schalken aen seer verstoort /
Waerom vercondicht ghy alsoo mijn woort /
En neemt mijn bondt in uwen boosen monde /
Dewyl ghy mijn straffe haet inden gronde /
7 Ja dat ghy oock hebt mijn gebodt verstaet /
En als ghy noch een dief siet / met hem gaet /
Wien zyt ghy ghelijck jae oock toegedaen /
Van sebzekers wilt ghy u niet ontslaen /

Om

Den mond opent ghy tot schenden en smaden/

Die tonghe kan niet dan lieghen en schaden.

8 Ghy sit en reyt van uwen broeder quaedt:

En met achterklap ghy hem seer belaedt.

Dit doet ghy/en om dat ick swijghe stil/

Ghy meynit dat ick u ghelijck wesen wil/

Maer ick sal u noch onder ooghē stellen/

Die sond'/en u daerom straffen en quellen.

9 Och wilt dit doch mercken en wel verstaen/

Ghy die God gantsch vergeet/ hoorz dit vermaen/

Op dat ghy niet sonder hulp haest vergaet,

Die danckoffert die eert my metter daer/

Spreekt Godt/ en die desen wegh gaen en treden/

Sullen mijn heyl overcomen in vreden.

Den Ij. Psalm.

015

Datfermt u over my arme Sondaer/

Heer/ na uwe goedthepdt niet om volprijzen/

Wilt my ditmael u ghenade bewijzen/

En vergheeft my mijn sonden groot en swaer:

Wascht my/ o God/ maect my supber en klaer/

Van mijn leelijcke stinckende misdaden/

Die my dooz u onreyn maken doozwaer/

Bepnucht my dooz't water uwer ghenaden.

2 Want dooz veel klagens mijn hert my verflout

Als ick (och arm) gheboel mijn groote sonde/

En dat meer is/ dooz my staen t'elcker stonde

Mijn sonden al/ dies ick/ Heer/ ben benout.

Ⓒ

Dooz

Wooz u en teghen u heb ick misdaen/
 Dies blijft ghy rechtbeerdigh in ulwen waeghen/
 Als ghy my strafte en te gronde laet gaen/
 En maectt beschaent hen die u spraken teghen.

3 Ick weet wel/ en moet bekenen voortaan/
 Dat ick in ongherechtheydt ben ghebozen/
 Oock staet my dit tot aller tijdt wel bozen/
 Dat mijn Moeder in sond' my heeft outfaen.

Ick weet dat ghy lief hebt en begheert seer
 Een hert dat gheheel is oprecht en goedigh/
 Welck ick niet heb ghehadt/dien ghy/O Heer/
 Uwe wijsheyt openbaert overbloedigh.

4 Ghy sult my met Psop/Heer/maken repn/
 Soo sal ick gheheel supber zijn bebonden/
 Ghy sult afwasschen mijn smetten en sonden/
 Soo werd' ick witter dan snee in 't ghemeyn.

Ghy sult my doen hoozen blijfchap en vzeucht/
 En my van nieuws uwe goetheydt gepresen/
 Bewijsen Heer: Dan sullen seer vercheucht/
 Al mijn beuen/en al mijn krachten wesen.

Pause.

5 Ghy hebt langh genoegh ghesien mijn misdaet/
 Wilt doch u toornigh ghesicht daer van wenden:
 En vergeeft my (die nu ben vol ellenden)

Mijn boosheyt al/en oock dees sonde quaedt.

O God mijn schepper/schept sonder verdragh
 Een repn hert' in my en een nieuwe leven/
 En op dat ick u wel behaghen mach/
 Wilt my/O Heer/eenen nieuwen geest gheben/

6 Ick bid u/ werpt my niet van u aenschijn/
 En op dat ick beslypte mijn begeeren/
 Wven Hepligen Geest wilt my niet weeren/
 Als hy in my van u vernemt sal zijn.

Doet my oock nu smaken de sekerhepdt
 Mijner salighept/ Heer/ dooz u ghenade/
 Gheeft my oock den geest der bymoedighept/
 Ende sterckt my daer mede vzoegh en spade.

7 Van sal ick gaen in u wegghen bequaem.
 Den boosen sal ick die oock vlytigh leeren/
 Soo datse hen tot u sullen bekeeren/
 En volghen mijn voetstappen al te saem.

Wilt my/ O Godt/ Heer mijner salighept/
 Van dees dootweerdighe bloetschuldte bezyden/
 Soo sal mijn mondt uwe gerechtichept/
 En u goethepdt singhen ende belijden.

8 O Heer/ wilt my doch open doen den mont/
 Anders can ick niet goets spreken waerachtigh:
 Maer als ghy / Heer/ dien sult openen crachtigh/
 Soo sal ick uwen lof schoon maken cont.

Maect dat ghy slachtofferen hadt begheert
 Der Stieren en Ossen/ oft dierghelijcken/
 Ick hadse gheoffert/maer gantsch niet weert
 Is booz u sulck off'ren/alsoo 't mach blijcken.

9 Een recht offer dat de Heere neemt aen/
 Is een ghemoet benaut dooz anghst en klagghen/
 Een ned' righ hert / en eenen Geest verflagghen:
 En sal Godt niet verachten/maer ontsaen.

O Heer/ doet Zion wel nae u goedthepdt/

En Jerusaleem die op u betrouwet/
 Welck is de stadt/ die ghy u hebt bereyt/
 Haer mueren doch ghenadelijck opbauwet.
 10 Dan sullen onse herten zyn seer bequacm/
 Om te offeren na u welbehaghen:
 Dan sullen de Calveren zyn geslagen/
 Die u Heer, sullen wesen aenghenacm.

Den Ixij. Psalm.

Op de wijze van den 24. Psalm.

016

Hoe seer dat mijn ziel is ghequelt/
 In Godt werdt sy gherust ghestelt/
 Want hy is mijn toeblycht alleene/
 Mijn troost/ mijn bystant in der noot/
 Mijn kracht die my boozden val groot/
 My wel bewaert en anders gheene.
 2 Hoe langhe sult ghy alle staen/
 Om te schaden en doodt te slaen?
 Ghy werduoch met schanden versteerken/
 Als een wandt/ die daer valt sult ghy/
 En als een oude muer daer by/
 Van selfs vergaen, scheuren en breken.
 3 Sy en ghedencken anders niet/
 Dan om t'onderdrucken met bliet/
 Hem dien ghy wilt verheffen Heere:
 Meughen behaeght hen met der daedt/
 Haer woordt is soet, maer 't herte quaedt/

4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50

Is vol bloeckens en vol onerec.
 4 Maer ghy/mijn ziel/wilt doch vooztaen/
 Met ghedult op den Heere staen/
 Op hem staet mijn hoop end' betrouwen/
 Hy is mijn troost, en niemant el/
 Mijn Heylant die my bewaert wel/
 Gheen schand' noch leet kan my betrouwen.

Pause.

5 Godt is mijn eer/mijn heyl/mijn kracht/
 Mijn toeblycht/mijn sterckte/mijn macht/
 Ghy volckeren wilt hem betrouwen.

Comt en stoztet doch allegaer/
 Vooz Godt uwe herten eerbaer/
 Op hem alleen willen wy bouwen.

6 Maer de Menschenen machtigh en ryck/
 Zijn ydelheyt alle ghelyck/
 Neder van hen te seplen pleghet/
 Weecht ydelheyt en oock met dien/
 De menschen al/soo sult ghy sien/
 Dat ydelheyt veel swaerder weghet.

7 Op onrecht u doch niet verlaet/
 Op geweld noch stelen niet staet/
 Wilt aen ydel dinghen niet hanghen:
 Comt u 'tgoedt toe met overbloedt/
 Wilt daer med' u hert en gemoet/
 Gheensins laten wesen hanghen.

8 De Heer spreeckt dirkwils in syn woot/
 Alsoa ick dat hebbe ghehoort/
 Dat hy allepne zy almachtigh:

¶ in

Ghy

Ghy zijt/Heer/vol ghenaden soet/
 Die den mensche wat recht is doet/
 Nae zijn verdienst/dooz u handt·krachtigh.

Den lxy. Psalm. Wyse: 72.

M En looft u/Heer/ met stemmen repne/
 Tot Zion openbaer/
 De belofde gaven ghemeyne/
 Betaeltmen u oock daer —

End' dewyl dat ghy daer wilt hoozen/
 'Eghebedt uwes volcks goedt/
 Soo sullen daer u uptvercozen/
 D vallen Heer te voet.

2 Al mijn misdaden en mijn sonden/
 Waren seer groot en swaer:
 Maer u goetheyt niet om doozgronden
 Vergaf die al boozwaer.

Wel hem dien ghy hebt uptghelesen/
 Dat hy by u zy/Heer/
 Die oock altijdt by u mach wesen/
 Sonder te scheyden meer.

3 Wy sullen met d'heerlijckheyt schoone
 Uwes huys versact zijn:
 'Erijckdom/Heer/van thuyt uwer woone/
 Sal ons wel boeden sijn.

Ghy die na u goetheyt verheben/
 Ons beschermt end' bewaert/
 Sult ons een goedt antwoorde gheben/

017

Ma u cracht seer vermaert.

4 'Tgheheel Kertrijck aen u/Heer/ hanghet/
Met een vertrouwen reyn:

Al die dat groote Meepz ombanghet/
Staen vast op u alleyn.

Ghy maect dooz u sehrick'lijcke crachten/
Seer vast de berghen groot/

Van sterckheydt en van groote machten/
Zijt ghy/O Heer/ niet bloot.

5 Ghy cont oock dat bzullen haest stillen
Des Meepz alst is beweeght.

De Menschen oock de woeden willen/
Ghy haest te stillen pleeght.

Als de volckeren wel bemercken/
Die omher zijn/ o Heer/
Dees groote wonderlijcke wercken/
Sy zijn verwondert seer.

Pause.

6 Heer/van den Oosten tot den Westen/
Ma u goetthept en woordt/

Laet ghy booztcomen ons ten besten/
Allerley blyschap boozt.

Soo haest als droogh is ons Kertrijcke/
Ghy besoeckt dat boozwaer/

Met dauw' en reghen desgelijcke
Maect ghy 't rijck en bzuchtbaer.

7 'Twater spziingend' upt de fonteynen/
Maect dat Kertrijcke goet/

Tot tarw' en ander bzuchten reyne/
E. iij

In grooten overbloet.

De gheploechde bozen bequame/
Watert ghy t'sijner tijdt.

Ghy bzeect d' Herdtrijck/ en zijn v'zucht t'fame/
Ghy seer ghebenedijdt.

8 Ghy verciert dat Haer overbloedigh/
Met u goederen schoon/
En laet t'bette regheneu goedigh/
Boven uyt uwen Throon.

De hutten selfs iude woestijne/
Zijn vol v'zuchten met een/
De bergen seer v'zuchtbaer van wijne/
Staen lustigh groot en cleen.

9 Van sietmen in beemden en weyden/
T'bee in groot ghetal gaen/
T'belt/van den berghen afgeschepden/
Siet men vol coozne staen.

Alsoo schijnt dat aertrijck t'ontspringhen/
En te verblijden seer/
Dies moeten wy Luycken en singen/
In u van herten Heer.

Den lxxvj. Psalm. Wijse 118.

Singht den Heer inden gantschen lande/
Met ghesaugh looft nu sijnen naem/
Wijst hem met mondt en met verstande/
Hoemt sijn goetheyt alle te saem/
Spreekt hoe wonderlijck zijt ghy Heere/
In

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

Psalmen Davids

41

In al u wercken groot en cleyn:

Hoe vanden beschraemt seere/

Bidden om vreed' alle ghemeyn.

2 Dat u dan/o mijn Godt gheprezen/

De werelt coeme met gotmoet/

De lof moet oock gesonghen wesen/

Alsins met stemmen claer en soet.

Comt hier en wilt doch wel aenmercken/

De daden Gods des Heeren mijn/

Hoe wonderlijck dat oock sijn wercken/

Op der menschen kinderen sijn.

3 Hy verzooght dat groote Meer crachtigh/

Datmen vzooghs voets can gaen daer dooz

Dies wy sijn volck in liefd' eendzachtigh

Hem seer vzolijck dancken daer vooz.

Sijn heerschappij sal eeuwich blijven/

Sijn ooghe de volcken aensiet:

Wie van hem wijckt sal niet beclijben/

Maer benedert werden tot niet.

4 Ghy volckeren wilt u begheben/

Om God te prijsen boven al/

Dat sijn naem seer hoogh zij verheben/

Van allen in dit Nertsche dal.

Hy ist die ons bewaert ons leven/

Die vooz ons sozght tot ons behoet/

Op dat wy niet vallen noch beben/

Ia dat niet slibbert onsen voet.

5 Ghy hebt ons doozsocht/ Heer ghenadigh/

Ende verzoest alle ghelijck/

E h

Alsoo

Alsoomen dooz dat byer ghestadigh/
Dat silber loutert van den slijck.

Ghy hebt ons van den onbekenden
Opanden laten zijn gebaen;
End' hebt ons/Heer/op onsen lenden/
Met een groot last swaerlijck belaeu.
Pause.

6 Men heeft op ons hoofden gheklommen.
Soo men beklimt een hemel dier:
Als beesten werden wy alommen/
Ghedreven dooz water end' byer.

Daer na hebt ghy ons/Heere/goedigh
Vertrooft/dies ick tot u huys repu/
Wil bzenghen mijn offranden bloedigh/
End' mijn belosten groot en klepu.

7 Mijn belosten sal ick betalen/
Die mijn lippen hebben gedaen/
Die in den noot end' in mijn qualen/
Met mijnen monde zijn gegaen.

Ick wil u Heer/beel vert' off'randen
Der rammen op uwen Altaer/
End' der bokken met byer verbzanden/
Daer toe oock veel runderen swaer.

8 Ghy al die Godt bzeest weest doch stille/
Comt tot my/ hoorz en wilt verstaen/
Want te verhalen heb ick wille/
Dat goedt dat my Godt heeft gedaen.

Als ick hem heb gebeden krachtigh/
Hy heeft my haest verhoort boozwaer/

Dies he
hem te l
9 Mae
In mijn
Soo hal
Dat ghi
Mae
Dat my
Mijn st
Soo iar
Is Gt
Die mij
Die van
Met af

S Ta
S
S
Die Gc
Sullen
Wieder
Ong
Sijner
Ja als
Ghelg

Psalmen Davids.

43

Dies heeft mijn tongh' oorzaeck waerachtigh/
Hem te loben by openbaer.

9 Waert dat ick hadd' ghekomen bozen/
In mijn ghemoet eenigh onrecht/
Soo hadde Godt niet willen hoozen/
Dat ghebedt van my sinen knecht.

Maer ick magh met rechte wel spreken
Dat my Godt altijd verhoozt heeft/
Mijn smecken heeft hy noyt verstemt/
Soo langh' als ick hebbe gheleest.

10 Ghelooft zy mijn Godt vol ghenaden/
Die mijn ghebeden niet verstoot/
Die van my (met ellent beladen)
Niet afwent sijn goedigheyt groot.

Den lxxvij. Psalm.

019

Op de wijze van den 36. Psalm.

Staet op / Syer toont u onverschaght/
Soo werden verstroopt en verjaeght/
Seer haest al u vyanden/
Die Godt altijd hebben ghehaet/
Sullen booz hem met schand' en smaet/
Blieden in allen landen.

Ons Godt met een verdrijven sal/
Sijner vyanden 'tgantsch ghetal/
Ja als roock doen verswinden:
Ghelyck dat Was smelt booz dat byer/

Sal

Sal hy allen Godloosen hier/
Verteeren en verflinden

2 Doch sullen de brome verblijdt/
Heer uwen Naem singhen aljdt/
En haer in u verblijden/

Sy werden van herten verheught
En sullen booz Godt maken bzeught/
Lupchende t' allen tijden.

Singht nu bzoelijck en looft den Heer/
Verbzept met bzeught sijnes naems eer/
Wijst zijn heerlijckheyt t' same/
Die op de wolcken blieght en vaert/
En een Heer is/ seer wijt hermaert
Eeuwigh Godt is sijn name.

3 Verbljft u in Godt met ootmoet/
Hy is der Weesen Vader goet/
En een beschermer krachtigh/
Der Weduwen in billicheyt/
In den Tempel vol hillingheyt/
Heeft hy zijn woonst' eendzachtigh.

Hy ist die den eensamen geeft/
Een huys dat vol van kind'ren leeft/
Nae haer langhwojlich wachten/
De ghevanghenen hy ontslaet/
En verstrickt de boosdaders quaet/
Iae laets in't landt versnachten.

j. Pause.

4 Als ghy u volck/Heer/ hebt ghelept/
En ginght booz hen wijt ende bzept/

In d
Doe
De
Heer
E
Doo
God
Ghy
Ghy
Be
5
En
Da
Du
In
So
e
De
Ce
Or
Al
De
6
Zi
G
G
G

In de groote woestijne:
 Doe beefde dat Hertrijck met een/
 De hemelen dzypten gheincen
 Heer/boozuwen aenschijne.

Wock desen bergh Sina soo groot.
 Dooz u aenschijn/o Heer/verschoot/
 Godt Israels ghepzen/
 Ghy hebt ons den regen vruchtbaer/
 Ghegheben/en getroost daer naer/
 Werfdeel upt ghelesen.

5 Ghy verquickt u volck goedertier/
 En maect dat een pegelijck dier/
 Daer woont sonder verderben.
 Wven kind'ren deelt ghy u goet
 Int krups geeft ghy hen goeden moet/
 Sonder troost sy niet sterben.

Ghy hebt nae uwe goedigheyt/
 Den reynen Jonck-vrouwen bereyt/
 Een oozsaek/soo 't mach blijcken/
 Om te singen in't gantsche landt/
 Als onse vanden met schandt/
 Weltbluchtigh moeten wijcken.

6 De Coninghen seer groot gheacht/
 Zyn haestelijck met al haer macht/
 Ghebloden/soo wy weten/
 Godts hups-ghenooten hebben stil/
 'tGoedt deses volcks nae haren wil/
 Ghedeelt/en uptghemeten.

Al ist dat ghy/die algemeyn/

Godts

Godts volck zijt uyt ghenaed' alleyn/
 Hier voozmaels hebt gheleken/
 Den ghenen die daer, sitten hart/
 Cuffchen ketels als colen swart/
 In oneeren verſteken.

7 Nochtans als ghy sult trecken uyt/
 In't veldt met Basynen gheluyt.
 Ghy werdt schooner in d'ooghen/
 Als der duppen bleughelen, kleyn/
 Zijnde met gout en Silber reyn/
 Verciert en overtoghen.

Als ons' Godt door 't landt henen gingh/
 Ende de Coninghen aenbingh/
 Te roepen uyt haer woone/
 Soo werdt dat lant reyn, wit en klaer/
 Ghelijck de snee is vooz en haer/
 Op Salmon den bergh schoone.

ij.

Pauſe.

8 Godts Bergh die is seer wonderbaer/
 Ghelijck Basan den Bergh voozwaer/
 Staet hy hoogh onbestoeken:
 Wat ist dat ghy Berghen rebel/
 Met al uwe steenrotsen fel/
 Godts Bergh soeckt te verſteken;

Godt heeft desen bergh bzeet en wijt
 Vercozen tot sijn woonst' altijt/
 Na sijn goedthepdt gheprezen:
 Daer hy eeuwigly ban nu vooztaen
 Sal wonen sonder te vergaen/

Dit

Dit
 9 E
 Die
 En
 Doo
 Doo
 G
 Wel
 Mer
 Ghy
 Bin
 Rijn
 IO
 Om
 Te
 Ghy
 On
 Do
 C
 Hy
 Do
 Hel
 En
 Da
 II
 De
 C

Dit sal zijn ruste wesen.

9 Veel dupsent Engelen seer schoon
Dienen den Heer vooz synen thzoon/
En zijn oock sijn heyzcrachten/
Dooz hen doet hy seer groot geweld/
Doo hy tot Sina heeft in 't velt
Doozmaels ghetoot met machten.

10 O Heer/ghy zijt gebaren op/
Brekende der vyanden cop/
Nemende die gebangen:
Ghy hebt heerlijcke gaven sijn/
Uns die verstroyt hier en daer zijn
Rijcklijck laten ontfangen.

10 Ghy hebt u vyanden verjaeght/
Om by u volck seer onbertsaeght
Te woenen vzoegh en spade
Ghelooft zy Godt die ons met een
Onderhout/ en zeghent gemeen
Dooz sijn kracht en genade.

Godt de Heer is ons saligheyt/
Hy toont ons sijn goet jonstigheyt
Dooz verlossingen machtigh.
Het is Godt die sijn volck vzy stelt/
En maect dat het blijft ongequelt
Dau 'sdoots geweld seer krachtigh.

ij.

Dause.

11 Het is Godt die in stucken breeckt/
Den cop/ja inden gront versteect/
'tghetal onser vyanden:

Hij sal gantsch bzeken end' verstaen/
 Dat hoost der gener die booztgaen
 In haer sonden en schanden.

Godt spzeekt/mijn uptbercozen al/
 Mt Basan ick verlossen sal/
 Die nu is seer hooghmoedigh:
 Ick wilsse frap ende ghesont
 Mt des Aepz's alderdiepsten groont/
 Trecken met mijn handt goedigh.

12 Ghy sult dan baden uwen boet/
 In al uwen bpaanden bloedt/
 Die ghy slaen sult end' jaghen:
 Daer sal lecken een pedec hont/
 'tBloedt uwer haters/ die ghebont/
 Sullen zijn end' verflaghen.

Men sagh daer/o mijn Godt end' Heer/
 Opbzeecken end' boozgacn met eer/
 D'arck des Verbandts ghepzezen.
 De Sanghers' booz haer henen gaen/
 End' de speel-lieden volghen aen/
 Met ghesangh uptghelcsen.

13 De jonghe Maeghden loben t'saem/
 Met ghesangh daer des Heeren naem/
 Met haer trommelen repue/
 End' segghen: O ghy Israël
 Hoost den Heer met gesangh end' spel/
 Onder u in't ghemepne.

Daer is Benjamin die nu heeft
 Groote macht / om dat ghy hem gheeft

Te

Te heer
 Juda/Z
 Met ha
 Bzolyck

14 Ist
 Zijn G
 Hij rege
 Wilt do
 'twerck
 Dolboer
 Om u
 Sullen
 Bewijse
 Dies w
 Die bor
 T'same
 15 Wi
 End' ja
 End' he
 Heer bz
 Op dat
 End' u
 De H
 End' de
 Met te
 Sullen
 Tot u e
 End' lo

Te heerschen ober belen.
 Juda/Zabulon/Aephtalin/
 Met haer Dorsten zijn komen in/
 Bzolyck booz u te spelen.

iiij.

Pause.

14 Israel Godt gheeft u dat ghy/
 Zijn Coninghrijck aenschouwet by/
 Hy regeert al u wercken.
 Wilt doch/Heer/ghy die ons bemint/
 Twerck dat ghy nu in ons begint/
 Volboeren end' ons stercken.

Om uwes Tempels wil/ o Heer/
 Sullen u de Coninghen eer
 Bewijfen met off'raiden:
 Dies wilt met kracht ober al siel/
 Die boose met haer wapen sel/
 T'samen brenghen ter schanden.

15 Wilt de woede stieren verdoen/
 End' jaghen de volkeren koen/
 End' haer heyzkrachten dwingen:
 Heer brenghet de stoute tot ootmoet/
 Op datse u vallen te boet/
 End' u tribuyt toebzinghen.

De Heeren Egypti seer rijck/
 End' de Moozen alle ghelijck/
 Met toeghebouwen handen
 Sullen hen begheben al t'saem
 Tot u end' prijsen uwen Naem/
 End' loben met verstanden.

De

16 Rijst

16 Zijst dien Godt/die hogher ghewis
Opbaert/dan selfs den Hemel is/
Wien hy ghemaect heeft repne.
Hy ist die dat donderen maect/
Dacr van den Hemel beeft en kraect/
Van zyn sterckhepde allepne.

Syn Almachteghet doch bekent/
Syn heerlijckheyt schijnt sonder ent/
In't Landt Israels binnen:
Hy ist/die alsins blijcken doct/
Syn groote kracht in oberbloet/
Die niet is om verwinnen.

17 Ghy zyt/o Heer/seer wonderbaer/
In al de plaetsen / dacr ghy klaer
D heerlijckhepde toont krachtigh.
Israels toeberlaet ghy zyt/
End' uwes volcks kracht/dies altijt
Hoofstmen u/Heer/almachtigh.

Den lxxxj. Psalm.

Sught den Heere by/
Die ons sterckt is krachtigh:
Verheught u oock by/
In Godt Israel/
Bewijst hem met spel/
Zijn en eer aendachtigh.

2 Singht Psalmen seer goet/
En lieflyck om hooren/

De R
Harp
En P
Wilt
3 G
Met
En v
Der
Jaer
Betan
4 D
Een
Godt
Dit b
En t
Syn
5 S
Als
Egyp
Is: d
hooy
Die t

6 H
Heeft
Van
Lasti
Zijn
En g

Psalmen Davids.

51

De Camboeren soet/
Harpen bequame/
En Psalters t'same/
Wilt met vzeucht oozboozen.

3 Op de nieuwe Maen/
Met Basunen singhet/
En vzolijck booztaen/
Der Hoobertenten/
Jaerlijcksche renten/
Betaelt/eu volbzinghet.

4 Dits in Israel/
Een ghebzuipck gewesen/
Godt en niemandt el/
Dit bevolen heeft/
En tot teecken gheeft/
Sijns Bondts hoogh ghepresen/

5 Sulcks heeft hy ghedaen/
Als 'tvolck uyt den lauden/
Egypti gegaen
Is: daer t de talen/
Hoorde verhalen/
Die t niet heeft verstanden.

j.

Pause.

6 Haer lasten aldaer/
Heeft hy wegh ghenomen/
Van den potten swaer/
Lastigh om draghen/
Zynse ontslaghen/
En gautsch vze ghekomen.

D 3

7 Ghy

7 Ghy riept my daer aen/
 En ick in u lijden/
 Heb u bygestaen/
 En verhoort in noot/
 Als de Donder groot/
 My deckte ter syden.
 8 Ick proefd' u boozwaer/
 Ken t' twist-water klachtigh/
 En vant u daer naer/
 Verhart van sinnen/
 Doch ick opt minnen/
 Sprack u aen eendzachtigh.
 9 Mijn volck my doch hoort/
 Mijn Bondt sal ick maken/
 Met u van nu boort/
 Wilt my doch hooren/
 Opent u ooren/
 En wilt mijn woort smaken.
 10 Maect u mijn volck vzoet/
 Gheenderley Afgoden/
 Gheenen dienst hen doct/
 Wiltse niet eeren/
 Noch tot hen keeren/
 Want ick hebt verboden.
 11 Want ick ben u Godt/
 Eeuwigh en almachtigh/
 Dit landt tot u lot
 Was ick u goedigh/
 En track u spoedigh/

Ut Egypten krachtigh

ij.

Pause.

12 Opent uwen mondt/
Seer wijt onbeladen/
Ick sal hem terstondt/
Met goeder spijse/
Na mijne wijze/
Rijckelijck versaden.

13 'tVolck dat ick verkoos/
Is van 'tWoordt gewoecken/
Verstockt ist en boos.
Ick hebt gebeden/
'tHeeft doch mijn reden/
Gantschelijck versteken.

14 Ick in toornigheyt/
Gast over met allen/
Sijner verstocktheyt/
Om zelfs sijn saecken/
Woottaen te maecken/
Na sijn welgheballen.

15 Och of 'tvolck rebel/
Mij gehoorsaem ware/
En dat Israel/
Ware ghebleven/
Op den padt eben/
Wast in'topenbare.

16 Ick soud' haest verduen/
Hebben sijn byanden/
Mijn handt sterck in't slaen/
Dij

Hadd'

Hadd' boben maten/
 Haest die hem haten/
 Al ghebzacht tot schanden.
 17 Sijn vanden al/
 Souden d'uck bedrjben.
 En komen ten val/
 Datse al t'samen/
 Souden met blamen/
 Ceutoigh verdrukt blijven.
 18 Carbo in oberbloet/
 Hadd' ick hen ghegheben/
 En met honigh soet/
 'Welck bloeyt uyt steenen/
 Ghespijst met eenen/
 Hadd' icks' al mijn leven.

Den xcj. Psalm.

021

Die in Godes bewaring' sterck/
 Begheeft hem onbesweken/
 Die woont in een vast bollewerck/
 Dies hy seer wel mach spreken/
 En segghen by hem t'aller stont:
 Godt is mijn hulpe krachtigh/
 Mijn borgh end' oock mijn vaste gront/
 Daer ick op hoop eendzachtigh.
 2 Van des Jaghers valstricken al/
 En van 'tghewelt seer machtigh/
 Van schadelijcke pesten sal

Hij u oock helpen crachtigh.
 Hij sal met den bleughelen zijn
 Bedecken en bezijden.

Sijn hulp sal u in noodt end' pijn/
 Een schild zijn t'allen tijden.

3 S'nachts sult ghy dat dingh' breezen niet/
 Dat de Menschen doet beven/
 Noch de pijlen die s'daeghs met bliet/
 Gheschoten zijn daer neven.

Oock booz gheen sterben scherp noch groot
 Dat 't volck des nachts bespringet/
 Noch booz 'thæstighe/'twelck den doodt
 Den Menschen s'daeghs toebzinghet.

4 Al storben aen u slincker sijd'
 Dupsent/en thien dupsent t'same
 Ter rechter/noch zijt ghy bezijs
 Booz schaden onbequame.

Ghy sult onbezeest schouwen aen
 De boos' in haer verderben/
 End' hoe se haren loon seer saen
 Ontfanghen en be-erven.

Pause.

5 Om dat ghy tot Godt spreekt eenpaer?
 Ghy behoet in/ o Heere/
 En op Godt in alle ghevæer
 Hoopt/en hem doet dees eere.

Met gheen schaden werdt ghy bestwaert/
 Noch gheen plaghén met allen/
 En sullen u huys wel vermaert/

6

Eenighe

Gheensins dan oberballen.

6 Hy gheeft den Enghelen bebel/
Zijnde tot u gheneghen/
Dass' op u steeds acht hebben wel/
In allen uwen weggen.

Sy sullen in handen/ dits claer/
Dzaghenn sijn besloten/
Dat ghy niet vallen sult daer naer/
Noch u aen den steen stooten.

7 Jonge Leeuwen en Slangen wzeet/
Leeuwen en Dzaecken mede/
Sult ghy al sonder schaed' oft leet/
Onder den boeten treden.

Want dit spzeect Godt van u boozwaer/
Om dat hy my bereeret/
Ick sal hem helpen upt noodt swaer/
Want mijn Naem hy vermeeret.

8 Roept hy my aen/hy werdt verhoort/
In den noodt sal ick wesen/
Op hem t'aller tijdt van nu boort/
Hy werdt van my gheprezen:

Ick sal hem verbullen seer goet
Met veel bzolijcke daghen/
End' hem oock laten smaken soet/
Mijn hulp naer mijn behaghen.

Den xcij. Psalm.

Op de wijze vanden 24. Psalm.

22

Comt

Comt
Ende

Hy is

Laet ons

Doorzijn

Hem sijn

2 Wan

Een Co

Dan de

Heeft

Hem toe

Steedt

3 De 2

Hy heef

En schij

Comt

Vallen

Hy heef

4 Hy i

Hy zijn

Die bal

Hoort

Wilt do

Niet be

5 So

Woe W

In de v

Sy t

Ende b

Comt laet ons blyd' zyn inden Heer/
 End' met sangh verbeyden sijn eer/
 Hy is ons troost end' Heyl alleyne:

Laet ons met dancksegginge gaen/
 Dooz sijn aengesicht/en voortgaen/
 Hem singhen met vrecht Psalmen reyne.

2 Want hy een groot Godt is gheacht/
 Een Coningh van veel grooter macht/
 Van de Goden zyn: want 't Aertrijcke
 Heeft hy in sijn handt/ welcx vrecht al/
 Hem toebehoort/die Bergh en dal
 Steeds vrechtzighen beyde gelijcke.

3 De Zee hem alleyn toebehoort/
 Hy heeft die gheinaect dooz sijn woort/
 En schiep oock 't Aertrijcke bequame.

Comt laet ons al t'saem met demoet/
 Vallē dooz onsen Godt te voet/
 Hy heeft ons geschapen al t'same.

4 Hy is een Godt die ons behoet/
 Wy zyn 't volck en de schapen goet/
 Die van hem wel gebeydet werden,
 Hoort ghy heden sijn stemme claer/
 Wilt doch ulwe herten soo gaer/
 Niet verstocken noch oock verherden.

5 Sod tot Massa en Meriba/
 Ulwe Vaders' dooz ende nae
 In de woestijne te doen plagen/
 Sy terghden my met herten quaedt/
 Ende beproefden vrecht end' spaedt.

58

Eenighe

Al mijn wercken die sy daer saghen
 6 Daer ick beertigh jaren eenpaer/
 Met hen veel arbejds hadd' boozwaer/
 Dies klaeghd' ick aldus onberswegen:
 Dit volck is gantsch sonder verstant/
 Van herten gaer dwalende/want
 Sy willen niet leeren mijn weghen.
 7 Dies als ick van hen werdt versmaet/
 Ick was toornigh dooz sulck een daet/
 End' heb in mijn gramschap geswozen/
 Dat dit boos en berkeert gheslacht
 Nemmermeer soude ziju ghebzacht/
 Tot ruste mijner uytbercozen.

Den C. Psalm.

029

Hyp volckeren des Wertrijcks al/
 Singht den Heere met blij gheschal/
 End' dient hem met herten verheught/
 Verschijnt booz ziju aenschijni met bzeucht.
 2 Bekent dat hy een Heere zy/
 Die ons/ sonder ons toe doen by
 Ghemaect heeft/en verwozben sijn/
 Tot schaepkens goet der weyden ziju.
 3 Wilt tot sijnen Tempel in gaen/
 Doet van lofen danck oock vermaen/
 In sijn schoone boozhoben soet/
 End' prijst daer sijnen name goet.
 4 Want vol van goetdijepdt is de Heer/

Sijn

Sijn ghenade duert immermeer/
 Sijn Godtlijck woordt en zijn waerheyt/
 Blijben tot in der eeuwigheyt.

Den Cij. Psalm.

074

Mijn ziele wilt den Heer met loffsangh prijsen/
 Al wat in my is moet hem eer bewijzen/
 En sinen heyl'gen Naem lobben met bliet:

Wilt hem prijsen en roemen onbeladen/
 O ghy mijn ziel/looft des Heeren weldaden/
 Die ghy ontfanghen hebt vergeet die niet.

2 Looft hem die dooz zijn goetheyt hoog verheben
 De sonden al/u gantschlijck heeft vergheben/
 End' u gheneest van u ghebreecken groot:
 Prijst hem die u heeft by gecocht u leven
 Van der doodt/de welck u seer heeft doen beben/
 Die u nu omringht met ghenade bloot.

3 Die uwe mont vol maect met goet en bzeuchde/
 En u jongh maect/en daer toe oock vol jeuchden/
 Alsoo men den Arent jongh werden siet.
 Hy is de Heer / die gedenckt e' allen tijden
 Ghenaelijck / hen die hier onrecht liiden/
 Dat recht is te doen in al haer verdriet.

4 Hy heeft Mosi/ dat wy niet souden dwaalen
 Zijn weghen verklaert/ en willen verhalen/
 Israell heeft hy ghetoont zijn doen al.

Hy is een Heer barmhertigh en seer goedigh.
 Hy vergeeft haest/ en is tot toozn langhmoedigh/

Del.

Volmaeckt in goetheydt 't welck hy' blijven sal.
 5 Het is wel waer/dat als wy onghestadigh/
 Hem bergrammen/soo straft hy ons ghenadigh/
 Nochtans blijft hy niet verstoort langhen tydt.

Hy handelt met ons niet na onse sonden/
 Hy is vziend'lijck/en straft tot geenen stonden
 Ons na verdienst/maer schelt ons alles quijt.

6 Soo hooch als den hemel staet van der eerden/
 Soo groot is sijn goetheydt/hem die aenbeerden
 De heplighe breefe sijns Woordts booztaen.
 Veel wijder dan 't Goste klaer is ghestanden
 Van den Westen:soo heeft sonden en schanden
 Onf Godt van ons uyt ghenaden gedaen.

1.

Pauze.

7 Ghelijck een Vader hem pleeght te erbarmen/
 Over zijn kindt/soo wil hem Godt ontfarmen
 Over hen die hem breefen in 't ghemeyn.

Wat de Menschē zo/dat bekennt de Heere/
 Hy weet oock wel/dat wy vol van oneere/
 Niet anders zijn dan stof en stanck onreyn.

8 Als gras end' hōp is hier des menschen leben/
 Die heerlijck bloeyt/ sijnd' een wijle verheben
 Als een schoone bloeme staend' op dat velt

Maer als de windt eenmael daer over drijbet/
 Sy vergaet haest/soo dat niet langher blijft
 Haer plaerse daer sy boozmaels was ghestelt.

9 Maer Gods barmherticheyt sal eeuwigly duerē
 Hen die hem breefen/en tot elcke uren/
 Over kindts kint blijft sijn gherechticheydt/

Dien

Dien
 Die
 Mt
 10
 In d
 Den
 Dies
 Ghy
 Sijn
 II
 En r
 Die
 Mt
 End
 Altij

D

In 3
 Dae
 Sal
 2
 Die
 Die

Dien die zija bondt houden sonder af wijcken
 Die sijnen wille steeds doen desghelijcken/
 Mit 's hertsen grondt met aller blytghedde.
 10 Godt heeft sijnen stoel vastelijck bereydet
 In den Hemel/ end' zyn rijck uptghebrejdet/
 Den welcken alles onderworpen is.
 Dies looft hem ghy Engelen sterck in crachten/
 Ghy die daer uptrecht met blyt en met machten
 Sijn bevel/ met haest en met bzeucht ghewis.
 11 Loofte den Heer/ alle ghy Hemelsche scharen/
 En maect hem groot ghy sijn trouwe dienaren/
 Die sijnen wille tot aller tijdt doet:
 Mit al zyn doen ober al heerlijck loben/
 End' ghy mijn ziel wilt den Heer van hier boven
 Altijdt groot maken met hert en ghemoet.

Den cxj. Psalm.

025

Op de wijze van den 24. Psalm.

D En lof en prijs gantsch ober al/
 Met herten by ick roemen sal/
 Mijns Heeren en Godts van hier boven/
 In zyn ghemeente seer bequaem.
 Daer de vrome komen te saem/
 Sal ick den Heer dancken end' loben
 2 Godts wercken zyn groot ende goet/
 Wie die waer neemt met herten broet/
 Die heeft daer in een groot behaghen:

Wat

Wat hy maect/ is heerlijck en soet/
 Dies zijn gherechtthept sal en moet
 Vast blijven ten eeuwigen dagen.

3 Godt heeft dooz zijn daden niet slecht
 Een gedachtenis opgerecht

Sijner goedighept seer genadigh.

Hy spijst die hem bzeesen eerbaer/
 En zijn verbondt dat blijft hier naer
 Eeuwigelijck vast ende gestadigh.

Pause.

4 Den zijnen maect hy bekennt hier

Sijn daden/eu geeft goedertier

Tot erfgoedt der heydenen landen:

De waerhept en gerechtichept/
 Welcke blijven in eeuwighept/
 Zijn t'saem de wercken sijner handen.

5 Zijn geboden louter en klaer/
 Zijn oprecht/ooch is zijn woozt waer/
 Die vast staen sullen end' bekljben.

Hy heeft zijn volck verlost met kracht/
 End' een Vont te weghe gebzacht/
 'Twelck bestendigh en vast sal blijven.

6 Heyligh en heerlijck is zijn naem/
 Ooch sal Godes bzeese bequaem/
 'Tbegiu der rechter wijshept wesen.

Hy is wel kloeck ende wel bzoet/
 Die Godt bzeest en sijnen wil doet/
 Die werdt in eeuwighept gepzesen.

Die Godt bzeest en sijnen wil doet/
 Die werdt in eeuwighept gepzesen.

Die Godt bzeest en sijnen wil doet/
 Die werdt in eeuwighept gepzesen.

Die Godt bzeest en sijnen wil doet/
 Die werdt in eeuwighept gepzesen.

Die Godt bzeest en sijnen wil doet/
 Die werdt in eeuwighept gepzesen.

Die Godt bzeest en sijnen wil doet/
 Die werdt in eeuwighept gepzesen.

Die Godt bzeest en sijnen wil doet/
 Die werdt in eeuwighept gepzesen.

Die Godt bzeest en sijnen wil doet/
 Die werdt in eeuwighept gepzesen.

Die Godt bzeest en sijnen wil doet/
 Die werdt in eeuwighept gepzesen.

Die Godt bzeest en sijnen wil doet/
 Die werdt in eeuwighept gepzesen.

Die Godt bzeest en sijnen wil doet/
 Die werdt in eeuwighept gepzesen.

Die Godt bzeest en sijnen wil doet/
 Die werdt in eeuwighept gepzesen.

Dea

Ick

Ik

Om d

2 De

Ick w

Ick b

Doch

3 O

En icl

Seer

Die w

4 W

Gheh

Dies

Maet

5 G

Mijn

Dies

Drom

6 Ic

Doch

Dies

Den Cxvj. Psalm.

026

Op de wijze van den 74. Psalm.

Ick heb den Heer lief/ want hy heeft verhoort
 Mijn stem ende bidden in mijn swaer klagen/
 Ick sal hem bidden in mijn quade daghen/
 Om dat hy hem tot my neyght na sijn woort.
 2 De stricken des doodts hadden my ombaen/
 Ick was beladen met anghsten der Hellen/
 Ick was in noot in suchten end' in quellen/
 Doch ick riep des Heeren naem alsoo aen:
 3 O Heer/berloft mijn ziel uyt desen noot/
 En ick behoudt dat hy was seer weldadigh/
 Seer bziendelijck en oek seere genadigh/
 Die wel behoudt d'eenboudighe seer bloot.
 4 Want als ick ter neder lagh onder vset/
 Gheholpen heeft my onse Godt almachtigh/
 Dies weest te vreden/o mijn ziele klachtigh/
 Aae dien dat de Heer u dees weldaedt doet.
 5 Ghy hebt/Heer/mijn ziel bevygt van den doot/
 Mijn ooghen van tranen / mijn voet vooz vallen:
 Dies wil ick wandelen mijn daghen alle/
 Dromelijck vooz u/o mijn Godt seer groot.

Pause.

6 Ick gheloobe dies spzeck ick in't gemeen/
 Doch werdt mijn ziel seer jammerlijck gheplaget:
 Dies spzack ick met een gemoet gaer vertsaget/

Alle

Alle Menschen zijn leughenaers met een.
 7 Hoe sal ick doch Godt zijn weldaden al
 Vergelden? Ick sal den beker heylsame/
 Reinen in der handt end' des Heeren name
 Met danckbaerheyt ick vercondighen sal
 8 Ick wil mijn beloften in 't openbaer/
 Betalen in Godts ghemeente gheprezen
 De doot der heylighen hoor Godt sal wesen/
 Een dingh dat kostelijck is en dierbaer.
 9 Heer ick ben u knecht/ jae ick ben u knecht/
 En een Sone van uwer dienstmaeght klepne:
 Mijn banden hebt ghy ghebzoken alleme
 Dies wil ick u danck-offeren oprecht.
 10 Wat is: Ick wil uwen naem maken rocht/
 Die heerlijck is/ end' seer hooge verheben:
 Ick wil den Heere mijn beloften gheben/
 Midden onder zijn volck tot deser stont.
 11 In den hoorhoven des Heeren seer reyn/
 Wil ick van herten hem lof-sanghen singhen/
 Ick wil tot Jerusalem hem toebzinghen
 Sijnen prijs/ looft hem met my in 't ghemeen.

Den Cxxviiij. Psalm.

S Aligh is hy bebouden/
 Die Godt bzeest en dient recht/
 Die oock gaet t' allen stonden/
 In synen weghen slecht:
 Dooz 't werck t' welck ghy sult dzyben/

027

Werdt

Psalmen Davids.

65

Werdt ghy hier wel geboet/
D doen sal wel bekljben/
Spoedigh met oberbloet/
2 D wijs sal gelijk wesen
In u hups seer verbljdt/
Den wijnstock uptgelesen/
Die vrucht draeght t' sijner tijdt.
Men den disch in een croone
Sullen u kinders staen/
Als Glijsspruften schoone/
Ae malcand' ren voortaeu.
3 Dese schoone weldaden
Ontfanght hy in't gemeyn/
Die met quaedt niet beladen
Is/maer vzeest Godt alleyn.
Godt upt Zpon gepresen.
D dees genade doet/
Dat ghy sult sien na desen
Jerusalems boozspoet.
4 Ghy sult upt ulwen zade
Kindts kind'ren sien seer wel/
Ende dooz Godts ghenade
Deel vzeeds in Israe.

Den Cxxx. Psalm.

W De diepten/ o Heere/
Aijner benautheyt groot/
Roep ick tot u gaer seere/

028

E

En

In mijne angst en noot,

Heer wilt mijn stem verhooren/
Want het nu tijdt zijn sal/
Laet komen tot u ooren/
Mijn klachtigh bidden al.

2 Wilt ghy met erust de sonden/
Toerekenen booztaen/
Wie kan t'eenigen stonden/
In u oordeel bestaen?

Maer ghy wilt/Heer/vergheben/
De sonden minst en meest:
Dies zijt ghy in dit leven
Scer bemint en gebzeest.

3 Den Heer wil ick verwachten/
Mijn ziel staet altydt boozt
Op hem/met gantscher krachten/
Hoop ick vast op syn boozdt.

Mijn ziel verwacht laughmoedigh/
Dan d'een nacht waecke swaet/
Tot dat d'ander komt spoedigh/
En de dagh opstaet klaer.

4 Dat Israel vast bouwe/
Op Godt de hope zijn:
Want val genaed' en trouwe/
Is de Heer en Godt mijn.

Hy is die onbesweecken/
Israel gantsch bezijt/
Van sonden en gebzecken/
Die hy met een schelt quijt.

Den

—
D
M
D
Dinghe
2 Heb
Hiet ob
Heb ick
Als een
3 Heb
Gheacht
Lae als
Met rec
4 Isra
Op den
End' ho
Dan nu t

D
Mij
Doo
Behc

Den Cxxxj. Psalm.

629

Op de wijze van den 100. ende 142. Psalm.

Mijn hert is/Heer/in groot eenbout/
 Botmoedigh: oock en zijn niet stout
 Mijn ooghen/ick derf niet bestaen/
 Dinghen die my te boben gaen.

2 Heb ick mijn boose lusten wilt
 Niet overwonnen en gestilt.

Heb ick my alsoo niet vercleent/
 Als een kindt dat de Moeder speent?

3 Heb ick my niet gelijk/o Heer/
 Gheacht als een kindeken teer?
 Iae als een ghespeent kindt seer sijn:
 Met recht mach ick verstoeten sijn.

4 Israel sal van nu voortgaen/
 Op den Heer sijnen Godt vast staen/
 End' hopen op sijn goedigheyt
 Van nu tot inder eeuwigheyt.

Den Cxl. Psalm.

630

Op de wijze van de thien Gheboden.

Mijn Godt wilt my nu bebzijden
 Dooz den Menschen seer boos en quaedt/
 Behoet my nu/ en t' allen tijden/

E ij

Dooz

Wooz der listigen raedt en daet.

2 Die daghelijcks met haers ghelijcken
Teghen my dencken schalckheydt loos/
Ende my strijt in allen wijcken/
Van nieuws aendoen met herten woos.

3 Haer listighe tonghen hooghmoedigh
Scherpen sy als slanghen seer sijn/
Onder haer lippen oberbloedigh/
Hebben sy adderen/feijn.

4 Bewaert my wooz der woosen handen/
En mijn gaughen tot deser stondt
Wooz den moetwillighen byanden/
Die my willen bzenghen te grondt.

5 De grootse hebben nu met listen
Mijner zielen stricken bereept/
Op datse my te vaughen wisten/
In den weghen daer ghy my leyt.

6 Doe sprack ick met vasten betrouwen/
Ghy zijt/o Heer/mijn Godt alleyn/
Verhoozt my in mijn swaer benouwen/
Hoozt de stemme mijns ghebedts rey.

Pause.

7 Heer ghy zijt mijn wapen seer crachtigh/
Mijn helm/als my den noot beswaert:
Als ick in't heldt benaut was clachtigh
Hebt ghy my 'thoost ghedeckt bewaert.

8 Wilt den woosen/Heer/niet toelaten/
Tbolbzenghen haers booznemens sel/
Anders souden sy die my haten/

Hoogh-

Hoog
9 Die n
Wat l
Wat l
10 a
En g
Slael
Doo i
11 T
Sal n
Op de
Sijn
12 E
Hem/
Sp di
Werdi
13 T
Die he
D'opt
Wp u t

Del

H
E
G

Psalmen Davids.

69

Hooghmoedigh en stout werden snel.

9 Dat den Obersten onder desen

Die my quelt/toecome met kracht

Dat lijden end' ellendigh wesen/

Dat hy my te doen was bedacht.

10 Dat hem colen op den cop vallen

En gantschelijck te gronde gaen/

Slaetse met tempeest ober allen/

Soo datse niet meer op en staen.

11 De quaedt-spreckende mensch alomme

Sal niet lange blijven in staet/

Op den moetwilligen sal comen

Sijn eygen aenslagh en zijn raet.

12 Godt sal zijn getrouheyt verclaren

Hem/die met onrecht is gequelt/

Sp die den vromen hier beswaren/

Werden booz Godts oordeel gestelt.

13 De vrome sullen uwen Name/

Die heerlijck is prijsen / o Heer/

D'oprechte sullen eeuwich t'same

Wp u wonen in aller eer.

De thien Gheboden des Heeren/

Exod. xx.

Op de wijze vanden 140. Psalm.

HEst op u hert/opent u ooren/

Ghy hart volck end' traegh in't verstaen/

E ij

Wilt

631

Wilt u wes Godts stemme nu hoozen/
End' zijn gheboden gade slaen.

2 Ick ben (seydt hy) u Godt end' Heere/
Die u hebbe gemaect gantsch by
Van 't jock/ 'twelck u beswaerde seere/
Hebt gheen and'ren Godt neben my.

3 Laet u gheen beeld' maken noch sijden/
Van zenigh dingh in 't Aertsche dal/
Soo ghy die eert t'eenighen tijden/
Wen Godt seer zeloers zijn sal.

4 Adelijck sijnen naem ghepzesen/
Sult ghy niet nemen in den mondt/
Want hy sal niet onschuldigh wesen/
Die dien misbypckt t'eenigher stondt.

5 Arbeyt ses daghen end' met lusten/
Diert den sebensten/ Godts woordt smaect:
Want Godt wild' op dien dagh selfs rusten/
Van 't werck dat hy hadde ghemaect.

6 Vader en Moeder sult ghy eeren/
Op dat ghy langh in boozspoet leeft/
End' op Aerden seer meucht vermeeren/
Die u Godt tot een herbergh gheeft.

7 Dootslach en toozne sult ghy mijden/
Al oncupsheyt bliet en afbreect
Steelt niet al most ghy ghebzeck lijden/
Gheen valsch ghetuyghenisse spreekt.

8 Van begheren sult ghy u wachten/
Des naesten huys en wijf nu boort:
Nae zijn knecht oft bee wilt niet trachten/

Noch

Lof-fanghen.

71

Hoeh nae al dat hem toebehoort.

9 O Godt u woort seer groot van machten/
Lupt klaerder dan eenigh metael/
Gheeft ons die genaed' ende krachten/
Om die te houden altemael.

Eenighe Lof-fanghen.

Den Lof-fangh Zacharie

Luc. 1.68.

82

Dat doch de Heer zo genaecht groot/
Israels Godt zo gepresen/
Die zijn volck heeft in aughst en root
Besocht/en berlost upt desen.
End' den hoozi des Hepls opgerecht/
In 't huys van Dabid zijnen knecht/
Soo hy hadde te vozen/
Dooz sijner hepligen Prophten mondt/
Wel voorsept tot menigher stont
Den VADEREN van hem uptbercozen,
2 Dat wy souden wesen bezyt/
Van der macht onser vanden/
En los genaecht zijn nu ter tijdt/
Wt der ongunstigher handen.
Op dat hy toonde zijn goetheyt/
E iij

Onsen

Onsen Vaderen toegheseyt:

Dat hy oock is ghedachtigh

Sijns verbondts/en oock sijnes Eets booztaen/

Wien hy Abraham heeft ghedaen/

Onsen Vader in 't gheloobe krachtigh.

3 Dat wy byp sijnde van der hande

Der ghenet die ons seer haten/

Hem souden sonder breef oft schandte

Wienen en zijn woordt recht haten.

Wherechtighlijck en heylighlijck/

Als ons leven ghewillighlijck/

Daer toe sijnde ghenegen/

En ghy mijn Soon sult een Propheete zijn/

Woo dat aensicht des Heeren mijn/

Om woo hem te bereyden zijn weghen.

4 Dat ghy den volcke vzoegh en spaet

Sijn saligheyt meucht verkonden/

Welck insonderheyt bestaet

In verghebingh' sijner sonden.

Woo Godts goetheyt die ons alleyn/

Heeft als een Sonu' uyt 't Goste reyn

Besocht end' niet vergheten:

Op dat hyse mochte verlichten klaer/

Die in de dypster schaduw' swaer

Des doodts dus langhe hebben gheseten.

5 Op dat hy ons voeten met vzeucht/

End' onse voetpaden mede/

Rechten mochte in aller deught/

Tot sijnen weghen in vrede.

Den Lof-sangh der Jonckvrou-
wen Marie/ Luce 1.46.

Mijn ziel maect groot den Heer/
Mijn geest verheught hem seer/
Tu mijnen Godt vol trouwen:

033

Hy is mijn saligheyt/
En wil oock de kleynheyt/
Sijner dienstmaeght aenschouwen.

2 Siet hierom sullen my/
Alle gheslachten vry/
Wel ghelucksaligh achten?

Want onse God seer goet/
Groote dinghen nu doet
Dooz zijn handt sterck in crachten.

3 Hepligh is synen naem/
En zijn goedtheit bequaem/
Sal eeuwigelijck beclijden

Van kints kind'ren voortaan/
Dooz hen die recht wel gaen/
End' in Gods bzeese blijven.

4 Een schoon end' heerlijk werck/
Dooz zijnen arm seer sterck/
Heeft ghedaen Godt almachtigh.

Hy heeft de stoute quaedt/
End' hare herten raet/
Tot niet gemaect seer crachtigh.

5 Die stout zijn in hooghmoet/

E v

Vol

74

Eenighe

Bol van eer en van goet/
Heeft God neder gedreuen:

En die arm zijn en cleyn/
Heeft zijn goedtheit alleyn/
Seer heerlijck nu verheuen.

6 Die arm zijn na den Gheest/
Den welcken hongert meest/
Versaet de Heer gepresen.

Die rijck zijn vol en groot/
Heeft hy ledigh en bloot/
Van hem by afghewesen.

7 Hy verheft Israeël
Sijn Soon/ en gedenckt wel
Aen zijn groote genade/
Soo hy heeft Abraham/
En 'tvolck dat na hem quam/
Toegeseyt byzegg end' spade.

Den Lof-sangh Simeonis.

Luc. 2. 19.

M laet ghy/Heer/oprecht/
Gaen in bred' uwen knecht/
Ma u beloft' gestadigh/
Ma dat mijn oogen claer/
Hebben gesien boozwaer/
Uwen Heylandt/genadigh.
2 Een Salighmaker repn/
Aller volcken gemeyn/

084

Die

Die
De
En

D

Als
Gh
Ma

2

De

Da

Ma

Zel

Da

3

Wie

Gh

Ma

Bye

Do

4

Op

Gh

Die aennemen zijn leere.
 Een licht schijnende claer/
 Den Heydenen eenpaer/
 End' oock Israels eere.

Dat Ghebedt onses Heeren Iesu
 Christi/ Mattij. 6. 9.

Dase Vader in Hemelrijk/
 Die ons heet kinders' alghelijck/
 En wilt dat wy u roepen aen/
 Als wy met noode zijn bevaen:
 Gheeft dat niet bidt alleen den mondt/
 Maer dat het gae van 'sherten gront/
 2 Gheheplight uwen name zy/
 Woorzdt ongevalscht blijft ons by:
 Dat wy oock leven heplighlijck/
 Mae uwen name weerdighlijck/
 Behoet ons Heer/booz valsche leer/
 Dat arm verboerde volck bekeer.
 3 O Coninghrijck com /o Heer goet/
 Hier end' hier nae den trooster soet/
 Gheeft ons dien Christus ons toesep/
 Met zijn gaben menigherlep:
 Breekt Satans toorn end' groot ghevalt/
 Booz zijn erghepd u Kerck erhalt
 4 O wil geschied/o Heer/ghelijck
 Op Aerden als in Hemelrijk:
 Gheeft ons gedult in lydens pijn/

035

Ghes

Ghehoorsaem allesins te zijn.

Neemt van ons wech vleesch ende bloet/
Dat teghen uwen wille doet.

5 Gheeft ons huyden ons daegh'lijcks bzoot/
En ons behoefte tot lijfs noot/
Behoet ons heer booz twist en strijdt/
Booz pest en oock booz dieren tijdt/
Dat wy in goeden brede staen/
Doet sozghbuldigheyt van ons gaen.

6 Onse schulden bergheeft ons heer/
Dat sy ons niet bedroeben meer/
Soo wy oock die ons schuldigh zijn
Haer schult bergheben dit termijn/
Tot haren dienst maectt ons bereypt/
In rechter liefd' en eenigheyt.

7 Hept ons/heer/in becozingh' niet/
Als ons de boose gheest strijdt biet/
Ter rechter ofter sincker handt/
Helpt ons te doen sijn wederstandt/
In recht betrouwen onbezeest/
Dooz den trooster den heyl'ghen Gheest.

8 Van alle quaedt verlost ons meer/
In dese quade tijden/heer/
Wijt ons van den eeuwigen doot/
En troost ons in den laetsten noot:
Doet ons altydt goet onderstant/
Neemt onse zielen in u handt.

9 Want u/o Vader, is dat rijck/
En de kracht ober al gelyck/
D is

D is
Van
Met
End
10
Ste
Op
Wp
Pa
Doo

Nae

B

D by
En
Haer
2
Doo
Dat
Doo
Doo
En
3

D is

Lof-sangen.

77

W is oock alle heerlijckheyt/
Van nu tot in der eeuwigheyt/
Met Christo uwen Soon alleyn/
End' den hepligen Gheest gemeyn.
10 Amen/dat is het werde waer/
Sterckt ons geloobe wanckelbaer/
Op dat wy niet twij'len daer aen.
Wy sullen dit alles ontfaen/
Na uwen wil om Christi naem/
Dooz welcken ons beed' is gedaen.

Van de Verrijzenisse Christi.

Nae de wijze : Van den xxiiij. Psalm.

Rest op mijn ziel met al u kracht/
Looft u verlosser met aendacht/
Die dooz sijn sterben heeft verflaghen
Op panden/hel/dupvel/doodt/
En heeft dooz sijn opstandingh groot
Haer Heerschappy ten toon gedzagen.
2 Christi wy loben u te saem
Dooz sulcken liefde aenghenaem/
Dat ghy onse verwinners woedigh
Dooz uwe stramen hebt ghewont/
Dooz u banden haer krachten bondt/
En smoozt haer dooz u wonden bloedigh.
3 Lof/die om onse sond' alleen

036

Den

Den bitt' ren doodt / soo hebt doozstreen /
Die ons met eeuw'ghe smart verwoachte:

Lof / die om ons gherechtigheyt
Verresen zyt met heerlijckhepdt /
En opgestaen met grooter machte.

4 Daer dooz ghy al te samen meed'
Verwozben hebt den heyl' ghen vzeed'

Met uwen en met onsen Vader /
En ons nu hebt versamelt bly
Tot een vercozen Bozgerp

Met 't Hemels geselschap te gader.

5 Ons Hert / Ziel / en inwendigheyt

Looft u met grooter vzolijckhepdt /
Kracht / Raedt / Heldt / en eeuwighe Coningh

Gheeft ons oock te verrijzen meest

Booztaen met ons ghemoet / en gheeft

Tot u en tot u heyl'ghe woningh.

6 Dat d'oude Mensch mach t'ouder gaen

In ons / en weer de Nieu opstaen

In een vernieut ghemoet / en leben:

Dat wy die soo verrijzen hier

Oock moghen namaels / goedertier /

Verrijzen tot u Rijck verheben.

Van de Hemelbaert Chzisti.

Op de wijze : Van den viij, Psalm.

Verblijdt

W

Di
En
2

De
En
3

En
3
En
4

4
En
Kli
5
Ne

Di
Di
6

De
De
En

037

Werblijdt u t'saem en juyght ghy Chzisten
scharen/

Siet t' Hemel-waert u Woest en Heplandt ba-
ren/

Die onlanghs daeld in't graf / na soo veel smaets/
En heerlijck nu gaet nemen d' hoochste plaets.

2 Klimt op / klimt op / ghy Godt end' smenschen
Sonne!

Bersmadet kruys / de speer / de doozne kroone /
En 't boos gheslacht dat met een grimmich oogh
Ontsinnigh u in 't hepligh aenschyn spoogh.

3 Doet open ons u gloze-rijcke troonen:
En baent den pat / ten leven Adams' sonen /

Ontsluyt ons weer 't ghesloten Paradys /
Salight u volck tot uws naems lof end' prijs.

4 Hoogh-priester die onstraflijck zyt bevonden /
En hebt u bloedt ghestort booz' s werelts sonden /

Klimt op / klimt op / in 't alderheplighst Chooz:
Godts strengheyt komt met u verdiensten booz.

5 O die van Godt ghesalft zyt tot een Coningh /
Wensiet u kerck / u Bruydt uyt 's Hemels woo-
ningh /

Die hier verstroyt kent ander troost / noch Hoost.
Send haer den gheest en trouwingh langh belooft.

6 Soo mach sy steeds in 's Bruyd'goms liefde
blaecken /

So mach haer croon noch soub noch werelt schakē
Soo blijft haer liefd' veel stercker als de doodt /
En erst te loon haers lieben minnaers schoot.

Op

Op Pinxteren.

Na de wijze: Van den C. Psalm.

Komt/komt o drie-mael hepl'ghe Gheest!
 Ghebenedijt ons Pinxter-feest/
 Komt Coztel-dupf van 's Hemels dack/
 En bzencht ons den Olijben-tack.
 2 Vertrouster bzencht ons Chzisti vree/
 En neemt in onse herten stee/
 Gheest Godts maect onsen gheest gewis/
 Dat Godt ons aller Vader is.
 3 O bingher Godts dit steenen hert
 Vermozfelt/dat het wecker wert/
 En Chzisti wet/die eeuwigh blijft/
 In ons gemoet en sinnen schrijft.
 4 O die ghy onbegrijp'lijck zijt!
 Ons hert tot uwen Tempel wijt/
 En ons inwendigheyt herschept.
 Die lust by ons te wonen hebt.
 5 Komt Hemel-dou en oberstort
 Tghemoet/onbzucht daer en verdozt/
 O stroom des lebens! o Fonteyn
 Bedochticht ons en wascht ons reyn.
 6 Komt Godtlijck Vper en steeckt vooxtaen
 Ons koude ziel met vper aen/
 Comt hepligh vper herteert/verflint

 8
 7
 6
 5
 4
 3
 2
 1

Al wat in ons noch 'tbleesch bemint.
 7 Ghy wint des Heeren meest doch mee
 Ons zielen schip in 's waerelts Zee/
 Op dat wy wy van schip-bzeuck dan
 Landen in 't Hemels Canaan.

Daer de wyse / vanden 100. Psalm.
 Ghy volckeren des aertrijcks, al.

God onsen Heer u loben wy/
 End' dancken wy met moede wy/
 Want u genade en goetheyt/
 Duert nu en inder eeuwigheyt.

2 **W**oen hepligen name/ Heer/
 Singen wy lof/ prijs ende eer/
 Hepligh/hepligh/hepligh ghy zijt/
 Ghy onsen Godt gebenedijt.

3 **S**oo langh wy hier zyn in dit dal/
 Sullen wy met vrolijck geschal/
 Met der Engh'len en Chzisten schaer/
 Loben prijsen allegaer.

4 **W**ant ghy alleen eenige Godt/
 Zijt onse toeblycht/ borch en slot/
 D'gunst/genade/en goetheyt/
 Hebby ober ons uytgebeyt.

5 **D**es wy u singen altesaem/
 Lof/prijs/ende eere bequaem/

F

D onsen

039

Onsen Godt/bziend'lijck en soet/
Dooz alle u weldaden goet.

Naede wijse:

040

Een aerdigh trommelaerken sonder, &c.

Ghebenedijt/o mijn ziel altijd den Heer/
Looft hem/o alle mijn inwendigheyt/
Bijst hem met blijde Lof-sangen altijd meer
Die u in sijn weghen leyt/
Dooz sijn ghenadigheyt/
Sijn beloften toesept.

2 Maect groot/o mijn ziele/den Heere uwē God/
Die u upt Egipten/tot Zyon heest ghelept/
Die u leyt tot Chystum/van Babels Herders sot/
In Israels groene weydt/
Van Babels dorre heyt/
O ziel' sijn lof verbeydt.

3 Hoe soudt ghy/o ziel/niet loben sulcken Heer/
Die u van den doot tot den leven heest gebzocht/
Die u geleyt heest dooz dat roode Meer/
Doen ghy dwaelde/wedersocht/
Met synen bloedt ghekocht/
Doen Pharaou bevocht.

4 Looft onsen Godt met Mose/o mijn ziel/
Die u tot sijn heylighe wooningh' heest gebzacht/
Die Pharaou met ros ende waghens oberbiel/

In't

In't rood' Mepz omwierp met kracht
 Doen hy verbolghd' onfacht/
 Dat Israels gheslacht.

5 Mijn ziel looft den Heere al u leven langh/
 Looft hem met harpen ende met snaren spel/
 De heyligen in Zion loben hem met sangh/
 Oock ghy borghers. Israel/
 Want in't hellsche ghequel/
 Heem niemandt loben sel.

6 Looft desen Godt/o ghy herders van Zion/
 Looft hem/o alle sijn knechten groot en kleyn/
 Looft hem/o alle sijn handtwercken schoon/
 Principael o Zion greyn/
 Ghy zijt Godts bruydt alleyn/
 O kleyn bergad' ringh' reyn.

7 O Godt u lof is in u ghemeynte alleen/
 Ten is niet schoon in der sondaren mond/
 D woordt is alleen in Jerusalem reen/
 D wet men in Zion bondt/
 Quytsheldinghe van sond'/
 Als men van't quaedt af stont.

8 Wie soude alsulcken Godt niet loben bzo/
 Die Daniel verlost heeft upt den leeuwen mond;
 Die met Sadrach/Mesach/en Abdenego
 In den gloependen oven stont/
 Dat de blamme haer niet ver slont/
 Gheen brandt men aen haer vont.

9 Prijst Godt o Jerusalem en Zion teer/
 Die u deuren vast met grendelen bewaert!

Die u mueren opboud/die daer laghen neer/
 Die den berstropden bergaert/
 Die om sijn naem vermaert
 Te Babel ghebaen waert.

10 Looft God die in sijn heyligen Tempel woont
 Hy is een al te vriendelijcken Heer/
 Looft hem/die sijn uptbercozene croont/
 Die haer bzoorn stelden ter weer/
 Een eeuwich triumpheer/
 Gheeft hy die houdt sijn leer. (gheeft/

11 Ghy Hemelen/ghy aerde/ Godt doch den prijs
 Looft hem ghy Heydenen/die op der aerden zijn/
 Het lobe hem alle wat adem heeft/
 Sonne/Mane Sterren sijn
 Hobet Godt met helder schijn/
 Dat sijn de wercken dijn.

12 O God/laet mijn ziel leven/dats u loben mach/
 Laet u lof van mijn lippen zijn bertelt/
 Op dat ick mach staen blijven in den boosen dach
 Als dat Elemente smelt/
 Hepligh moeten wy sijn ghestelt/
 Gheen onschuld daer en ghelt.

13 Ghy Prince en Heere/Regents der duysternis
 Hobet Godt die u 't sweert der justitiē heeft gedaē/
 Hobet hem/die een Heer ober u Dorsten is/
 Leert den goeden booz te staen/
 Straft den quaedt-doenders saen/
 Daerom hebby 't sweert ontfaen.

14 O Prince Godt/Heer aller Heeren Heer/
 Ghebe:

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

Ghebenedijt moet ghy in der eeuwigheyt zijn/
 Die licht in dupsteruis laet schijnen neer/
 Die waren in doodes pijn
 Gaest ghy dit helder schijn/
 Looft Godt/ o ziele mijn.

Maec de wijze : Van den 116. Psalm.

Ick heb den Heer lief, want hy, &c,

Liet ons al t'saem/wy die hier zijn by een
 Den Heere onsen Godt dan herten prijsen/
 Laet ons hem dancken en eere bewijzen/
 Seer lieffelijck sijnen naem loben reen.

2 Ghy alle die van herten liefst den Heer/
 Soo langhe als ghy hier sult zijn en leven/
 Wilt onsen Godt lof/prijs/en eere gheben/
 Laet uwe ziele stil zijn nimmermeer.

3 Den lof der vromen is seer aenghenaem
 By den Heere Israels Godt gheprijzen/
 Des laet ons niet swijghen/maer danckbaer wesen
 Godt onsen Heere/wy die hier zijn t'saem.

4 Verheft u hert/u ziel ende ghemoet/
 En wilt den Heere een nieuw' liedt toe singhen/
 Al wat in u is/ laet hem nu toebzinghen
 Lof/prijs en eere, lieffelijck ende soet.

5 Luychiet al t'saem maect een vrolijck gheschal/
 In den Heere zijt verblijdt/ end' met vzeughden/
 Slaet de Harpe/end' vercondight sijn deuchden/

I ij

Singht

Singht ende speelt hem lof in 't herte al.

6 Groot is sijn gunst/ ghenade end' goetheyt/
Die hy aen ons bewijst upt liefden repne/
Hy is ons Godt/ Heer en toeblycht allepne/
Dies moet sijnen lof werden seer verbzegt.

Pause.

7 Als wy in noot/ in d'uck/ in lijden swaer
Hem aenroepen/ bidden en smecken bperigh/
Als een Vader vziendlijck en goedertierigh/
Soo toont hy ons sijn hulpe openbaer

8 Want hy de Heer is lieflijck ende soet/
En vertroost die ghebroken zijn van herten/
Die hem klaghen haer lijden ende smerten/
Tot hare hulpe hy hem seer snel spoet.

9 In den Heere is hulpe/ troost en raet/
Verlossinghe upt noot en alle lijden/
In hem is vzeucht end' een eeuwighe verblijden/
Sijn ghenade hier altijdt open staet.

10 Godt is hy sijn hepl' ghen in allen noot/
En verlaet niet die op sijn hulpe wachten/
Die hem vzeesen upt alle hare krachten/
Bewijst hy sijn trouwe en liefde groot.

11 Sijn schadulwe ende bleughelen sterck/
Sijn Enghelen ghebeldigh ende machtigh/
Heeft hy uptghestreckt dooz sijn handt seer krach-
tigh

Rondtom sijn heplighen als een bolwerck.

12 Dies laet ons al van herten met aendacht/
Vzeesen den Heere onsen Godt verheben/

Laet

Laet ons hem lieben ende eere geben/
Loben en dancken upt al onse kracht.

Nae de wijse:

Wat hebt ghy my te vraghen.

042

Liet ons den Heere loben/
Dan al dat hy ons doet/
Want wy verwachtent al van God hier loben
Het zy geluck oft tegenspoet/
Dan hem komt anders niet dan goedt.
2 Wy mogen hem wel eeren/
Want groot is sijnen naem/
Doen wy laghen in des doodts verseeren/
Heeft hy ons in genaed' ontsaen/
Als hy hem liet aen 't crupce slaen.
3 Het kruys heeft hy gedragen/
Dooz onse sonden smoot/
Hy was beracht/bespot/versmaedt/geflagen/
Ghecroont/gekrupst/gesmaeckt de doodt/
Dit leet hy al upt liefden groot.
4 Hoe souden wy uytspreecken
Sijn groote liefde soet/
Die hy bewijst aen ons vol van gebzecken?
Dus laet ons nu met sin en moet/
Gaen doen nae sijnen wille bzoet.
5 Met liefden is hy gekomen
Al upt sijns Vaders rijck/

En heeft hel/dupbel/doodt/haer macht benomen/
 Dus laet ons hem alle gelijk/
 Van herten volghen blijdelijck.

6 De liefde heeft hem gedzongen/
 Dit mach elck mercken wel/
 Want van zijn eygen volck werdt hy gedwoongen/
 Sy bielen hem alsoo rebel/
 Al met tozmenten wzeet en fel.

7 Die persse heeft hy ghetreden
 Met grooten arbejdt swaer/
 Ende booz ons heeft hy den strijdt gestreden/
 Dit was de wil van sijnen Daer/
 Om ons te verlossen allegaer.

8 O Bzienden uptbercozen
 Laet ons sonder respijt/
 Malcanderen lief hebben nae 't behozen/
 Al tot onses naesten yzofijt.
 Elck sie wel toe dat hy hem quijt.

Pause.

9 Laet liefde altydts blijcken/
 O bzienden groot en kleyn/
 Waer dat ghy zijt in landen/steden/of wijcken/
 Dit leert ons Christus algemeyn/
 Lief te hebben van herten reyn.

10 De liefde kan 't al verdzagen/
 Al doetmen haer verdziet/
 De liefde blijft eeuwelijck sonder vertragen/
 De liefd' en soeckt haer selven niet/
 Godt is de liefde nae Schrijfts bediet.

II
 Doe
 Dal
 Dal
 Dus
 12
 Dal
 Dal
 Is l
 Spi
 13
 Die
 Ghe
 Doe
 Soc
 14
 Aek
 Der
 Der
 Ghe
 15
 Con
 Ma
 Als
 Gae
 16
 Mil
 De l
 En

Lof-sanghen.

89

- 11 **W**oort alle Chyften schapen
Doet al nae Godts sermoen/
Dan zijn wy noch altemael onnutte knapen/
Want wy 't al schuldigh zijn te doen/
Dus laet ons al tot deuchden spoen.
- 12 **O** bzienden allegader/
Danckt/looft/prijst Godt de Heer/
Want hy is een barmhertige Vader/
Ic dat wy doen nae sijnder leer/
Hy is alleen weert prijs end' eer.
- 13 **W**y moeten zijn woort beleben/
Die nauwe poorte ingaen/
Gheen menschen breezen/soo daer staet geschreben/
Doe sy ons dreygen ofte slaen/
Soo sullen wy de kroon ontfaen.
- 14 **L**aet ons liefde bewijzen/
Aen die zijn sieck en kranck/
Den naeckten kleeden/den hungerigen spijzen/
Versoecken des kerckers stanck/
Gheerne herbergen sonder bedwanck/
- 15 **S**oo sullen wy mogen hoozen:
Comt in mijn rijcke hier/
Maer op de bocken/sal hy hem verstozen
Als hy tot haer sal spreken schier:
Gaet van my in het eeuwich vyer.
- 16 **H**ier met soo wil ickt laten/
Wilt dit in danck ontfaen/
De liefde wilt vast in u herte vaten/
En willet al in 't goede slaen/

F b

Wt

Dit rechter liefden ist gedaen.
 17 Ick wil hem eeuwigh dancken/
 Den Prince triumphant/
 Est ick mocht zijn bequaem tot sijne rancken/
 Biet my daer toe/o Heer/de handt.
 Bewaert u volck aen elcken kant.

Ma de wijze: Alst begint.

Wader ons in Hemelrijk/
 Daer is gheen Vader uws gelijk/
 Men viint op aerden niet een man/
 Die sulcke gaben geben can/
 Als ghy u kinders gheeft gewis/
 Al die op u betrouwen fris.
 2 Wat meuchdy dencken/Heer bemint/
 Ick heet u Vader als een kint/
 En siet doch niet mijn stoutheyt in/
 Want ick doch niet eens weerdigh bin/
 Te zijn u Soon oft kint bequaem/
 Est te boeren een sulcken naem.
 3 Lof noch kints eer en hoozt my niet/
 Noch oock te heten u kint siet/
 Want ick dus langh u goeden al
 Hebbe verteert met Babel mal/
 Dus ben ick niet meer u soon/och!
 Maer kent my booz een huerlingh doch.
 4 End' ick heb my met verckens dzaf
 Langhe verbult/en met buyl cas.

043

Met

Lof-sanghen.

91

Met valsche suerdeech en Dupbels leer/
D'welck my versade uimmermeer/
End' altoos seer mijn Vaders saem
Ghelastert/end' zijn hepl'ghe naem.

5 Och weenen/huplen mach ick wel/
Dat ick gheweest heb dus rebel/
Vader ick heb gesondicht swaet/
Dooz u end' in den Hemel klaer/
Ick bidd' u Vader t'allen tien/
Wilt my doch dooz u knecht aensien.

6 Wat danck sal ick dees Vader doen?
Hy neemt my aen met een kindts soen/
Met een trouwingh hy my ontfanght/
Een bruylofts kleedt hy my aenhanght/
Sijn Lam liet hy dooz my doot slaen/
End' dooz sijn kindt neemt hy my aen.

7 Eer/lof/ en prijs soud' ick dan niet
D'geben/ als een goetd kindt siet?
Want ghy my met kindts goetd verbult/
End' hebt my vergheten mijn schult?
Soud' ick nu sulcks verfwijgen plaen/
De steenen mochten roepen gaen?

8 Mijns Vaders lof/prijs ende eer
Wil ick verfwijgen nimmermeer.
Wat in't hert is de mondt upt gheeft/
Een vat gheeft upt sulck alst in heeft
Hoe kan een bloet bedwingen hem/
Als sy eerst loopt sonder getem?

Pause.

9 Ick noem u Vader als een kindt/
 Want ghy my een goet Vader bindt/
 Al ben ick niet meer dan een knecht/
 Ghy gheeft meer dan my toecomt recht
 Ghy Vader gheeft my een kindts toon/
 Al ben ick sulcks niet weerdigh schoon.
 10 Ick dencke dickwils Vader mijn
 Op de groote ghenade dijn/
 Dat ghy ons soo lief hebt ghehadt/
 En toont ons u verborzghen schat/
 O' welck de werelt verborzghen is/
 Dat gheeft ghy ons te keunen fris.
 11 Ghegheben kan ick nemmermeer
 De prijs ghenoegh/mijn Godt/mijn Heer/
 Ick lach dorstigh end' hongh'rich kranck/
 Nu heb ick spijs ghenoegh en danck/
 Ghy doet mijn ooghen op ghelwis.
 Nu sie ick 't licht upt duysternis.
 12 Mijn Godt waert niet een leelijck dingh/
 Dat ick u daedt berwijghen gingh;
 De boghels end' de dieckens kranck/
 Die Loben u met lof-ghesanck/
 Hoe soude u niet loben fris/
 Die met verstandt gheschapien is;
 13 Vader mijn hert dat leydt ghewondt/
 Om dat mijn mondt niet kan doen condt/
 De goetheydt/die ghy in my pzent/
 Can ick boozwaer niet doen bekent/

De daedt

D d
 Me
 14
 Dal
 Ghy
 Ick
 D li
 Mi
 15
 Car
 Oct
 On
 Cui
 Sp

Var

W

Da

2

Qu

Daedt niet opt te spreken is/
 Met Engelsche tougen gebuis.
 14 **M**ijn mond en kan niet doen al condt/
 Dat ghy my gheeft in 's herten grondt/
 Ghy stozt my dick sulck blyschap in/
 Ick weet van vzeught niet waer ick bin/
 Die liefde heeft my heel doozwondt/
 Mijn ziel doost uae u t' allen stont.
 15 **H**eer/Myne/Godt/Wader/uw eer
 Can ick volprijen nemmermeer/
 Och of de werelt ware condt/
 Ons liefde begeerte end' grondt
 Ende smaecten oock Godts gheest fijn/
 Sp souden gheen berbolghers zyn.

Na de Vermaninghe.

Op de wijse:

044

Van den 100. Psalm. Ghy volckeren
 des aertrijcks al.

Wancken u o Godt en Heer/
 Dat ghy ons nu tot uw eer/
 Ghespijst hebt dooz u hepligh woordt/
 Dat wy alhier hebben gehoozt.
 2 **W**ilt dat oock nu maecten vruchtbaer
 In onse herten allegaer/

Wat

Dat wy't volbrēngghen met der daedt

Ae uwen Goddelycken raedt.

3 Daer toe lief Heere gheeft ons kracht/

Dat bidden wy u met aendacht.

Sonder u hulp' waert al om niet.

U ghenade oer ons giet.

4 Eer zy u Vader ende Soon/

En heyl'ghe Gheest in 'shemels troon.

Zy ons alle te samen sijn

Moet dit doch jae en amen sijn.

Danck-segginghe na den eten.

D Godt wy dancken dijner goedt

Dooz Chzistum onsen Heere/

Dan dijner weldaets overbloedt

Dooz 't welck ghy doet gheueren

Al wat den adem heeft ontsaen/

Ghy hen haer noodtdruft hebt ghedaen/

Zy zy lof/prys en eere.

Als du nu Heere ghespijset hast/

Dat lichaem 't welck verderbet/

Soo laet de Siel oock sijn dijn gast:

Die i joz dy nimmer sterbet/

Dijn heylsaem woordt haer spijsse zy/

Tot datse oock gantsch erlanghe dy

In eeuwigghen vertrouwen.

Lof/eer en danck tot aller tijdt/

Zy dy Vader van boven/

Lof-sanghen.

95

Die ons de sonden maket quijt/
Dooz dat ghy gheeft 't gelooven/
In dijn eenigh gebozen Soon/
Soo dat wy/met hem in den thoon/
Op eeuwigh prijzen/Amen.

Ter zy den Vader en den Soon/
En oock den Heylighen Gheeste/
Die gheweest is van aenbegin/
En eeuwigh d'aldermeeste/
Hy help ons wandelen algelijck/
Dat wy komen in 't Hemelrijck/
Wie dit begheert spreek/Amen.

Gheestelijcke Liedekens.

Op de wijsc:

046

Orpheus droef van sinnen. Oft: Het
Nachtgaelken kleyne, &c.

Al die daer zijn beladen
Met hare sonden swaer/
Dooz leet wesens ghepijn/
Te gaen wordt haer geraden/
Tot Christus/want hy haer

Roept/

Die

Roep/als goet medecijn:
 Comt in mijn jock end' lijn/
 End' in mijn schoole leeren/
 Sachtmoet ende ootmoet/
 So sal dan t'utwaert keeren
 Der Sielen ruste soet.

2. Aemt op 's Heeren geboden/
 't goet jock dooz onderschept
 Der kennissen/als die
 Nu te recht zijt ontbloden/
 S' werelts onsupberhepdt/
 Der sonden slaberupe/
 Laet die geen heerschapppe
 Maer ober 't lichaem d'ijben/
 Derwinnet quaedt met 't goet/
 Soo sal inu beklijben/
 Der zielen ruste soet.

3. Aiet en hebben sp' vrede
 Die daer woest ende wilt/
 Godtloos leven rebel/
 Ghelijck de zee/sp' mede
 Aiet konnen zijn ghestilt/
 Maer die Godt vreesen wel/
 End' houden zijn bebel/
 Vrede komt haer beneden/
 Als eenen waterbloet/
 So dat haer wordt gegeven/
 Der zielen ruste soet.

3 Als 't herte gantsch is bepligh

Van boosheydt in 't ghemeyn.
 En daer in is geplant
 Godts woordt supber end' heyligh.
 Soo woordt dat herte reyn/
 Iae gemoet end' verstant/
 dooz het gheloobe want
 die 't woordt oprecht bewaren/
 Woorden daer dooz geboet/
 Godts gheest sal in haer baren
 der zielen ruste soet.

5 Woen lust zy/ o menschen/
 Ken den Heere minjoot/
 die u dan gheben sal
 Wat u herte mach wenshent/
 dus. uwe wegen bloot
 Wilt hem bevelen al/
 End' sonder veel geschal/
 Zyt stille ende wachtet
 Op hem wat dat ghy doet/
 Op dat ghy soo betrachtet
 der zielen ruste soet.

6 Als dooz een Zuydigh waepen/
 Van dat nieuw' Testament/
 'Cherte scheurt ende beeft/
 Met een byerigh dooz laepen/
 S' Heeren gheest daer ontrent
 Gheerne zyn plaetse heeft/
 dan komt de Heer end' gheeft
 Een stille sachte supghen/
 G Daer

Daer sietmen den geest vzoet/
 Maet sijn vruchten betuygen
 Der zielen ruste soet.

Pause.

7 Maet meer leeren ooylogelt
 En sal het volck nu boozt/
 Maer by en ouberbaert
 Sal een pegelijck mogheit
 Woonen met goet accoozt
 Onder sijnen wijngaert/
 End' vijgheboom vermaert/
 Die soecken mogen binden
 Vucht/en schaduw' behoet/
 Onder Spons beminde/
 Der zielen ruste soet.

8 Ghy dochteren vdoone/
 Van Ierusalem siet/
 Den Vuydegom die seyt:
 En wecket niet mijn schoone
 Vuydt/noch en roertse niet/
 Die in mijn armen leyt/
 En inde roosen weyt/
 Gheduerende de quale
 Van tribulacy gloet/
 Op datse niet en fale
 Der zielen ruste soet.

9 Hagel werdt in den woude/
 Soo spzeect de Heere/maer
 Mijn volck sal woonen by

In des vzeeds hupsen boude/
 In stoute rust/al waer
 Eeuwighē stilte zy/
 Onse vzeede is hy/
 Die vzeede heeft verkregen/
 Men't krupte met sijn bloedt/
 In hem is gantsch gelegen
 Der zielen ruste soet.
 10 Genen gheest stil end' sachtigh/
 Daer med' moet zijn verciert/
 Mae's Heeren wil end' lust/
 De mensche/die eendzachtigh/
 Onsenelijck logiert/
 In't herte wel gherust/
 Daer gerechticheyt kust
 Den vzeede/en daer trouwe
 Goedtheit komt te ghemoet/
 Daer spruyt in die landouwe
 Der zielen ruste soet.
 11 Noch een ruste bequame
 Is booz Godts volck present/
 Beter als in Canaan/
 Maer in des Heeren name
 Soo wie hem recht bekent/
 Sonder wijcken daer van/
 Sijn hope wasden kan
 Lebendigh ende krachtigh
 Met's Heeren vzeede goet/
 Mameels te zijn deelachtigh

Der sielen ruste soet.

12 'Tis recht/by onsen Prince

Duck te berghelden sel/

die u bedroeben saen

Hier in swerelts p[ro]vince/

Maer ghy die lijdt ghequel

Hoozt Paulus soet vermaen/

Ghy sult (seyt hy) ontsaen/

Met ons ruste gepresen

In Godts rijke met spoet/

mits in volkomen wesen

der zielen ruste soet.

Een is noodigh.

Op de wijze:

047

Te Mey als alle de voghelen singhen.

A En hoorcken liedt ghy Adams zaet/

Siet dat ghy hem niet naen gaet/

Maer volght Christum gepresen/

En doet altijd nae sinen raet/

Soo suldy saligh wesen.

2 Wat van den bleesche is gebaert/

dats blesch/soo ons Christus berklaert/

Alsoo wy mogen hoozen.

3 menschen bedwinght ulmen aert/

Wordt upt den Gheest ghebozen.

3 Want

3 Want bleeschelijck ghesint te zijn/
 dat's Godts v'pandtschap/ hoorz wel mijn/
 Menschen neemt dit booz ooghen.
 Weet dat wy in alsulcken schijn
 Godt niet behaghen moghen.

4 Die bleesch'lijck zijn/alsoo men bindt/
 die zijn oock bleeschelijck ghesint/
 Men leest van deser saken/
 Een bleesch'lijck mensch is soo verblint/
 Godts Gheest kan hy niet smaken.

5 Die wijsheyt Godts/soo wy verstaen/
 In gheen quaedtwillighe ziel wil gaen/
 Noch in gheen lichaem mede
 dat der sonden is onderdaen/
 Hierom staet na den vrede.

6 'tBoeck der wijsheyt geeft klaer bediet/
 dat Godts Gheest den ghebepnsden bliet/
 dus wilt/nae Petri segghen/
 Ghebepnstheyt en list nu ter tijdt
 Beginnen af te legghen.

7 Treckt upt den ouden mensch onklaer/
 Met sijn quae wercken allegaer/
 En wilt daer op niet slapen/
 doet aen den nieuwen mensch eerbaer/
 die nae Godt is gheschapen.

8 Leght af die onreynigheyt nu/
 End' van alle boosheyt weest schuw/
 Wilt u hert niet verherden/
 Met sachtmoedigheyt laet in u

Godts woort gheplantet werden.
 0. Menschen al/haet dit bediedt/
 Ontfanght upt liefden doch dit liedt/
 Want liefde dedet dichten/
 En dat upt sulck een meynen siet/
 Oft pemaent mochte stichten.

Nae de wijse: 045

Sy lieten my daer alleyn staen.

A Enhoort uwen roep al t'samen/
 Liebe Broeders en Susters gemeyn/
 Niet veel rijcke nae 't betamen/
 Noch edel van state reyn/
 En zijnder gheroepen in 's Hemels pleyn/
 Die lust hebben in de wereldt/
 En Godts woort achtten seer kleyn.
 2. Niet veel wijse na den blesche/
 En zijnder gheroepen boozwaer/
 Maer die arine zijn van gheeste/
 Die sullen verblijden hier naer/
 Al zijuse verbolght hier ende daer/
 Godt heeftse al uptbercozen/
 Dus vzeest niet ghy klepne schaer.
 3. Denckt hoe veel datter waren/
 Bezijt en behouden booz scha/
 Doen Noë sijn achtster gingh baren/
 En de werelt bergingh om die qua/

En als de vijf steden van Sodoma/
 Met den vyere berginghen/
 En wasser maer drie door Gods ghenae.

4 Dan ses hondert duysent personen/
 En quamender maer twee in't landt/
 Van belosten seer schoone/

D'welck was seer triumphant/
 Dat is een figuer/ vaet dit berstant
 Al op dat eeuwigh leben/
 Dat lieflijck is ende plapsant.

5 Sy waren niet al aengenome/
 die met Gideon souden slaen/

Dan drie hondert eersame/
 Die upter handt lekten saen
 Die bezyest waren hietmen t'huyfwaerts gaen/
 Want sy niet zijn bequame/
 Om teghen de vyanden te slaen.

6 Zacharias (wilt dit mercken)

Schrijft in sijn derthiende klacc/
 dat het volck in drie percken/
 Sal ghestelt zijn/en de twee doorwaer/
 Werden uptgeroep/maer de derde schaer/
 Werdt als gout door den vyere/
 Gheloutert/ dit is openbaer:

7 Een stadt vol ander goeden/
 Wees den Enghel Esdras goedertier/
 Wiens wegh (wilt dit bezyeden/)
 Is maer eens menschen boet hzeet schier/
 Op d'een sijde water/ op d'ander vyer/

Hoe kondt ghy daer in gheraken/
 Ghyen dooz gaet dat nauwe eerst hier.
 8 Nochs schryft Esdras ghepzesen/
 In't vierde boeck in't achtste seer klaer/
 Datter veel gheschapien sal wesen/
 Maer weynigh behouden hier naer/
 En ghelijck datmen bint veel aerde swaer/
 Om aerden baten te maken/
 Maer luttel om gouden/'tis openbaer.
 9 Ghelijck die groote bloeden al/
 Meerder zijn dan een druppel soet/
 Soo is der Godtlooser ghetal/
 Meerder dan Godts kinderen goet.
 Gh hoe klaegghelijck ist/zijt dies wel vroet/
 Om menschen wilt u bekeeren/
 Ende niet meer sonde en doet

Pause.

10 Boock spreeckt Christus verheben/
 dat de wegh is smal en kleyn/
 die daer leyt tof den leuen/
 En luttel binden hem certeyn/
 dus wilt u maken van sonden repen/
 En leven nae 't woordt des Heeren/
 Op dat ghy komt by Christus ghemeyn.
 11 De wegh is groot en wyde/
 Die ter Hellen leyt, wilt dit herstaen/
 Sy gaen derwaerts aen alle zyde/
 Soo de Schryfture ons doet vermaen/
 want de Helle heeft haer blyt open gedaen/

Soo wy in Esaias lesen/
 En veel zijnder die daer in gaen.
 12 Noch statet klaer wilt hoozen/
 Datter veel geroepen zijn/
 Maer weynigh upthercozen/
 Spreekt Christus/ verstaet wel mijn/
 Want sy niet en trecken al eene lijn/
 Maer beminnen de duysterheden/
 Meer dan het klare Sonne schijn.
 13 Schickt u nae de behoorte/
 Spreekt de Heere/ verstaet dit al/
 dat ghy al dooz de poozte
 In gaet die daer is seer smal/
 Want menigh daer na arbeiden sal/
 En hy sal daer niet in komen/
 Om dat hy niet en is van't getal.
 14 'Tis tijt (heest Petrus geschreben)
 Dat 't oordeel haer sal komen aen/
 Al die gerechtelijck leben/
 Ghelijck kinderen Godts onderdaen/
 Ist dat de rechtbeerdighe nauw' en sal staen
 In't boeck des lebens gheprezen/
 Hoe sal't met den ongheloobighe gaen?
 15 Broeders en susters reene/
 Bidt vooz my soo doeu ick vooz vy/
 Op dat wy alghemeene
 Moghen gaen dooz desen wegh vyz/
 Soo sullen wy hier namaels wesen bly
 Als wy by een bergaen/

Daer niet dan eeuwigher brencht en zy.

Ma de wijse : Ick segh adieu.

109
A Enhoozt een liet // ick salt gaen openbaren /
Christus brencht siet // een gelijckenis int clare
 Van thien maeghden hy dat beduyt /
 Met haer lampen / soo de Schift luyt /
 Gheestelijck hy 't sluyt // van sijne Brupt /
 Sy ginghen tot haer Bruptegom upt.
 Dijf dwaes daer was // die geen oly mee namen /
 Alsoo ick las // daerom sy niet in quamen /
 De wijse namen oly pleyn
 die sy in hare vaten reyn
 Deden certeyn // acht dit niet kleyn.
 Laet ons spieghel nemen ghemeyn.
 Verstaet wel my // haer Bruptegom bertoesde /
 Daeck kregghen sy // den slaep sy wel behoefden /
 Sy bielen in slaep allegaer /
 Te middernacht gheschiede daer
 Een gheroep klaer // tot haer eenpaer:
B Bruptegom die komt hier naer.
 Te ghemoet gaet hem // doen stonden al des
 Maeghden
 Op na die stem // maer de dwase wat klaegghden
 dat haer lampen wilden uptgaen /
 Dus spraecken sy de Wijse aen
 Dyt onbelaen // wilt ons bystaen
 Met uwer oly / was haer vermaen.

Jaen

Neen alsoo niet// was daer der wijser sprake/
 Daet dit bediet/ oft ons en u ghebzake/
 Spraken de wijse onbertsaeght/
 Tot den verkoopers / daer na vzaeght
 Soo 't u behaeght//ons niet meer klaeght/
 de Dwase hebben dat ghewaeght.

Sy gingen heen/boozwaer ten zijn geen droomē
 Niet langh ist geleen/haer hupdegom is gecomen
 Alle die daer waren berept
 Berchiert met een nieu Bzuplofts clept
 (Hoozt dit beschept//Chzistum verbept)
 Die zijn ter Bzuplofts in ghelept.

Ende die deur//ginghmen terstondt toe sluyten/
 Daer quamen deur/ die noch waren daer luyten/
 En sy spraken al met ootmoet:
 Heere/Heere/ons open doet.
 Weest dit wel vzoet// al metter spoet .
 Soo was hare antwozdt onsoet.

Hy sprack tot haer dat hyse niet en kende/
 En sey boozwaer// bzienden aenmerckt dit ende/
 Daerom waeckt ende bidt met blijt/
 Want ghy en weet dagh/ ure noch tijt/
 Wie dat ghy zijt // den Heere belijt/
 Want hy sal komen heel subijt/

Bzienden verstaet// en laet u niet berleyden/
 De tijdt is quaedt/ wilt u lampen bereyden/
 Weet dat der dwaser maeghden gheen
 Oly in haer lampen en deen/
 Gaet soo niet heen/och bzienden neen/

Maer wacht u Bruydegom gemeen.

Hier is dat ent//de liefde deed' my dichten/
 Met liefden jent//oft yemandt mochte stichten/
 Vrienden wiest hier op wel bedacht/
 De dwase maeghden niet en slacht/
 Hebt hier op acht// u Bruyd'gom wacht/
 By daghe ende oock by nacht.

Men M. D. C. L. X. X. M. X. tot
 Hoozn.

050
 Dae de wijze:

Te recht mach ick wel zijn verblijt.

A En u mijn Susters in den Heer
 Moet ick een Liedt gaen dichten/
 't Geschiedt uyt liefde na u beger/
 Oft u oft my mocht stichten/ oft verlichten.
 't Is nu wel een bedroefde tijdt
 Soo lan moghen bespeuren/
 De liefde by veel Menschen sijt/
 Ist niet wel te betreuren//dees erreuren?
 Waer't mogelijk soo Christus seydt/
 Godts uytbercozen leden
 Souden in dwaaligh' worden gelept/
 Want veel twist en onbreden// hoort men heden.
 Doch elck sal hoor hem selven staen/
 Daerom laet ons moet houwen/

En

En
 In
 U
 Se
 sati
 En
 V
 Sp
 Bel
 Ald
 C
 En
 'Ei
 Wa
 T
 Su
 Do
 Die
 H
 En
 Do
 Bre
 H
 Da
 Hle
 Wa
 E
 En
 Da

En Chriftum barmhertigh nae gaen/
In liefde niet verkouwen// noch verflouwen.

Want sonder liefde ist al niet/

Sept Paulus/wilt dit baten/
Datmen sijn lichaem branden liet/

En deed' veel caritaten// 'tsou niet baten.

De liefde hoozt//verdzaeght en lijdt/

By keert all' dingh ten goeden/

Besiet of ghy te samen zyt

Aldus soek van ghemoeden// als die broeden.

Ghegozt weest metter liefden bandt

En haecht altijd na bade/

'Tis een seer kostelijcken pandt

Want siet/die Chriften leden// moeten hebben

Daer wel vast mee gheboonden zyn/

Sullen sy broom deur treden

Dooz dees pijnkeloose Woestijn/

Hier moet veel zyn ghestreden/en ghebeden.

Weest gheschoept aen u boeten wel/

Om den wegh te passeeren/

Dol distelen en doornen fel/

Breest niet al zyd teere// seyd die Heere.

Laet ons aenhouden in't ghebedt/

Dagh ende nacht ghestadigh/

Aflegghende wat ons besmet/

Want Godt is seer genadigh// en barmhertigh/

Dooz die den Heere te recht breest

En dat van gantscher herten/

Want hy vergheeft/ minst ende meest

Al die haer sonden smerten// 'tzijn gheen perten.
 Hy sal oock een strenghe rechter zyn
 Door die hem niet en achten/
 Sy hebben niet dan d'euwige pijn
 Om daer in te versmachten// te verwachten.
 Soo wate Godt hier niet recht eu dient
 Met een reyn hert gheprezen/
 En het met ernst niet en mient
 Wordt erreghet in desen// soo wy lesen.
 Hierom soo laet ons neerstigh zyn
 Al om den Heer te dienen/
 Ick hoop Godt sal ons namaels sijn
 Sijn ewigh rijck verlienen// rijck verlienen.
 Dat gun' ons Godt door sijn goedtheyt/
 Op dat wy moghen t'samen
 Verschijnen inder heerlijkheyt/
 Door Iesum Christum/Amen/Christum/Amen.

Op de wijze:

051

O Bruydegom verheven.

Al staen wy nu als bloemen
 En bloeyen op het veld/
 Een ander thdt sal komen/
 dat wy worden verfelt.
 Want alle vleesch vermelt.
 Vergaet ghelijck het gras/
 Vrienden 'tzp u vertelt/

'Ekomt

'E
 B
 Die
 Son
 Der
 Aie
 Aist
 Die
 'Ch
 I
 Con
 Hy l
 Te i
 Na
 Wil
 Of
 Doo
 A
 Aie
 Wa
 Die
 Dar
 Al i
 'Eie
 Wy
 G
 See
 Die
 Sal

'Komt menigen t'onpas/
 Recht als den windt dooz 'twaepen
 Die bloem verderft subijt/
 Soo sal al ons verfraepen
 Vergaen in korten tijt/
 Niemant en krijght respijt/
 Alst Godt den Heer behaeght/
 Die doodt behoudt den strydt/
 'Cherte zy ons doozknaeght.

Jeughd' / gesonthept end' 'leben/
 Comt ons van Godt den Heer/
 Hy heeft het ons ghegheben/
 Te bruycken t'sijner eer/
 Naer sijn heylsaine Leer
 Wil hy hebben gedaen/
 Of men sal nimmermeer/
 Dooz hem moghen bestaen.

A E N t'ghewi dat wop bebinden
 Moghen wop mercken fier.
 Waer zijn ons liebe vrienden/
 Die dooz ons leefden hier?
 Dan wozmen gh'eten schier/
 Al in het aerdsche dal/
 'Tis die oude manier
 Wp moeten sterben al.

G E Neught en 'swaerelts wesen
 Seer haestelijck vergaet/
 Die lust hebben in desen
 Salt niet komen te baet/

Als haer kranckheyt aenstaet
 En men hier scheidt moet/
 Dalt het dickwils te laet/
 Te doen opzichte boet.

Op dit en salt niet blijven
 dat wy gestorven zijn/
 Op moeten met den lijben/
 Comen booz Godts aenschijn/
 Om op denien termijn/
 Een recht oordeel t'ontfaen/
 Dan moeten in de pijn
 Die 'tquaedt hier deden saen.

Al die naer 'tbleesch besbeert
 Nu leven/sterben dan
 Een quade doot met leben/
 Niemandt en komt daer van/
 dus elck een nu hy kan/
 Neemt sijnen tijdt wel waer/
 Die Carw blijft in den wan/
 Het kaf verstuypst te gaer.

Recht wilt doch nu opwaeckken
 Het gheldt u ziel en lijf/
 En wilt gheen onschult maecken/
 Om 'twereltsche bedrijf/
 Maer dooz Christus motijf/
 En sijn boozbeeldt aenschout/
 Die dat nu naebolght stijf/
 Sal hebben vast gebout.

Te Lateu nu het quade

Dat heeft hy ons geleert/
 En worden bzoegh en spade
 Al geheele berneert/
 Dats 'tgeen dat hy begeert/
 En ons te bozen leyt/
 O jeughdigh hert u keert/
 Tot der ootmoedigheyt.

Met Maria wilt treden
 Tot Chzisti boeten daer/
 Sp weenden seer beneden/
 Wiesch die met traven klaer:
 den dzooghdoeck was van hary/
 En heeftse doen gekust/
 En die gesalft/daer naer.
 Nam sp daer op haer rust.

Van Chzisto deed' sp hoozen:
 Mijn Dochter zijt getroost
 Ghy hebt my uptbercozen/
 En ick heb u verloft:
 Gaet in vreden altoost/
 D sond' vergeben is/
 Vergheet u swaer pzoopost
 Ghy zijt gesondt gewis.

Soo sal hy oock ontfangen
 D/ zijt ghy soo bedacht.
 Want hy heeft groot verlangen
 Naer 't Menschelijck geslacht:
 dit doch booz al betracht:
 En dees Werelt begheeft/

3 Wy zijn by een/
 Wy moeten haest weer scheidē/
 En kiezen elck sijn padt/
 'twaer oock gheen reen
 Dat wy hier stadigh bendē:
 Want elck wordt moe en mat:
 Maer ick wensch dat
 Wy t' saem mochten vergaren
 In s' Heeren lieflijcke weyden/
 Daer hoop Troost doet baren.

4 Want of wy al
 Ons selschap hier verlaten/
 Als hoop ons weer gheeft moet/
 Datmen nae sal
 Weder tot onser baten
 By een vergaren goet/
 Soo is gheboet
 Al onse scheidē d'uckigh:
 Want met v'uechden boven maten
 Scheptmen dan gheluckigh.

5 Och of alhier
 Ons scheidē macht geschieden
 Van Blesch/Werelt en Sondt/
 En dat wy schier/
 Als de vrome Krijghslieden/
 Al upt ons herten grondt.
 Tra'en in't verbondt
 Met die Godt hert'lijck minnen:
 En Christo ons trouwe bieden/

Om zijn gunst te winnen.

O Soe mochten wy
 Hier na by een versamen/
 Daer geen schepden werdt meer/
 Voljck en bly
 Bedijdt van alle blamen
 door Christum onsen Heer:
 'Tis zijn begheer
 dat wy al hier na streben/
 En spzeeken van herten Amen:
 Heer/wilt het soo geber.

'tMist wel meer.

Maec de wijse:

053

Dieu vous garde belle Bergiere.

B Goeders/bzienden generale
 En laet doch u sinen niet
 Wijcken van het p̄ncipale
 Om yet/dat ghy hoozt oft siet:
 Maer wilt blijven / om beklijben/
 By den Heer/ende zijn woort/
 Tot den ende / met de kende
 Die den Heere/toebehoort:
 dat u wandelinghe by/
 't Euangelium weerdigh zy.
 Wilt in 't hert altijd logieren

'tOms

'Conberganckelijcke zaet/
 Soo sult ghy van sonden bieren/
 Drazhen haet/ tot alle quaet/
 Laet u sinnen / oock van ~~sinne~~
 Blijben in't booznemen goet/
 Godt sal stercken/mede wercken/
 En vertroosten u gemoet/
 Dat ghy vzychtaer wesen sult
 Van gerechticheyt herbult.

Maer en wilt u niet sunderen
 Op het bleesch/want 't is maer hooch/
 Sijn gloze/zijn domineren
 Haest bergaet / als 't bloemken mog/
 Ende Werelt/schoon bepeereit/
 Die haer volght en beter weet/
 't sal ten laetsten / hen ten quaetsten
 Vergaen / ende wesen leet/
 Als den loon der sonde komt/
 Ende Werelt wordt verdoemt

Dooz de Rechter-stoel des Heeren
 En sal geen excuse zyn/
 Want sijn woordt heeft hy doen leeren
 Ober al de Werelt sijn/
 Sijn dienaren//doen verklaren
 Boete/ tot vergebenis/
 Want oordeelen den gheheelen
 Aerdtbodem sal hy gewis:
 Daerom heeft hy hier in't pleyn
 doen waerschouwen groot en kleyn.

H ij

Want

er.

3

OR:

Want hy sal een pegelijcken
 Na sijn wercken geben loon/
 Tzj den armen oft den rijcken/
 Niet aensien enigh persoon/
 Hy sal gheben/t'eeuwigh leuen
 Al die goedt hebben gedaen/
 Doen de boose//Goddeloose/
 In d'eeuwighe pijn gaen/
 Daer haer worm niet en sterft/
 Noch haer byer niet en bederft.
 Een groot onderschept/o vrienden/
 Sal dan zijn te mercken wel/
 Tusschen die den Heere dienden/
 En die hem waren rebel:
 Dus slaet gade//Godts genade/
 Bersupmt niet de saligheyt.
 Die Godt jone//dooz den Sonne/
 Ons uyt liberaligheyt:
 Want om in't leuen te gaen/
 Ist Christus/de deur.outdaen.

Een is noodigh,

Wanden Pinxster. Op de wyse:
 Van Ionas.

Christus zijnde verresen/
 Heeft veertigh daghen hy
 Hem lewendigh bewesen
 Den Apostelen byz/

054

Op eenen Bergh te Bethanp/
 Jerusalem by/
 D'opbaert Chyisti
 Een Hemel openbaer daer sagen sy.
 Van den bergh der Olijven
 Wedergekeert ind' Stadt/
 Maria met de Wijven
 Oock by hen-lieden sat/
 Vergadert op eenen solder/ dat
 Elck deughdigh bat
 Meerstelijck bat/
 Om te ontfangen den beloofden schat.
 Een Apostel vercozen
 Hebben sy booz Judas
 Wiens bisdom was vercozen/
 'tlot viel op Mathias/
 En als nu Pinxster verbult was/
 Snellijck en ras
 Een windt gheblas
 Quam upt den Hemel daer op't selbe pas.
 'Thuyt werdt verbult van desen/
 Ghedeelde tongen klaer
 Quamen vperigh geresen
 Op pegelijck van haer/
 Vol des heylighen Gheest eerbaer
 Werdt al die schaer/
 Wy lesen/ maer
 ontrent hondert en twintigh wasser daer.

Sy predickten en spraken

Wij

Met

Met ander tonghen eest/
 En sepden sulcke saken
 Als haer in gaf den Gheest/
 Veel Joden die God hebben ghebzeest/
 die quainen meest
 Dooz dit tempeest
 Om weten van desen den rechten keest,
 Van onder 's Hemels wolcken
 Woonden op dat termijn
 Aldaer upt alle volcken/
 Elck zijn tael hoorde fijn/
 Den eenen sprack upt bzeesens pijn/
 Wat wil dat zijn/
 D'ander in schijn
 Van spot sepden/sp zijn vol soeten wijns
 Petrus hem excuseerde
 Van bronckenschap ter noot/
 Dat Joel propheeteerde/
 Sprack hy/ gheschiedt nu bloot/
 Jesum van u ghekrupst ter doot/
 dien heeft Godt groot
 Verweckt minjoet/
 desen op ons den hepligen Gheest goot.
 Doet boet alle te same/
 En laet u doopen bzoet/
 In Jesu Chzisti name/
 Tot berghebinghe soet
 Van uwe sonden oberbloet/
 Soo ghy die doet/

De gabe goet
 des heplighen Gheests ontfanght ghy met spoet.
 Petrus heeft met zijn preken
 En krachtigh goet vermaen
 Haerlieder heyt ontfeken/
 Sy lieten haer beraen/
 die zijn woordt geerne namen aen
 hebben daer saen
 den Doop ontsaen/
 Haer weter by die dypsent toegedaen.
 Dese loofden den Heere/
 Bleven met goet opset
 In d' Apostelsche leere/
 In die gemeynschap met
 Brootbzekinge/na Christus Wet/
 End' in't ghebedt/
 End' oock quam het
 Een breeze over alle Zielen net.
 Haer Goedt was al ten besten
 Elcken ter noodt gemeyn/
 De Heer om te bevesten.
 't Euangely certepu/
 dede wonder dingen niet kleyn
 Openbaer pleyn
 Gheschien alleyn
 Dooz zijn liebe Apostels handen reyn.
 's Gheests bruchten nu in stede
 Conser opboedigheyt/
 Sijn liefde/brueghde/brude/

Ende langhmoedigheyt/
 Vriendelijckheyt en goedigheyt
 'Tgheloofs bescheyt/
 Sachtmoedigheyt/
 Maticheydt/tot der zielen spoedicheyt.
 Broeders dit zijn de vruchten
 Daer men den boom aen kent/
 Of daer met soete luchten
 's Heeren Gheest is ontrent/
 Tuden Glijfboom excellent
 Gheplant-ghe-ent/
 Blijft ongheschent
 Op Christus/ Sponts eenigh fundament.
 Een is noodigh.

Op de wijs:

Ick peyns om een persoone, &c.

Thristen Broeders hercozen/
 Die door dat eeuwighe zaet
 Wederom zijt gebozen/
 Verzijdt van 't sondigh quaedt/
 Ghy staet/ en gaet in 't licht eerbaer:
 Volstandigh zijn/ een klein termijn
 Doortaeu behoeft u maer.
 E: Ghy smaect des Heeren gaben/
 Boven uyt 's Hemels pleyn/

Om

On
 Da
 Als
 Do
 Do
 a
 Gh
 De
 Die
 Gh
 Vol
 Vol
 T
 Ce
 Ja
 Da
 Du
 Vol
 Boo
 G
 God
 Sol
 In
 So
 Vol
 Boo
 G
 Die
 Alu

Om mijn ziele te laben/
 Dat goede woordt Godts reyn/
 Als een fonteyn/ bloeyende klaer;
 Volstandigh zijn // een klein termijn
 Dooztaen behoest u maer.

Des Heeren Gheest verheben
 Ghy oock deelachtigh zijt/
 De kracht van t'ecuwigh leven
 Die smaectt ghy met jolijt/
 Ghy neemt den tijdt / van gracy waer;
 Volstandigh zijn // een klein termijn
 Dooztaen behoest u maer.

Dat geduerigh gestade
 Eeuwigh nieu Testament/
 Ja Godts rechte genade/
 Daer in staet ghy present/
 Dus tot den ent/ wijckt niet van haer:
 Volstandigh zijn // een klein termijn
 Dooztaen behoest u maer.

Ghy leyt een wandelinghe
 Godtlijck na Christus zee/
 Sonder veranderinge
 In liefden/paps/en vree/
 Soo deed' Moë // veel hondert Jaer:
 Volstandigh zijn een klein termijn
 Dooztaen behoest u maer.

Ghy hout vast aen den ghenen
 Die onsenelijck is/
 Alwaer hy hier verscheneu/

Ende saecht hem exzes/
 Soo deed' Moyses/ghy volghet naer:
 Wolstandigh zijn//een kleen termijn
 Dooztaen behoest u maer.

'Tis waer ghy moet hier dzaghen
 Het krups op veel manier/
 Maer om soo wepnigh daghen
 Als men moet leben hier/
 Zigt goedertier/al ballet swaer:
 Wolstandigh zijn/ een kleen termijn
 Dooztaen behoest u maer.

D'zoesheyt kost en lichte
 Die bzenght tot uwen loon/
 Boven maten ghewichte
 Een heerlijckhepdt seer schoon/
 Des lebens kroon/ o klepne schaer:
 Wolstandigh zijn//een kleen termijn
 Dooztaen behoest u maer.

Een is noodigh

Maer de bermaninghe. Op de wijze.

Vanden 5. Psalm, Verhoort o God, &c.

Christus Gods Soon seer hoogh ghepzesen
 Leerd' niet/dat saligh waren die
 Alleen 'twoozt hoorzen:maer soo wie
 Resht ghelooigh/ Gods woozdt by desen

Aen:

Nememt niet byesen.

2 Dooz die 't woort hoozen en bewaren/
Wert salighepdt / als die vaplant/
'Thups op den steen / niet op het sant
Timmeren / by van de zeebaren/
Oft wints bewaren.

3 'Al had Isr'el / Gods woort beelbuldigh/
Vande Propheeten wel verstaen/
En nochtans niet daer na ghedaen/
'Emaeckt hen vooz God (dier sach geduldigh)
Dies te meer schuldigh.

4 Naem- of schijn-hepligh kan niet baten/
Goe bychten moetmen mercken // bloot/
'Geloof is sonder wercken / doodt/
Alst lichaem van den gheest verlaten/
Wilt dit wel baten.

5 'Tis ons gesept / dat God de Heere
Eyscht onderhoudingh' sijns ghebodts/
liefds oeff'ning' / en vooz d'aenschijn Gods
Gortmoedigh zijn / hem t'elcken keere/
Dus gheben eere.

6 Dook en dient dit hier niet vergeten/
Dat die des Heeren wille goedt/
Wel wetend' nochtans niet en doet/
Met seer beel slagheit werdt ghesmeten
Wat baet sulck weten;

7 Radien dat dan vooz Godt alleene
'Gheloope geldt / dat dadigh is
Dooz liefd' / die alle kentenis

Werr'

Werr' overtrest / ja deughden gheene/
Soo groot ick meene.

Pause

8 Gheen menschen oock booz Godt rechtbeerdigh
Zijn sullen dooz 't ghehoorz der Wet/
Dan diese doen/dus sulck opset
An ons doch zy en blijft volbeerdigh
Dan soud' boetbeerdigh.

9 Exempel aen den vijghboom groene/
Hoewel hy was seer schoon geblaert/
Maer vruchteloos/dies ongespaert/
Werdt hy verbloect: te dien sapsoene
Verdoorde coene.

10 Recht laet ons dees en dierghelijcke
Schriften tot leeringh' nemen waer.
Tgheloof en mach niet onvruchtbaer
Blijben: op dat hier nae Godts rijcke
Ous niet beswijcke.

11 Loon na werck/elck wert ghegeven/
Wijjs/eer/ end' ondergancklijckheyt
Dien/ die staen met verduldigheyt
An goede wercken nae't eeuwighe leven/
Wozden berheben.

12 Contrary sal d'onghehoorzame
Des Euangelij's g'beuren//siet
Tgesegh wert dan met treuren//blijet/
D'eeuwigh verderbens pijn vol blame
Crijght sulck lichame.

13 Dit al te seer groot onderschepden

Ons

On
Al
Ca
S
14
On
T
W
C
—
O
a
f
C
D
S
B

Ons te beweeghen wel behoort/
 Altijt ons hert met 's Heeren woort
 Castijdigh hoor hem te bereyden/
 Souder berbeyden/

14 O Prince Godt uws gheests regieren
 Ons swackheyt doch behulpigh zp/
 In allen nooden staet ons by/
 Wilt dooz u vrees van sond' purgieren/
 Tot deught ons stieren.

Aegloga. Na de wijze: 057

Och lighdy nu en slaept schoon lief, in
 uwen eersten droome. Den derden
 reghel singht als den eersten,
 den vierden als den
 tweeden.

Dier was een Herder wijs vermaert
 eens onghedaert in't leben/
 Die dieren 't zp hoe vzeemt van aert
 Cond' hy al namen gheben/
 Maer niet te min

Een Herderin
 Daer dooz quam hy in sneben/
 Een bode valsch met soeten sancck
 Deed' haer onachtsaem slapen/
 Soo dat een Wolf dooz sulck toegauck
 Benam haer beyder waven/

Deel onghedals

Quam op den hals

D'arme verstopde Schapen.

'tWas jammerlijck int veldt gestelt/

'tWaren al yfer tijden/

D'een broeder deed d'ander gewelt/

'tQuaedt wies aen allen zijden/

Maec deel onspoet

Quam groote vloet/

Om 'tboos ghewas affsijnden.

Wepnich schaepkens behouden/ doch

Is Wolben aert als boozen/

Al metter tijdt vermeerdert noch/

De Schaepkens tot verstooren/

De Werelt ver

Al vol ghewer

Was opt teghent behooren.

De schaepkens namen haren gangh

Int dupster rijck te lande/

Om weyden soecken door bedwangh/

Daerment grouwel en schande

Hielt sonderlingh/

Als men omgingh

Met Schaepkens goederhande.

De Schaepkens waren daer benout/

D'herder den heer der heeren

Verhoord' haer stem/en heeft aenschouwt

Haer lijden en verseeren/

En herder gaf

Hy met den staf

Maer t'zijnder kop te keeren.

Tot Schaepkens doorgangh wijt ont sloot.

De Zee haer woeste golven/

Den Herder sangh met breuchden groot

Ober t'bergaen der Wolven/

Soo beed' de schaer/

Kensende haer

Opanden als gedolven.

Maer wat verblift ghy u so bzoegh/

O Schaepkens/ die met pijn

Door reysen moet vol ongeboegh

Soo groot en swaer woestijne/

Daer niet en schuyt

Van groufaem huyt/

En bzeeselijck is te zijne.

Doch dit en waer al geenen noot/

Maer t'ongeloobigh wesen

Dat is alleen u wederstoot/

Dus ghy wepnigh booz desen

Synd' uptgegaen/

Maer hebt ontsaen

Die wemde goebt gepresen.

Tiandt daer melck en horigh bloept in/

Doch 't is maer een boozbeelde/

Want als ofmen op sulcken sin

Tot aenwijs pet wat speelde/

Is reys en landt

En schaduw' van't

Geuwich leuen vol weelde.

In 't schaduwighe landt ghelepdt/
 In doddts schaduwg benouwen
 Noch sittend' / een helder klaerheyt
 Niet haer te less aenschouwen/
 O'oprechte Son/

In Babulon

En Aephtali Landouwen.

Dit groote licht / dat daer verscheen/
 Is den Herder der kopen/
 Die zijn Schaepkens al roept by een/
 Dat sy niet en verstroyen/
 Maer komen wis/

Daer hy self is/

In 't Hemelsche verbroyen/

Tot Bethlehem in Davids stadt

Hy wesende ghebozen/

De Herders by kaer kudden dat

Te weten eerst verkozen/

Hoort meerder v'rught/

Sonder zijn deught

Wy waren al verlozen.

Seer lieflijck nu om hooren blaest

Des Euangelijs piype/

'Trijcke Godts sal ghenaken haest/

Elck sie dat hy 't aengrijpe/

In deser tijdt

Met grooter blijt/

Den Ooght staet wit en rijpe.

Liedekens.

132

Den Princelijcken Herder sal/
Sijn schaepkens van hier leyden
Seer vzeuchdigh in dat eeuwigh stal
In d'alder beste weyden/
En laben soet
Met lebens bloet/
En meer van haer niet scepden.

Een is noodigh.

Da de wijse:

Ick gingh noch Huyden morghen, soo
heymelijck op een oort.

Den schoonen lichten morgen
Is elcken geopenbaert/
De dagh seer onberborgen
Den nieuwen hemel berklaert/
De Son is volijck en siel ter baert/
Verblijdt volcken aen elcken cant/
't Nieu Jaer is booz de handt.
Comt al ter Wyploft feesten/
Dit is 's Wypdegoms woordt/
Mijn bett' Ossen en Beesten
Gheslacht ziju/ komt al boozt/
Den Gheest en de Wypdt worden gehoozt/
Sy roepen met ghelyck verstandt/
't Nieu Jaer is booz de handt.

Gheestelijcke

Den Wyrddegom uptberkozen
 Die en heeft doch genen sm/
 Dat yemant gaet verlozen/
 Maer bint lebens gewin:
 Hy roept / eer de deure sluyt / haest u in/
 Wie komt / ick verwerpe niemant /
 't Nieu Jaer is booz de handt.
 Waer loopt ghy in u neeringh /
 Jaer Acker / en sulck bestagh?
 Hoe streckt dus u begeeringh /
 Ja dat niet dueren en magh?
 Bersumpt ghy dus der genaden dagh?
 Haest u nae 't nieu Beloofde landt /
 't Nieu Jaer is booz de handt.
 Hoe soeckt ghy daer te blyben
 In al dat aertsch verdriet /
 Daer nydigh strijt en klyben /
 En allen dreck geschiet?
 Wy siet doch toe dat ghy ontbliet /
 Ontsterbigh wozin / d' eeuwige bzant /
 't Nieu Jaer is booz de handt.
 Weent ghy met suppen en bzassen
 Daer nemen al u verquick?
 Als ghyder minst op sult passen /
 En wert sonder verschrick /
 Wert mijnen dagh u een balstrick /
 Schout Babel en haer plagen / want
 't Nieu Jaer is booz de handt.
 Ons Wyrdloft / om behagen /

Wert lustigh ongetreurt /
 En gheenderhande plagen
 En werden hier gespeurt /
 Ons Stadt is goudt / en vast bemuert /
 Dus comt / want daer niet meer opt zandt /
 't Nieu Jaer is booz de handt.

Epnden sal mijn soet noden /
 Maest sal ick doen bebel /
 Bzenght hier / en laetse doden /
 Die my waren rebel:

Maer saligh wert die vast en wel
 In mijn geloobe blijft geplant /
 't Nieu Jaer is booz de handt /

Au laet de deure sluyten /
 Mijn Bzupdt / rust u nu by /
 Dupl honden blijven buyten /
 Niet weerdts ons Feest zyn sp:
 Ghy wert booztaen eeuwigh by my /
 Ghy werdt niet meer gedoodt / gebant /
 't Nieu Jaer is booz de handt.

Dit Princelijck versamen
 Ant eeuwigh nieu Jaer soet /
 Moest hier eerst nae 't betamen /
 Zyn aengehangen broet /
 Ghenoode dan u beste doet /
 En sijnen roep niet mederspandt /
 't Nieu Jaer is booz de handt /

Een is noodigh.

Ma de wijse alst begint: **Oft/**

O Zyon wilt u vergaren.

De Winter is bergangen/
 Ick sie des Mey's birtuylt/
 Ick sie de lopers hangen/
 De bloemkens staen in't crupt,
 Seer wijt dat sy ontlupcken/
 Sy staen in haer sapsoen/
 De crupden tustigh rupcken/
 De Mey staet schoon en groen,
 2 Ick mepu de Mey nits desen
 Die de werelt niet en siet/
 Dat is 't geloof gepresen/
 Gras/Crupt/ en mepu ick niet/
 Maer alle vuchtbaer rancken/
 In Chzistum den wijngaert/
 die Godt loben en dancken/
 Dat zijn dzupven hermaert.
 3 De vijghboom staet ontloocken
 Met botten uptgebloept/
 de wijnstock soet van roken
 Seer vuchtbaer dat hy groept/
 Godts uptbercozen songen
 Daer een seer soet accoozt/
 Met nieu geloobige tongen/
 Sneter sanck was noyt ghehoort.

+ mijn

4
 D
 E
 W
 I
 J
 S
 E
 5
 W
 I
 J
 S
 E
 6
 H
 E
 R
 E
 7
 W
 I
 J
 S
 E
 8
 W
 I
 J
 S
 E
 9
 W
 I
 J
 S
 E
 10
 W
 I
 J
 S
 E
 11
 W
 I
 J
 S
 E
 12
 W
 I
 J
 S
 E
 13
 W
 I
 J
 S
 E
 14
 W
 I
 J
 S
 E
 15
 W
 I
 J
 S
 E
 16
 W
 I
 J
 S
 E
 17
 W
 I
 J
 S
 E
 18
 W
 I
 J
 S
 E
 19
 W
 I
 J
 S
 E
 20
 W
 I
 J
 S
 E
 21
 W
 I
 J
 S
 E
 22
 W
 I
 J
 S
 E
 23
 W
 I
 J
 S
 E
 24
 W
 I
 J
 S
 E
 25
 W
 I
 J
 S
 E
 26
 W
 I
 J
 S
 E
 27
 W
 I
 J
 S
 E
 28
 W
 I
 J
 S
 E
 29
 W
 I
 J
 S
 E
 30
 W
 I
 J
 S
 E
 31
 W
 I
 J
 S
 E
 32
 W
 I
 J
 S
 E
 33
 W
 I
 J
 S
 E
 34
 W
 I
 J
 S
 E
 35
 W
 I
 J
 S
 E
 36
 W
 I
 J
 S
 E
 37
 W
 I
 J
 S
 E
 38
 W
 I
 J
 S
 E
 39
 W
 I
 J
 S
 E
 40
 W
 I
 J
 S
 E
 41
 W
 I
 J
 S
 E
 42
 W
 I
 J
 S
 E
 43
 W
 I
 J
 S
 E
 44
 W
 I
 J
 S
 E
 45
 W
 I
 J
 S
 E
 46
 W
 I
 J
 S
 E
 47
 W
 I
 J
 S
 E
 48
 W
 I
 J
 S
 E
 49
 W
 I
 J
 S
 E
 50
 W
 I
 J
 S
 E
 51
 W
 I
 J
 S
 E
 52
 W
 I
 J
 S
 E
 53
 W
 I
 J
 S
 E
 54
 W
 I
 J
 S
 E
 55
 W
 I
 J
 S
 E
 56
 W
 I
 J
 S
 E
 57
 W
 I
 J
 S
 E
 58
 W
 I
 J
 S
 E
 59
 W
 I
 J
 S
 E
 60
 W
 I
 J
 S
 E
 61
 W
 I
 J
 S
 E
 62
 W
 I
 J
 S
 E
 63
 W
 I
 J
 S
 E
 64
 W
 I
 J
 S
 E
 65
 W
 I
 J
 S
 E
 66
 W
 I
 J
 S
 E
 67
 W
 I
 J
 S
 E
 68
 W
 I
 J
 S
 E
 69
 W
 I
 J
 S
 E
 70
 W
 I
 J
 S
 E
 71
 W
 I
 J
 S
 E
 72
 W
 I
 J
 S
 E
 73
 W
 I
 J
 S
 E
 74
 W
 I
 J
 S
 E
 75
 W
 I
 J
 S
 E
 76
 W
 I
 J
 S
 E
 77
 W
 I
 J
 S
 E
 78
 W
 I
 J
 S
 E
 79
 W
 I
 J
 S
 E
 80
 W
 I
 J
 S
 E
 81
 W
 I
 J
 S
 E
 82
 W
 I
 J
 S
 E
 83
 W
 I
 J
 S
 E
 84
 W
 I
 J
 S
 E
 85
 W
 I
 J
 S
 E
 86
 W
 I
 J
 S
 E
 87
 W
 I
 J
 S
 E
 88
 W
 I
 J
 S
 E
 89
 W
 I
 J
 S
 E
 90
 W
 I
 J
 S
 E
 91
 W
 I
 J
 S
 E
 92
 W
 I
 J
 S
 E
 93
 W
 I
 J
 S
 E
 94
 W
 I
 J
 S
 E
 95
 W
 I
 J
 S
 E
 96
 W
 I
 J
 S
 E
 97
 W
 I
 J
 S
 E
 98
 W
 I
 J
 S
 E
 99
 W
 I
 J
 S
 E
 100
 W
 I
 J
 S
 E

4 Mijn Gheest herjubileerde
 Van desen lof-gheslanck/
 Mijn hert hem ommekeerde/
 En gaf God prijs en danck/
 Doen giick ick my vermeyen
 In Spous hof playfant/
 En socht mijn lief met schrepen
 Dien ick te Jerusalem bandt.

5 Ick gaf hem mijne trouwe
 De Bruydegom te pumphant/
 Hy nam my tot sijn vrouwe/
 Stack een ruck aen mijn handt/
 Wie soude groeter vrechde
 Doch moghen sprecken upt/
 Hy riep/dies ick verheuchde:
 Comt dochter/liebe Bruyt.

6 Comt hier mijn Bruyt mijn schoone
 Mensiet nu dees coutrey/
 Ontfanght nu uwe croone/
 En maect niet meer geschrey/
 Ghy moet/o schoone roose/
 Onder de doozens sel
 Wassen een clepne poose/
 En lyden groot gequel.

7 Van boben upt den hodgen/
 Wert ghy mijn bruyt besproept/
 Hoe can de boom verdroogen/
 Daer de fonteyn op bloept/
 Wint/koude/byer/noch hetter

En grijpt aen hem gheen stadt/
Gheen diuck en mach hem letten:
Dan hem en valt gheen bladt.

Wause.

- 8 Op seuen bergen pleyne
Stonden roosen en lelpen goet/
En doock seer veel fonteynen
Vol melck/ en honigh soet/
Ick hoorde boven Musijcke
Singhen/met soet gheluyt/
De edel bruyt Cantijcke/
Dat toztel-dupfken ruyt.
- 9 Mijn tong mach 't niet vermondent/
Eberstant is veel te cleyn/
Gheen mensch en mach doozgronden/
Die schoone bzeucht gemeyn
Als my mijn lief ontmoete/
Die hem tot mywaert dee/
Seer Lieflijck hy my groete
Met eenen kus des bzeen
- 10 Een dzyphen koffer pleyne/
Is mijn bziert delicaet/
Een buffel Mayrhen repne/
Een appel-hof granaet/
Sijn oogen als dzyphen oogen
Ous bedde groenet fijn/
E' Dups/Balcken/sonder dzyoghen/
Ceder/en Cypzessen zijn.
- 11 Tot Saron was een blomme/

Een

Et
De
St
De
St
M
M
12
Al
Si
Da
Si
Al
De
Is
13
G
M
Si
E
Al
De
Be
14
De
E
G
O
I

Een roos in 't soete dal/
 De wyede doozens crome
 Steken haer ober al/
 De Sonne quam haer pijnen/
 Steken als bzant en gloet/
 Maer schaduw' dooz t omschijneit/
 Maecte haer smerte soet.

12 Sijn aenschijn is soo rustigh
 Als crypthof vol beplant/
 Sijn lippen als roosen lustigh
 Van Mayzhen bloept vaplant/
 Sijn handen/ wilt dit hoozen/
 Als gouden ringen jent/
 Dol tuckopfen/ als phoozen
 Is sijn lichaem pertinent.

13 Hy is in mynder herte/
 Ghedruckt als een seghet bloot/
 Noot/anghst/pijn/druck/of smerte/
 Sweerd/hongher/oyer noch doot
 En sal my mogen schepden/
 Als hy my bystandt doet/
 Dus wil ick hem verbeiden/
 Bewaert Heer mijnen voets

14 Prince Godt van hier hoven/
 Vader/ Soon / Heplige Gheest/
 'Tis recht dat wy u loben/
 Ghy die ons ziet geneest/
 O Heere wilt my stercken/
 In alle tydens noot/

Godt wilt in my wercken
 Volstandigheyt ter doot.

Naē de wijse: 060

Die na sint Iacob wandelen wil.

Die wil na dat nieuwe Jerusalem/
 Die stae vzoegh op/en maecke hem
 Al op de rechte strate/

Hy neme waer des Heeren stem/
 Soo en komt hy niet te late.

2 Verduldigh en lydt saem in druck en pijn
 Moet hy/en van sonden wael ghebetert zyn/
 Al worden wy hier verstecken/

Want bleben wy in swerelts schijn/
 Soo mocht ons Godts ghenade ghebzecken.

3 Daer leyt eenen wegh iuder woestijne landt/
 Daer zyn wy pelgrims soo qualijck in bekandt/
 Van berghen en van dalen/
 Broeders/die willen na Canaan playsant/
 't vleesch lusten sullen ons falen.

4 Eerst komen wy dooz dat roode meyz/
 Daer volghyt ons Pharao met sijn heyz/
 Wy en weten waer henen glieden/
 Wy en hebben pantsier / sweert noch ghebweyz/
 Maer totten Heere moeten wy blieden.

5 Als wy dooz 't water zyn in de wildernis
 Van ghebzeect ons spijse/och Heere/dat is

D wyordt/

D wo

En da

Wilt e

6 W

Gheb

Syne

Wy n

Soud

7 W

daer k

Die m

Noch

Niet l

8 M

Soo t

Daer

Maer

Ons t

9 Da

Soo i

Wy en

maer e

Van i

10 Z

End' i

'Tis t

Want

Syn i

5 Woordt daer moeten wy by leven/
 En daer toe een recht gheloobe gheuis/
 Wilt ons leere dat altyds gheben.
 6 Wy moeten oock dooz Raphidin/
 Ghezeeckt ons dat water soo wilt ons gheben in
 Dinnen Gheest ons te vermaecken/
 Wy moeten dooz de woestijne Sin/
 Souden wy booz by Amaleck gheraecten.
 7 Van daer onder den bergh Syna/
 daer krijghen wy de leere dooz sijn ghen/
 Die machmen niet obertreden/
 Noch te Paran en Stades Bernia
 Niet volghen Israels zeden.
 8 Moeten wy dan weder te rugge krom/
 Soo wandelen wy om 'tgeberghte Edom/
 Daer mach van Amaleck niet overblijuen/
 Maer byobmlyck stryden/teghen de Coningh
 Syhon/
 Ons wachten van byptenlandtsche wijden.
 9 Van kinnen wy ober de beecke Arnon/
 Soo ist om een kleyn wijken te doen/
 Wy en moghen booz de Jozdaen niet flouben/
 maer Jericho innemen/als byome Ridders coen/
 Van is 'tgheloobe behouwen.
 10 Broeders/susters/ verstaet de meyningh wel/
 End' neemt een exempel aen Israel/
 'Tis tot onser leeringhe gheschreben
 Want die doen Gode waren rebel/
 Sijn in de wildernisse gheleben.

II Die dit liedeken heeft ghestelt/
 Was mede booz dat roode meyz ghetelt/
 Hy hebet dus moeten singhen/
 Wilde Godt hy quam booz Jericho in't belt/
 Dat hem dat mocht ghelingshen.

Na de wijse: 061

Vanden 145. Psalm.

De jonckhepdt mensch ick Godts breeg/ geloof/
 Wysheyt/ en vast fondacp/
 Om niet te worden des Duybels roof
 Al met de boose nacp/
 Booz wien ghemeppn/ bereyt is pleyn
 Eeuwigh te branden/ en kerssen der tanden
 Weeningh der ooghen / acht dat niet kleyn.
 2 Soo wie hier booz wil zhr behoet
 die moeten worden herbozen/
 Aflaten van't quaedt/en doen dat goedt/
 Wilt David/en Christus hoozen/
 Wie niet en waerdet/ herbozen expert/
 die is in't berdommen/ en mach niet kommen
 Al in Godts rijck/is dit niet hert.
 3 O jonckhepdt wilt doch hier op sien
 En wilt den heer' bzoegh soecken.
 Hier na sal gheen ghenade gheschien
 Strijdt bjomelijck/als de kloecken/
 O woorden bedenckt / met sout wael menght/

Wilt

Wilt
 Cer
 4 T
 Al w
 Cen
 Ontl
 Na s
 Derst
 't Har
 5 W
 Kenm
 En n
 Sjns
 Mae
 haer
 haer
 6 Di
 Al eer
 Vaden
 Soo l
 Ghebe
 Ghy k
 B Ou
 7 Jf
 O jonc
 Sp w
 Ghede
 hy die
 hy is g

Liedekens.

141

Wilt vriendelijck spreken / u aerdt wilt brenken /
 Eer dat ons Godt dooz 'toordeel brenghet.

4 Dit sal gheschieden doch een reys /
 Al weten wy ure noch vrienden /
 Een pegelijck sal dan in syn vleys
 Ontfanghen / wilt dit doozgronden
 Na synder daedt / het zy goetd ofte quaedt /
 Verstaet te deghen / met gheen twee weghen
 'Handt men doch niet in en gaet.

5 Maet ons doch treden Godts paden recht /
 Kenmercken gse doozbeelden:

En niet als Ham / een onnut knecht /
 Syns Vaders schand' niet heelden /
 Maer syn Broeders geleert / die hebben ghe-eert /
 haer Vader ghedeckt / waer dooz hy correct
 haer goetd toesepde / Ham berneert.

6 Dit was al dooz de Wet / denckt doch /
 Al eer Godt had gheboden

Vader en Moeder te eeren noch /
 Soo worden ghestrafte de sonden /
 Gebenedijt / Sem / Taphet / die tijde /
 Ghy kinderen wilt achten / en neerstelijck trachten
 U Ouders te eeren / wie dat ghy zyt.

7 Isaac / Joseph seer bequaem /
 O jonckheyt / wilt dit mercken /

Sy waren haer Ouders gehoozsaem /
 Ghedenckt Absalons wercken /
 Hy die syn Vader verholghde waer /
 Hy is ghebleben / en liet syn leben

Ken

Ken een boom hanghende met sijn haer:

8 Maer Jephthas dochter was seer sijn/
 Sp wilde haer Vader niet maecken

Wepneedigh/maer lieber ghedoodet zijn/
 O joncheyt wilt dit smaecken/
 Au neemt het meer/ter herten seer/
 Den goeden na gaet/het quade haet/
 'Tis al gheschreven / tot onser leer.

9 De kinderen Fouadabs/merckt hier/
 Hoe sp haer Vader hoordeu/
 De Joden beschaemden in die manier
 Na Jeremias woorden/
 Siet dat gheslacht/ghedenckt de kracht/
 Soudt niet soo vallen een van haer allen/
 Soud' altoos booz Godt staen/ dit acht.

10 Doen Christus by de Leeraers sat.
 (Soo men leest) in den Tempel/
 Maria quam daer/ men bindt het plat/
 Kenmerckt Christus-exempel/
 By die Godt was/gingh op dat pas/
 Met haer potmoedigh/vermaende haer goedigh
 Al van de dinghen sijns Vaders ras.

11 Die Godt bresen/al zynse grys
 Eeren haer Ouders met namen/
 Ghelijck de heer/na sprachs bewijs/
 Met woorden en mercken te samen/
 Dit leert ons Godts Wet/te eeren haer niet/
 Wilt niet vertragen/sorckt Godt te behaghen/
 Wase.

12 Die de ki
 Als
 Deel
 Haer
 Verl

13
 Mo
 Ghe
 daer
 daer
 Ma
 ten b

14
 Op d
 de w
 Sijn
 at ste
 Tot l
 Booz

15
 De
 d
 dit w

16
 De
 d
 dit w

17
 De
 d
 dit w

18
 De
 d
 dit w

19
 De
 d
 dit w

20
 De
 d
 dit w

Wase.

21
 De
 d
 dit w

22
 De
 d
 dit w

23
 De
 d
 dit w

24
 De
 d
 dit w

25
 De
 d
 dit w

26
 De
 d
 dit w

27
 De
 d
 dit w

28
 De
 d
 dit w

29
 De
 d
 dit w

30
 De
 d
 dit w

31
 De
 d
 dit w

32
 De
 d
 dit w

33
 De
 d
 dit w

Wase

Liedekens.

143

Ons is hier ure noch tijdt gheset:

12 De kinderen komen seer wel toe/
Wiens Ouders niet schuldigh en blyden
de kinderen weder te baren in 't goe/

Als bleeschelijck' Ouders klyden/
Beel zijn daer wel/die loyset en sel
Haer hupsen regieren / met qua manieren/
Verwachten hier namaels noch de Hel.

13 Die Godt wil bzeesen / in desen tien/
Moet neerstigh de Schyft aenschouwen/
Gheensins op de menschen sien/

daer sijn beel onghetrouwen/
daer isser heel/ghecoepen beet/
Maer weynigh wy lesen/berkozen hoozt desen/
dan bymen komt Godts Ryck te deel.

14 Au wil ick u den Almachtighen Godt
Op desen tijdt bevelen/

die wil ons bewaren/dit is het slot/
Sijn gracy mede deelen/
dat slecht vermaen/ten goeden neemt aen/
Tot danckbaerheyt siet het/uyt liefden geschiet het
Dooz dat wy onweerdigh/ hier is ghedaen.

Na de wijse : Alst begint. 062

De werelt is gheheel in roere/
Het volck is ober al bedreeft/
dat doet de Bablonische Waere/
die noch sit op't ghekreunde Werst/

100

Gheestelijcke

Op sijn hier in een wilt sozeest/ boozbaer
 Als wy verbolght sijn aldermeest/
 Maet ons niet wesen wanckelbaer.

Hierom mijn Broeders al te samen/
 En leeft niet in de sonden blient/
 Wilt u het Euangelie niet schamen/
 Maer blijfster wy tot in den endt/
 Al wordt 't lichaem gheheel gheschent/ghedoedt/
 Vrienden en vreesst booz gheen tozment/
 Strijdt booz de rechte waerhepdt bloot.

Want Christus heeft selve gheleden/
 En alle die Propheeten soet/
 Hierom mijn Broeders in dit dal benedert
 Vreesst niet des Werelts teghenspoet/
 Al moet ghy laten lijfen goedt/met pijn/
 Denckt dat d'een bleesch het ander doet/
 't sal hier namaels vergolden sijn.

O Heere Godt van Hemelrijcke/
 Aensiet doch neder in 't Aertschedal/
 vertroost u kinders al ghelijcke/
 Die hier verbolght zijn ovet al:
 Glick wilde wel sijn van u ghetal/certepn/
 Die poort is enghen/wegh is smal/
 Die daer leyt tot den leben repn.

Maer vele gheroepen weynigh uptvercozen
 Dacht ick (eplacen) sullendet sijn/
 O Heere en strafte niet in uwen tooren/
 Maer sterckte met u woordt dibijn/
 Dat is oprecht elck sijn/ alle man/.

Ghy zijt alleen de Medecijn/
Die alle Menschen helpen kan.

Veel menschen lesen de Schrifte/
Maer laep de liefde en isser niet/
En laten Christus die rechte deure/
Die wegh/ ende die waerhepdt siet/
Veel menschen sijn ghelijck een riedt/ dat waeyt/
Wanneer daer eenigh verbolgh gheschiet/
Sy zijn terstondt gheheel ontpaeyt.

Ezechiels Prophecie al bozen
Die dunckt in by nae sijn verbult/
De Herders sietmen breght oorbozen/
Sy hebben 't bette Schaep ghesmult.
Het verstopde Schaepken heeft geduldt/ och jae't/
Het wordt gheslaghen met onschult
Al daer 't in de Woestijne gaet.

Die om des Heeren Name lijden/
En vroom bekennen die waerhept/
Die sullen blincken in witte zijden/
Een Broplofts-kleedt is haer berepdt/
Dat is Godts kinderen toegesept/ oprecht/
Siet dat u niemandt en berlept/
Maer blijft Godt een ghetrouwe knecht.

Hierom mijn Broeders doet u beste/
Al om te leven nae Godts woordt/
Godt sal zijn volck bystaen in 't leste/
En sterckhepdt gheben alsoo 't behoort/
Waer dat wy sijn Zupdt ofte Hoordt / zijt onber-
tsaeght/

Al om te gaen dooz de enghe poozt/
Hierom/mijn Broeders/sorge dzaeght.

Maec de wijse: 063

Als nu mijn stondt voor handen is, &c

Dewyl de tijdt boozhanden is/
Dat wy hier moeten scepden/
Soo wil ons Godt alsoo ghewis
Ghenadelijck ghelepden/
Op dat wy dat betrachten boozt
Dat wy alhier hebben gheloozt/
En ons moghen berepden.

Op dat wy dan soo in dien dagh/
Staen aen zijn rechte zijde/
Als Christus sal maken ghewagh/
Comt ghy ghebenedijde/
Besit het Rijck dat u bereept
Is/van begin en eeuwigheyt/
Verlost van allen lyden.

Hierom soo laet ons neerstigh zijn
Met bidden ende waken/
Op dat wy hier wyt dese pijn/
Tot sulcker bzeught gheraken/
By Godt en sijn Enghelen schoon
Hier boven in des hemels thron
Der Engh'len spijse smaken.

Godt/ daer nae staet ons begeert/

Maec
Dat
Wat
Dat
En
En o
D
Dit
Met
We
Houd
Bew
Tot
En
Met
Hier n
Godt
Op de
Als he
En G
On
Doen
Blyft
Soo n
De wy
Willen
Tenme
D
Tenigt

Liedekens.

145

Maet ghy ons dat ghelinghen/
Dat uwen Naem worde ghe-cert/
Wat wy spreken en singhen/
Dat het gheschiede met aendacht
En met der daet oock werd' volbzacht
En ons bzoos bleesch bedwinghen.
Dat het den Gheest gheloozsaem zy/
Dit cozt berganckelijck leven/
Met uwer gh'naden woont ons by/
Wien bzee wilt ons gheben/
houdt ons in rechter eenighedyt/
Bewaert u volck tot aller tijdt/
Tot ghyse sult verheben.
En voeren in u eeuwigh Rijck
Met der hemelscher scharen/
hier meed' wilt ons ghenadelijck/
Godt al t'samen bewaren/
Op dat wy moghen gheschickt staen
Als hemel en aerd' sal vergaen/
En Godt sal openbaren.
Ons ziel en lijf in uwe handt/
Doen wy/o Heer/ bevelen/
Blyft ghy by ons tot aen het endt
Soo moghen wy niet felen/
Dewyl het moet gheschepden zyn/
Willen wy Godt lofsinghen sijn
Eenmoedigh upt der kelen.
O Vader/ Soon/en heyl'ghe Gheest
Eenighe Godt met namen/

Wat

Hij

21

Al dat ghy hebt gheschapien meest/
 Soud' u loben te samen/
 Au wy schepden aen desen cant/
 Houdt ons in uwer liefden bandt/
 Doo? Iesum Chzistum/ Amen.

Volherdende verwintmen.

Maec de wijse: 064

Van den xx. Psalm.

Emanuel die is upt ghetoghen
 Ut zijns baders rijck in swerelts pleyn/
 Ieloersche liefde heeft dat bermoghen/
 Zijne lust was te wesen by smenschē greyn.
 Om hem soo wil ick wagen

Mijn lijf en alle mijn goet/
 Mijn lijf en alle mijn goet/
 En verlaten vrienden ende maghen/
 En schencken hem mijn lijf/hert ende bloet.

Desen Bzupdegom heeft my vercozen
 Ut des werelts quaedt feijnigh abups/
 In ydelhepdt soo was ick ghebozen/
 Ick wil met hem soecken een ander hups/
 Adieu Dader/ Moeder/ Suster/ Broed' zell
 Adieu vrienden allegaer/
 Adieu vrienden allegaer/
 Adieu al swerelts goedzen/
 Desen Bzupdegom die neemt my waer.

Tot

Tot Sjon wil ick my gaen keeren/
 Daer is hy woonachtigh mijns herten lief/
 En dienen hem daer met grooter eeren/
 Die my aldus hochwæerdelijck verhief/
 Hy is al waert een seghel

Ghedruckt op mijn herte vast/
 Ghedruckt op mijn herte vast/
 Och Bzupdegom ghy zyt mijnen spieghel/
 Ick en weet ter werelt gheen liever gast.

Ick hebbe hem mijn trouwe ghezwozen
 Aen zijne eerwæerdighe rechterhant/
 Te voozen liep ick gheheel verlozen
 Verdwaelt in het Babylonsche landt.

Au wil ick hem trouwelijck by blijven/
 Sijn woorden sullen my boen/
 Sijn woorden sullen my boen/
 Gheen hoerders en wil ick bedriegen/
 Als ander Babelsche dochteren doen.

Lof Princelijcken Vader verheben/
 Lof almachtigh Godt alder Heeren Heer/
 Sjon die looft u alle haer leden/
 Dat supber ende repn Maeghdeken teer.
 Jerusalem dat wordt opghetimmer
 Dooz u schoon Emanuel/
 Dooz u schoon Emanuel/
 D krachtige hant is niet vermindert
 Al houdet de werelt dooz apen spel.

Dae de wijse:

065

Wel saligh sijne hier op aerden levende.

En yeghelijck boom die gheen goede vrucht
hoort en brengt/

Die wort de vijl so ras al tot den boom gesent/
Om hem af te houwen/jae houwen/
En in't vper te werpen sonder ent/
Dus wilt te recht gaen houwen.

Laet ons al oprecht zijn in der liefden goet/
Christus die is de stam die ons wel wassen doet/
Wel haer die dit versinnen// jae sinnen/
De vrucht des Gheests is alsoo soet/
Wilt die te recht beminnen.

En laet geen vyl geklap upt uwen monde gaen/
Wandelt als kinderen des lichts/'t wort u geraen/
Wilt u nu bekleeden// jae kleeden/
Met de waerheidt aenghedaen/
Omgozdet uwe leden.

En trecket nu aen den kreeft der gerechticheyt/
Geschoept aen uwen voete/hoozt na mijn bescheyt/
Op dat ghy wel meucht loopen// jae loopen
Al om den prijs/'t wort u gheseyt
De deure staet nu open.

Boben alle dinghen grijpt nu aen den schild/
daer ghy de vperige pijlen met uptbluffchen wilt.
des vbandts listighe laghen// jae laghen/

den helm der salighejdt/soo Schyft vermelt/
Soo werdt ghy niet verflaghen.

Gods woordt dat moet ghy nemen booz u sweert
ghemeen/

dat daer de bocken en schapen scheidt van een/

Ghelyckmen noch sal hoozen//jae hoozen/

Gaet ghy vermaledijde heen/

Comt ghy mijn uptbercozen.

Hout goede wacht op sijne komst en staet bereyt/

Op dat ghy met de bocken niet wert uptgeschepdt/

Al daer gheschrey sal wesen/jae wesen/

d'eubwighe pijn is haer toegheseyt/

dus wilt den Heer recht bzeesen.

's Blesch wercken die sijn openbaer alsomen siet/

Wel hem die van den Afgodischen weghe vliet/

Gheen overspel bedryben// jae dryben/

Noch gierigheyt dit wel bespiet/

Soo meught ghy eeuwelijck blijven.

Wellustigheyt en dronckenschap/hier wel op siet/

Aynigheyt en achterklap oock wel vermiet/

Alsoo daer staet gheschreven//jae schreven/

't Rijcke Godts en verkrighen zy niet/

den tweeden doot sy aenkleben.

Och Broeders en Susters ghemeen ons Princ
bemint/

Hy soeckt de arme schaepkens/die hy dolende vint/

Soo sy haer willen bekeeren// jae keeren/

En hy heeft ons lief als zyn kindt/

Hy is een Heer der Heeren.

Daer de wijse:
Van Andries Kespe.

066

En vast gheloobe met ootmoet/
Is de heer aenghename/
Als men mach lesen oerbloet
Bysonder een exempel goet
Leert ons Lucas bequame.
Int sebenste Capittel bloot/
Van Centurio expeerdigh/
Wiens ootmoet en gheloobe was groot/
Daer lach in zyn hups kranck ter doot
Eenen knecht by hem seer waerdigh.
Binnen Capernaum de stadt
Tot Jesum hooghe ghepresen
Sandt hy de oudtste der Joden/ badt
Den heer als dat hy quam/ en dat
Hy den knecht wilde ghenesen.
Dus quamen sy tot Jesum soet/
Baden neerstigh/ en spraken/
Hy ist waerdigh dat ghyt hem doet/
Hy bemint ons volck t'onser spoet/
En ginck ons de Schole maken.
Den heere ginck ter selver tijdt
Met die hem dit aendienden/
Als hy van t'hups niet en was wijt/
Den hooftman sandt tot hem niet blijt/

En

E
3
O
hi
I
A
C
Be
M
M
he
3
De
hr
De
Ga
3
St
Se
M
En
E
Der
W
Ich
In
F
Die
Del

Liedekens.

135

En liet segghen dooz zijn vzienden.

Vermoept u niet met onghemack/

O Heer/met tot my te komen

Hier in mijn hups onder mijn dack/

Ick arm sondigh Menschhe zwack

Niet weerdigh kan icks my roemen.

En midts ick my onweerdigh vont

Ben tot u niet ghetoghen/

Maer spreekt een woordt/soo werdt terstondt

Mijner knecht wederom ghesont/

Het is wel in u vermoghen.

Want ick selve oock een Menschhe zy

Der Oberhepdt onderdanigh/

Krijghsknechten heb ick onder my/

Den eenen/seggh ick/ gaet/en hy

Gaet/alsoo ick ben vermanigh.

Seggh ick den anderen/komt hier/

Stracc comt hy/ na mijn ghebeden:

Seggh ick/ doet dat met suel bestier/

Mijn knecht die doet/op dees manier

En spreekt maer/tsal gheschieden.

Den Heer dooz dit aenhooren/ siet/

Verwondert ginck oorzonden/

'Wolck dat hem volchd' hy hooren liet/

Ick seggh u/sulck gheloof ick niet

In Israe el en hebbe gebonden.

Nu als sy t' hups zijn komen suel

Die uptghesonden waren

Den krancken knecht bonden sy wel

K v

Ge

Te pas/en by van zijn ghequel/
Tot des Heeren lofs beklaren.

Gozlof Broeders/laet ons dooz kracht
des gheloofs bligtigh treffen/
In woordt/in werck/en in gedacht
de recht ootmoet/die Godt groot acht/
Hy sal ons namaels verheffen.

Een is noodigh.

Ma de wijse: *ob 7*

Vrouwen wacht u Hennekens wel , &c.

En Canaëtsche Vrouwe minjoot
Is uptghegaen tot Jesum soet/
Sy riep tot hem in grooten noot/
O Heere ghy Davids Sone goedt/
Wilt ober my//ontfermen ghy/
Den boesen mijn Dochter veel lijden aendoet/
O Heere wilt haer beschermen by.
Maer hy en ailtwoorde niet een woordt/
Sijn Jongheren traden tot hem aldaer/
Sy baden/en spraecken/o Heere verhoort
Dit Vrouwen/het roept ons soo jammerlijck naer/
Christus sprack mijn//seyndinghe sijn
En is tot den berlozen Schapen maer/
Die van den hupse van Israël zijn.
Doen quam dat Vrouwen met groot ootmoet

Tot

Tot d
En sp
O hee
Piet g
Datm
En da
Al b
Het b
En sp
Nocht
De kri
Ballen
Die zij
Den
Sprac
Gaet/
Sp en
Haer d
Wt 'tg
Chupe
Int l
Ghelijc
Om dan
heest s
Dus in
Hy sal u
Aist ind

Tot Chzistum vperigh/sonder berlaet/
 En sprack booz hem gheballen te boet:
 O Heere my inden noot bystaet/
 Niet goet en ist//sprack daer Gods Chzist/
 Datmen den kinderen 'tbzoot nemen gaet/
 En datmen dat booz de honden berquist.

Al was dit woordt om hoozen swaer/
 Het vrouken in't bidden bleef eben suel/
 En sprack / jae Heere/dat is wel waer/
 Nochtans eten die hondkens wel
 De krupmkens kleyn//die daer in't pleyn/
 Wallen beneden van haers Heeren tafel/
 Die zijn haer doch tot spijse ghemeyn.

Den Heere vol ghenaden milt/
 Sprack/O Vrouwe u gheloof is groot.
 Gaet/u gheschie/alsoo ghy wilt/
 Sy en bleef niet van trooste bloot/
 Haer dochter vondt//sy scaep ghesondt
 Mt 'tghewelt van Sathan sonder aenstoot/
 Chups op haer bedde ter selver stont.

In't bidden moetmen volherden/siet/
 Ghelijck dit Vrouken heeft ghedaen/
 Om datse aenhiel/en niet af en liet/
 Heeft sy ghenade van Godt ontsaen/
 Dus in verdriet// tot Chzistum bliet/
 Hy sal u ghebedt wel gade slaen/
 Alst inden Gheest en waerhepdt gheschiet.

Een is noodigh.

Naec de wijse: 068

Broeders en Susters en vreesst doch niet,

En Niet wil ick beginnen/
Ter liefden der bedruckte herten en sinen/
Die daer nu zijn soo veel/

Het goet is te verwinnen
Al benouwet u dat heel.

2 't Goet is te verwinnen/hoozt desen/
Maer na dees tijdt sal gheen ghenade wesen/
O liebe menschen sijn

Is u Siel' al ghenesen/
Wilt dit ghedachtigh zijn.

3 Ghy seght meest allegader/
Christus heeft ons versoent met zijnen Vader/
Maer acht doch op zijn woort/
Dat ghy moet komen nader
De rechte nieuwe herboort.

4 Johannes die wilt hoozen/
Ten zy dat yemandt woort van nieuws herbozen/
Hy en mach Gods Rijck niet sien.
En wilt u niet verstozen
Dat ick dit segh u sien.

5 Ghy Mannen ende Vrouwen
verstaet waerom u dit woort vooz ghehouden/
Het schiet upt liefden peur/
Wilt ghy op Godt betrouwen/

Soo
6
God
Tact
De
Gaf
7
Dat
Dat
Niet
Doo
8
Ghe
Dat
Soc
Den
9
Elic
Al i
De
See
10
Een
Dar
Dae
Also
11
Dal
De

Soo leeft na de schyftuer.

6 Menschout Gods wonderbaden/
Godt spijde beertigh jaren met clepne saden
Jacobs gheslachte pleyn/
De Heer vol van ghenaden
Gaf dranck al uyt den steyn.

7 Doe men de sebenste jaren
Dat Landt moest bieren / na Schyfts berklaren/
Dat seste jaer/ verstaet/
Liet Godt de vruchten vergaren
Dooz drie jaren/dit wel baet.

8 Elias heeft beertigh daghen
Gheleest al met een brootken/hoozt ghewaghen/
Dat den Enghel hem wees ras/
Soo sober konde hy hem draghen
Den man Godts op dat pas.

9 Hoe sendt de heer' zyn gaben/
Elias is ghespijt al van een staven
Al in den tijdt der noot/
De Heer kan boeden en laben
Seer wonderlijcken groot.

10 Christus heeft spijse ghegeven
Een groote menichte/soo daer staet gheschreven/
Van wepnigh broodt en vis/
Daer zyn noch obergheleben
Alsoo beel kozven wis.

11 Soo wie nae Christus reden
Dat Rijcke Gods soeckt/ met zyn gerechtigheden/
Weet dat haer worden sal

Ghewoz

Ghewoypt toe beneden/
Dat sy behoeven al.

Pause.

12 Al die den Heere bzeesen
Die en hebben gheen ghebzeck/alsoo wy lesen/
Men geenderlep goet/
Bekeert u nu tot desen/
Die Siel en Lichaem boedt.

13 Waer al u schaed' verwonnen/
En dat nieuwe leven niet bezonnen
Als de Heere komt subijt/
Wat sal't dan baten konnen
Als all' de Weerelt krijt.

14 Den dagh komt/wilt het ghelooben/
Die branden sal/ghelijck als eenen Oven/
Hoozt Petrus oock net/
De Elementen boben
Sullen smelten vander het.

15 Mae Malachias schryben
Daer sal tack/noch wortel overblijben/
Ghy faecht hier al wat vyzp/
O Mannen ende Wijben/
Ten ghelijcket daet noch niet by.

16 Daer is knersinghe der tanden/
Haer worm sal niet sterben/ofc verbzanden/
Noch haer vper niet upt-ghelust/
De Weerelt sal haest tot schanden
Dan zijn/met al haer lust.

17 Gods volck sal triumpheren

Tit

In g
Om
Keer
Hy en
18 I
Tot i
Wae
Laet
Al ba
19 t
Of p
Dat
Dat
Wan

Dae

Ge

Afte

Wan

Ten

Ende

Dies

2 H

En b

Liedekens.

159

In grooter bzeucht/met witte zijden kleeren/
O mensche wilt opstaen/
Keert tot den Heer der Heeren/
Hy en sal u niet versmaen.

18 Wilt doch uyt Babel scheyden/
Tot de nieuwe herboort u bereyden
Waeyt niet met alle wint/
Laet u niet langher leyden
Al van de Leptsluyt bliint.

19 Dit Liedt moest ick u schincken/
Of yemandt hier dooz kreegh een achterdincken/
Dat is mijn wenschen siet/
Dat ghy hier nae meucht bliincken/
Want my jammert u verdriet.

Na de wijse:

069

Daer ick my lest leden gingh vertreden.

En heerlijcke croon is nu te winnen/
Elck mach hem wel bereyden hier toe/
Ende met grooter neerstigheyt beginnen
Af te legghen dat hem maect moe/
Want niemant en machse ontfanghen/
Ten zy dat hy bzoorn strijdt/
Ende Chzistum belijdt/
Dies acht wel op u ganghen.

2 Het bleesch moet ghy te buyten treden/
En blieden de lusten der jonckheyt .../

Teghen

Gheestelijcke

Teghen Coninghen en Princen mede/
 Moet ghy strijden groot ende smal/
 Egypten moet ghy verlaten/
 Ende worden Pharaos vbandt/
 Wilt ghy komen in 't goede landt/
 Druck ende armoed' moet ghy aenbaten.

3 Onder Christus bauier moet ghy u begheben/
 En trecken vzwilligh met hem in 't velt/
 Stelt dooz de waerheyt/lijf/goedt en leben/
 Neemt soo het rijk Godts in met ghewelt/
 Want wie verbaunt/wilt hoozen/
 Die sal de Croon ontfaen/
 In de eeuwighe vzeughde gaen/
 Al met Godts vptvercozen.

4 Vepnst om de vzeucht die eeuwigly sal dueren/
 Die Godt sijn vptvercozen heeft bereept/
 En om die Goudtstadt / met Jaspis mueren/
 Die met twaelf fundamenten leyt/
 En na de vzeucht in desen/
 Die gheen ooze en heeft ghehoort/
 Soo Paulus oozboort/
 Alle druck sal zjn gheuesen.

5 In dese vzeucht wilt dooz 't geloobe verblpen/
 En niet achten op 't ghene dat ghy siet/
 Want het kan soo haest ghedpen/
 Dat des werelts vzeucht omkeert in verdziet/
 Wat salt doch vzfiteren
 Al des werelts hooge moet/
 Met haer weelden schat en goet

Ghy

9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

G

dat
 Wil
 Als

Liedekens.

Als sy verschijnen booz den Heer der Heeren;
 6 Laet toch sulcks niet van u zijn bedreben/
 Dat ghy de dwase maeghden slacht,
 die in haer dwaeshepdt zijn ghebleben/
 En hebben niet op den Heer gewacht/
 Siet hoe sy zijn verlaten/
 End' bleben buyten staen/
 Al klopten sy stout lijck aen/
 Ten mocht haer al niet baten.
 7 Die dit liedeken eerstmael dichte/
 Sijn wenschen is (dat weet de Heer)
 dat hy een pghelijck soo mochte stichten/
 dat sy van booshepdt keerden waer/
 En oprechte boet bewesen/
 Alsoo de Schystuer leert/
 Van 'tquaedt tot 'tgoedt bekeert/
 In een nieu wandelingh verresen.

Nae de wijse: 070

Ten is niet langh gheleden dat ick
gingh by nachte.

En wilt my niet beschamen/
 Ick wil u een liedt ramen/
 Ghy menschen al te samen/
 dat wil ick u gaen singhen/
 Wie leeft daer nae 'tbetamen/
 Als wy met schyft booztquammen/

B

B

Op voeren gheen quaep famen/
 Al die haer blesch bedwingen.
 De wereldt end' de Heer/
 Die sijn verscheyden seer.
 O mensch neemt eenen keer/
 Heest d' Apostelsche leer/
 Die sal u klaerlijck toghen/
 Hoe dat ghy u moet poghen/
 Daerom soo hout u ooghen/
 Op die sonde/end' niet op schand' of eer.
 2 Keert ghy u af van sonden/
 Soo en wordt ghy bevonden/
 Beschaemt tot gheenen stonden/
 O mensch wilt hier op achten/
 Wilt de Schrijtuer doorzonden/
 En leeft niet als de honden/
 Christus heeft met sijn wonden/
 Gheheelt alle gheslachten/
 Wie nae sijn woorden doet/
 Dooz het gheloobe soet/
 Sal worden metter spoet:
 Deelachtigh Christi bloedt/
 Och of wy hier op saghen/
 Men magh Godt niet behaghen/
 Nu noch tot gheenen daghen/
 Sonder gheloof/menschen zijt des wel bzoet
 3 Wilt u van sonden keeren/
 Soo sal't gheloof bermeeren/
 Want op de oude kleeren/

Setmen

Setmen gheen nieuwe lappen/
 Wilt neerstelijck studeren/
 Want dat is sijn begheeren/
 Dus vermaent Christi leeren/
 Ghelooft niet yegelijcks klappen/
 Wijshepdt is berre' van dien/
 Die noch na booshepdt sien/
 Maer die de sonden mie'n/
 Haer lusten willen blie'n/
 Die haer tot goedt doen gheben
 Al wat sp opt bedreben
 In haer sondighe leben/
 Daer en sal gheen wraeck meer af gheschien.
 4 Oft dit bedocht dees naep
 'Tis nu een tijdt van gracp/
 Maer na desen eplacp/
 En sal daer zjn gheen ander/
 Noch oock gheen excusacp/
 Berstaet dees in formacp/
 De boose generacp/
 Sal lyden met malkander/
 Den tijdt van haer ellent/
 Sal wesen fonder ent/
 Godts uptverkozen zent/
 Gaen in des Hemels tent/
 Sp sullen vrolijck singhen/
 Als mest-kalveren springhen.
 Bedenckt doch dese dinghen/
 Reemt een keer/en u van sonden went.

A B

5 Wilt

5 Wilt ghy zyn Godts verkozen/
 Soo wordt van nieuws ghebozen/
 Of ghy sult/soo wy hooren/
 In't rijcke Godts niet komen/
 En leeft niet als te bozen/
 Neght af haet/nijt/en toozen/
 Doet goedt of 'tis verlozen
 Want all' onbruchtbaer-boomen/
 Salmen afhouben klaer/
 En in't byer werpen haer/
 Al achtmen dit niet swaer/
 Godts woorden die zyn waer/
 Dus wilt van 't quaet aflaten/
 Gheeft u tot Charitaten/
 'Tis niet te doen met praten/
 Laet u licht lichten by in't openbaer.
 6 Ghylof hier me van desen/
 Ghelijck Godts Soon gepresen
 Is vander doot verresen
 Verweckt van synen Vader/
 In een sterck perfect wesen/
 Soo moeten die Godt bresen/
 Oock mede soo wy lesen/
 Verrijfen allegader.
 Wy moeten mee opstaen
 In een nieuwa leven gaen/
 Soo Paulus doet vermaen/
 Laet ons daer acht op slaen/
 Soo zyn wy niet meer doeden/

Maer Hemelsche ghenooden/
 Als wy na Godts gheboden
 Wandelen/ soo ons die Schryft doet vermaen.

Ma de wyse:

Adam ons Vader wel.

En oozlof-liedt aenhoozt/
 Dat ick u singhen sal/
 Vermanende hoozt
 Te gaen op den wegh smal/
 Om den ghenaden tydt/
 Seer kostelyck beseben/
 Versupmelyck niet quijt
 Te worden in dit leven.
 2 Lebendigh na den gheest
 Wederghebozen sijn/
 Moeten wy aldereerst
 Worden op dit termijn/
 Want niemant sonder dat
 En sal Godts ryck be-erven/
 Willen wy in de stadt/
 's Bleschs lust moeten wy sterben.
 3 Sterben 's bleschs lusten quaet/
 En berijsen oprecht/
 Als een Goddelyck saet.
 In een goetd leven slecht/
 Soo moet een Chysten kint/

Als sijn Dader gheprezen/
Gheert ende ghesint
In alle dinghen wesen.

4 Ten mach ons baten niet/
Dat wy dus zijn ghenaeint/
Als van ons yet geschiedt/
Anders dan het betaemt/
Daerom laet ons voldoen
Onsen name ten sijne/
Dat wy na dit sapsou
Niet en komen in pijn.

5 Laet ons altydt voortan
Ghedachtigh zijn/waerom
Dat wy ghenaeint zijn/van
Het byse Christendom/
Broeders en susters goet/
Het noch namen seer schoone/
Wuchtbaer wijncancken soet/
Esoudt der aerden ydoone.

6 Ken u mijt bzienden lief/
Schenck ick dit liedt present/
Als een memoyp-brief/
Om te maecken bekent/
Hoe dat mijn hope staet
By u noch te vermeyden/
Daer niemant dooz sijn daedt
Doozaeck en werdt tot schepden.

7 Radien alle dingh nu
Heeft sijnen tydt/dooz llydt/

Daer-

Da
In
W
W
Da
In
8
On
Da
On
Doo
Got
Tot
Wed

E

Tot
2
Der
Doo
Dat
3

Daerom vermaen ick u/
 In hopen zijt verblijdt
 Wy sullen noch hier naer
 Weder by een versamen/
 Daer gheen schepden werdt swaer/
 In't eeuwigh leben/Amen.
 8 Ten laetsten en vergheet
 Ons niet/radien dat ghy
 Van ons eensdeels wel weet
 Ons goedt gheuoet tot dy.
 Godt die wil u bewaren/
 Tot dat wy op een nieu
 Weder by een vergaren/

Maec de wijse: 072

Her jaer is langher dan den dagh.

En goedt nieu liedt heb ick bedacht/
 O Broeders al te same/
 Dat laet ons singhen met eendzacht/
 Tot prijs van Godes name.
 2 Als wy nu by den ander zijn
 Vergadert in den Heere/
 Soo is het schier den tijdt hoorz mijn/
 Dat wy nu schepden weere.
 3 Och het schepden en is gheen noot/

A iiij

21

Al moeten wy verstroyen/
 Als wy hier namaels werden groot/
 Versaemt in eender kopen.

4 De Heere sal sijn schaepkens sijn/
 Vergaderen seer blijde/
 Van alle hoeken waer sy zijn:
 Comt ghy ghebenedijde.

5 Wat een liefd' is ons verhoont/
 Wilt dit ghedachtigh werden/
 Siet hoe wy sullen zijn ghecroont/
 Ist dat wy hier volherden.

6 Hierom soo laet ons houden vast
 Aen sijn beloften schoone/
 Op dat wy niet worden verrast/
 Verliesen onse kroone.

7 Niemandt en wordt gekroont/aenhoort/
 Ten zy dat sy verwinnen/
 End' setten in des Heeren woort/
 Macht ende dagh haer sinnen.

8 Ons is vertrouwt alsulcken schat/
 Al in ons aerden vaten//
 Laet ons ghetrouwt' bewaren dat/
 Ons leven daer booz later.

9 Al ist dat wy een klepne tijt/
 Als pelgrims moeten swerven/
 Met breuchden laet ons zijn verblijdt/
 Verlanghen nae ons erben.

10 Christi zijn wy deelachtigh oet/
 Ouy vziendekens vol trouwen/

Liedekens.

169

Soo wy 'tbegin sijns wesens goet/
Tot in 't eynde behouwen.

11 Ist dat wy nu al inden geest/
Aldus hebben begonnen/

Laet ons niet van 'tghetroonde beest
Wederom zijn verwonnen.

12 Laet ons malkander in 't ghebedt
Altijt ghedachtigh wesen/

En laet ons niet een vast opset/
Den Heer van herten vreesen.

13 O Broeders ende Susters mijn/
Laet ons altijt vernecken/

Op dat wy met malkander sijn/
Geuvelijck triumpheren.

Daer de wyse:

In bitterheydt der zielen.

Daep en ghesont by maten
Lichamelijck ghespijst/
Godt die ons kraucke vaten
Barmhertigheydt bevijsst/
En gheestigh verjolyt/

Hoogh syuen Name rijst/
Men magh op hem verlaten/
Och 'tis weert datmen hem prijst.

Nu laet ons lustigh haecken
Daer 't broodt der zielen soet/

A b

Om

073

Om daermede vermaken
 Inwendigh ons ghemoedt/
 En loben / die ons doet
 Weldaden oerbloet/
 Hy is / die hem ghenaken/
 Seer vriendelijck en goet.

Wijlijck heeft Godt bysander
 Sijn wercken al ghedaen/
 Soo wel boven als onder
 Waer by ons ooghen slaen/
 'tZij Sterren / Son oft Maen/
 'tLandt met der Zee ombaen/
 Hy doet soo meenigh wonder/
 Men kan't niet al verstaen.

Het wacht op Godt den Vader/
 Al wat op aerden sweeft/
 Wy moghen wat te gader
 Bzenghen / als hy wat gheeft
 Op datmen daer by leeft/
 Maer als hy't aenschijn heeft
 Verborghen / ons versader/
 Elck is verschrikt en heeft.

Hy zij volijck gheprezen/
 Met schoonen lof-saigh sijn/
 Gheen hulper is als desen/
 In allen noodts gheprijn/
 'tHert hy met broodt en wijn/
 Doet sterck en volijck zijn/
 Met oly uptghelesen

Verschoont

Der
 H
 't
 Ch
 On
 Ma
 Gaf
 Taf
 On
 D
 Is
 Len
 Den
 Sij
 Als
 Ghe
 Des
 D
 Den
 On
 En
 W
 Van
 Van
 Wal
 T
 Hoc
 Als
 Al in

Berschoont hy ons aenschijn.

Lof die ons heeft ghesonden
 't Waerachtigh Hemels broodt
 Christus dooz ons ghebonden/
 Ons banden hy entloot/
 Maect' ons dooz kleynheydt groot/
 Gaf 'tleben dooz sijn doodt/
 Ja heelde dooz sijn wonden
 Ons arm sondaren bloodt.

Den Wijnstock al vol deughden
 Is hy/en elcke ranck
 Len hem/kan hy verjeughden/
 Den Wijn/den blijden dranck/
 Sijn bloodt hy dooz ons schanck/
 Als schoon Olijfboom lanck/
 Gheeft hy oly der breuchden/
 Des zy hem eeuwich danck.

De Salvinghe des Heeren/
 Den Gheest hepligh/die klaer
 Ons alle dingh kan leeren/
 En wat hy leert is waer/
 Wy moeten blijven daer
 Vast hy onwanckelbaer/
 Van sijn ghebodt niet keeren/
 Want sijn jock is niet swaer.

Ter werelt noyt verstander/
 Noch beter Met versint/
 Als dit ghebodt/dat d'ander
 Al in een woordt vast bindt/

Hebt lief/hebt lief/bemint
 Welck eerst aen Godt begint/
 En reyckt voort aen malkander/
 Dits wijsheyt/die vermint.

Edel is swerelts singhen/
 Wat sp van liefde seght/
 't'Gepuhertigh mildt volbringhen
 Gheldt maer, elck Chzisten knecht
 Moet oock sachtmoedigh slecht
 Wel doend' upt liefde' opzecht/
 Sijnen v'pand' bedwinghen/
 Sonder wzaeck oft ghebecht.

Saligh zijn sp/die weten
 En doen soo Chzistus sprack/
 Ter tafel 3p gheseten
 Werden daer noyt ghebrack/
 Met Abraham Isack/
 En Jacob/v'p niet swack/
 En met alle Propheeten/
 In eeuwich soet ghemack.

Een is noodigh.

Na de wijze: 074

Ick arm schaep aender heyden.

In Godt bresende helden/
 Waren in Israel

Die

Die
 Ce
 Als
 Ce
 En
 A
 Se
 Om
 So
 Wel
 En
 Cot
 M
 Gaf
 Wat
 Mt
 Dat
 En in
 Den
 So
 Quar
 Sijn
 Cot
 Sche
 Met
 Sprac
 Ick
 Godt
 Ick m

Die haer dapperlijck stelden/
 Teghen supandts ghequet/
 Als Jephthae gheprezen/
 Een strydtbaer man//ghenomen al/
 Om een rechter te wesen.

Als die sel Ammouiten/
 Seer sterck waren in't belt/
 Om Israeël te smijten/
 Soo wert Jephtha outstelt/
 Welck dreef de gheest des Heeren/
 En heeft Godt saen//beloft gedaen/
 Tot synen swaer verseeren.

Maert dat Godt syn handen
 Gaf onder sijneu boet/
 Wat hem eerst quam ter handen
 Dit syn hups te ghemoet/
 Dat wild' hy doen van 'tleben/
 En inden brandt//tot offerhandt
 Den Heere overgheben.

Godt gaf hem de victoer/
 Quam t hups waert van den slagh/
 Sijn dochter quam met gloer
 Tot hem/ als hyse sagh/
 Scheurde hy syn gewaden
 Met droeben schijn//ach dochter mijn/
 Sprack hy met druck beladen.

Ick heb tot mijnder qualen
 Godt opghedaen mijn mond/
 Ick machs niet weerom halen.

Vader/ sprack sy terstondt/
 Hebt ghy u mondt ontloken
 Tot den Heer Godt//soo sy mijn lot/
 Ghelijck ghy hebt ghesproken.
 Maer Vader wilt toelaten/
 Dat ick twee maenden lauck
 Noch gaen mach mijnder straten/
 Op berghen sonder dwauck
 Met mijnen ghespelinuen
 Beweenen daer/mijn maeghdom klaer.
 Gaet heen sprack sy uyt minnen.

Als twee maenden om waren/
 Haer jonghe jeught beschrept/
 Ghekeert weer tot den haren/
 Stondt sy ter doot bereydt/
 De Vader moest ten brande
 Sijn eenigh kint//van hem bemint/
 Gheben tot offerhande.

Daer na om te beklaghen
 Ginghen in Israel/
 De dochteren vier daghen
 Jaerlijck na den bebel/
 Om des Gileaditen
 Dochterken reyn//des Capiteyn/
 Welck sloegh die Ammoniten.

O mensch tot u verstercken/
 Breeft Godt uyt al u kracht/
 Dit voorbeeldt wilt aenmercken/
 En gheest u woorden acht/

Om die recht te beleben/
Want van elck woordt/upt u ghehoort/
Moet ghy reeckenschap gheben.

Na de wijze:

075

Ierusalem hoort uws Coninghs woordt.

Fonteyne soet//allepne goedt
Om ons te wasschen schoone
In Christus bloet//waer dooz men moet
Woorden volmaeckt ydoone/
Al die sondigh belaeen
haer in dit water baen/
Sullen reyn worden saen/
Dus komen wy ghestadigh
Tot u/ wilt ons ontsaen/
Want ghy zyt seer ghenadigh/
Een klaer Fonteyn/zijt ghy allepne/
Levendigh water sijn//als wijn/
Die 'therte reyn/berheught certeyn/
End' oprecht Medecijn.
2 Dit water klaer/is openbaer/
Ghepresenteert te dzincken/
Al die daer naer//dozsten hoorwaer/
Om niet wil hy dat schincken/
Al die komen tot hem/
In't nieu Ierusalem/
Hoozende na sijn stem/

End

End' haer selben versaken/
 Sullen als Schaepkens tem
 Dan dien goeden dranck smaken/
 In eeuwigheyt // werdt haer bereydt/
 Te zijn in zijne bzeught // verheught/
 Dit al boozsept // met goet beschept/
 Doet ons dit water deught.

3 Maer Israel // verlijt rebel/
 Die goede water ader/
 En graesden inel // duyl putten sel/
 Waterloos allegader/
 Veel bzeemde bonden zijn
 Ghebzupckt op dit termijn/
 Bupten Chzistum dibijn/
 Om saligheyt verwerben/
 Maer eplaes Godts aenschijn
 Sullen sy moeten derben/
 Want alle die / afgoderpe
 End' sulcke sonden doen / seer koen
 Godts heerschappje / sal straffen wie
 Sp zijn / naer dit sapsoen.

4 Gods straffe sal // die sondaer al
 Treffen / end' niemandt sparen/
 Op den wegh smal // sonder afaal/
 Wilt ons o heer bewaren/
 Laest ons met des gheests dranck/
 Want wy inwendigh kranck/
 Moeten ons leven langh
 In hulpe zijn deelachtigh/

Om gaen den rechten ganck
 Anders sijn wy niet machtigh/
 Wat ons gheschiet//verlaet ons niet/
 Hier nu noch nemmermeer/ o Heer/
 Als ghy ons siet// in swaer verdriet/
 Waecht onse swackhepdt teer.
 O Prince ghy zyt/ tot aller tydt/
 Die ons helpt tieldt behouden/
 Ghy booz ons strygt//als wy niet met blyt
 Operigh sonder vercouden/
 Opmoedigh blijven staen/
 Sonder u af te gaen/
 Met tharvasch aenghedan
 Berepdt om kloeck te bechten/
 Doende na u vermaent/
 Als goe getrouwe knechten:
 O Prince Godt/ick bidt in t' slot/
 Myn ghebedt doch verhoort en boort
 Mae u ghebodt//leyt ons recht tot
 Slevens fonteyn accoozt.

Da de wijse:

Ick was een Klercxken, ick lach ter, &c.

Gabriel was van Godt ghesonden
 In eene stadt van Galileen/
 Nazareth geheten/na Lucas vermonden/
 Tot een supber Maghet reen.

Die ondertrouwt was een man ydoone/
 Den welcken diemen Joseph hiet/
 Van Davids huys/en de maghet schoone
 Hiet Maria /baet dit bediet.

Den Engel quam tot haer met vrede/
 En sprack: Weest gegroet/bol gracy siet/
 De Heer is met u/gebenedijt mede
 Zijt ghy onder alle vrouwen soet.

Als Maria den Engel aenschoude
 Verschrickte se haer in sijn reden sijn/
 Maer op den Heere se vroom betroude/
 En dachte/wat een groete mach dit sijn?

De Enghel sprack/en wilt u niet verbaren
 Ghy hebt genade bonden by Godt.
 Ghy sult ontfangen en vdelijck baren/
 Een Sone in u maeghdelijck slot.

Jesus sult ghy yeren sijnen Naem/
 Hy sal wesen van machte groot/
 Des alderhooghsten Sone bequame/
 Wert hy geheeten/zijt des wel vroet.

Godt de Heere die sal hem geven/
 Davids sijns Vaders stoel excellent/
 En hy sal ober Jacobs huys verheben/
 Regneren met een Rijcke sonder endt.

Maria sprack/hoe mach dit wesen.
 Want ick en bekenne gheenen man?
 De Enghel antwoorde na desen:

De Heplige Gheest sal u comen an.

De cracht des Hooghsten sal oock te hooren

On
 Da
 Sa
 E
 En
 In
 Or
 I
 En
 En
 Pa

V

G

Die
 Wan
 Zijn
 z
 T
 Nien
 Met
 Dat
 Zijn
 En

Liedekens.

175

Om schaduwen u/also't betaemt/
Daerom het heyligh/d'welck woedt gebozen/
Sal worden Godes Sone genaemt/
Onbzuchtbaer was Elisabeth u nichte/
En sy heeft ontfangen een knapelijck kint
In haer ouderom/het is Godt al lichte
Om doen/dies hy hem onderwint.
Maria liet haer van den Engel leeren/
En sy geloofde met een verblien
En sprack / hier is de dienstmaecht des Heeren/
Na uwen woorden moet my gheschien.

Daer de wijse:

Vanden 61. Psalm. Of den Coningh
van Auerne.

077

Ghenade vrede t'samen
Daer't betamen/
Wensche ick den Christen aert/
Die haer van Godt niet en schamen/
Want haer namen
Zijn in't boeck des lebens bewaert.
2 Die van nieuw zijn gebozen/
Niet als vozen/
Met water/over/ende gheest/
Dat sijn Godts uytbercozen/
Sijn stem sy hoorzen/
En volgen hem onbedreeft.

Ma ij

Want

Is den mensch tot een licht claer.

8 Als seer heeft Godt Almachtigh/
'Tis waerachtigh.

Dese werelt oock bemint/

Dat hy heeft uyt liefden krachtigh/

Zijt gedachtigh/

Dooz haer gegeven sijn lief kint.

9 Christus die quam op de aerde/

Groot van waerde/

Van sijnen Hemelschen vaer/

Het byer (dat ons verteerde)

Hy van ons weerde/

Ons verlossend' allegaer.

10 Alle die in Christo reene/

Groot en kleene/

Gelooft ende doozt weldoet/

Die en laet hy niet alleene/

Noch in weene/

Maer maectse Godts kinders soet.

11 Men en kan doch niet doozgronden/

Noch vermonden

Die reyn liefde Christi groot/

Dat hy ons dooz sijne wonden

heeft ontbonden/

End' bebyjdt al van den doot.

12 Dus al ghy Adams gheslachte/

Cleyn van machte/

Kooft Godt ende prijst hem seer

Met hert/met daedt/met krachte/

Met gedachte/
 Dooz Chzist' onsen lieben Heer.
 13 Ende aen syn woort wilt houwen/
 Met betrouwen/
 Vastelijck tot in den ent/
 Soo sal hy in het benouwen
 U bedouwen
 Met synen Gheest excellent.

Op de wijs: 98

Och Godt van Hemel siet daer in,

Ghy clepue Chzisten hoopken (och!)
 Moet wassen en vermeerren
 Ghy zijt soo clepu een schare doch/
 Wilt Godt met wercken eeren/
 Siet niet op werelt/bleesch noch bloet/
 Noch op dit clepu vergauckelijck goet/
 Maer slechts op't woort des Heeren.
 2 Liebe Chzisten vergaderingh
 Ghy zijt van clepuen hoope/
 Vermaent malkander sonderlingh/
 Dat niemant 'truyt dooz hope/
 Slaet altoos op malkander acht/
 Wacht dat niemant van ons geslacht/
 Sijn eerst' geboort' vercoope.
 3 Chzisten ghy hepligh Priesterdom/
 Gaet niet op dupster wegen/

Siet

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

Siet niet met Noths huysvrouw weerom
Daer ghy upt zyt geseegen.

Wie aen den ploech hout en omfiet/
Die en is nut tottet rijck' Gods niet/
Dis wandelt doch ter degen.

4 Kinders Gods neemt u tijdt wel waer/
Eis scijer de laerste stande/

Wyt nu niet mat noch wanckelbaer/
In Godes woort bevonden/

En laet de liefde niet werden cout/
Maer waecte/bidt/altoos jonck en out/
Oerichypt 'sherten gronden.

5 Och sricht inalkander dagh en nacht/
Vermaent den een den ander/

Wacht dat niemandt van ons gheslacht/
In't ongheloof verander/

Gheeft altoos goet exempel boort.
Wacht datmen niet quaets van u en hoort/

Maer leert/straft/dreghet malcander
6 Eert Godt met liefde sonder smert/

Met herten/tonghen/monden/
Wacht dat niemant in een boos hert/
Des ondeuchts woort bevonden/

Welck treedt van Godt en sijn ghemcent/
Siet toe dat niemant woort versteent/

Dooz 't valsch bedroch der sonden.
7 Godt wilt alleen nabolghen sijn/

Toont in als een nieu leben/
Laet Godts woort niet ghelastert zyn

Wilt goet exempel gheben/
 Weest ghy een spieghel alle man
 Datmen van u niet segghen en kan/
 Dat ghy quaedt hebt bedreben.
 8 Met wercken wilt volbzynghen wel/
 Dat ghy met u tonghe spzeeket/
 Wilt metter daedt volbzynghen siel/
 Dat u van Godt werdt ontdecket.
 Wilt met den mondt belijden niet
 En lochenent met de wercken siet/
 Goedt te doen niet en vertrecket.
 9 Met werck en daedt wilt bewijfen jent/
 Dat ghy zyt rechte Christen/
 De boom men aen syn vruchten kent/
 Dus hebt gheen arghe listen/
 Volght vperigh nae u Heer u Godt/
 Hebt hem lief/en hout syn ghebodt
 Schout alle Antechristen.
 10 Dat niemant Gods ghenade versupmt/
 Op datter niet een quade/
 Een bittere wortel upt en schupmt/
 En doet soo u siel schade/
 En gheeft laster noch arghernis/
 Noch oock gheen quaedt ghetupghenis/
 En wijckt/soo van Godts pade.
 11 Leven wilt nae Godts woordt en leet/
 Wilt in als ghelijck wesen
 O Vader/Meester ende Heer/
 Volght recht in als nae desen/

Bewijft

Liedekens.

185

Bewijst met wercken en daedt altydt/
Dat ghy oprecht herbozen zyt/
En dat ghy Godt gaet bzeesen/
12 Doch wilt God u Prince/u Heer/
Met werck en daedt belijden/
Soeckt meer Godts eer// dan 'smenschen leer
Wilt hoor de waerheydt stryden/
Met ooghen traen// ick u vermaen/
Wijckt gheensins van de rechte baen/
Danckt niet aen beyde zyden.

Na de wijse:

079

Van den Coningh van denemerck.

Ofte den linden Smit.

Ghy Chzisten hoorz dit kleyn vermaen/
En wilt dit liet u danck ontfaen/
De schyft doet het ons oorbozen/
Dus wilt dit wel te recht berstaen/
Den arbejdt is anders verlozen.
2 Wy souden gheerne wesen ghenaeht/
Godts kinderen/soo 't wel betaemt/
Soo moeten wy hoorz na desen/
Omgorzet sijn met der liefden bant/
En onsen Godt aen herten bzeesen.
3 Sijn woordt doet ons vermanen sijn/
Gortmoedigh van herten te sijn/
Dat quaedt met goedt te betalen/

M b

Eng

Ons woorden met sout ghemenght te zijn/
Ende weghense in schalen.

4 En wachtet u booz sonde en schandt/
Waer dat ghy zijt aen alle cant/

En wilt de Schyftuere doorgronden/
Op dat u licht niet dupster en brandt/

En weest niet lichtbeerdigh van monde.

5 Kenhoozt doch wat ons Paulus seydt/

Hoe klaerlijck dat hy't ons uplept:
Quaedt gheklap verberst goede zeden.

Dus wandelt als uwe roep betaemt/

En hebt wel acht op uwe reden.

6 Dit is alleen een simpel bediet/
Met korte woorden verhaelt in dit liet.

Of daer yemandt met waer behaughen/

Want het en betaemt den heplighen niet/

Die hebben wel acht op haer ganghen.

Daer de wijse: 680

Looft en verblijdt in 'sHeeren werck.

Gods kinderē ghy meucht wel zijn verheught/
Als ghy Gods beloften te recht in siet/

Die bereypt een eeuwighē vzeught/
Al die met Christo lyden/dyuck en berdyet/

Obzienden en verachtet niet/

Alst u gheschiet/ om Christus leere/
Ghy sult verblijden seere/

Van

Van den Heere / ontfanghen een heerlijck rijck /
 End' hem worden ghelijck /
 Ist dat ghy tot den eynde / blijft sonder afwijck.
 2 Die ghetrouwe blijven totter doot /
 Die sullent al besitten / soo de Schrifstuer ontbindt
 En eten verborghen Hemels broodt /
 Och willet wel bedincken vzienden bemint /
 Want wie dat altemael berwint /
 Als lieffte kindt sal wesen /
 Dan Godt hooghe gheprezen /
 By desen / ghedenckt hoe ghy sult sijn gheloont /
 Alsoo Esdras was ghetoot /
 Op de berg van Sion daer sult ghy zijn gecroont.
 3 Groot is den loon die't oberdinckt /
 Die Godt sijn volck sal gheben in eeuwigheyt /
 En sullen als de Sonne blinckt
 Blincken / alsoo ons de Schrifsture seyd /
 In het rijcke 'twelck haer is bereydt.
 En sijn gheklept met witte zijde /
 En sullen wesen blijde /
 T'allen tijde blincken als boucxkens in't riet /
 En berloft sijn van verdriet /
 En met vzeughden singhen dat soete nieuwe liedt.
 4 Dan sal vol lachens / sijn haren mondt /
 Als sy sullen aenschouwen haer blijshay schoor /
 En sullen wesen ter selver stont /
 Ghelijck Gods Engels puer in 's Hemels thoor /
 Och denckt alrijdt op desen loon /
 Als sy u doo u / seet schandigh /

Maer

Dan

Maer strijdt altydt vaptandigh/
 Die volstandigh/blijben tot den endt
 die sullen blincken jent /
 Gelyck de sterren clær in des Hemels firmament.
 Pause.

5 Dan sullen sy wesen ten dien sapsoen/
 Ghelyck de Cedarboomen die lustigh staen/
 En maecten des Heeren boozhof groen/
 Als mest-kalberen sult ghy wesen en nemten aen/
 Ghy sult upt en inye gaen/
 Piet en mach u schaen/des doodts verseeren/
 Ghy sult eeuwich triumpheren/
 Regeren met Christo op synen stoel/
 Die sal u nae mijn gheboel/
 Ontfanghen/als een boelinne ontfaughen wordt
 van haren boel.

6 Hoe souden wy moghen zijn bebreest/
 Als wy oberdencken ons Bzupdegoms deught/
 Hoe wy tot synen Bzuplofts-seest/
 Sal dienen al syn bzienden met groeter bzeught.
 Och lief! hoe sult ghy zijn verheught/
 Als ghy meught ionstigh hoozen:
 Comt hier mijn uptbercozen/
 Mijn tresoozen/desit die booz u zijn berept
 Al van der eeuwighepdt/
 dan suldy vrolyck lachen/al ist dat ghy nu schrept.

7 t Lam sal afwasschen u tranen soet/
 En lieflyck leyden aen die fonteyn/
 Om dat ghy u kleederkens al in syn bloet/
 Ghewasschen

Gh
 Da
 Gr
 Gh
 Ac
 Ac
 De

8
 Do
 Di
 In
 Di
 Co
 St
 M
 Or
 die
 9
 Bo
 Et
 Al
 Di
 M
 Al
 In
 he
 G

Ghewasschen hebt upt grooter liefden repn/
 Dan sullen de gheteekende ghemepn/
 Groot ende kleyn/ veel vzeucht oozboozen/
 Gheenen druck en komt haer te boozen/
 Nopt ooze en hoozde/ nopt ooghe en sagh/
 Noch in nopt herte en lagh
 De vzeught die Godt sal gheben in desen blijden
 dagh

8 Desen blijden dagh vrienden die naeckt/
 Dooz die recht leeren treden den enghen padt/
 Dooz welken padt datmen gheraeckt/
 In die autentijcke schoone vercierde stadt/
 Die den Eughel metter maten/mat/
 Costelijcke schat/ is de muragie/
 Sp is schoon van tieragie/
 Maet cozagie/ over de mueren spzinght/
 Om des Lams goeden dinckt/
 Die ghp sult genieten/ als God u daer inne bzinght.

9 Gzlof notable compagny
 Volght 'tghelsofs Hertogh als ghetrouwen helt/
 En denckt op de schoone melody/
 Als ghp moet lyden druck en ghetwelt/
 Die hazzen uws hoofts zyn al ghetelt/
 Dooz ghequelt/ 'tsal omme draeyen/
 Al sietmen u schandelijck saepen/
 In't maepen/ sal datmen nu schandelijck sien
 Heerlijck zyn / ende nieu
 Gzlof repn uptbercozen/ hier mede segg ick adieu.

Ae de wijse:

081

Ick klaghe u, o Heere al mijn noot,

Ghy die Christus hebt aenghedaen/
Zijt ghy met hem op ghestaen/
En hebt dat boozgheromen

Niet weder in 't oude leven te gaen/
Soo laet ons worden als volkomen/
Buchtbaer Boomen.

2 Een pegelijck boom/dit oberdenckt/
Die gheen goe burchten boozt en bzeught/
Sal worden afghehouwen/
Neemt waer de gaben die Godt u schenckt/
En wilt die oeffenen ghetrouwen/
Sonder rouwen.

4 Christus die spreeckt/hier wel op siet/
Sonder my en vermeught ghy niet/
Laet ons sijn gaben verwachten/
Op dat hy ons niet af en sijdt/
Als wy geen burchten boozt en bzachten/
Dooz sijn krachten.

4 Als wy ons booz het quaedt behoen/
Soo moeten wy tot 't goede spoen/
Wy moghen niet ledigh wesen/
Daer staet die Godt breeft sal goedt doen/
Ecclesiasticus gheyzesen/
Tuyght van desen.

5 Doet nu aen alle menschen goedt/
 Voor allen die geloovighe boedt/
 Spreekt Paulus/wilt dit baten.
 Doozt maect ons Christus Jesus vzoedt/
 Dat wy moeten komen te baten/
 Die ons haten.

6 Wie goedt kan doen t'eenigen stont
 Doet hy dat niet dat is hem zondt/
 Laet ons doch niet vertragen/
 Dat ons de Heere slapende bondt/
 Wy souden seker seer veel slaghen
 Moeten dragen.

7 Hierom zyt neerstigh inde weer/
 Hebt altydt acht op Christus leer/
 Laet u daer af niet leyden/
 Den Doozt des lebens een groot Heer/
 Wie soude ons van dien doozen leyden/
 Moghen scheyden?

Pause.

8 Laet ons doch hoozen na sijn stem/
 'tWoozt des lebens dat is by hem/
 Joannes heeft het gheschreven/
 Laet ons houden ons lichaem tem/
 Op dat wy daer na moghen leven/
 Sijn verheven.

9 Verheben hier naer/dat 's ons begheert/
 Wie hem hier verheft/wort verneert/
 Godt haet hooberdighe gheesten/
 Die hem de minste hier ordineert/

Die

Die sal in des Hemels forreeste
Sijn de meeste.

10 Hierom en laet de hobaerden
Gheensins hebben de heerschappij/
In woorden of gedachten/
Dit leerde Tobias sijn soon/hoozt my/
Ghy moet hier gock seer wel op achten/
Ghy geslachten.

11 Ghy die Christenen zyt genaemt/
Wandelt soo uwen roep betaemt/
Welck ons nae sijn vermogen/
Paulus tot den Ephesien raemt/
Wilt u om de Schyft te veruoegen
Alsoo hoegen.

12 Noch vanden wy geschreuen daer/
Van een Gemeente also klaer/
Ghepzesen boven gesteente/
Christus die is het Hoofst van haer/
Bleesch ende been van sijn gebeente/
Die Gemeente.

13 O Godt Prince der Princen sijn/
Wilt haer doch een beschermer zyn/
Wilt daer den dief wytkeeren/
Wy staen op 'tlevende Woordt van dijn/
Ghy weet dat wy niet en begheeren
Valsche leeren.

Na de wijse: 082

Godts glory ende heerlijkheydt.

Ghemaect dooz Pieter Claesz. van Tessel.

Ghy Memelijckers met natten/
Broeders/ Susters' plapfalt/
W Bziefend' t'lietsen quarten

Op Tessel ons ter handt/
Waer dooz ons liefd' soo brandt/
Dat wy u seyn den weeren
Een Liedt / na u begheeren/
Al is kleyn ons verstandt.

2 **W**t liefden wy u schencken
Nu weer een kleyn vermaen/
Dat ghy altijd wilt dencken
Op den dagh/die haest komt aen/
Als Godt oordeelen sal gahn/
End' de sentency' slupten/
Gaet van my/blijft daer bupten/
Al die quaedt heeft ghedaen.

3 **D**esen dagh/wiltet ghelosen/
(Soo Malachias schryft)
Sal branden als een oven/
Wie quaedt end' onrecht scrijft/
Oft Goddeloosheyt bedryft/
Woorden by stroo gheleucken/
Dien dagh salse aensteecken/

A

Datter

Watter niet over en blijft.

4 Wilt dit gedachtigh wesen/
 Waer dat ghy gaet by straet/
 En denckt oock dat wy lesen/
 Wie niet af staet van't quaedt/
 Sal roepen om genaed'

In't vper/ dat eeuwigh sal branden/
 Met knersinge der tanden/
 Maer 'tsal dan zyn te laet.

5 Wienden 'tsal dus gebeuren/
 Dus siet hoe dat ghy 't maect/
 Dat ghy tot ghener uren
 De eeuwighe pijn smaeckt/
 Dus bidt doch ende waect/
 Wilt u altijd verciereu/
 Met deucht end' goe manieren/
 Want desen dagh genaect.

6 Desen dagh sal aenkomen/
 Als men daer minst op acht/
 Dus stelt u/als den bromer/
 Teghen des Dupbels macht/
 Dymmoedigh op de wacht.
 End' wilt u lampen bereyden/
 D'Bypdegom verheyden/
 By daegh end' oock by nacht.

7 Al die wacht met verlangen
 Maedees Bypdegom soet/
 Sullen de stem ontfangen/
 Ghy uptherkozen goet/

Komt haest'lijck met der spoet/
 De Wundegom sal verklaren/
 In de wolcken openbaren/
 Treckt hem nu te gemoet.

8 Dan sullen mede trecken
 De dwasen/na Schyfts bediet/
 Die haer booshepdt bedecken/
 End' gheern een Chyften hiet:
 Maer Godt/die't al dooziet/
 Sal haer te antwoort gheben/
 Ghy hebt booshepdt bedreven/
 Gaet wegh ick ken u niet.

9 Dan sullen sy versuchten/
 Dat Goddeloose getal/
 End' weten niet waer bluchten/
 Daerom sullen sy al
 Roepen met groot gheschal/
 Berghen wilt ons bedecken/
 De Rechter komt hier trecken/
 Die ons verdoemen sal.

10 Dan sullen d'uytverkozen
 Dan vrechden end' jolijt
 Haer stem oock laten hoorzen/
 Au moghen wy zijn verblijdt/
 Wy hebben na desen tijdt
 Gehadt soo groot verlangen/
 Au sullen wy ontfangen
 De kroon gebenedijt.

11 Wenden/ neemt doch ter herten

¶ ¶

Dit

Dit groote onderschept/
 Als d'een met pijn end' smerten/
 Ceulwigh huylt ende schrept/
 Als dan Godes volck seyt/
 Wy hebben den strijdt gestreden/
 Ons gheloobe vroom beleden
 De Kroon' is ons bereydt.
 12. Ghozlof / dit's 't concluderen/
 End' ons Liedts fondament/
 Meynst in al u hanteren/
 Op dees bzeught end' ellenat/
 Dus denckt altydt om't endt/
 Ghy sult (na Schryfts bedieden)
 De sonden dan wel blieden/
 Als een Slangh' of Serpent.
 13. Ghozlof vzienden / in't lesten
 Soo bidden wy u seer/
 Houwt ons dit Liedt ten besten/
 End' seyndt ons een Liedt weet/
 Dit is noch ons begheer/
 Bedenckt u swacke leden
 Oock in twee ghebeden/
 Ick bedeel u den heer.

Na de wijse:

083

Het is hyden een dagh van vrolijck-
 heydt, al in des Coninghs Hove.

Ghemade

Ghenade/brede/ wensch ick u/
 Mijn liefste Broeder met namen/
 Want ghy met uwen gaven nu/
 Verquickt hebt ons te samen/
 Daer van moet zijn ghedanckt de Heer/
 Ende u goetwillighept seer:
 De Heer wil ons bewaren/
 Te blijven in de heylsamen leer/
 Dat wy in goede wercken meer/
 Meerstigh/broom hoozt varen.
 2 **O** Broeder/ ghy spzaect my van een Liedt/
 Het welck' ick niet af en sepde/
 Ick ben alsoo lichtveerdigh/ siet/
 Dat ick't niet ober en lepde/
 Dat ick behoefde van u veel bet
 Te hoozen u begheren niet:
 Een Liedt moet ick u schencken/
 Tot danckbaerhepdt/dat ghy upt Godts Wec
 Ons veel goe punten hebt hoozgheset/
 Wy moghen daer wel om dencken.
 3 **W**y hebben de Wasurnen ghehoozt/
 Wy moghen toefien in desen/
 Gaen wy na dat gheluyt niet hoozt/
 Ons bloedt sal op ons wesen/
 De Wachters zijn wel wijs end' vzoet/
 Dat sy haer wachten van het bloedt/
 End' de Wasurne blasen/
 Wat haer de Gheest gheeft in't ghemoedt/
 Die gheestelijck arm is duncket goet/

De rijcke moghen rasen,

4 Den rijcken/die Godt ydel taet/

Maen ick/vaet wel mijn reden

End' met de rijcken van goet/ verstaet/

Die haer vernederen heden/

Wat sy niet hoogh van moeden en zijn/

Ghemeynsaem/gheerne gheben sijn/

De broederen hier verninnen/

Wese zijn ontbloden de heilsche pijn/

Sy sullen noch sien Gods klaer aenschijn/

End' al die hier verwinnen.

5 Wat is Gods volck toe gheseyt?

Och wat verwacht den broemen?

Een eeuwige vreucht is haer bereyt/

De Chyristenen sijn ghekomen

Al tot de menichten openbaer/

Van veel duysent Enghelen klaer/

Die daer sijn in gheschreven

In den hemel: wat blijder maer

Dit moet wel sijn een broeme schaer/

Die klaer licht van haer gheben.

6 Bisschoppen/Dienaers/moeten doch

Meerstigh sijn in goe wercken/

Wy moeten haer na treden noch/

Wat staet ons by/wilt mercken/

Dat Bisschop oft Dienaers is verboont

De doot/ dat is der sonden loon/

Chyristus wil een Gemeente/

hepligh/onstraffelijck/heerlijck/schoon/

Een puere Bzupdt/hoozt mijnen toon/
 Van zijn blesch end' ghebeente.

Wause.

7 Men vindt al van de laetste tien/
 Laet ons niemant vererghen/
 Watmen des Heeren hups sal sien/
 Hoogh boben alle berghen:
 Weel hepdenen sullen/ na zijn vermaen/
 daer toe komen/heb ick verstaen/
 Elck laet hem hier in binden/
 Van Spon sal de Wet upt gaen/
 Broom moeten wy wand'len op Gods baen/
 Niet waepen met alle winden.

8 Wy moeten neerstigh wesen meest/
 Dat wy doch moghen houwen
 Accoozt/met eenighepdt in den gheest/
 Soo sullen wy niet verkouwen
 Gheheelijck/soud' ick hopen wel/
 Van swackhepdt hebben wy al ghequel/
 dat wy ons kruys verdraghen/
 Als wy hier bromelijck stryden suel/
 Ghehoozsaem zijn/en niet rebel/
 de slappighepdt beklaghen.

9 Ick mach wel klaghen seer/met reen/
 Van herten tot Godt suchten/
 In Christus ordinantie ghemeen
 Winde ick soo wepnigh bzuchten
 By my/dat klaegh' ick Godt/dit raemt/
 die daer een Vader is ghenaemt/

A iiij

Heer/

Heer/werckt in my dees tijden/
 Ick hoop met u te zijn verfaemt/
 Werckt in my 'tgheen mijn roep betaemt/
 Alsoo ghy my wilt lijden.
 10 Ja Broeder/ghy hoort wel mijn propoost/
 Ick wil mijn Liedt haest epuden/
 Ick hope/ghy sult my weer tot troost/
 Wel een groot-bziesken seynen/
 Ghy soudt my groote bzientschap doen/
 Ende oock mijn ziele boen/
 Dus ist met my ghelegen/
 Ick weet my weplich tot deught te spoen/
 Te helpen met mijn lijf of goen/
 Wat bzuchten kan ick plegen?
 11 Ick groet u/Broeder/met dit gedicht/
 Ja u begheeren geschoncken/
 Ick hoop hier dooz te worden gesticht/
 Dat my dat sal ontsoncken:
 De heer wil ons bewaren al/
 Soo waer wy zijn in't aertsche dal/
 Dat wy ons mogen hoeden
 Ja der Basynen klaer geschal/
 Die een bzoom Wachter wel blasen sal/
 Ja houdt my dit ten goeden.

Na de wijse:

084

Wel hem die sijnen tijdt orboort.

Ghy

Ghy die den ouden Adam sel
 Ghehoorzaem zyt in sonden/
 Eer dat Godts rooyme comt rebel/
 Betert u suel
 En wilt Gods woort doozgronden/t'allen stonden.
 Leght af den ouden Adam swaer/
 Met al zyn quade seden/
 En doet den nieuwen aen seer claer/
 Chzistum eerbaer/
 Op dat ghy komt in byeden/, met sijn leden.
 Niemandt en mach twee Heeren groot
 Dienen/'tis claer beschreuen/
 Wie de sonde valt in den schoot/
 Dat is de doodt/
 Maer 'tgoedt doen sonder sneben// is het leben/
 Laet de sonde als haet en nijt
 Blesch niet meer be-erven/
 Maect u van alle boosheydt quijt/
 'Tis meer dan tijdt/
 Laetse in u versterben/en bederven.
 Ghelijck dat ghy der sonden placht
 Te leben; die u verteerde/
 Wilt nu anders worden bedacht/
 Met gheeste sacht/
 Lept een leben van weerde//hier op d'eerde.
 En gaet met 'blesch doch. niet te rae/
 Oft het sal u doen heben
 Maer bidt den Heere om sijn genae
 Broech ende spaer/

Wilt hem alleen aenleuen // hy salt gheben.

Wandelt boozt in den geest oprecht /

Wilt u bleesch niet versinnen /

Maer hem altydts dat quaet ontseghet /

Want het beleght

de Ziel en gheest van binnen // om verwinnen.

Sijt vast gegront op de Schrijftuer /

Wilt daer nae doen en hooren /

En wozt een nieuwe Creatuer

Van herten puer

dooz 'tgheloobe vercozen // nieu ghebozen.

Want Christus sprack / alsoomen leeft /

Tot Iacobemus schoone:

Soo ghy niet upt water en Gheest

Herbozen weest /

Ghy en hebt niet te loone // hemels croone.

Pause.

Neemt Christum by tot een boozbeelt

En wandelt op zijn paden /

En grijpt zijn woordt tot eenen schilt /

Niet toeben wilt

Hy sal u wel ontladen // en beraden.

Want ghy en meucht u selven niet

Meer leben / maer den Heere /

die upt liefsden / dit wel inliet /

Zijn leven liet.

En wijckt in gheenen keere // van sijn leere.

Maer ist dat ghy upt u ghepyn

Van Godts gheest zijt ghedzeben /

S
C
M
A
G
B
A
C
B
E
S
E
H
A
E

C
A
2
B

Soo sult ghy van zijn kinders zijn/
 T'allen termijn
 Met hem in d'eeuwigh leven//zijn verheben.
 Dies moet ghy eerst hier in dit wout/
 Al na Petrus vermonden/
 Ghepzoest worden menighvout/
 Beter dan gout/
 Moet u gheloof zijn bonden//t'allen sonden.
 En bzeest niet booz cenigh tozment/
 Christus sal u genesen/
 Belijdt hem booz de werelt bleut
 Tot in den endt/
 Soo sult ghy saligh wesen//soo wy lesen.
 Die dit liedt eerst boozt heeft ghebzacht
 En dedet niet om roemen.
 Hy bidt elck een te houden wacht
 Met alder kracht/
 Dat sy in 't helsch verdoemen//niet en comen.

 Nae de wijze:

005

Waerom zijt ghy soo droeve.

Godt pzoest sijn uptberkozen
 Als het gout in 't byer ghedaen/
 Lijden komt haer te bozen/
 Al die op sijn weggen gaen.
 2. Abrahams wordt gheboden
 Van Godt upt des Hemels Troon/

Dat

Dat hy sou gaen om dooden
 Isaac sijn eyghen Soon.
 3 Abraham stont niet tegen/
 Maer hy berepde hem snel/
 Op reys is hy gheslegen/
 Om volbrengen Godts bevel.
 4 Hy sagh den bergh verheben
 Op den derden pagh van beer/
 Daer hy most overgeben/
 Sijnen liefften Soon den beer.
 5 Hy bebal sijnen knechten
 Hem te verbejden aldaer/
 En gingh boozt upt te rechten
 Werck als gehoozsaem dienaer.
 6 Abraham wel beraden
 Nam byer en mes inde handt/
 Isaac was geladen
 Met houte tot offerhandt.
 7 Aldus gaende te gader/
 Sprack 'kint byer en hout is hier/
 Maer waer ist schaep mijn Dader:
 Hy sprack: Godt sal toonen 'tdier
 8 Dus quamen sy ter stede
 Dien Godt hem hadde boozsept/
 Daer maecten sy gereede
 Een Outaer met hout plantept.
 9 Isaac onderwesen
 Booz sijns Daders goedt vermaen/
 Ter eeren Godts gepresen

Is
 10
 Sj
 M
 En
 II
 Hat
 On
 Da
 12
 Sla
 Au
 als
 13
 Co
 Got
 Wal
 14
 had
 Der
 Dien
 15
 Die
 Op
 hy l

Is bereypt ter doot gegaeu.

10 Die Vader heeft gebonden
Sijn Soon en op 't hout geset/
Maer d' Engelen werdt gesonden
En heeft hem dat werck belet.

11 Als Abzaham uptgesteken
had sijn handt/en vatte 'mes
Om slaen sijn Soon/'tis bleken
Dat die Engelen riep exzes:

12 Abzaham/Abzaham/houdt stille/
Slaet u handt niet aen den knecht/
Nu weet ick uwen wille/
Als dat ghy Godt vzeest oprecht.

13 Dus werdt Abzaham verhindert
T'offeren sijn kostelyck pant/
Godts eer wert niet verminderd/
Want daer was een schaep ter handt.

14 Want in dien selve dage
had Godt voorszien een ram/
Derwerret in die hage/
Dien offerde Abzaham

15 Wilt dit voorzbeelt aenschouwen/
Vrienden als ghy wordt bezoeft/
Op Godt hebt een vast vertrouwen/
Op laet de sijne niet bezoeft.

Na de wijze:

086

Godt sprack in voorledentijden.

Wadd'

Gheestelijcke

Didd' ick een bloedt van tranen/
 Om met weenen planteyt/
 O Heer/ u te bemaen
 Wat in mijn herte leyt
 O Christus/ hepligh teecken bereydt/
 Syber waerhepdt//men wederseyt
 Duoch ter wereldt met groot onbescheyt.
 Een spytigh wederspzeken
 Werdt daghelijcks ghehoort/
 Belials woede treken
 Komen seer fel aenboort
 Och Heer/ en waer u soete boort
 May gheen confoort//seere ghestoort
 Laghe ick in mijn ellende ber-smoort.
 Niet goedts/ maer deel ellende/
 Bind' ick/ o Heer/ in my/
 Dies ick my t' uwaerts wende/
 Want ghy woont gheerne by
 Die ver-slaghen van herten/ghy
 Maect los en byp// in't krups Christi/
 By u troost overbloedigh binden by.
 Dat uwen troost mijn Ziele
 Niet en verbljide seer/
 Ick struyckeld' ende viele
 Te neder/ want ick ben teer:
 Sterckt my / dat ick van uwe leer
 Gheenen afkeer/en doe/o Heer/
 Maer toeneem in't geloobe meer en meer.
 Recht geloobe waerachtigh

Dat

Dan
 'C
 M
 Ma
 Is r
 Wel
 Ju
 'Eka
 dunc
 ban e
 Ma
 Ghee
 En li
 Co
 'Ewe
 Bobe
 Ons
 By d
 Op 't
 Met
 Sic
 waer o
 Maer
 Werck
 Cer sa
 Maer
 deser k
 Ikin
 Meni

Dat behaeght u altydt/
 't wort ons ghemaect deelachtigh/
 Met lyden ende strydt:
 Maer u versmaetheydt en verbijt
 Is meer profijt// dan al't jolijt/
 Wellust en ryckdom/ hier in't aertsche krijt.
 In't aerdsche krijt geresen
 't kastyden hier present/
 dunckt ons gheen bzeught te wesen/
 dan een treurigh toyment:
 Maer een bzedsame bzeucht bekennt
 Gheeft ghy ten endt// die in ellendt
 En lyden: geoeffent zijn pacient.
 Cozt is 't lyden en lichte/
 't welck een heerlijckheydt klaer
 Boven alle gewichte
 Ons bzeught eeuwiggh hier naer:
 Op die op 't sichtbaer niet sien/ maer
 Op 't onzichtbaer// want soo wat daer
 Met oogen sichtbaer is / vergaet all'gaer.
 Sichtbaer dingen booz oogen/
 daer op staet bleesch en bloedt/
 Maer Goddelijck treuren doogen
 Werckt eenen rouwe goet
 Ter saligheydt// bel bzeughden bloet:
 Maer seer onbzoet// treurigh gemoedt
 deser werelt/ dat werckt de doot onsoet:
 Kinderen deser werelt
 Menighmael bzoebigh zijn/

Om d' Hertſche goet bepeereit/
Tegenſpoet oft gepijn:

Maer Heer/ u kinderen dibijn
Zijn elck termijn//deur hope fijn.

Wolijck/hoewel geacht doef in't aenſchijn.

En laet my niet bezoeven.

Als my kaſtijdt: u handt/

Gheeft my nae dit bezoeven:

Werbe triumphant:

Bidd' ick ſpo Achſa dede/want

Caleb baillant//nae 't Zupdigh landt/

Waf haer oock noch een waterigh playfant.

Na dit ellendigh leven

Dol druck en ongeval/

Werdt eeuwigh trooſt zegeben

Dooz die nu treuren al/

Dat haren monde van lachen geſchal

Dol weſen ſal/deur bzeught niet ſmal/

Want naer het lijden trooſt ghy u ghetal.

Paufe.

Dat eerbaer wijf Susanna

Iſ trooſt dooz u geſchiet/

En die bezoeſde Hanita/

Wiens man Elkana hiet:

Sp ſaugh een wolijck Hof-ſangh-liedt/

O Heere ſiet// in al 't verdriet/

Gheenen trooſt als ghy zyt en iſſer niet.

O Godt ghy zyt alleene

Der bromen toeberlaet/

Die ob

Vertro

Sara l

Verwij

Op hae

Epla

Dat b

Dan C

In oot

Soude

Onwee

Wier g

Sou

En kar

Ken der

Bewaer

Maech

Strijdt

Almach

En

Zyt gh

Ghy he

In u B

O Heer

Behout

't Wolhe

Laet

Dat ick

Tot u

Die ober al de kleene
 vertroost ende bystaet:
 Sara leedt van een Dienst-maeght quaedt/
 Verwijt en smaet//sonder misdaedt/
 Op haer ghebedt ont singh sy troost en raedt.
 Ep laes/om troost t'ontfanghen
 Dat vrouken tot u bloodt
 Van Cana met verlanghen/
 In ootmoedigheyt groot/
 Sonder u ben ick naect en bloot/
 Onweerdigh/ suoot/ krupkens van't broodt
 Over ghenaden deelt my doch ter noot.
 Sonder uwe ghenade
 En kan ick niet ghedoen/
 Ken den Wijnstok ghestade
 Bewaert my elck sapsoen:
 Maect my een vruchtbaer rancke groen/
 Strijdt booz mykoen// sterck Campioen/
 Almachtigh Coningh al van Spoen.
 Een Coningh der Coninghen
 Zijt ghy almachtigh Heldet
 Ghy hebt soo veel wooninghen
 In u Rijke bestelt/
 O heer/mocht ick booz u ghewelt
 Behouden 'tbelt//want hoe gequelt/
 'tWolherden tot der doot toe/ booz u gheldt.
 Laet my wesen wolheerdigh/
 Dat ick niet met goet verzaegh
 Tot u Rijke sy meerddigh/

Met een blijde ghelach:
 Dat ick bymoedigh wesen magh/
 In ulwen dagh//sonder gheklagh
 Men sien u aenschijn/dat ic noyt en sagh.

Slyptende/ mijn begheeren
 Als/ met Ziel en Lichaem
 May eeuwich te gheneeren
 Men u tafel bequaem/
 Met Abraham van goeder faem/
 En al te saem//die ten betaem
 Hier ghebreest sullen hebben uwen Naem.
 Een is noodigh,

Van het Feest van Paesschen.

Na de wijse:

087

Van den 24. Psalm: Die aerd' is onses
 Godts voorwaer,

Het Paesschen-Feest in Israël
 Most werden onderhouden wel
 Na het bevel van God gegeven/
 Het Lammeken dat was gedoodt/
 Most elck ghenieten cleyn en groot
 Met broodt dat niet en was gheheben.
 Wy hebben nu oock een Paesch-Lam/
 Gheoffert aen des Crucys stam

Maet

Liedekens.

211

Maet swaer berdziet/ende doodts lijden/
Die gedaeldt is upt/'s Hemels Chzoon/
Ewelck is Chzistus Godts eenigh Zoon/
Om ons van sonden te beuzijden.

Dus laet ons Paeschen houden wel/
Maet met Zuer-deegh/en doots opstel/
Maer repit supber en in der claerheyt/
Waghende alle Zuerdeegh upt/
Dat upt ons boose lusten spruyt/
Op dat wy 'thouden in de waerheyt/

Ons Lenden moeten zijn omgozdt/
En ons ghemoeden op-gheschort
Om den wegh des Heeren te treden/
Met stocken in ons handt gheset/
Gheschoept aen onse voeten net/
Tot den Euangelij des vreden.

Wy moeten houden dese Feest/
Maet nae den blesch/maer nae den gheest/
Dat men zijn kracht in ons sie blijcken/
Bestreecken met het Lamkens bloedt/
Inwendigh aen onse ghemoedt/
En gaen soo upt Egypten strijcken.

Dit Paesch-Lam en mach in,t gemeyn
Niemandt ghenieten/die onreyn
Oste onsupber wozt bebonden.
Dus laet ons t'samen metter spoet
Maet vast gheloof/en ware boet
Verlaten en af-staen de zonden.

Soo moghen wy dan onbesmet

Ⓞ ij

Dit

digb,

n.

87.

ses

Maet

Dit Paesch-Lam na des Heeren Wet
 Met een oprecht gemoet aenbaerden/
 Als een spijs onser Sielen fijn/
 En dooz't gheloof versekert zijn/
 Dat het een Offer is van waerden.

I. Pause.

Wie niet tot dese Paesch-Feest gaet/
 En 'tbieren van dees Sabbath laet/
 Sal't hier na eeuwigelijck beklaghen/
 Want God ons in sijn Woort gebiet/
 datmen dit moet versumpen niet/
 Of men sal des doodts smarte dzagen.

Dus elck nu doch wel neerstigh past
 Dese Paesch-feest te houden vast
 Ghestadelijck al met malkander/
 Niet eenen dagh/maer alletijt
 Want soo ons de Schryftuer belijdt/
 Comt nu d'een Sabbath aen d'ander.

Dese Feest moet hier zijn ghebiert.
 Met geloof/liefd'/en deughd' berciert/
 En stadighe rust van quae wercken/
 Want gheen boosheydt mach zijn volbrachte
 Met woort/wil/werck ofte gedacht/
 Dus laet ons bligtigh hier op mercken.

Och of elck wel ter herten nam/
 Waer toe Christus van boben quam
 En den doot willighlijck gingh smaken/
 'Twas soo dees Vaders wil en lust/
 Op dat den Duphel wert ghesust/

Liedekens.

213

En dooz 'tgheloofsaligh te maecten,
Soo wy dan in hem hopen vast/
En dat ons druckt der sonden last/
Met leedt wesen/druck/ en benouwen/
Soo helpt hy ons als Middelaer
Ghewillighlyck/ alst valt te swaer/
Egens den byandt 'tbeldt behouwen.

ij. Pause.

Dus laet ons alle tot hem treen/
Hy is ons hulp / en anders gheen/
Ons Paesch-Lam/ en ons Offerhande/
Die van boven is neer ghedaelt
En heeft de schult booz ons betaelt
Xen 't Cruys/met pijn/smaedt, ende schande.

Hy quam na 's Vaders wil en raedt
Als een Mensch in soberen staet
Hem hier ter Wereldt openbaren/
En heeft ons met sijn bloedt ghekocht/
En doen hy 't al hadde volbrocht/
Is hy weder opwaert ghebaren.

Maer als hy weder komen sal/
Met der Basynen groot gheschal
Heerelijck/ en seer groot van machte/
Om sijn oordeel te houden dan/
Dat niemant hier ontbluchten kan
Van al't menschelijcke gheslachte.

Gh'mochten wy dan zijn bereydt/
Aengedaen met het Byvlofts-kleedt/
En van hem met dreught mochten hooren:

ij

Ghy

Gheestelijcke

Ghy gebenedijde gelijk
Comt en besit mijns Vaders rijk
Met alle Godes uptberkozen.

Hoe heerlijk sal het zijn ghestelt/
Als wy dooz hem behouden 't belt/
En den ingangh tot 't eeuwigh leven/
Daer wy dan met volkomen bzeught
Eeuwighlijck sullen zijn verheught/
Och vrienden! laet ons hier na streben.

O Prince alder Princen goet
D schaepkens hier toe vpsant doet
Op dat sy u genaed' verwerben/
En soo booztaen in eeuwighheydt
't wy-wesen van u Majestept
Met d'uptberkozen te be-erden.

'tMist wel meer.

Ae de wijze:

Die oogen om sien hebben, moghen aen-
schouwen.

W De soud' ick swijghen siet
Van den Bruydegom te singen/
Een nieuwe bzeughden-liedt/
Mijn gheest dunckt my t'ontspringhen/
Wanneer ick peys
Om sijne liefde groot/
Het Woordt werdt bleys/
En sterf den doodt.

2
Lay
Ma
Sa
On
Ja
Doe
En
3
De
Hy
Doe
Hy
Dey
Hy
See
4
Ick
Om
Sou
Wek
Soo
Wolg
Der
5
Die
En
Wt
Zin

2 Dooz Adams soude quaedt
 Lagen wy in Godts toozen/
 Maer Godt ons toeberlaet
 Sandt sijn Soon uptberkozen/
 Ons Middelaer/
 Ja Broeder ende Daer/
 Dooz spraeck eenpaer/
 En herder klaer.

3 Hy daelde upt 't Daders thoon
 De heere groot van machten/
 Hy quam een Bruyt ydoon
 Goepen upt veel geslachten/
 Hy trock haer an
 Reyn witte zijde jent/
 Hy wordt haer man
 Seer pertinent.

4 Christus seyt boozwaet/
 Ick en ben niet gekomen/
 Om dat ick den sondaer
 Soud' straffen en verdoemen/
 Bekeert hy hem/
 Soo sal hy saligh zijn/
 Volght hy de stem
 Der woorden mijn.

5 Verlozen schaepkens dom/
 Die sal ick weder soecken/
 En brengen wederom
 Tot al des werelts hoecken
 In mijnen stal/

By mijne Schaepkens al/
 Daer ick 'tghetal
 Sels weyden sal.

6 'tBlas noch 'tghetroockte riet

Wil ick blusschen noch bzenen/
 Oft oock den armen niet

Verlaten noch versteken
 Sieck en ghewont

Wil ick maecken ghesondt/
 Met haer terstondt

Maecken verbondt.

7 De blinden sullen sien/
 De kreup'le sullen treden/
 En oock de stomme lien

Spreecken van mijner bzenen/
 De doobe waer

Mijn woorden hoorzen klaer/
 Van dooder schaer/
 Leven neemt waer.

8 Ick sal verlossen upt
 Die daer ligghen ghebaughen.

Ia houden voer mijn Bzupt/
 En wijsen mijne gangen/
 Met mijner handt

Weyden/ noyt soo playfant/
 In 'tVaders landt/
 Seer triumphant.

9 Ick pzedick allegaer/
 In alle landen

Van alle menschen
 Die sijn geboren

Van alle menschen
 Die sijn geboren

Van alle menschen
 Die sijn geboren

Van alle menschen
 Die sijn geboren

Van alle menschen
 Die sijn geboren

Van alle menschen
 Die sijn geboren

Van alle menschen
 Die sijn geboren

Van alle menschen
 Die sijn geboren

Van alle menschen
 Die sijn geboren

Van alle menschen
 Die sijn geboren

Van alle menschen
 Die sijn geboren

Van alle menschen
 Die sijn geboren

Van alle menschen
 Die sijn geboren

Pause.

9 Ick pzedick allegaer/
 In alle landen

Die arme zijn van gheeste/
 Een gulden bype jaer/
 Sabbath en lober feest/
 In't openbaer
 t'Euangeli eerbaer/
 Dooz ver en naer
 Een blijde maer.

10 Nu komt alle tot mi/
 Die sijt met last beladen/
 Ick sal u maecten byp
 Dooz mijn rijcke ghenaden/
 Mijn jock is soet/
 Mijn last is kleyn ghebricht/
 Doet rechte boet/
 Wandelt in't licht.

11 Ick ben het Hemels broodt
 Ghedaelt om u te gheben
 Van uyt mijns Daders schoot/
 Wie daer af eet sal leven/
 Gheloost in mi/
 Dat ick van boben zp/
 Niet van bene'en byp/
 Ghelijck als ghy.

12 Een lebende fonteyn
 Ben ick tot deser ure/
 De wegh de waerhepdt reyn/
 Een doozspzaeck/ licht en deure/
 Een foudament/
 Een hoecksteen excellent/

Dabids wortel jent/
 'Ebegin end' endt.

13 Weest hepligh/sept de Heer/
 Als ick/dits d'informacp/
 En blijft in mijner leer/
 Soo sult ghy dooz mijn gracy
 Derwinnen bloot
 Hel/sande/duybel/doobt
 Opanden snoot/
 Aleyn ende groot.

14 Broeders en Susters sijn/
 Laet ons berjubileren/
 'Esal noch een weynigh zijn
 Dat sy ons tribaleren/
 Volstandigh blijft/
 Als rancken ingelijft
 Godts gheest bekljft/
 Waer hy u drijft.

15 Lof Godt ons Prince reyn/
 Lof moeten wy u geben/
 Lof onsen Capiteyn/
 Lof Hopman hoogh verheben/
 Lof Heer bequaem/
 Lof zy dijn groote Naem/
 Lof nae 't betaem/
 Vader eersaem.

M

E

H

H

H

2

E

S

S

S

3

E

S

H

H

4

S

Maec de wijse:

oog

Met vreughden willen wy singhen, en
loven dat Roomsche Rijck.

Hoozt toe ghy menschen op der aerden/
Die van Godt gheschapen zijt/
En wilt Gods woort aenbaerden/
houdt op van sonden / 'tis meer dan tijdt.
Hoozt wat Christus sijn Jongeren giingh bedien/
Als sy begheerden te weten/
Wanneer den jonghsten dagh soude gheschien.
2 Hoozt wat Christus haer beschepe/
En sprack met woorden bequaem:
Siet dat u niemant en verlepde/
Daer salder veel komen in mijnen naem/
Segghende dat sy Christus zijn/
Siet toe dat u niemant en bedrieghe/
Sprack Christus tot sijnen Apostelen sijn.
3 Wanneer dat ghy sult hoozen/
Datter gherucht der oorlogen gheschiet/
Dit spreekt Christus van te hoozen:
Siet wel toe en verschickt u niet/
Want dit moet gheschieden/berstaet wel iny/
Maer verblijdt u dan ghy uptberkosen/
Want u verloffinghe is na by.
4 Pestilentie en diere tijden
Sullender wesen/doet Christus berinaen/

Deen

D'een Coningh sal teghen d'ander strijden/
 Dat kindt sal teghen den Vader opstaen/
 Ende Vader sal cleberen in de doot/
 Want sy sullen u benijden/
 Om mijnen naem spzeekt Christus bloodt.
 5 Hoozt wat ons Mattheus laet weten/
 In t vier-en-twintighste doet vermaen/
 Hoe datter veel valsche Propheeten
 In de laetste tijden sullen opstaen/
 Veel sullen ser berleypden/soo 'tis aenschijn/
 Maer die volstandigh blijft/wilt hoozen/
 Tot den eynde/die sal saligh zijn.
 6 d'Euangelie des rjcks ghepzeesen/
 Sal de Wereldt ober al
 Den volcke verkondight wesen/
 Eer den dagh des Heeren komen sal/
 Maer veel valsche Propheeten sullen opstaen/
 Om dat sy in dwaalinghe souden leyden
 Godts upt verkozen/doet Christus vermaen.
 7 De sonne sal niet meer schijnen/
 Noch de Maene zyt dies wel vroet/
 De Sterren sullen oock berdwijnen/
 Van den Hemel met der spoet/
 De menschen sullen weenen boozwaer gheseyt/
 Dan sal de Soon des menschen komen
 Met grooter kracht ende heerlijckheyt.
 8 Als dan soo sal hy scheidē
 De Schapen upt de Wacken hoozwaer.
 Dus elck wil hem bereyden

Dat

De
Di
En
W

Da

H

 Dal
 Lee
 Wa
 In
 dooz
 So
 2
 Hee
 So
 Der
 Soc
 In
 Het
 Een
 Van
 3
 H

Dat hem dien dagh niet en valle te swaer/
 Dus waerckt en bidt wie dat ghy zijt/
 Ende wilt den Heere verbeypden/
 Want wy en weten ure noch tijdt.

Da de wijse:

090

Daer ick gister avondt quam, daer scheen
 de Maen soo klaer.

Hoort vriendekens gheprezen/
 Ick schenck u een nieu liedt/
 Ghy die daer zijt ghenesen

Dan dat eubwigh verdziet/
 Leest doch in sonden niet/
 Want sy worden begraven

In de doodt Christi siet/
 dooz doopsel/ alst gheschiedt/
 Soo ons Paulus bediedt.

2 Ghelijck als hem sijn Vader
 Heeft vander doodt verweckt/
 Soo moeten wy allegader

Verrijfen oock cozreect/
 Soo de Apostel spreect/
 In een nieuw leben wandelen/
 Het vleesch aen 'thruys ghestreect
 Een pghelijck hem bezect
 Dan 'tquaedt dat in hem steect.

3 Laet ons strijden als kloecken

Tot

Tot allen tijden suel/
 De mondt Godts heeft ghesproken/
 dat des menschen opstel

Sijns hertsen/ datet wel/
 Boos is/ van sijn jonckheydt op/

Och vzienden/ hoe rebel
 Is ons natuers ghequel/
 Och siet op Godts bevel.

4 Daer moeten wy na leben

Eick neme hem selven waer/

Wy die ons hebben begheben

Te volghen Christum naer/

Hy was sijnen hemelschen Daer

Gehoorzaem/ tot der doot des kruys/

dat blijkt in't openbaer

dus laet ons allegaer/

Sien op de Schrift eenpaer.

5 Sy en sal ons niet bedriegen/

daer is wel op te staen/

Ons epghe vernuft magh lieghen/

Wy en hebben soo vele niet aen

Wat ons selven/ wilt dit verstaen/

Als yet wat goedts te dencken/

Ja Paulus vermaen/

de Gheest Godts moet ons raen/

Oft wy missen de baen.

6 Dus laet ons wel useren

de Schrift op dit termijn/

Ende niet disputeren/

Maer

Ma
 Als
 Wee
 Doc
 Dae
 Alst
 7
 In t
 Cen
 dooz
 Siet
 desen
 Sijn
 Sijn
 Dzeel
 8
 die hi
 Sijn
 Hoozi
 Godt
 dat m
 daer t
 Soud
 Licht
 9
 Ick g
 Laet c
 Schou
 Of de

Maer Godts nabolghers zijn/
 Als liebe kinderen sijn/
 Weest oprecht in der liefden/
 Doozsoeckt dat herte dijn/
 Daer ghelt gheen schoonen schijn/
 Alst binnen is seijn.

7 Godt die heeft ons geroepen
 In vreden algemeyn/
 Cener kamp te loopen/
 dooz ghewoosaeinheydt pleyen/
 Siet doch op Christum reyn/
 desen Herder wilt na volgen/
 Sijn stemme hoorz alleyn/
 Sijn schaepkens kennen geyn
 Vzeemde stemmen certeyn.

8 Sijn schaepkens uptberkozen/
 die hebben sulcken aert/
 Sijn stem altydt te hoorzen
 Hoorz wat de Schryft verklaert/
 Godt heeft een volck vergaert/
 dat moet zyn inde werelt een licht/
 daer toe heeft hyse gebaert/
 Souden die dan eenpaert
 Lichtbeerdigh zyn/wat waert?

9 Doozlof mijn liebe vanden/
 Ick groet u/waer ghy zyt/
 Laet ons doch de sonden
 Schouwen/met grooter vlyt/
 Of de Heere quam subyt/

Blyft

Blijft in de byzheydt staende/
 Daer u mede heeft bebyjt
 Christus ghebenedijt/
 Sijn stemme hoort altijd.

Ma de wijse:

Van Meynert vanden Ham

Hoort byzenden al te samen
 Ghy die daer byzest den heer/
 Wilt u sijn woordt niet schamen/
 Nu nochte nemmermeer/
 Al stelt hem het Beest tegen u te meer/
 Ghy hebt een sulcken machtigen heer/
 Hy sal u niet verlaten/
 Maer comen haest te baten.
 Het zijn de laetste tijden
 Al na Schyftuers vermaen/
 Waeckt en bidt/zijt broom in 't stryden/
 Soo meught ghy loon ontsaen/
 Die upt den stryde wijcken stet/
 Die hebben van de kroone niet/
 Die daer is opghanghen/
 Loopt broom om die t'ontfanghen.
 Al schijnet nu booz ooghen/
 Dat hy u verlaten sal/
 Niet boven u vermoghen
 Laet hy u temteren al/

Hy
 den
 den
 den
 dat
 Ol
 dus
 Ma
 Hy
 Hy
 Hy
 S
 Cel
 Ma
 Soc
 Siet
 Als
 Ver
 Sul
 W
 Als
 doen
 En d
 Mae
 doen
 dat in
 den sy
 De

Hy was met Daniel in de kuyt/
den Leeu hielt hy wel toe den muyl/
den brand' kondt hy bewaren/
den synen niet te beswaren.

Het is oock klaer beschreven/
dat hy al heeft ghetelt
O hayzen in dit leven/
dus vreesst vooz gheen ghewelt/
Maer gheeft u over in zijnder handt/
Hy sal u bedryen/bewaren vooz schant/
Hy is soo lieben Vader/
Hy beschermt sijn kinderen te gader.

Sp meynen met ons te uytroden/
Te vermozen sijn heylige woort
Maer als sp ons doen dooden/
Soo salder veel komen woort/
Siet aen de kinderen van Israel/
Als Pharao die beswaerde sel/
Vermeerden sp te meere/
Sulcx dede Godt de Heere.

Veel leden die Chzisten scharen/
Als Saulus haer bonde vast/
doen hyse gingh beswaren/
En deedse groot oberlast/
Maer doen het Godt behaeghde saen/
doen kost hy hem wel neder slaen/
dat hy niet mochte volbzingen/
den synen te bedwingen.

Weest vroom ende onberlagen/
D

Ghy Chyristen al ghemeyn/
 Sy mogen 't lichaem wat plagen/
 Maer de Ziele/Gods Bzuyt certeyn/
 Die mogen sy doen doch genen noot/
 Weest onbertsaecht tot in der doot/
 Ghy Bzuyt/ ghy Coninginne/
 't Lam sal den strydt doch winnen.
 Met onsen Godt vol trouwen/
 Zoo laet ons spzingen siet/
 Ten sal ons niet berouwen/
 Al over die mueren met bliet/
 Men siet die mueren van Jericho
 Die mosten ballen ter neer bylo/
 Met Godt ist goedt om stryden/
 Treckt aen/ al sonder myden.

Pause.

Men siet nu in allen Landen
 Hoe dat 't gekroonde Beest/
 Fel kuerst op sijne tanden.
 Ober hem die Godt hier vzeest:
 De Schryftgeleerden die sluyten raet
 Om ons te dooden al nae 't Blaccaet/
 Die niemant yet misdeden
 Maer leefden in Godts byeden.
 De Princeu der Priesteren alle/
 Die gheleerde ter werelt vzeet/
 Eplaes tot haren misballe/
 Die sijn op ons dus vzeet/
 Pilatus wjst ons tot Capphas/

Om

Om on
 Den on
 Om ha
 O H
 D hand
 Ghy ko
 Van die
 O Heer
 Ontfer
 Die ons
 O Heer
 Wy bi
 Maer d
 Ost sy 't
 Dat Go
 Zy haer
 Om wij
 Als Chz
 Ost ghy
 By die
 O Heer
 Laet hen
 Als hem
 O Heer
 Dat wy
 Op u sta
 Och help
 Dit is
 Van Jo

Liedekens.

227

Om ons te helpen in't moeras/
Den onnoselen moetmen crupffen/
Om haer begheerten te bluffhen.

O Heer van grooter krachten/
W handtwerck niet versmaet/
Ghy kont u boet bael wachten/
Van die bedzyben het quaedt/
O Heer aensiet doch dit ellent
Ontfermt u ober-dees Heeren/blent/
Die ons nu persequeren/
O Heer dat's ons begheeren.

Wp bidden oock alle Staten/
Maer Heeren en Borsten mee st/
Oft sy 't wouden toelaten
Dat Godts kinderen onbezreest
Wp haer mochten woonen/ al sonder noodt/
Om wijf en kinderen te wiunen haer broode/
Als Christus heeft beholen/
Oft ghy sult smaerlijck dolen.

Wp die dit Liedeken dichte/
O Heer wilt hem bystaen/
Laet hem vooz Sathan niet stachten
Als hem de doodt komt aen/
O Heer helpt ons behouden het belt/
Dat wy niet byeesen vooz haer geweld/
Op u staet ons betrouwen/
Och helpt ons upt benouwen/
Dit is eerstmael gesongen
Van Joziaen en Clement hoorz/

Den strijdt ziju sp ontspronghen/
 Sy stozen al om Gods woort/
 Sy spraken met blijtschap onbebreeft
 Heer in u handen beveelen wy ons geest/
 En hebben heel onbestweecken/
 Haer halsen uytgesteecken.

Ma de wijse:

Adieu quaedt regiment.

Hoort / menschen een Aeuwae Liedt
 Tot ~~u~~er liefden singen/
 Versuymt u ziele doch niet/
 Maer wilt met grooter bliet
 dooz d'enghe poozte dzingen.

2 Dese werelt is dooz vele gemaeckt/
 Maer de toecomende/waerlijck
 Dooz weynigh o menschen ontwaeckt/
 dat ghy dese reden wel smaect/
 de Engel sprack dit klaerlijck/

3 De werelt gaet grobelijck mis
 Al van Gods waerhepdt berde/
 der gerechtigen wegh wort wis
 Gheacht dooz verderffenis/
 Sapientie leest in't derde.

4 Seer enge soo is de poozt/
 die daer leyt tot dey leuen/
 Weynigh binden dese/hoozt/

ogz

In

In de
 Wy
 5
 Met d
 Wan
 Op d
 Wert
 6
 Strij
 Wilt
 Alst h
 Soo
 7
 In de
 Het h
 Of sp
 Mae
 8
 Mae
 Spen
 dat is
 Mae
 9
 Ghy
 Mae
 Salt
 In bl
 10
 Soo

In den ruymten wegh gaeter beel boort/
Op binden 't klaer beschreuen.

5 O menschen/maect u afscheyt

Wat de ruyme passagie/

Want sy tot de verdoemenis leyt/

Op dat ghy niet eeuwigh en schreyt/

Werdt een Chzisten personagie.

6 Ghy Chzistenen algemeen/

Strijdt bzoom in deser uren/

Wilt dat enghe padeken treen/

Alst hier is deur ghestreen/

Soo sal de blijdschap dueren.

7 De rechtbaerdighe zielen zijn

In de handen Godts/hoozt reden/

Wat heeft booz den onwajfen een schijn/

Of sy storben/berstaet wel mijn/

Maer sy gaen heen in bzeden.

8 In de werelt sult ghy hebben druck/

Maer in bzeden sult ghy rusten/

Spreekt Chzistus/berstaet wel dit stuck/

dat is sijn volcke gheluck/

Maer 't lichaem gheen wellusten.

9 De werelt sal haer verblien/

Ghy sult weenen ende schreyen/

Maer u droefheyt/wilt hier op sien/

Sal veranderen, na Chzistus bedien/

In blijdschap / die 't verbeyen.

10 Die bzeught sal zijn koben al/

Soo ons Chzistus houdt booz bogen/

Hij sprack/ aenhoort dit gheschaf/

Wat niemant die blijfchap en sal

Van haer nemen moghen.

11 Hoe haest is het hier gedaen/

Al datmen mach aenschouwen/

Dat is tijd'lijck na Paulus vermaen/

Al dat tijd'lijck is moet vergaen/

Wilt u daer niet seer aen houwen.

12 Merckt spijse/die niet en vergaet/

Wilt in den Hemel schat vergaen/

doet Hoopmanschap/of ghy 't niet besaet/

Nae dat onberganckelijcke staet/

De werelt laet doch varen.

13 Verbljdt u/nae Paulus leer/

Anderwerf/ wilt u verbljden/

Ende dat al inne den Heer.

Acht op dit woordken seer/

Wilt ydel glozen myden.

14 Au/menschen/wie dat ghy zijt/

Wilt op de Schrifstuer achten/

De Heere sal kinnen subijt/

Hebt u soo in desen tijdt/

Dat ghy 't leven meught verwachten.

Aen Crjn Jans tot Medenblic.

Na de wijse:

Ick heb ghesien den tijdt.

og3

het

H

Ac

Lan

St

En

Pa

J

Lae

Al

Don

Lan

Om

Dal

Alc

A

Doc

Mc

Dit

En

Al k

Als

Betr

Me

Han

Soo

Dij

En

H Et scheyden is naby
 Seer geliefde vriendinne/
 Daerom so moet ick dy
 Noch wat schencken upt minne/
 Laet ons met hert en sinnen
 Staen nae volmaeckte deught/
 Om in Godts Rijcke binnen
 Pamaels te zijn verheught.

Met hert/sin en ghemoet
 Laet ons doch hier nae haecken/
 Al valt het tegenspoet
 Dooz qua buyen en kaecken/
 Laet ons bidden en waecken/
 Om niet worden verrast/
 Dat wy niet quijt en raecken/
 Ancker/roer/tou/seyl/mast.

Al om te varen voozt
 Dooz golben ende varen/
 Moetmen met goedt arcoozt
 Dit tuggh seer wel bewaren/
 En oock niet dya verbaren
 Al kome stozmen groot/
 Als een Bootsman erbaren/
 Betrout op u Piloot.

Want hy ons in der noot
 Kan bedyven van sieben/
 Soo wy ons naeckt en bloot
 Wywilligh overgeven/
 En hem alleen aenkleben

Die ons ghekocht heeft duer/
 Men magh hem selfs niet leben/
 dit valt mijn blesch seer suer.

Hier ober had ick wel
 Te suchten en te klaghen/
 Want mijn blesch seer rebel
 Gaet my soo dickwils plaghen/
 den gheest wilt niet verdzaghen/
 dus hoef ick in den strijdt.
 Te wesen alle daghen/
 Adieu/schelt my nu quijt.

Daer de wijse:

Van den 23. Psalm.

og4

In mijnen gheest // moet ick verjubilieren/
 Hoort soeter feest // dan den Sabbath des
 Heeren/
 Die hem met lust // biert van sijn quade
 wercken/
 van souden rust // in Godt die hem kan stercken
 die heeft seer pleyn // den Sabbath recht gehoude/
 God heeft hem reyn // sijn souden quijt geschouden.
 2 Oock saligh dan // is hy tot allen souden/
 Alsulcken man // en rekent Godt gheen souden/
 In wiens geest fris // geen bedzogh noch qua pertē
 Bevonden is // oock niet dobbel van herten/
 Maer als Gods knecht / de vrome Job ghepresen/
 Slecht

3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

Slecht ende recht / volheerbigh in Gods vresen.
 3 Oock die geen gelt / op woeker heeft ghegeben
 Noch gheen ghewelt / aen yemandt heeft bedreben
 Maer leent met blijt / den arme t'elcker ure /
 Sonder profijt // alleen upt liefden puere /
 En geeft haer al // die hem niet konnen loonen /
 dien sulcken sal // in Godes Tempel woonen.

4 Soo wie niet bliet // upt lust hier in beklijben /
 Sy sullen niet // ledigh ondzucht haer blijven
 In kenten is // van Godts volmaeckte leere /
 die heylsaem is // in Christo onsen Heere /
 God die vermeert // de gaef sijns gheests beseben /
 Wie hem verneert / die wordt van God verheben.

1.

Pauze.

5 'Tis wel gebiert // die soo den Sabbath rusten
 Sulck een verciert // Gods leeringh soet met luste /
 die weeskens kleyn // beschermt gelijk een vader
 Dooz't ghewelt pleyn // en die als wijs berader
 hem neerstigh keert // dat weeskens onbedrogen
 Geschickt / gheleert / in Godts woordt opghetogen.

6 Is een in noot // die hem dan troost van herten /
 En breekt sijn broot // een ziel vol hongers smerte /
 die niet en kan // rusten eten noch drincken /
 Als hy een man // nootdrustigh kan bedincken
 Maer hem eerst spijst // upt liefden na en verre /
 Sijn licht dat rijst // op als de morgen-sterre /

7 Als hy besozcht // de Weukens repu van zede /
 Gheeft / leent / en bozght // elck na ghelegheuthe
 Die haer soo kan // boozstaen in alle saecken /

P b

Recht

Recht/als haer man//raet tot bidden en waken/
 Geestigh gesint//sacht / stil tot allen tijden
 Wat sy verwint/haer d'uck en 'sbants strijden.
 8 Niemand en can//tot desen Sabboth komen/
 Of ten sy dan//dat hy tot sijnder vromen/
 Gantschlijck versaeckt// de werelt met haer lusten/
 En niet en smaeckt// dat aertsch vol van onrusten/
 Maer sijn gemoet/gantsch draegt in God verhebt
 Ja suer en soet// danckbaerlijcken te leven.
 9 Seer onbesmet // is hy vooz Godt eerweerdigh
 Die niet en sit//by de spotters lichtbeerdigh
 In haren raet//noch in haer kromme wegen
 Beusins en gaet//maer contrari daer tegen
 Al sijnen gaugh//heeft in het Hemelsch wesen/
 Met lof en danck // als cen met Godt verresen.

ij.

Pauze.

10 Soet ende sijn//moet 't eynd' aller geboden
 De Sabboth zijn // daer maer een is van noden/
 Dits 'teenigh een/stil houden Godt gelaten
 Als Magdalen/die koos tot haerder baten
 't best eenigh goet//d'welck haer by is ghebleben.
 D'oprechte vzoet/en is gheen wet ghegeben.
 11 O Godts geeft net/ghy kont ons wel regeeren
 Ghy zijt de wet/niemand heeft u te leeren/
 Godt heeft u voozt//den heplighen gegeben/
 En na sijn voozt//in haer herten geschreven/
 Ghy zijt een licht//lanteerne t'haerder voeten/
 Ma Davids dicht//'twelck sy nabolgen moeten.
 12 Och liefden graet//ghy bandt aller secreten/

In

In u bestaet / de Wet en de Propheeten /
 Ghy zijt niet smal // het eynd' end' de hoofdsomme /
 Der wetten al // haer oorsaeck en waeromme /
 Na Schrijfts uitlegh // groot boben alle gaben /
 De hooghste wegh // de rust-dagh aller slagen.
 13 Au Prince Godt // die't alles werckt in allen
 Ghy zijt mijn lot // laet my van u niet vallen /
 Werckt nacht en dagh / wilt al mijn kracht regiere
 Op dat ick magh / in u den Sabbath vieren /
 D'jock is soet / u last is licht om dragen.
 Wie leert ootmoet // sijn ziel rust t' allen daghen.

Den 34. Psalm. Na de wijse:

Het sat een snee wit voghelken, al op
 sijn eerste pluyme.

Ick wil den Heere ghebenedijt /
 Loben prijsen tot allen stonde /
 Sijnen lof sal ick tot aller tijdt /
 Met spreken by met mijnen monde.
 2 Mijn ziele sal van den Heere groot /
 Haer seer hoochelijck beroemen /
 Soo dat die 't hooren / zijnde in noot /
 Blijdschap en vzeught daer af sal komen.
 3 Laet ons den Heere met groot ootmoet
 Loben end' prijsen al te samen /
 Hooghe verheffen sijn name soet /
 Op gaet te boben alle namen.

- 4 Wanneer ick den Heere sochte siet/
 Antwoordende sprack hy seer sachte/
 End' hielp my upt bzeese end' verdriet
 Dooz synen gheest die in my wachte.
- 5 Alle menschen die op hem sien.
 Sal hy seer wonderlijck verlichten/
 Gheen schande sal haer mogen geschien/
 'twerdt al goet en recht wat sy stichten.
- 6 Doen den ellendigen mensche riep/
 De Heere sijn stemme verhoorde/
 En hielp hem upt sijn liiden diep/
 vertroostende met synen woorde.
- 7 De Enghel des Heeren leggher maect/
 Rontom die hem bzeesen en eeren/
 Hy helptse upt noot ende hy maect/
 Dooz menschen die Godts lof vermeeren.
- 8 Wilt smaken en niet oogen aenschout/
 Hoe vriendelijck dat is de Heere/
 Wel den mensche die op hem betrouet/
 End' van hem schept nimmermeere?
- 9 Bzeest hem ghy sijne hepligen al/
 Want die hem bzeesen en beminnen/
 Gheen ghebzeck haer oberballen sal/
 Noch gheen ghewelt false verwinnen.
- 10 De rijcke hongert en lijt gebzeck/
 Maer die den Heere neerstigh soecken/
 Worden geholpen upt allen bzeck/
 Bezijdt van schaed' in allen boecken.

Pause.

Liedekens.

237

Pause.

11 Komt herwaerts kinders hoorz na my/
de bzeese Godts sal ick u leeren/
Al die begheeren te leben byz/
Gherust van herten en met eeren.

12 Behoedt u tonghe booz alle quaet/
Maect dat u lippen niet en spzeken
Eenigh bedzogh of valschen raedt/
D'welck doet den bandt der liefden bzeken.

13 Laet af van't quade en doet dat goedt/
Soeckt bzeede en wiltse vermeeren/
Want soo wie dat gerechticheyt doet/
Op hem sien de oogen des Heeren.

14 Ende sijn oozen oock open staen/
Om sijn bedinghe te ontfanghen/
Maer met den quaden sal't anders gaen/
Die de boosheyt altydt aenhangen.

15 Want seer bzeelijck sal Godts aenschijn
Kensien den boosheit/ en uytroepen/
Soo dat nu noch op geenen termijn/
Haer gedachtenisse sal groepen.

16 Als die oprechte roept/ Godt die hoorz/
En verlost hem uyt sijn ellende/
dooz sijn genade met goet accoozt
Maect hy sijn lijden een goedt ende.

17 Die Heere is den mensche nae by
Al die gebzoken zyn van herten/
Ende den sachtmoedigen helpt hy
Met angst/noot/ lijden ende sinerten.

18 Den

4 Die Leeuwen sel//zijn oock in de woestijne/
En soecken snel//ons te brenghen in pijn.

En slaughen fier//die spouwen vperigh seu jin/
O Godt zyt hier//onsen rechten medecijn.

5 Geen krupden soo goet//diemen sou mogen lesen
Noch plaester soet//en kan ons niet ghenesen/
Maer Heere ghy die Israael bystont

Dooz Christum byp//maectt ons zielen ghesont.

6 Ons zielen krauck//zijn altydt in dangiere
Dooz peste straugh // en siekten menigertiere/
Soo dat hier vergaet//menigh met jammer groot
Die haer gheen raet//soecken teghen den doot.

Pause.

7 Sp beminnen meer//dat tijtelijcke leven
En swerelts eer//van vleesch en bloet gedreven/
Sp zijn eplaes//seer jammerlijck verbleut/
Als die Maeghden dwaes//die dooz liefden zijn
gheschent.

8 Sp zijn inder nacht//oock slaperigh bedeghen/
Als die gheen acht//op't licht hebben ghedzeghen/
Als den Coningh haer//sal opwecken subijt/
Dan sullen sp daer//kloppen maer ter outijdt.

9 Dan sullen sp//beschaemt daer bukten blijven
Dat soecken daer by//en sal haer niet bekliben.

Wert dan te spae//om na oly te sien
Haer sal geen genae//banden Brupd' goni geschien.

10 Och vrienden gemeen//wilt bidden en waken/
Omgozt u leen//laet u licht vperigh blaken/
D sedigheyt/laet wesen openbaer/

Deest

240

Gheestelijcke

Weest soo bereydt // als wijse maeghden eerbaer.

11 Als een repne buyt wilt u alsoo vercierren /

Coont overluyt // u licht in all' manieren /

Want 'tis nu d' uer // van den slaep op te staen /

Dooz Christum puer / tot den Vader te gaen.

12 Prinslijcke Godt // in eeuwigheyt verheben /

Dit dooz een slot // mijn vriendekens gegheben /

Die van t' ghetal // sijn weerghebozen nieu /

Dit schenck ick u al // dooz een vriend'lyck adieu.

Naec de wijse:

Christelijcke Broeders van herten
liberael.

Ick roepe tot u met hertelijcke verlanghen /
O Heere / wilt doch verhooren mijn ghebedt /
Comt neyght u ooren / en wilt dat doch ont-
fanghen /

Dijst wegh van ons alle boosheydt die ons let
Op dat wy onbesmet // met een vaste opset /

Bidden tot aller stont // uyt een vperigen grondt.

2 Als ghy u Heer tot mijn roepen sult nijghen /

End' my sult wasschen van alle sonde repen /

Dan sal 't ghebedt als een reuck dooz u opstijghen /

Dat dooz de wolcken sal dzingen krachtigh pleyn

Dus helpt ons gheueyn / o eeuwighe fonteyn /

Dat wy u moghen saen / van herten roepen aen.

3 Na ons o Heer / wilt uwe ooghen waenden /

Wensiet /

Ne
De
De
De
De
4
De
De
De
De
5
De
De
De
De
6
De
De
De
De
7
De

Men siet u Schaepkens / o Godt van Israel /
 Wilt rechte Herders in u ghemeynte senden /
 Die u liebe Schaepkens van herten weyden wel /
 Want siet de draeck seer fel // en den wolf seer rebel /
 Den Leeuw gaet om met lust // te verflinden sons
 der rust. (bloeyen /

4 Comt siet u wijngaerdt seer schoon in haren
 Men alle kanten staet se wijdt uptghebezt
 De wilde swijnen wilt daer uptoepen /
 Daniget ooc de Boskens / die daer in doe groot leyt /
 Wijngaert upt ghespreyt / bewaert in reynicheyt /
 Recht op haer thuyen goet // booz alle quaedt
 gheboet.

5 O Heer den ooght die is seer groot en wijde /
 Maer arbeiders die synder weynigh boozt /
 Rechte arbeiders seyndt ons in desen tijde /
 Die ons te rechte booz houden u hepligh woort /
 O Heer / ons nu verhoort // op dat doch met accoort
 In liefde en eenigheyt // uwaen naem mach zijn
 herbezt.

6 Recht weder op / aen uwen heplighen Tempel /
 Timmerlieden goet / o Heere bequaem booz dy /
 Daer van de Schrift ons geest een goet exempel /
 Tswert inde handt ende oock op haer zy /
 En timmerden soo by // soo oock begheren wy /
 Dat wy opwassen meest / tot een woonstadt in den
 gheest.

7 Noch bidd' ick u booz Princen ende Heeren /
 Booz alle Coninghen en alle Oberheyt /

Opent haer de oogen/ dat is al mijn begeeren/
 Siert doch haer herten tot de gherechtighepdt
 Op dat wy niet bescheyt/ in alle Godtsalighhepdt
 Gherustigh en stil/ beleuen moghen uwen wil.
 8. Cplaes/o Heer/miet dat wy daer na haken
 Gerustigh te leben/en wesen sonder krups/
 Maer dat sy doch te recht op mochten waken/
 Al die ons hier vervolgen met ghedruys/
 Want dat gherechtige huys//moet lyden veel con-
 fups/

O Heer/o Heer van dien// uwe wille laet geschien
 Wause.

Laet u kinderkeus/o Heer/ doch niet in schande
 Alle die daer lyden om u getuygenis/
 In druck/in noot/in pijn/van sware banden/
 Bewaert haer met Jonas in den buyc des walvis/
 Die met Daniel gewis/in den kuyt der leeuwen is/
 O Heer/bewaertse wel/voor dec Leeuwe tandē sel.
 10. Joseph die wordt/al van de boose vrouwe
 By synen mantel ghetrocken wel te recht/
 Maect doch dat sy den mantel liever houwe/
 Van dat u kinderkeus gaen buyten haren echt/
 O Heer bewaertse slecht/ met Joseph uwen knecht
 Dat sy door u ghenae // verwinnen broegh en spae.
 11. Siet doch/O Heer/waerom sy ons vernielen/
 O heplighe Vader hoe zynse soo verblint/
 Ick bidd' u uyt dat binnenst' mijner zielen/
 Door alle de gheue die ons aendoen swaer toyment/
 Vergaest haer ongeschent// haer sonden onbekent/
 O Heer/

O Heer/waest haer versoen// want sy weten niet
wat sy doen:

12 Slangen vooz visschen/ o Heer/dooz u genade/
Noch steenen vooz broot wilt ghy ons geben niet/
Ghedenckt doch niet al ons voozleden misdaden/
Doch dat ontwetende van ons noch wel geschiedt/
Als mijn herte verdoet//wie kan t'hemercken siet/
Hoe dickwils dat hy saelt // als Dabid ons ver-
haelt!

13 O Heer beproeft mijn hert en mijn ghedachten
Wilt ondersoecken mijn Aieren in den grondt/
Ghy weet/o Heer/hoe kleyn wy zijn van krachten/
Sterckt ons gheloope soo werden wy gesont/
En repnigh mijnē mont//dooz uwē geest terstont/
Dan sullen wy met vreucht // t' allen tijden zijn
verheught

14 Geuwigē prijs/o Heer/van grooter waerden/
Lofeer en danck ghy alleen waerdigh zijt/
Want ghy hebt ons verkozen van der aerden
En ons verhoort in den aengenamen tijdt/
Daerom zijn wy verblijdt/o Heer ghebenedijdt/
Mijn hert en mijn gemoet//van vreughden singen
doet.

15 Nacht en dagh/o edel Prince verheuen/
Wannen u lof doch niet ghesprekent upt/
O liebe Brudegom/wilt ons doch niet begeben/
Ghedenckt aen Spon/u alderlieffste Brude/
Dat ghy u schat ontslyt//ende uwen wil beduyt/
O Heer des Hemels wijs//u geschiede lof en prijs.

Naer de wijse:

Nu looft mijn ziele den Heere. ogd

Ick sal u een liedt verbeyden/
 Welck Mattheus in 't vijffte verklaert/
 Van de acht Saligheyden/
 Soo Christus ons selve openbaert/
 Ghelooft zijn woordt alleene/
 Verblijdt dat herte dijn.
 Saligh sijne ghemeene
 Die arme van gheeste zijn/
 Hier naer sullen sy niet weenen/
 Dat hemelrijck hoozt haer sijn.
 Saligh zijn de bedroefde reene/
 Sy sullen vertroostet zijn/
2 Christus sprack noch ter stede/
 Dat oock salich zijn/ hoozt zijn belijdt/
 Al de sachtmoedige mede/
 Sy besitten d'aertrijck in vreden altydt/
 Saligh sijne die hunger lijden/
 End' dorsten nae Godes woordt/
 Godt sal haer noch verblijden/
 End' sy salse versaden hoozt.
 Saligh sijne in dese tijden/
 De barmhertighe hoozt/
 Barmhertigheydt komt haer bezijden/
 Ten eubai ghen daghe aenboozt

3 En bedroeft u niet te samen/
 Ghy die daer houdt Godts eeuwighe verbondt/
 Christus heetse saligh by namen/
 Die supber van herten zijn in den grondt/
 Sy sullen Godt aenschouwen/
 Dit sijn Godts woorden klaer.
 Salich sijne wilt dit onthouwen/
 De bzedemaekers doozwaer/
 Al die dees reden behouwen/
 End' volghense bzoemelijck naer/
 Dat sijn Godts kinders vol trouwen/
 Spreekt Christus in't openbaer.

4 Saligh zijn sy en uptbercozen/
 Spreekt Christus tot sijn Discipels sijn/
 Die om de gerechticheyt wilt hoozen/
 Ghehaet / verbolght en versmaet sijn.
 Saligh zijn wyt ghenaden/
 Alle die doen rechte boet/
 Als u de menschen versnaden/
 Om Christus name goet/
 Sijn beloften laet u versaden/
 Dat Hemelrijck hoozt u soet/
 Ghy Christenen laet u raden/
 Zyt dese reden wel bzoet.

5 Te rechte mocht hy wel verheugen/
 Daerinnen vant is sprekende boosheyt/
 Ende dat met valsche leughen/
 Tgheschiedt al tot der saligheyt/
 Zyt in bzeughde gheseten/

Het werdt u wel ghelooft/
 Godt sal u sijn rijck uptmeten/
 Schoonder dan hy heeft betroot/
 Want alle Godts Propheten/
 Sijn niet in lijden verschoont/
 De werelt heeftse verbeten/
 Daerom ziju se ghekroont.

Na de wijze:

Gheeft my te drincken na mijnen dorst,

Jannes sprack met woorden soet/
 Soo in Mattheo drie staet geschreuen:

Gaet doet oprechte vruchten der boet/
 Die tot sijn doopsel quamen ghedreuen/
 Ja Christus selve dat hoest verheuen/
 Sprack hier beneuen/verstaet wel my/
 Doet boet en beteringh in u leben/
 Want 't Rijcke Godts is seer na hy.

2 En vertreckt niet te worden boom/
 Stellet niet upt van jaer tot jaren/
 Maer siet hoe Christus den vijgheboom/
 Die schoone stoude verciert met blaren/
 Om datter gheen vruchten op en waren/
 Na Schrijfts verklaren heeft hem verbloect/
 Siet toe/en wacht u vooz sulck beswaren/
 Dat hy ter ontijdt u niet besoeckt.

3 Den vijl is aenden boom ghestelt/

Gaet ons Joannes oock ghebraghen/
 En worde ter schanden neder ghebelt/
 Die in weldoen altydts verbraghen/
 Sy sullen't noch jammerlijck beklaghen/
 t' Ceubighen dagen in swaer dangier/
 Boomen die gheen goe vruchten draghen
 Die zijn gecondemneert in't vper.

4 Daer den boom balt t'yn zuydt oft nooydt/
 Waer hy balt daer sel hy ligghen moeten/
 End' als hy licht na des Heeren wooydt/
 En is daer geenen tijdt meer der boeten/
 doet enen rechten loop met wien boeten
 't Sal u versoeten booz Godt hier na/
 En laet de wereldt in haer sonden woeten/

5 Wilt ghy met Josua en Caleb sijn/
 Verlaten al Pharaos tresoen/
 Soo moet ghy staen in de woestijn/
 Teghen u vpauden achter en bozen
 Wegghen bleeschs lust moet ghy versmozen/
 Gods stemme hoorzen seer vaplant/
 End' als een kindt van nieuws herbozen/
 Om komen in't beloofde landt.

6 Wilt ghy den rugghen waegh treden schoon/
 Om in de nieuwe stadt te gheraecken/
 Ghy moet waertsche leden doo'n/
 Wilt ghy u wooninghe daer in maecken/
 De vzeught des Gheests moet ghy oock smaecken/
 In goede saken gewilligh zijn.

Wepghen leuen moet ghy versaecken/
 Dooz Godt en haet gheen heyligh schijn.
 7 En bedrieght doch u seluen niet/
 Wilt alle heylighe schijn myden/
 Neemt exempel aen Sichem/siet/
 Die hem om Dina liet besnijden/
 Maer 't smerte hem in korten tijden/
 Hy quam in tijden/ en doots' tempeest/
 De heere sal u wel bezijden/
 Indien ghy hem van herten vzeest.
 8 Meenet van herten/end' niet der daedt/
 Of ghy soudt u seluen onteeren/
 Want wat hebet die bziendt ghebaet/
 Die daer in quam sonder Wyplofts kleeren/
 Hier meughdy goet exempel leeren.
 In swaer verseeren/is hy ghedaelt/
 Die onboetbeerdigh in't hups des Heeren
 Comen/die worden alsoo betaelt.
 9 Maer af te laten van sonden quaedt/
 Dat is dooz Godt schoon offerhande/
 Doet neerstighepdt/nae Paulus raet/
 Recht op u knien end' u trage handen/
 Dat ghy niet concrupt tot uwer schanden
 Niet en moet vanden/dus wilt coetsen/
 Een eeuwigh weenen/knerffen der tanden/
 Dat sal den quaden hier naer gheschien.
 10 Wince/u niet als de werelt stelt/
 Verandert u dooz nieuwe sinnen/
 Al wordt ghy hier in't vleesch ghequelt/

Maet eenen strydt gheduerigh van binnen/
 Om wel voleynden des loops beginnen/
 Moetmen uyt minnen/Christum nae gaen/
 Die werelt/bleesch/dupbel/verwinnen/
 Sullen die eeuwighe kroon ontsaen.

Nae de wijse:

100

Het licht der wereldt is opghestaen.

Ick roep u o Hemelsche Vader aen/
 Wilt mijn gheloobe stercken/
 Op dat ick mach vromelijck blijven staen/
 Maet u waerheyt aenghedaen/
 Al sonder af te gaen/och Gode wilt in my wercken.
 2 **O** Heer in den noot doet my bystant/
 Gheeft mijn mondt om te sprecken/
 Ick ben hier in mijn vanden handt/
 In der woeden Jezuben tandt/
 Dhepligh woordt plapsant/doet my uytbrecken.
 3 **M**ijn kracht is seer kleyn/u Heer beken/
 Wilt my doch aenbeerden/
 Dwen gheest der waerheyt in my sendt/
 Ghy zyt mijn fondament/
 Weest my altyt ontrent/dat ick mach volheerden.
 4 **D**e Heer spreeckt tot my/en weest niet bebreest/
 En wilt oock niet beben/
 Al bindt ghy u hier in een wilt forseest/
 By den draeck en oock dat beest/

A b

Ick

Ick sal u mijnen gheest tot trooste geuen.
 5 Hoe komt dat ghy u booz menschen verbaert/
 Die doch moeten sterben/
 Ick hebbe u uyt verre landen vergaert/
 Als mijn oogh-appel bebaert/
 Ghy zyt van mijnen aert/ghy en sult niet bederben,
 6 Keert u tot my/mijn leden- teer/
 Soo meught ghy saligh wesen/
 En breeft noch en heeft booztaen niet meer/
 Ick ben alleen u Heer/
 En wijckt niet van mijn leer/mijn volck gheprezen,
 7 Komt al tot my die hier arbeidt/
 Belast zyt en beladen/
 Een eeuwighe bzeught is u bereydt/
 Al dooz ghenadighepdt/
 Ick sal u met klaer beschept/uyt liefden versaden.
 8 Ghy zyt mijn vrienden/ist dat ghy doet.
 Al dat ick u ghebiede/
 Ick late booz u mijn leven geet/
 Och mijn uytberkozen bzoet/
 Wt grooter liefden soet/dat dit geschiede.
 9 O Zpon om uwen 'twille/hoozt/
 Heb ick soo veel gheleden.
 Ick heb u ghegheben mijn Goddelijck woort/
 Om te bzeugen in accoozt/
 Als ghy daer laeght versmoozt/in u boosheden.
 10 O Zpon mijn alderlieffste schoan/
 En wilt u niet bzeesen
 Dooz die 't lichaem persequeren oft doo'n/

Ick
 Gh
 II
 Vol
 M
 En
 M
 12
 Gh
 Ce
 Is
 Wo
 13
 Zo
 En
 St
 Ven
 14
 Di
 Al
 Ho
 Ic
 15
 Gh
 En
 In
 En
 16
 10

Ick sal u in mijn thoon
 Gheben des levens kroon / en bzeught vermeerren.
 11 O Zpon mijn alderlieffste bzuft
 Boben alle vrouwen/
 Mijn Goddelijck woort in u herte sluyt/
 En laet het van u niet uyt/
 Mijn alderlieffste spzuyt / ick sal u my trouwen.
 12 Weent ende schreyt eenen weynigen tydt/
 Ghy sult haest verblijden/
 Een eeuwige bzeught noyt sulcken jolijt/
 Is booz hem die my belijdt/
 Booz de menschen vol van spijt / tot ewigen tijden.
 13 Blinckende als der Sonnen schijn
 Boben alle klaerheyt/
 En kleederen wit van zijde sijn
 Sullen d'uytberkozen mijn
 Kendoen / en blijde zijn / en rusten van swaerheyt.
 14 Een troostelijck woort elck hoozen sal/
 Die hier nu treuren/
 Als de Wasupne sal geben geschal/
 Komt hier mijn lief getal
 Ick sal u geben al mijn rijck te beuren.
 15 Ghedenckt den ghevangen / als mede gebaen/
 Ghy uytberkozen/
 En bidt den Heere dat hy my saen/
 In rusten wil outfaen/
 En afwasschen al mijn traen / hy sal u verhooren.
 16 Oorlofaen broeders en susters ghemeen
 Op moeten nu schepden /

Tot

Tot dat wy komen by Christus alleen/
 Ons Hoofstman/en anders gheen/
 Wilt u daer toe bereen/daer wil ick u verheypden,

Na de wijse:

101

Ick roep u, o Hemelsche Vader aen.

- I**ck bid u Hemelsche Vader mijn/
 Wilt mijn gebedt ontfangen/
 Wilt mijner doch genadigh zijn
 Al dooz de goedthepdt dijn/
 Toont my u klaer aenschijn/
 Mae u staet mijn verlaugen.
- 2** Mijn sonden/o Heer/ berouwen my seer:
 Och wiltse my vergheben/
 En vernieut my noch altydt meer/
 Dat ick my heel omkeer/
 Dat waer wel mijn begheer/
 Mae uwe woort te leben.
- 3** Maect my doch weerdigh/o Heer jent/
 Een steen tot uwen Tempel/
 Ghesondeert op het foudament/
 Christus u Soon bekent/
 Dien ghy hier hebt ghesent/
 Ons tot eeu exempel.
- 4** Den wegh die hy is voozghegaen/
 Dit valt mijn vleesch seer banghe/
 Dus wilt my Heer altydt bystaen/

Liedekens.

253

In gheenen noot versmaen/
Houdt my op de rechte baen/
Dat bid ick u dooz sanghe.
5 Comt my te hulpe o Wader goet/
Wilt mijn geloof vermeeren/
Een bloeyende ranck uws Wijnstocks soet
Maectt my al metter spoedt/
Die nae u wille doet/
Dat is al mijn begheeren/
6 Wilt my hier oock maecten bequaem/
O Heere der heyscharen/
Een lidt te zijn aen u lichaem/
Ghy dat hooft/soo ick raem/
Dooz u heplighe naem
Wilt my van 't quaedt bewaren.
7 In sonden ben ick ontfanghen hier/
End' oock daer in ghebozen/
Mijn boose bleesch en heeft gheen tier/
Het houdt gheeru sijn manier/
Helpt my dat ick 't bestier/
Of 't is met my verlozen
8 O Heer/nu wilt my geben raedt/
Wat sal ick doch beginnen?
Mijn bleesch is geneghen tot quaedt/
De gheest dat wederstaet/
Ick roep tot u om baet/
Dat ick 'tmocht overwinnen.
9 Weest niet verflagen/leden teer/
Ick sal u haest ontladen/

- Al stelt hem u vleesch seer hart te weer/
 Drucket doch altijd neer/
 En schickt u na mijn leer/
 Ick sal u niet versmaden.
 10 Van't vleesch u niet berwinnen laet/
 Nu/noch tot gheenen tijden/
 Ick sal u haest komen te baet/
 Mijn woort stelt u de maet/
 Besiet wat daer in staet/
 Wat sal u doen verbliden.
 11 Merckt wat haer wert beloost ghewis/
 Die hier 't vleesch overwinnen/
 Sy sullen ontfaen de kroon gheris/
 Dus weest blijde en fris/
 Daer bzeught sonder epnd' is/
 Die gheen mensch en kan versumen.
 12 Dus strijdt volheerdigh tot der doadt/
 Ick sal u niet verlaten/
 Maer helpen u upt aller noot/
 Mt rechter liefden bloot/
 Dooz barmhertighept groot/
 Wilt dit in u herte katen.
 13 Ick sal cieren met kleeders wit/
 Die hier volherdigh strijden/
 Dus dooz't geldof waeckt ende bidt/
 Ick sal ghebeuren dit/
 Wat ghy op mijn stoel sit/
 Sonder epnde noch tijden.
 14 Troost u met dees belosten repn/

O ghy
 Mij
 En ac
 In mi
 Daer
 Is T
 Ende
 Woort
 Den g
 Sijn l
 O he

I
 E
 Sijn
 Dies
 Wan
 Ap
 Hope
 Late
 2 C
 Dier
 Dan
 Dm

O ghy mijn uytberkozen/
 Mijn goet sal u worden gemeyn/
 En acht doch dit niet kleyn/
 In mijn rijke certeyn/
 Daer sult ghy vzeught dozbozen.
 Is Die dit liedeken heeft ghestekt.
 Ende eerstmael gingh dichten/
 Wort van sijn vleesch seere ghequelt/
 Den gheest doet het oock ghewelt
 Sijn lust ter nederbelt/
 O Heer/dooz u verlichten.

Daer de wijse: 102

O Godt wy dancken dijner goet,

Ick dancke Godt Almachtigh van sijn ghenade
soet/

End' lobe hem van vzeughden met sanghe/
 Sijn barmhertigheyt blijft inder eeuwigheyt goet/
 Dies en ben ick niet treurig noch hanghe/
 Want ick weet dat mijn Godt mijn Heer
 My verlaten sal nemmermeer/
 Hope en troost beyde t'samen
 Laten my niet beschamen.

2 Christus is mijn hope troost en mijn salicheyt/
 Die my berlost heeft met sijnen bloede
 Van dupbel/sonde/helle/doodt/en heeft my bereypt
 Om wegh/die leydt my ten eeuwigen goede/

Hy is smal ende seer benout/
 Maer die de beloften betrouwt/
 Gheschoncken van Godt des vzedent/
 Hy sal hem wel dooz treden.

3 Als Christus rijcke was is hy arm gheworden/
 Om ons (die arm sijn) rijcke te maecten/
 Hy is verlost van al sijn smerte ende verdriet/
 Om wederom sijn glory te smaken/
 En sit in groeter heerlijckheyt/
 Sijn uptbercozen hy verberent/
 Die met hem sullen regueren/
 Eeuwelijck triumpheren.

4 Christus/ als een onschuldigh end onbeblecke
 Lam/
 Is booz ons/arme sondaers ghestorben/
 Waer dooz hy de vrientstchap van sijnen Vader
 die gram
 Op ons was/wederom heeft verwozben/
 Hy heeft den wegh open ghedaen/
 Waer dooz wy tot den Vader gaen/
 Een ghenade niet om gronden/
 Heeft hy booz ons ghevonden.

5 Maer dese genade comt alle menschen niet tot/
 Doewel sy haer daer af hoogh beroemen/
 Ioannes die beschryft ons clærlyc vā Christo/hoer
 Dat hy in sijn epghebdom is ghekomen/
 Maer de syne/seght hy booz taen/
 En hebben hem niet ontfacen/
 Maer die hem ontfughen alle/

Gaf hy t'haren gheballe

6. Macht om te worden kinderen Godts / die in
sijn naem

Ghelooven/ende niet zijn ghebozen (hoorzaem/

Wt den bloede / noch upt des vleesch wil onghe-

noch upt den wil des mans, die verlozen/

End' verdoemt is dooz Adams bal/

Daerom wie saligh wesen sal/

Moet upt Godt gebozen wesen/

Dooz Christum nieuw verresen.

Pause.

7. Doozwaer boozwaer spzeect Christus tot Ma-
codemum klaer/

Wie niet en wordt ghebozen van boben/

Hy en magh Godes rijke niet sien/dats openbaer/

Die anders leert wordt van Godt verschoben/

Doozwaer boozwaer seyt Christus noch/

Wie niet en wordt sonder bedroggh

Omgekeert als een kindt kleene/

Hy mist Godts rijke reene.

8 Christus heeft selve gesproken dese woorden plat

Men maghse met gheen gloosen verdraeyen/

Paulus seyt oock/ so wie op het vleesche saeyt/dat

Hy van t' vleesch het bederben sal maeyen/

Wat upt vleesch ghebozen is/

Dat is vleesch/maer wat ghewis

Ghebozen is upt den Gheeste/

Dats gheest//smaeckt dit ten keeste.

9 Die na dē vleesche lebet sal sterben/maer so wie

It

Dooz

Dooz den Gheest doodet des vleeschs wercken/
 Die sal leben / maer wie des vleeschs wercken
 doet/die

En sal Godts rijcke niet aenmercken.
 Vleeschelijck te zijn ghesint/
 Dat is de doodt/na Schrijfts bebindt/
 Gheestelijcke ghesunthede
 Dat is 'leben end' vrede.

IO Een vleeschelijck mensche van Godts Gheeste
 niet smaect/
 Ende soo wie niet en heeft becreghen

Den geest Chzisti / dooz welcken datmen om wel-
 doen haect/
 Die is met Chzisto niet / maer hem teghen/
 Gheen Chzisten maer een Antechzist/
 Die al Godes ghenaden mist/
 Om dat hy hem laet bedrieghen
 Dooz't Serpents listigh lieghen.

II Dese woorden ende meer ander gheben klaer
 upt/
 Dat niet al/die dzaghen Chzistus name/
 Chzisten werden bebonden / maer alleen Chzistus
 Bzupt

Sal dooz hem daer toe wesen bequame/
 Dats dat nieuw' Jerusalem/
 Hy woont in haer/en sy in hem/
 Bupten sijn toobenaers/honden/
 Doodt slaghers/leughen-monnen.

T'samen-spzaeck-liedt/ Mae de wijse:
Warent alle mijn vrienden, &c. 103

Huysvader, Knecht, Ghenooden.

Ick heb een uptgelesen
Groot Abondtmael berept/
En beel gasten tot desen
Ghenoodt upt minsaemhepdt/
D'uer om ter tafel wesen
Is gheresen.

O ghy onderdanen
Knecht/gaet nu het ghetaf
Der ghenoodde vermaenen
Te komen/ seght 'tis al
Berept/dat sy en hoeben
Niet te toeben.

Knecht.

Komt al wel beraden/
O mensch/ wie dat ghy zijt/
Berept is upt ghenaden
Lebens soete maeltijdt/
'Tis nu de uer om komen
Dt'berdomen.

Eerst ghenoodde.

Eenen Acker schoone
Heb ick ghekocht/ en dien
Maet ick self in persone

¶ ¶

¶ ¶

ken

eeste

wel-

klaer

¶ ¶

amen

Nu noodigh gaen besien/
 My isser wel te degen
 Men gheleggen.

Dat heerelijck landt bouwen/
 't veldt hol bzuchten verciert
 Is lustigh om aenschouwen/
 Wee/menigh schoon ghediert/
 Daer my profijt van allen
 Mach toeballen.

Ick bid u wilt beloven
 My t'excuseren schier/
 Van die weertschay daer boven/
 Want mijn hert is doch hier/
 Te leven oberbloedigh
 En hooghmoedigh.

2. Ghenoode

Ick hebbe vijf jock Ossen
 Ghekocht / dus bid ick u/
 My met onschult te lossen/
 Want henen treck ick nu/
 Om te besien die beesten/
 Niet ter feesten.

Want ick moet seer vperigh
 Waernemen den tijdt eel/
 Sp en zijn al niet gierigh
 Die gheeren hebben veel/
 Men moet booz d'oude dagen
 Sorghe draghen:

3. Ghenode.

En ick heb uyt minne
 Ghenomen nu een Wijf
 Die my booz al staet t' sinne
 Om haer schson jonghe lijf.
 May en konnen gheen saken
 Soo vermaken.

Liefd' onkupsch van zede
 Is oozsaecke hier van/
 Dat ick nu oock niet mede
 Gaen en wil/noch en kan/
 Want my u noyt gaen te gaste
 Ergher paste.

Hoyf-vader.

Te recht heb ick toozen/
 Ick noode blijdelijck
 Mijn rijck elcken te boozen/
 Maer al tot tijdelijck
 Streckt meest der ydel menschen
 Sin en wenschen.

Gaet suel op de straten
 En steeghskens van der stadt/
 Breyght sonder achter laten
 Dat arme volck/en wat
 Booz kreupelen/lam en blinden/
 Ghy sult binden.

Hier in komen laetse:

Knecht.

o Heer/het is gedaen/

Noch isser rupmer plaetse:

Huyfvader.

Soo wilt te lande gaen/
Men rupnen daer gelegen/
En op weggen.

En ghy sulstse dwingheit
In te komen bebzeeft/
Met mijn Woort/dat dooz-dyngen
Kan/tot dat ziel en gheest
Scheydt/en oock met eenen
Mergh en beenen.

Sulck volck laet verbullen
Mijn hups/want generael
Ghene smaecten en sullen
Mijn breughdigh Avondtmael/
Dan die daer te vergaren
Ghenoodt waren.

t'Avondtmael waerachtigh/
t'hemelsche wesen soet/
Om daer te komen krachtigh/
Broeders/u beste doet/
Den Heere sal u stercken
In syn wercken.

Een is noodigh.

Maec de wijse:

O Godt ick moet u klaggen. Ofte:
Mijn ziel die looft &c.

104

An

In blijdschap boven maten/
 Soo is mijn hert verheught/
 Als ick denck (wilt het vaten)
 Op de eeuwige vzeught:
 Die Gods volck ghebeuren // sal/
 In des Hemels mueren // sin al
 Daer bergaet het treuren // al.
 Wenmerckt des Menschen leven/
 Hoe dat hier is ghestelt/
 Vol onrusten omgheven/
 Met moeyten seer gequelt:
 Altemet een kleyn jolijt/
 Maer treuren komt haest subijt/
 Sterben naect hem alletijt.
 Niemandt en is op eerden/
 Die niet en hoopt eenpaer/
 Wie magh bevonden werden/
 Die niet en sozght boozwaer/
 Daer en is niemant die leeft/
 Die gheen verlanghen en heeft/
 Dit alle Menschen aenkleeft.
 Ghy vriendekens ghepzesen/
 Die van Godt beroepen zijt/
 D'hoop laet ghestelt wesen/
 In Godt ghebenedijdt
 Want de Heere is ghetrou/
 Zijn beloften hout hy jou/
 Timmert vast op desen bou.

En wilt u hoop niet stellen/

Op't gheen dat sienlijck is/

Noch u gedachten quellen

Hier/om het onghewis:

Woopt op dat gewisse padt

Ouerigh na de Rijcke stadt/

Wodt niet moede nochte mat.

Niemandt en kan met sorgen/

Sijn leben maken lauck/

Spreekt Christus onberbozghen/

Weest in't gheloof niet kranck/

Sorght niet wat ghy eten sult/

Weet dat Godt all' dingh verbult

Maedt op u gheen quade schult.

Gaet siet eens aen de Raben/

Die Vogels groot en kleyn/

Sp wercken noch en slaben/

Noch boedtse Godt ghemeen:

Want sy niet en saepen//siet/

Daerom sietmens' oock maepen niet/

Nochtans Godt haer noyt verliet.

En de bloemen wilt mercken

Die op't-belt staen bereydt:

Sp en spinnen noch en wercken

Nochtans zijse beklepdt/

Schoonder dan Salomon ras/

Die seer rijck en heerlijk was/

Denckt hoe Godt bekleedt het gras.

Rust ghy u/laet den Heere

Wooz u sorgen seer droet:

En
Wa
Wa
Jan
Het
A
Is
Der
Op
Een
Aeel
Den
Te
Op u
Daer
De st
Die d
'Tsu
Aae
Zij
Dit u
En hi
Dat i
Aae
Dat g
Spoe

En sozght doch ghy niet meere
 Want het u schade doet:
 Want daer dooz woꝝdt Godes woꝝt
 Jammerlijck verstickt/versmoꝝt/
 Het en bꝝencht geen bꝝuchten woꝝt.

In 's Hemels Thꝝoon verheben/
 Is u een hups gheset/
 Verlaucht daer na met beben/
 Op dat ghy't onbelet
 Eeuwelijck meught nemen in/
 Heemt dit doch in uwe. n sin/
 Denckt het is een groot ghewin.

Te hups verlaucht te comen/
 Op uwen Vader sijn:
 Daer woꝝdt al wegh genomen:
 De swaerhept en de pijn/
 Die den bꝝomen hier ootmoet:
 't Suer wert daer verkeert in't soet/
 Mae dat Hemelsche haestigh spoet.

Zijt Godt der Heere bevolen
 Dit neerstelijck bewaert/
 En houdt doch niet verholen/
 Dat ick hier heb verklaert/
 Maer volbꝝenghet met der daedt/
 Dat ghy niet en komt te laet/
 Spoet/de deur noch open staet.

Volherdende verwintmen.

Maec de wijse:

105

Een Meyfken by een revierken sat.

Ick roep tot u/ o Schepper mijn/

Daer sal ick zijn/

Ick waer soo geern in't beloofde landt/

In u rijck playsant.

Het landt heb ick van verre ghesien/

Mocht icker in blien/

Dat waer mijn lust by u te zijn/

O Heere mijn!

De vryght des lants/ alsoomen leeft/

Al inden Gheest/

Komt laet ons eten onbedreeft/

In den Heeren feest.

Een eeuwighe vryght met blijden ghesanck/

Een eeuwighe danck/

Sal daer opgaen een vrolijck geclanck

Ander eeuwigheyt danck.

Weel vrycht en blijtschap blijdelijck/

In't hemelrijck/

Sullen spaens houwen eeuwelijck/

By den Heere ghelijck.

Mijn hert verlanghet alsoo seer/

O liebe Heer/

Houdt mijn doch vast al in u leer/

Dat is mijn begheer.

Als

Al
 Dan
 Als i
 Wat
 De
 Kenh
 Alsoc
 Wilt
 Al
 Die s
 Kense
 Dat i
 Adi
 En m
 Op de
 En bl
 Wil
 Die m
 Al na l
 Of te
 Jhoi
 Op dit
 Houdt
 Dat is

Terwi

Liedkens.

267

Als ick denck om het eeuwighe goet/
Dan heb ick moet/
Als ick ghedenck Godts liefde soet/
Wat hy ons doet.

De wille des Heeren moet geschien/
Aenhoozt goe lien/
Alsoo't de Heere heeft boozsien/
Wilt daer in verbljen.

Al die volstandigh blijven schoon/
Die sullen Godts Soon
Aenschouwen in des Hemels Thoon/
Dat is haer loon.

Adieu mijn alderlieffste Vrouw/
En maectt gheen rou/
Op dat ick u by den Heer aenschou/
En blijft ghetrou.

Wil pemandt singen dit simpel Liedt
Die moet met bliedt/
Al na den gheest oock zyn verbljdt
Oft ten is al niet.

Noch eens bedeel ick u den Heer/
Op dit pas niet meer/
Houdt u vast aen Chzisti leer/
Dat is mijn bekeer.

Maec de wijsc:

106

Terwijl de tijdt voorhanden is, dat wy,
hier moesten scheyden,

Ack

Ick moet u liebe jonge Neught/
 Als noch een weynigh schincken/
 Op dat ghy my dan te met meught
 Hier by een reys ghedincken/
 Als ick gheen meer / by u berkeer/
 Maer hoop in rust al by den Heer
 In eeuwigheyt te blincken.

Laet mijn hoop / o Heer niet ydel zijn
 Ontfanght my in genaden
 Al dooz de groote goedtheyt dijn/
 Wilt my doch niet versnaden/
 Al ben ick Heere onperfecht/
 Mijn sonden kleyn en groot bedeckt/
 Roep ick vzoegh ende spade.

Beminde Neught neemt waer u tijt
 Bewijl ghy zijt in 't leuen
 Want namaels heeft men geen respijt/
 Dus met vzeesen en beben
 Opelgrimagie obervzeenght/
 En u woorden met sout besvzeenght/
 Bekenschap moet men geben

Dan ons woorden en wercken al/
 Mae datmen heeft bedzeben/
 Als Godt ten oordeel komen sal/
 Alsoo men bindt geschzeben/
 Dan sal elck zijn loon ontfaen/
 Mae dat men hier dan heeft gedaen/
 Dus wilt nae 't goede streben.
 Eeuwich dat is so langen tijdt/

Te zij
 Och l
 O He
 Lup/
 Maer
 Datm
 Eer
 En ee
 Daer
 Al doc
 Als ki
 Bedwi
 Dient
 Olie
 En al
 Dat gh
 Maer
 Ghesta
 Tot bu
 O liebe
 Wat
 Gods p
 Adele e
 Hobae
 Gock je
 D bleve
 Wilt u
 Gods
 Hye wei

Te zijn in vzeught oft treuren/
 Och het verscheel dat is seer wijt/
 O Vzeught gaet niet heen sleuren/
 Lup/slaperigh / noch achteloos/
 Maer neerstigh / bidt en waecht altoos/
 Datmen aen u gaet speuren.

Een Chzistelycke wandel goet/
 En een Godtsaligh leven/
 Daer toe opzichte ware boet
 Al door den Gheest gedzeben
 Als kinderen Godts nieu gebaert/
 Bedwinght / betemt u ouden aert/
 Dient Godt met vzeesen en beben.

Blieft doch de lusten der jonckheyt/
 En al des werelts vzeughde/
 Dat ghy van haer niet wort verlept/
 Maer hebt lust en gheneughde
 Ghestadelijck in Godes Wet/
 Tot bidden wordt doch niet belet/
 O liebe jonge jeughde:

Wat ghy hanteert ofte useert/
 Gods prijs spzeeckt t'allen tijden/
 Adele eere van u weert/
 Hobaedp wilt vermijden/
 Gock jocken/boerten/ en pdel kout/
 D bleys bedwinght en onderhout/
 Wilt u den Heer besnijden.

Gods oogen als vperblammen zijn/
 Hy weet ons doen en laten/

Voor hem geldt gheen uptwendigh schijn/
 Lesen, singhen noch praten
 Alst metter daet niet wordt volbracht/
 Gods eer daer in niet wordt gesocht/
 Soo mach het al niet baten/

O Leught waer ghy u keert oft wendt/
 Wilt het te recht verrachten/
 En peynst ghestadigh om het endt/
 Van sonden wilt u wachten/
 Dat ghy haer niet te na en komt/
 Maer voor haer bzeest/verschrikt en schroomt/
 Houdt dit in u ghedachten.

Godt lof jonckhepdt op desen tijdt/
 Waer dat ghy zijt woonachtigh/
 Ghy alle die my bekent zijt/
 Weest my hier by ghedachtigh:
 Ick segh u alhier mee adieu/
 Tot my weder by een op nieu
 Komen by Godt almachtigh.

Maec de wijse:

107

Wt dieper noodt schrey ick tot dy, Heer
 Godt verhoort mijn roepen.

Ick roep' tot u upt dieper root/
O Heer wilt my verhooren/
 Siet doch eens aen/dit lijden groot
 Van uwe uptberkozen/

Die

Die
 Ten
 Tol
 A
 Die
 En i
 pp r
 Ma
 En d
 Die l
 Ho
 Wy si
 De bi
 Mae
 Ter p
 Met
 haer
O
 Wy en
 Wy ga
 Ter sta
O Heer
 Want t
 En bze
 Pijn
 Dzoefly
 Der slag
 En oock
 Want g

Die als slacht schaepkens worden geleydt
 Ter doot/ ghelyck als Dabid seydt:
 Tot ons/ o Heer/ neyght u ooren.

Al die van zyn boosheyt aflact/
 Die moet haren roof wesen/
 En die niet meer tot Babel gaet
 Sp roept de werelt ober desen/
 Maer die boosheyt en overspel doet/
 En die vergieten 't onschuldigh bloedt/
 Die woenen ober al sander bzeesen.

Komen wy Oost/ Supd ofte West/
 Wy sien u Bzupdt moet swerven/
 De boghelkens hebben haren nest/
 Maer haer stootmen uyt haer erben/
 Ter poozten uyt met grooter schandt/
 Met Abzham in bzeemde landt/
 Haer Vaders landt moeten sy derben.

O God outmaeckt ons u erfdeel niet/
 Wy en begheeren hier schat noch ghelde/
 Wy gaen/ als oft ghy ons verliet/
 Ter stadt uyt/op den belde/
 O Heer ons niet altemael verstoet/
 Want tranen sijn daghelijcx onse bzoodt/
 En bzeughde ghebeurt ons selde.

Wijne booz bzeught gheeft ghy/ o Heer/
 Zoefheyt booz bljdschap meeste/
 Verflaghen herten sijn u begheer/
 En oock ghebzoken van gheeste/
 Want ghy kastjts die ghy wilt ontsaen/

En stozt niet meer onschuldigh bloedt/
 'Grecht hoorz Godt toe/hy sal't bozeken.

Reynicht u handen/ O Rechters ghy
 Van't bloed des Lams / en doet boete/
 Verlaet den roof/ dat bidden wy/
 Niet om ons/want wy lyden moeten/
 Maer om dat ghy onse daghen berkozt/
 En onse bloedt als water uptstozt/
 Maect u een oordeel onsoete.

Ja liebe mensch/wie zift ghy doch;
 Dat ghy u teghen Godt dozft setten/
 W sal veel tijdes ghebzeken noch/
 Als ghy ons meynt te verpletten/
 Ons zielen ziju in de handen Godts/
 Haer sal niet roeren de pijn des doodts/
 Gork hongher/dozft/kout noch hetten.

Wondp ons trecken upt sijn handt/
 Hy is van allen den stercken/
 Ghy meught ons banghen/ter werelt schant/
 Maer niet om dieberp/ noch quaep wercken/
 Denckt wie Godts uptberkozen aentast/
 Dat hy sijn oogh-appel raecht/hier op past/
 Heer doet haer ooghen op dat sp't mercken.

Schelt doch (O Heer) haer booshept quijt/
 Sp weten niet wat sp doene/
 Maect ons slechts sterck in desen strydt/
 Dat wy ontfanghen de kroone/
 Al bzeken sp dan onse aerden vat/
 Als ghy ons ziele dat schoone schat/

Dae de wijse:

108

Met eenen droeven sanghe.

In bitterheyt der zielen/
 Klaghe ick dit jammer groot
 Datmen dus siet vernielen/
 Die Godts woort belijden bloot/
 Veel hebben 't Hemels broot/
 Betaelt met bloede root/
 De Phariseusche sielen/
 Zenghense meest ter doot.

Een Broeder goet van naturen/
 Heb ick na den gheest gehad.
 Die moeste den doot besuren/
 Te Buren binnen der stadt/
 Godts woort beleet hy plat/
 Daer hy ghebanghen sat
 't Wijk Gods sal my gebeuren/
 Want hy beloofst ons dat.

Hoe sy my trecken en teesen/
 En quellen met verdriet/
 En wilt daerom niet vreesen/
 Die dat lichaem dooden siet/
 Mijn ziele/also Godt riet/
 Daer aen en hebben sy niet/
 Godt sal sijn arme Weesen

Troosten

Cre
 &
 Cre
 Sp
 Sp
 En
 En
 En
 Het
 &
 Sp
 Sp
 Als
 Als
 Wo
 Ma
 Du
 J
 Het
 Ja
 Ce
 All
 Di
 Hou
 Du
 &
 Du
 Sp
 En

Troosten wat haer geschiet.

Sijn Vrouw die hy beminde/

Trooste hy met woorden soet/

Hy was bebaen met kinde/

Hy vreesde booz haer onspoet/

En sprack/mijn vleesch mijn bloet/

En acht niet watmen my doet/

En ghy Godts Gheest versinde/

Het waer met u al goet.

Men al sijn Broeders t'samen/

Hy lieflijck oozlof nam/

Hy en wilde hem 'rwoort niet schamen/

Als hy 'tschabot op klam/

Als een onnoosel Lam/

Gotmoedigh dat hy quam/

Maer de Wolven die daer quamen/

Die bleben al eben gram.

Met seben wreede slagen/

Heeft hy de doot ontfaen/

Noch moestmen het hooft affaghen/

Cer de martelerije was gedaen/

Alle die dit saghen aen/

Die worden al eenen traen/

Hoe kondy Godt verdragen/

Die ulwen gheest dus wederstaen?

Sijn arme bebruchte vrouwe/

Die maecte groot misbaer/

Hy sterf van grooten rouwe/

Ende oock de brucht met haer/

Dit bitter lijden zwaer/
 Mochtmen aenschouwen daer/
 O Godt ghy zijt getrouwe/
 Ghy weecket wel hier naer.

Och Broeders uytberkozen/
 Dit doet 't Serpents fenijn/
 Spdy van Godt gebozen/
 En breeft gheen sulck ghepijn/
 Al tooght dat helsche zwijn/
 Op ons een toornigh schijn/
 Het woordt Godts moet al bozen/
 Met bloede beseghelt zijn.

Al worden wy mispresen/
 Verbolght in d'aertsche dal/
 En moeten een gaep-spel wesen/
 Ter werelt groot en smal/
 Als schaepkens uyt den stal/
 Verstropt zijn ober al/
 Godt sal ons wel genesen/
 Alst hem belieben sal.

Broeders die 't woordt betugghen/
 Den brede en 't nieuwe gebodt/
 En wilt geen knien bugghen/
 Voor Baal den afgodt/
 Al zjn wy des wereldts spot/
 Ghelieten dwaes en sot/
 Wilt troost in 't woordt Godts suggen
 Dat bidt ick u in 't slot.

Maec de wijse: 109

Den tijdt is hier, datmen &c.

Ghemaeckt dooz Hendrick Hendrickszoon Schools-
meester / een Dienaer der Ghemeente Christi
in 't Woort op der Schellingh.

Men drie jonghe ghesellen tot Hoorn / ghenaemt
Pieter Hansz. Claes Cornelissz. ende Pieter
Willemisz.

I Onckheydt den tijdt is hier
Wilt u doch nu opmaken/
Als Pilgeroms seer fier/
Maec't nieuwe Jerusalem/
Haer Wachters menigher tier/
Maerstigh obet haer waken/
Men hoortse in elck quartier
Roepen met iuders stem/
Rijst uyt den slaep subijt/
Ghy die gheroepen zijt/
De Basynen zijn gheslaghen al/
Men verwacht de Heer die komen sal
Tot sijne Bruyt eerbaer/
Al in dat Nieuwe Jaer.
2 Sijn Bruydt eerbaer
Sal hy komen besoecken/
Maer hem naeckt liiden zwaer
Die hy slapende bindt/

S ij

Dus

Dus neemt u tijdt wel waer/
 Ontsteect aen alle hoecken/
 Licht in't openbaer/
 Dooz de werelt seer verblindt/
 D Lampen soet/
 Ontsteeket met der spoet/
 De dwase maeghden niet en slacht/
 Sp wandelen in de duytere nacht/
 En sp brachten gheen oly met haer/
 Al in dat Nieuwe Jaer.
 3 Gheen oly goet/
 Wadden sp onbedachtigh/
 In haer Lampen seer onsoet/
 Quamen sp in't gepijn/
 Tot de wijse maeghden broet
 Hoord' mense roepen klachtigh/
 Ons van u oly doet/
 Of wy komen niet met u in:
 De wijse maeghden jent/
 Antwoorden excellent/
 Van onse oly krijght ghy niet/
 Wilt loopen tot den verkoopers fiet/
 En koopt u oly daer/
 Al in dat Nieuwe Jaer.
 4 Sp zijn gegaen aldaer/
 Om oock oly te koopen
 Maer vonden kortz daer naer
 De deur gesloten toe/
 Sp klopten lyd' eenpaer/

En riepen Heere doet open.
 Maer hy sprack tot haer boozwaer/
 Ick kenne u niet in't goe/
 Eylacy dit was booz haer/
 En bitter antwoort swaer:
 Maer de wijse maeghden delicaet/
 Hebben gheleest al in boozraet/
 Haer Lampen branden klaer/
 Al in dat Nieuwe Jaer.
 5 Haer Lampen branden klaer/
 Sp hebben oock vercreghen
 En vrolijk nieuwe maer
 Al in des Coninghs Hof/
 't Ghemeste kalf boozwaer
 Is booz haer al ghesleggen/
 O Brupt eerbaer
 Singhet u Bruptegom lof/
 Met lof-sangen schoon/
 Seer lieffelijck van toon/
 Looft hem/o al wat Adem heeft/
 Want hy ist die ons 'tleben gheeft/
 En hy sal sijn Brupt hier naer/
 Schencken dat Nieuwe Jaer.
 6 O Prince groot/
 Mijn ziele moet u loben/
 Ghij verlostse vander doot
 Die daer laghen in doodts pijn:
 De drie Jongheligen bloot
 In den vperigen oben/

280

Gheestelijcke

Hoofden u upt dieper noot/
O Godt met helder schijn/
Want niet een nop onfacht
Verbrande dooz u kracht/
Ghy verlost/o Godt/tot aller stont/
Daniel upt der Heubwen mont
Son/Maen/en Sterren klaer/
Looft Godt in't Nieuwe Jaer.

t Aenhanghel mede aende drie jongh ghesellen,
Peynst altydt om't endt / o jeught wat u gheschiet/
In der eeuwighepdt/soo Sprach seyt/
Sult ghy sondighen niet.
Cozt is des menschen tydt/ghelijck een boghel seer/
Comt blieghen dooz/de lucht / een spooz
Sult ghy niet binden meer.
Princelijcke jeught/u die in deught/ altyt versamē/
Wensch ick hier naer/een saligh Nieuwe Jaer/
Zyt Godt beboelen / Amen.

Na de wijse: Alst begint.

110
Ick hoorde der basynen gheluyt/
Ick dacht/o Godt ghepzesen/
Wat magh daer wesen/
My docht het was/der boden gheluyt/
Van Godts vercierde Bzuyt/
De Bzuyloft daer wy af lesen/

As

As
2
De
En
Te
In
Da
Ma
3
Ic
Ma
Ma
Ma
Ma
Ma
4
Ma
Ma
Ma
Ma
Ma
5
Ma
Ma
Ma
Ma
Ma

Is ons ghewesen.

2 Ick hoorde daer een groote stem/

Des Heeren beden seyden/

En wilt niet beyden/

Ter Byploft des lams ick gheroepen ben/

In't nieuwe Jerusalem/

Daer wil ick my gaen bereyden:

Met Byplofts kleeden.

3 Adieu Vader en Moeder/ saen/

Ick wil de ghemeente des Heeren/

Au gaen vermeeren/

Niet vleesch noch bloedt/ my niet beraen/

Maer altijd wederstaen/

Maer de Ghemeente des Heeren/

Wil ick my keeren.

4 Al heeft my de werelt haer bypheynt ontseynt/

Om dat ick my in haer vende/

Niet meer en wende

De Heere heeft my een woonstadt bereynt/

Een erfdeel toegheseynt/

Ist dat ick den wegh volende/

Al sonder wenden.

5 Den wegh daer ick ben op ghestaen

Die wil ick houden bozen

Al sonder stozen/

Die de Prophteren hebben gegaen/

En Godts Apostelen saen/

Alle Martelaren Gods verkozen/

Die zijn nu bozen.

- 6 Het is beter dat ick na Christus vermaen/
 Hups/hof/bzienden/ verlate/
 En al't ghesaten/
 Dan met de boose wereltdt in vrede bestaen/
 En tot Babel in te gaen/
 Veel eer gae ick een ander strate/
 Eer't woerdt te late.
- 7 Christus heeft selfs dese wegh gegaeu/
 Den selven was Godts Sone
 In 's Hemels Throone/
 Dus wil ick hem al'tijt volgen naer/
 Al met de klepne schaer/
 Om te ontfangen de kroone/
 Tot mijnen loone.
- 8 De bierentwintigh Guder's plapsant/
 Die Godes stoel omringhen/
 En Hof-sangh singen/
 Met Palme-tacken in haren handt/
 Seer triumphant/
 Den selven wegh soo gingen/
 Dees Guderlingen.
- 9 Die daer legghen onder den Gutaer/
 Om Godes Woerdt verflaghen/
 Ick moet gewagen/
 Die hebben haer kleed'ren gewasschen klaer/
 In't bloedt des Lams eerbaer/
 Door desen wegh gingen se treden/
 Mae Christus seden.
- 10 Die dit Liedeken eerstmael sauck/

Hy hoopte den wegh te treden/
 Al met bzoomheden/
 Al waest dat hem sijn bleesch noch dwanck/
 Als hy nam aen den gangh/
 Al na de Stadt bol vreden/
 Met Christus leden.

Men de Hooznsche Neught.

Na de wijse: III

Ick peynse om een persone. Ofte:
 Christen Broeders verkoren.

Jonckheyt wilt 't Hemelsch soecken
 Boven het aerdsche goet.
 Wilt u eerst'lijck verkloecken
 Te doen oprechte boet/
 Met waer ootmoet/in laegheyt leest.
 Ten heeft gheen faem/maer 't is bequaem/
 Die hem tot Godt begheeft.
 Die Godt van herten minnen/
 En soecken boven al
 Het Hemelsche te winnen/
 Achten gheen aerdsch misbal/
 Al schijnt hy mal/in 's werelts staet/
 Als 't niet geluckt/hy onder ducket/
 En ontfanght geern smaet.
 Die alleen heeft voozooghen

En

Een onberganckelijck Rijck/
 Hoe kan/ hoe sal hy poghen
 Na het berganckelijck;
 Dit goedt is slijck/haer schoonheyt dreck.
 't Is maer een schijn/ een kleyn termijn
 Weest vyz des werelts geck.
 Godt wil u van 't hoogh stooten/
 Om u met leyt en spot.
 Dooz kleynheyt te vergrooten,
 's Wereldts wjfen zijn sot/
 Haer luste tot/ die pdelheyt
 Zy u verdriet/ haer wesen bliedt/
 Tot ootmoet u bereyt.
 Wijckt en keert van het hooghe/
 Nu ghy in 't laghe zijt/
 Daelt neder booz Godts ooghe/
 Ghy wordt namaels altydt
 Verhooght/verblijt. waer na toest ghy;
 Daelt altydt neer/tot Godes eer/
 En verheft sijn gloz.
 Ghy mooght niet t'ebens minnen
 't Aertsch en 't Hemelsche goet/
 Alleen uw' hert en sinnen
 Tot Godt opheffen doet/
 't Wort al versoet/die 't aertsch versaeckt.
 Laet 's werelts tol/rollen haer rol/
 Alleen het Hemelsch smaect.
 Is eer-sucht uw' bedziiben/
 Te sotter is uw' oogh.

Die gaern in't laegh wil blijven/
 Comt mackelijck in't hoogh.
 Maect gheen pzoelogh/upt schijn-gelaet/
 Maer toont uw' schijn/soo ghy wilt zijn
 Opzecht'lijck metter daet.

Godmoet liefst boben allen/
 Want die op 't laeghtste leyt/
 heeft niet om af te vallen/
 Sijn rust is hem berept/
 Hier gelt hooghepdt/noch gift/noch gaef/
 Wie niet verneert te veel hanteert/
 Is van sijn goedt een slaef.

Wilt ghy wesen een heere/
 En Meester ober al/
 Soo wilt u selfs beheeren/
 Bedwinght uw' sinnen mal/
 hebt gheen gebal/in 's wereldts staet.
 Schouwt ydel spel/doet altydt wel/
 Doert een Christen ghelaet.

Dit liet most ick u schencken/
 Liebe Hoorensche Leught,
 My hier by te gedencken/
 Als ick ben in de vzeught/
 Ick heb my veught/wel veertigh jaer
 Dooz Godts woort/te leyden woort/
 Meemt die leeringh wel waer.

Na beter.

Ma

Na de wijse:

112

De werelt is ghebeel in roere.

Iek bid u Heere laet my dichten
 Een liedt tot uws Naems eer en prijs/
 Om mijn naesten daer mee te sichten/
 Soo wilt mijn herte maecken wijs
 En gheeft ons doch der zielen spijs/
 Al'tsaem/
 Dat niet dan lof booz u op prijs/
 Een reuck des gheests u aengenaem,
 Gheeft ons / o Heer / hier toe u segen/
 En ons met uwen gheest begint/
 Want sonder die daer toe verkregen
 En moghen wy volbrengen niet/
 Dus met u odghen op ons siet/
 En maect
 Dat uwen wil in ons geschiet/
 En'taertsche van ons wert versaeckt:
 Want't wijs verstandt druckt daer deure neder/
 Dus leert ons doch boozsichtigheyt/
 Beneemt ons't quaedt / gheeft ons't goedt weder/
 Ons herte soo booz u bereypt/
 Dat't nimmermeer van u afscheypt/
 Maer blijft
 By u tot inder eeuwigheyt
 Booz uwen gheest / die ons herstijft.

 Teught/

O Heught / ick wensch u nieuwe sinnen /
 Met liefde tot des Heeren woordt /
 Wilt dooz sijn breez uw' blesch verwinnen /
 Op datmen recht aen u bespoort
 Dat ghy wilt dooz die enge poort /
 En 'twadt

Met lusten te betreden boort /
 Om komen in die schoone stadt.

Maer sullen wy hier in gheraecken /
 Het blesch dat moet besijden staen /
 En noch daer toe geheel versaecken.
 Dus spruyten wilt u wel veraen /
 Eer ghy dit padt gaet inne slaen /

Men moet

Daer op vast blijven sonder afgaen.
 Bidt dat den Heer u ganghen spoedt.

Oh! wassel wel alst is begonnen /
 Ick soud segghen beydt niet en uer /
 Van dien de kroon sal sijn gewonnen /
 Gaet niet sonlos op't avontuer /
 Maer weet het moet u worden suer /

In Godt

Verepst een nieuwe creatuer /
 Die sulck is krijcht dit saligh lot.

Een prijs isser wel op ghehanghen /
 Maer in het eynde dan dan loopbaen /
 Wil yemandt desen prijs ontfangen /
 Hy mach in 't midden niet blijven staen /
 Maer moet al stadigly dvinghen aen /

e neder /

weder /

Heught /

Om 'tbleys

Te krupcen/en sijn raet afflaen/
Benemen hem sijn quaden eps.

Want soo wy sijn raet consenteren/
O soete jeught / soo moeten wy

Dien schoonen prijs by Godt ontbeeren/
Dus lebert strijt u weerpacty

Met vast gheloobe/ op dat hy
Afwijck.

Hout vast aen't woort dat ons maectt byp/
Johannes acht ist blijckelijck.

Wilt doch die lusten der jonckheyt blieden/
En staen na die gerechticheyt/

Soo Paulus u klaer gaet gebieden/
Om te ghelooben maectt u berepdt/
Hebt liefde in u hert planteyt/
En bree/

Die Godt aenroepen in reynicheydt
Met die moeten wy't houden mee.

Miet in een schijn die men kan maecten/
Maer 'tmoet bestaen in ware daet/

Want sullen wy tot Godt ghenaken/
Die 'tmaeste weet hoe't met ons staet/
Soo hout goe reghel ende maet/
O jeught/

Wat hy ons dan niet af en staet/
Als wy meynen te gaen in vzeught.

Wilt uwen Prince recht aenkleben/
O jonckheyt dat is mynen bee/

Liedekens.

289

Van hem niet wijcken/maer na streben/
Tot wy komen in 's Hemels stee/
Dus gheeft u tot gehoozsaemhee/
Dooz t slot
Soo wensch ick u des Heeren vree/
En blijft hier mee bevolen Godt.

Na de wijse:

Van den 6. Psalm.

113

Lert my o Heer bedincken
Hooghmoet te laten sincken/
Dat ick moet sterben haest/
De doodt komt my bestryden/
Maer wzeetheyt moet ick lijden/
Verschickt/en seer verhaest.

2 Kort is des menschen leven/
Een handt breekt hier beneben/
Dol moept/en jammer groot/
Altjdt strijdt sonder ende/
Maer ick my keer oft wende/
Gutmoet my veel aenstoot.

3 Wie sal konnen vertellen
Het menighbuldigh quellen/
Dat hier den mensch aenkleest/
Gantsch onbolmaeckt bebonden
Is hy genepght tot sonden/
Van selfs niet goets en heeft.

Ⓢ

4 Ad

Hem daer van maken quijt.
 O Alles als boben schreuen/
 Dooz Godts hulpe verheuen/
 Die in ons werckt met macht/
 Den wil en dat volbzinghen/
 Mae 'tghemoedts goeder dingen
 Dooznemen dagh en nacht.
 Io Ghy welbedachte sinuen/
 Ick sckenck uyt goeder minnen
 Dit Liedt/ kort ghesanck/
 Van gierighepdt verlaten/
 Hooghmoedt te leeren haten.
 Woelof neemt dit in danck.

Da de wyse:

114

Sal ick noch langher met heete tranen.

Lerd' my/o Heer/ u Weghen kennen/
 Waerhepdt in mijn herte pzent.
 Want na u Woordt wil ick my weunen/
 Om vroom beleben tot den end/
 Met al mijn kracht//heb ick bedacht
 By u te blijven heel vast ghetrou
 In al dat ghy toe-schickt blijdschap of rou.
 Met Dabid magh ick oock wel spreken:
 Hoe heb ick Heer u Woordt soo lief?
 'tHeelt en gheneest al mijn ghebzeken/
 En het bewaerd' my van misgrief.

A ij

D Woord

Woordt is soet // tot mijn behoedt /
 Mijn voet-pads lichte Lantaerne klaer /
 Om niet in 't duyster te verdwalen swaer,
 Maer eenderley heb ick gebeden /
 Dat wil ick eysschen van den Heer /
 Dat ick mijn leven langh in vreden /
 In 's Heeren huys magh blijven meer /
 Om ongeblust // den schoonen lust
 Des Tempels reyn / te aenschouwen by /
 Slecht ende recht / bid ick / bewaert doch my,
 Doet my bystandt / o Heer gestadigh /
 Want ick heb u verkozen niet /
 My saligh maect mijn Godt genadigh /
 Ick hebbe lust aen uwe Wer,
 Heer mijn ellend // is u bekend /
 Mijn taeblycht neem ick tot u beleest /
 Die Hemel / Aerd' en Zee gheschapyen heeft,
 Bewaert my Heer tot alle tijden
 Vooz tongen vals / ergh-listigh sel /
 Dat ober my niet en verblijden
 Al mijn Spanden met ghequel /
 In eenigh dzuck // of ongeluck /
 Dat my yet mochte verbaeren hier /
 Wits mijn begheerte / o Godt goedertier,
 Gheeft my gebzoken herte sedigh /
 Met een gewissen nieuwen Gheest /
 Dat ick vooz u magh leven vzedigh /
 Ter werelt hier by minst en meest,
 Mae u ghebodt // wil ick / o Godt /

Nu nu gaen schicken geheel met blijt/
 En maecten my al 's Werelts lusten quijt.

Joannes gingh ons klaer beschryben:
 Bemint de lust des werelts niet/

Wat daer in is dat moet hier blijven/

Maer nae salt eeuwigh dueren siet/

't Moet nu met pijn//gestreden zijn.

Al gaet het toe seer verdrietigh suer/

Ghestadigh teghen onse qua Natuer.

Bewaert my Heer booz Dupbels stricken/

Dit is oock mijn begheeren bloot/

Dat ick my niet en derf verschycken/

Vermeedert mijn geloobe groot/

Dat mijn gebedt//mach onbelet

Booz u op klimmen in 's Hemels Thoon/

Op dat ick heplighlyck booz u vertoon.

Hier meed ick wil tot mynder baten

Nu mynen Drius bevelen boozt/

Ghebepynsthept en den hooghmoet haten/

En houden aen sijn troostigh Woordt/

Die ons tosepdt//in eeuwighept

Te helpen dan aen het saligh lot.

Dat moet geschieden/Heer/ bid ick in 't slot.

I. P.

Nae de wijze:

115

Ick klam op eenen boom, die my &c:

T ij

Liebe

Leve vrienden eenparen
L Ghelijck wy in Godts naem/
 Eenmoedelijck vergaren

Soo ist oock seer bequaem/
 Dat wy nu wederom in zijn naem scepden/
 De Heer wil ons gheleiden/
 Waer dat wy hene gaen/
 En in zijn groene weyden/
 Van't Goddelijck vermaen
 Ons in't afwesen geestelijck regeeren.

Op dat wy in zijn leere
 Weder komen by ien
 Al met veel deughde meere/
 Dan boozmaels is ghesien
 En met veel minder sonde in het enden.

Waer dat wy heene wenden
 In't scepden vrienden mijn/
 Onder vzeemde bekenden/
 Maet ons toch een licht zijn
 In al ons wandel/leben/wercken/woorden.

Oghene dat wy hier hoorzen/
 En wilt vergheten niet/
 Waert dat het woordt versmoorde/
 Soo souder groot verdriet
 Seer klaghelijck nae onse scepden komen.

Al met vzesen en schzomen/
 Elck sijn ziele bewaert/
 By gherechtighe en vzomen/
 Alle tijden vergaert/

Met den lichame of met den ghemoede.
 De Heer wil ons behoeden
 In zijn Godtlijke breen/
 En deurt gheloof op boeden/
 Merwaerts wy keeren heen/
 Terwijle het nu moet ghescheyden wesen.
 Gzlof vzienden ghepresen
 Ick bebeel u Godt den Daer/
 Die wil ons al na desen
 By den Hemelsche schaer/
 Geuwigh in syn vzeughd' lijcke rijck bergaren.
 Na beter.

Na de wijse:

Waer mach sy zijn, de liefste mijn. 116

M In Godt waer sal ick henen gaen;
 Wilt my op uwe wegen stueren/ (staen
 De vyandt komt nacht en dagh om my
 End' wilt mijn ziele verscheuren/
 O Heer laet my uwen gheest ontfaen
 Soo blijf ick op uwe weghen staen/
 Dat ick upt het boec des levens niet worde gedaen.
 2 Doen ick nach in Egypten sat vast/
 Den ruymen padt ginck ick treden/
 Doen was ick ghesien end' een weert gast/
 Van de werelt was ick doen in vreden/
 Doen was ick vast in 's'Dupbels' strick/

T iij

Mijn

Mijn leven was afgrijffelijck/
 Den dupbel diend' ick seer blijtelijck.
 3 Doen ick my tot den Heer begaf/
 End' my van der werelt ginck keeren.
 End' liet my helpen upt dat boos gheslacht/
 End' verjaeckte Antechzists leeren/
 Doen werdt ick begeckt/end' seer versmaet/
 Om dat ick verachte Babels raet.
 De gerechtige worden altydt gehaet.
 4 Alsmen oock leest van Abel sijn/
 Sacharias/wilt het niet vergheten/
 Daniel worde met balsche schijn
 In den kuyt der Leeuwen gesmeten/
 So hebben sy de Pzopheten gedaen/
 En Christo selve wilt dit verstaen/
 De Apostelen zyn niet by gegaen.
 5 Veel liever kies ick onghemack/
 Al met Godts kinderen te lyden/
 Dan ick van Pharao ontfangh sijn schat/
 Om een klepne tijdt met hem te verblyden/
 Pharaos rijck is tijdelijck/
 Christus rijck duert eeuwelijck/
 Hy ontfanght sijn kinders seer blijdelijck.
 6 In de werelt werdt ghy versmaet/
 Wilt u daer inne verblyden/
 Want Christus die werdt oock gehaet/
 Om ons daer dooz te bezijden/
 Hy heeft dat handt-schzift wech gedaen/
 Welck de bypandt hadde ontsaen.

Wilde
 7 Al
 Den
 Verb
 Blijf
 Ist s
 Sijn
 Hy g
 8 U
 Een
 Tre
 W I
 Dor
 De
 Wel
 9
 De
 Wel
 Gh
 Al
 El
 10
 El
 W
 W
 W
 A

Wilde ghy meught in't leven gaen,
 7 Als ghy dooz't byer werdt ondersocht/
 Den smallen padt begint te treden/
 Verbzept als van des Heeren lof/
 Blijft vaste op sijn reden/
 Ist saeck dat ghy volstandigh zyt/
 Sijn woort al dooz de menschen belijdt/
 Hy gheeft u de kroon seer blijdelijck:
 8 Komt hier mijn Bruyt ontfanght u kroon/
 Een half bandt root van goude/
 Treckt aen dat kleet seer wit en schoon/
 D Jaren sullen niet verouden/
 Dooz den dootd zyt ghy in't leven gegaen/
 De tranen worden van u ooghen gedaen/
 Den sal gheen leet meer komen aen,
 9 Nu staet ghy Spon seer wit end' schoon.
 De kroon is u gegeven/
 Den naem mijns Godts en des nieu Jerusalem
 Heb ick op u gheschreven/
 Ghy waert mismaeckt end' seer ontdaen/
 Nu hebt ghy het blinckende kleet ontsaen/
 End' zyt tot mijner rusten in gegaen/
 10 Dan sullen de Godtloose sien/
 End' uwe heerlijckheyt aenschouwen/
 Dit zijn sy/waer sullen wy blien?
 Wiens leven dat wy hebben ghehouden/
 Dooz sotterny ende geckheyt/
 Wy meynden dat sy waren verleyt/
 Maer nu leven sy in der eeuwigheyt.

298

Gheestelijcke

11 Die ons dit Liedeken heeft ghefelt/
 Ter eeren Godes ghesonghen/
 Van den ouden Adam was hy ghequelt/
 Daer toe soo seere ghedzonghen/
 Bidt Godt dat de liefde in hem ontfengt/
 Dat hy hem met Babel niet en vermengt/
 Soo mach hy med' komen in 's Hemels teit.

Maec de wijse:

Van drie Bruggbelinghen. 117

Mijn ziele looft den Heere/
 Want hy heeft soo heerlijk ghedaen/
 Looft ende prijst hem seere/
 Die u in sijn genade heeft ontfien/
 Die u dede sijn woort verstaen/
 Die u leyde op de rechte baen/
 Tot den ewighen leven aen.

2 Ick socht hem in duysterheden/
 Die mijn ziele soo seer bemindt/
 Ick en bandt hem tot gheener steden/
 Doen ick vleeschelijck was ghesint/
 Als ick was des werelds blindt/
 Ende volghde de leyders blindt/
 Na den wille van 'tverlozen kindt.

3 Och waer sal ick hem gaen soecken/
 Die my soo lief heeft ghehadt?
 Ick en binde hem in gheenen hoeken/

Dan

Dan der
 Want h
 Sy ver
 End' so
 4 O g
 Boven
 Wilt m
 Waer i
 O Hei
 Labet
 Plant
 5 To
 Seer t
 Maer
 Die le
 Tot u
 Daer
 Een s
 6 M
 Hoed
 Op z
 Kroo
 Doel
 Mo
 Dat
 7 z
 Mt i
 Die
 Soc

Van der Babylonischer Stadt/
 Want haer Herders zijn droncken en mat/
 Sy verlaten den rechten padt/
 End' soecken al des werelts schat.
 4 O ghy hooghste herders verheben
 Boven alle herders sijn/
 Wilt my doch te kennen gheben/
 Waer u wellustighe weyden sijn/
 O Hemelsche medicijn/
 Labet my met uw' klare wijn/
 Plant u liefde recht in't herte mijn.
 5 Tot der Schrift dat ick my keerde/
 Seer verblindt was mijn verstandt/
 Maer de Gheest Gods die my leerde/
 Die leyde my met der handt
 Tot in des Vaders landt/
 Daer ick Christum den Heere vandt/
 Een so lieffelijcken jongelingh playsant.
 6 In Esdras vant ick gheschreven/
 Hoe dat desen Jonghelingh sijn
 Op Spons bergh verheben
 Kroonde d'uptberkozen sijn/
 Doen dacht ick: O soet aenschijn/
 Mocht ick oock deelachtigh sijn/
 Dat goetd' der uptberkozen dijn.
 7 Soeckt my/ ghy sult my vinden/
 Mt dese woorden verstant ick dat
 Die Godts woordt doen/dat sijn sijn vindingen/
 Soo ick las in een ander bladt/

Elders stondt van de heplighe Stadt/
 Die de Enghel met der maten mat/
 Maer dees woorden verstandt ick niet plat,
 8 Wat Stadt magh dit doch wesen
 Dacht ick menighmael in mijn gemoedt:
 Het is Godts ghemeynte gheprezen/
 Dit leerde my de gheest Godts goet/
 Maer sy is oberdeckt met bloedt/
 Dooz het lyden datmen haer doet/
 Om't getuppenis van Christo soet.

Pause.

9 O ghy schoonste onder den wijben/
 Hoe staet ghy hier dus mismaeckt?
 Waerom wilt men u dus berdzijben/
 Daer ghy altydt na brede haect:
 Weten sy niet dat die u genaect/
 Dat hy den oogh-appel geraect/
 Van den Heere//die u heeft ghemaect?
 10 Ick heb, sprack sy de schoone/
 Dooz de werelt getoont de rechte leer/
 Maer de Wachters van Babels Throone
 Donden my en sloeghen my seer/
 Nochtans swijgh ick nemmermeer
 Te verkondigen den lof end' eer/
 Van mijnen Bupdegom Godt ende Heer.
 11 O ghy schoonste onder den vrouwen/
 Hoedanigh is doch uwen Dient?
 Gh'mocht ick hem eens aenschouwen/
 Die mijn ziele soo seer bemint!

Doen

doen sy
 van den
 ten soo
 2 O g
 die my
 mocht
 end' ki
 O heer
 en ver
 want i
 13 De
 den h
 doen v
 van all
 al wat
 die sch
 ende h
 14 He
 O heer
 wilt m
 waper
 weest
 teghe
 want
 is O
 is ter
 verbo
 Ghelij
 mijn

Liedekens.

301

Doen sprack sy: O liebe kindt/
 Van den Hemel Hemelsch ghesint/
 Een soodanigen is mijnen Wyndt.
 12 O ghy schoonste onder den Wynden/
 Die my u liefde hebt ghesont/
 Mocht ick u daer buyten binden/
 End' kuffen aen uwen mondt/
 O Heer/maect mijn ziel ghesont/
 En verlaet my tot ghener stont,
 Want ick begeer u van 's herten gront.
 13 Doen ick hem hadde gebonden/
 Den Heer der geloobighen sijn/
 Doen begheerd' ick te wesen ontbonden/
 Van alle den valschen schijn/
 Al wat menschen leeringhen zijn/
 Die schoude ick ghelijck sijn/
 Ende hielt my aen den rechten wijn.
 14 Hoe wonderlijck zijn uwe wercken/
 O Heer/almachtighe Godt!
 Wilt my in uwer waerheyt stercken/
 Wapent my dooz u gebodt/
 Weest my een vaste borcht end' slot/
 Teghen al der werelt spot/
 Want sy achten u kinderen sot.
 15 Godts edel volck ghepzenen/
 Is ter werelt in groot gheweent/
 Verbolght/ter dootd verwesen/
 Ghelijck den verwozpen steen/
 Mijn leven dat moet woerden gheweent/

Met

Doen

Met dese lieden een/
 Want het is Godts volck en anders gheen.
 16 Nu doet na Paulus rade/
 Hy doet ons een schoon vermaen/
 Dat wy des Heeren ghenade
 Niet te berghheef en souden ontfaien/
 Liebe Broeders/ en wilt u niet verflaen/
 Als u alle menschen versmaen/
 Want soo hebben sy altydt ghedaen.
 17 Het moet doch alsoo wesen
 Hier op des Wereldts termijn/
 Dat de quade woorden gheprezen/
 Ende Godts kinders vervolght moeten zyn/
 Maer/ o alle gheloobigheyn sijn/
 Dreeft u niet voozdruck end' pijn/
 Want het sal noch eens beter zyn.
 18 Looft den Heer verheerschen
 Van sijn groote barmhertigheyt/
 Godt die quam in't vleesch hem openbaren/
 Dats een groote verholentheyt/
 Sijn schaepen heeft hy selve ghewept/
 Soo hy hadde toegheseyt/
 Looft den Heer in der eeuwigheyt.

Men die Neught op Tessel.

Daer de wijse:

Wat vindmen nu al blinde lier.

118
Ma

D

Met
 Est
 D
 Van
 Aee
 Ma
 Alst
 M
 Van
 Tot
 Na
 Hoe
 B
 O
 Val
 Tot
 Ver
 M
 Ma
 Die
 Wa
 Ma
 En
 En
 En

Nu begheer Maeghdekens siet
 Moet ick nu eens gaen dichten/
 Neemt doch in danck dit simpel Liedt/
 Wt liefden het aen u gheschiedt/
 Oft u oft my mocht stichten.

Breest doch den Heer/van herten seer
 Van jonghs op doch te deggen/
 Neemt gheen afkeer/van sijne leer/
 Maer wilt in deught toenemen meer/
 Al strijdt het vleysch daer teghen.

Want die Jonckhepdt soo Moses seyt/
 Van jonghs op is gheneghen
 Tot den quaden/hoozt dit bescheyt
 Na 's werelts lust en ydelhepdt/
 Hoe ist met u ghelegghen?

Besiet of ghy/al gantsch zijt byp/
 O Maeghdekens gheprezen/
 Van 's werelts lust en hoerdy/
 Tocken/boerten/en spottery/
 Bepoest u wel in desen.

Want sulcx siet/hehaeght Godt niet
 Men bindt het klaer beschreven/
 Hierom de lust der jonckhepdt bliedt/
 Want wie die Schrifft te recht insiet/
 Mach wel schycken en beben.

Dus jonghe lien/wilt wel toe sien
 En neerstigh sorghe draghen/
 En ydel reen / na Schrifts bedien
 En sal niet te bergheefs gheschien/

18
Ma

Och of wy wel toe saghen/

En niet voordacht/wel hadden acht

Op ons woorden en wercken/

Daer wy gaen/staen / by daegh en nacht/

Och of ons tijdt soo werdt doozbraecht/

Watmen 't mocht sien en mercken.

Op dat die noch in duyster zijn

Daer dooz mochten opwaken/

Laet u licht alsoo branden sijn

In daet/waerheyt/ en niet upt schijn/

O Neught wilt hier na haken.

En weest bereyt/als Petrus seyt/

Met een gheest stil en sachte/

Niet met eenen uptwendigh klept

Oste hanzblechtinghe planteyt/

Daer moetmen hem booz wachten.

Laet ons dit saen/ zijn tot vermaen/

En het niet licht gaen achten/

Ghelijck het dorkwils wordt ghedaen/

En dencken 't sal soo nau niet staen/

Wilt Spzachs woort betrachten.

Wie klepne dinghen gaet vermaen;

Soo Spzach gaet berklaren/

Die valt allenghskens van die baer/

Laet ons dit wel na dencken saen

Dat wy niet in 't beswaren

Komen al in der eeuwighejdt

In 't byer dat daer sal branden/

Och daermen altydt huplt en schreyt/

En nimmermeer troost en verbept/
Noch geen hoop is vooz handen.

Och mochtmen dan met duysent jaer
Bebzjdt zjn: van het liden/
Te gaen op hekel-tanden swaer/
En gloepende pansiers 'tis waet/
Om daer na te verblijden.

Maer sulcx magh dan niet geschien/
Ous tijdt is dan verscheenen/
Hierom/o Neught/wilt wel toesien
Wat Godt verbiet wilt neerstigh blien/
Dan baet suchen noch weenen.

Maer wie hier schrept/soo die Schzift seyt/
Sal hier namaels verblijden/
In grooter vzeught en heerlijckhepdt/
Dus Neught hier neerstigh om arbept/
Wilt doch vromelijck strjden.

Dat ghp in vzeught/ende gheneught
Neught eeuwich triumpheren/
Dus lieve Neught/schickt u tot deught/
Dat ghp dit rijck be-erden meught/
Men magh 't doch niet ontbeeren.

Want soo wy 't nu versupmen hier
Om't blesch lusten te boeten/
Salmen 't namaels met groot ghetier/
In een onuytblusschelijck vper
Eeuwich beklaghen moeten.

O Neught waer ghp gaet/ staet of sit/
Houdt dit in u gedachten/

Op dat ghy wandelt onbesmit/
Want dat wy recht betrachten dit
'Twaer wonder dat wy lachten/

Wreesen en beven machmen wel/
Alsmint recht gaet deurgonden/
Den schickelijcken toozen sel/
Die den ghenen boozkomen sel/
Die niet repn werdt bebonden.

Dus houdt goe wacht/ dagh ende nacht/
Wilt u gansch bereydt maecken/
Wandelt boozsichtig wel bedacht/
En bidt den Heer hier toe om kracht/
'Tzijn noottelijcke saecken.

Hiermede eynde ick mijn Liedt/
Wilt het ten besten keeren/
Wt liefden ist aen u geschiet/
Ick kond' het qualjck laten siet/
Dooz u groote begheeren.

Naec de wijse:

119

Te May als alle voghelen singhen.

Datwaecht ghy menschen ober al/
Siet wat u Christus gheben sal/
Rijst upt den slaep der souden/
Op dat wy moghen groot en smal/
Wzoom kampers zijn bebonden.

2 Bekeert u al upt liefden soet/

EII

En b
En b
Hooz
Soo
3 E
Dus
En e
Dat
Ous
4 H
Com
Om
Ghy
Wae
5 E
Hy i
Die
Cor
Ghy
6 F
End
En
Hou
En
7 I
Als
Soc
Tot
Zijt

En bidt altijd met groot ootmoet/
 En wilt langhmoedigh wesen/
 Hoozt oock nae Christi woerden soet/
 Soo werdt u ziel ghelesen.

3 Ghy zyt ons troost ons toeberlaet/
 Dus willen wy doen nae uwen raet/
 En ons van u niet keeren/
 Dat wy niet bekennen te laet
 Ons dwaesheyt in't berseeren.

4 Hy roept ons alle groot en kleyn/
 Comt tot 't lebende water reyn/
 Om niet sal ick 't u gheben/
 Ghy zyt versoent dooz my alleyn/
 Waer booz soo wilt ghy beben.

5 Van hem komt alle saligheyt
 Hy is de wegh end' de waerheyt/
 Die daer leyt tot den leben/
 Comt al tot my//soo Christus seyt/
 Ghy werdt ontlast van sieben.

6 Fondeert u al op Christi woort
 End' wandelt in sijn liefde boort/
 En wilt daer niet afscheyden/
 Houdt altijd cenzachtigh accoort/
 En laet u niet verleyden.

7 Hy roept ons al tot een lichaem/
 Als kinders tot sijn dienst bequaem/
 Soo Paulus schryft waerachtigh.
 Tot den Ephesien bindtmen staen/
 Zyt dit alle gedachtigh.

8 Een Gheloof/een Doopsel een Heer/
Wacht u wel van berkeerde leer/
Alle die niet en kommen

Met Chzisti woorden ober een/
Want Godt false berdommen.

9 Men moet se schouwen als fenijn/
Willen wy van Chzisti schapen zijn/
En hoozen sijn stemme krachtigh/
Dus volcht hem na/berstaet wel mijn/
Sijn weghen zijn waerachtigh.

10 Sijn jock is soet/ sijn last is licht/
Siet dat ghy uwen naesten sicht/
En wilt Gods woort bermonden/
Op dat ghy niet en woort berplicht
Onder het jock der sonden.

11 Christus heeft ons soo seer bemint/
Meer dan een moeder doet haer kint/
Alsoo men magh aenschouwen/
Hy verlaet niet/ dit wel versint/
Al die op hem betrouwen.

12 Hooft den Princelijcken Heere jent/
Die ons de waerhept maect bekent/
Dooz sijnen Gheest van boben/
Die ons Christus nu heeft ghesent
En wilt hem altydt loben.

Maec de wijse:

Hooft altesamen bidt end' waect.

120
O Heer

D Heer aensiet al mijn lijden groot/
Gheeft my nu sterckheydt in desen noot/
Op dat ick niet en beswijcke/

Maect my volstandigh tot in der doot/
Dat ick van u waerheydt niet en wijcke.

2 **O** Godt sterckt mijn betrouwen kleyn/
Maect my van alle mijn sonden reyn/
Wilt mijn gheloobe vermeeren.

Van u komt al mijn hulpe ghemeyn/
O Almachtigh Heere der Heeren.

3 **D**ader bergheeft alle mijn schult.
Ick weet dat ghy my niet verlaten sult.
Maect my doch los van mijne sonden/
Ghy hebt my met uwen Gheest verbult/
Wie kan uwe goedtheyt dooz-gronden.

4 **O** Heer van u komt mijn saligheyt/
Wilt my verlossen niet langhe en beyt/
Mijn sterckte/ mijn steen verheben.
Mijn roeblucht heb ick op u ghelept/
Ghy sult my nimmermeer begheben.

5 **O** Godt mijn ziel is in my bedzoest/
D Goddelijcke hulpe sy behoest.
Mijn steen waerom hebby my verlaten/
Helpt my o Heer niet en vertoest/
Want vele zyn der die my haten.

6 **W**at bedzoest ghy u o ziele mijn/
Waerom wilt ghy soo treurigh zyn;
Stelt u betrouwen op den Heere.

Ghy sult noch aenschouwen sijn klaer aenschijn/

Gheestelijcke

Druk sal u in blyschap berkeeren.

7 Ghy gheloobighe weest nu verblijdt/
 Al ist dat ghy kleyn van ghetale zyt.

Wie kan u deeren of letten/
 Is dat de Heere booz ons strydt/

Wie sal hem teghen ons dan setten.
 8 Die Heer is stercker dan Casteel of slot.

O Heer weest my een beschermende Godt/
 Tegen al mijn boose byanden/
 Ghy zyt/o Heer/ mijn deel en lot/
 Verlost my van der Leeuwen tanden.

9 O Heere machtigh in den strydt/
 O Hoofman Israels die ons bezyt/
 O Godt nae u heb ick verlanghen/
 Dienaer die hier verbolginghe lijdt/
 Wilt hem doch in u rijck outfaughen.

Na de wijze:

121

Babel is nu ghevallen.

D Spont uptghelesen/
 D Bzupdegoms stem neemt waer/
 Ghy zyt sijn Bzupdt gepzesen/
 En hebt doch ghenen Baer/
 Hoewel ghy reyn//nu zyt certeyn/
 Reynight u noch by meer/
 Op dat ghy mooght behaghen/
 D Bzupdegom Godt en Heer.

2 Wilt

2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

Liedekens.

311

2 Wilt oock aentrecken mede/
'Tkleedt der gerechticheyt/
En verciert uwe lede/
Met de kettingh der bzoornheyt/
Goet u alleyn // met 'tgozdel reyne/
Der Broederlijcker liefden seer/
Op dat ghy meught behaghen/
W Bzupdegom Godt en Heer/
3 Doet aen den ringh verheben/
Des waren gheloofs jent/
Dat ghy mocht eeuwich leven/
By Chystum in 's Hemels telt/
Met de reyne bloet // der ghenaden soet/
Wast u nae Godts begheer/
Op dat ghy meught behaghen/
W Bzupdegom Godt en Heer.
4 Zyt bergult t'allen tijden/
Met 'tgout des Godlijcken woordt/
Verciert aen allen zijden/
Met die peerlen der deughden/ hoorz/
Met Olpe goedt // des gheestes soet/
Salft u nae Godes leet/
Op dat ghy meught behaghen/
W Bzupdegom Godt en Heer.
5 Staet op en wilt u spoeden/
Verciert u ghy edel Bzupt/
Met die Hemelsche goeden/
W Bzupdegom komt upt/
W Kamp bereydt // soo Chyustus seyd/
W iij

W iij

D'lypheydt leght ter neer/
 Op dat ghy meught behaghen/
 O Vuydegom Godt en Heer.
 6 Staet op ghy Vuydt ghepresen/
 Volght uwen Vuydegom naer/
 Wilt oock gehoorsaem wesen/
 Al ist u bleesch wat swaer/
 Wordt ghy verjaeght// en seer gheplaecht/
 En doet doch gheenen weer/
 Op dat ghy meught behaghen/
 O Vuydegom Godt en Heer.
 7 Weest niet ghy teere leden/
 Dooz druck/ anghst of tozment/
 Al schijnt ghy nu bertreden/
 Het sal haest nemen endt/
 Wordt ghy ghequelt// in druck gestelt/
 Tot Chystum neemt uo' keer/
 Op dat ghy meught behaghen/
 O Vuydegom Godt en Heer.
 8 Wilt Chystum helpen draghen/
 Sijn smaetheydt sy is groot/
 Zyt bereydt t'allen daghen/
 Te stryden om de waerheydt bloot/
 Soo ghy verwint// dit wel versint/
 O bliuckende Zpon teer/
 Soo sult ghy wel behaghen/
 O Vuydegom Godt en Heer.
 9 Lof zy den Heer der Heeren
 De winter is vergaen/

De b
 De
 Tgt
 Ghe
 Soo
 W B

I

D

Die
 Da
 Is
 En
 So
 2
 En
 Sc
 W
 St
 Di
 O
 Al
 3
 T

De waerhepdt is in eeren/
 De Mey-tijdt komt nu aen/
 'Tgheloobe groept//de liefde bloept/
 Gheeft Godt lof prijs end' eer/
 Soo sult ghy welbehaghen/
 In Bzupdegom Godt en Heer.

Na de wijze: 122

Ick sal u met vreughden openbaren.

Dzou wilt u vergaren/
 Doet blinckende kleederen aen/
 Verbept den Heer der Heyscharen/
 Siet/ghy sal komen saen/
 Dat eynde van alle dingen
 Is nu ghekomen na by/
 Ontwaect/ wilt upt den slaep outspringhen/
 Soo maect u Christus byp.
 2 Hoozt ghy syn stemme heden/
 En verhart u herte niet/
 Soo sy in de woestijne deden/
 Waerom datse de Heere verliet/
 Sy en quamen niet inder rusten
 Dits gheschreben tot onsen vermaen/
 Op dat ons gheen quaedt en soude lusten/
 Alsoo't Israei heeft ghedaen.
 3 En wilt niet murmureren/
 Teghen den Heere uwen Godt/
 In h

En

En wilt oock Chzistum niet temteren/
 Maer onderdanigh wesen sijn ghebodt/
 Op zijn ghewordent deelachtigh
 Chzistum in des Waders schoot/
 Houden wy sijn wesen waerachtigh/
 Volstandigh tot in den doodt;

4 Weest danckbaer broegh end' spade/
 Doet den bandt der liefden aen/
 En versupmt niet de groote ghenade/
 Die Chzistus ons heeft ghedaen/
 De werelt sal haer verblijden
 Ghy sult treuren ende droebigh zyn/
 Sy moeten al verbolginghe lijden/
 Die in Chzistum ghelooven sijn;

5 Broeders/wilt wesen langhmoedigh/
 Staet in't geloobe/bidt ende waect/
 Al rasen u byanden verwoedigh/
 De toekomst des Heeren naect/
 Siet hy komt in de wolcken/
 Alle ooghen sullen hem sien/
 Dan sal daer onder alle volcken/
 Groot weenen end' huylen gheschien.

Pause.

6 Nu maect een bitter klaghen/
 Ghy verbolgers ober al/
 Wat sult ghy doen in dese dagen/
 Als u Godt besoecken sal/
 Ghy meent ons te beswaren/
 Maer u straffinghe naectet schier/

Onsen

Onsen
 Dooz
 7 Hy
 Tot sy
 Dan si
 Dit is
 Dan s
 In gr
 Tegen
 End'
 8 W
 Groo
 Dit si
 Ende
 Och l
 Hebb
 Wy s
 Mae
 9 T
 Als s
 Ma
 Ghel
 Ogt
 Wee
 Al w
 Dwi
 10
 Als
 Con

Onsen Godt sal hem openbaren/
 Dooz hem gaet een verslindende byer.
 7 Hy sal sijn byanden legghen
 Tot sijner voeten banck/
 Dan sullen de gherechtige seggen/
 Dit is de man die't al bedwanck/
 Dan sullen de rechtbeerdige sijn/
 In grooter volstandigheyt staen/
 Tegen die daer ongherechtig zijn/
 End' haer druck aen hebben gedaen.
 8 Dan sullen de quade suchten/
 Groot beklagen sal daer geschien/
 Dit sijne die wy deden bluchten.
 Ende nu in glozien sien/
 Och wy ontsinnige dwaesen/
 Hebben ghemist den rechten padt/
 Wy sepden dese lieden rasen/
 Maer sy hebben recht booz gehad.
 9 Dus sal haer den moet ontsincken/
 Als sy sullen sien der sonden loon/
 Maer de gherechtige die sullen blincken/
 Ghelijck de Son in haers Vaders troon/
 O ghy verstroyde Israelijten/
 Weest bymoedigh tot in den endt/
 Al wil u dat beest verbijten/
 Dwe Godt is een eeuwigly regent/
 10 Hy false rechten allegader/
 Als Christus u Byupdegoin sept/
 Comt bemude van inijnen Vader/

Dat

Dat rijcke dat is u bereydt.

Maer tot der sliicker zijde

Sal hy spreken met woeden moet:

Gaet van my ghy vermaledijde/

In de eeuwige helsche gloet.

11 Siet, daer worden sy al verdreven/

Die ter wereltd waren seer groot/

Maer d'oprechten sullen eeuwigh leven/

Want sy lyden ter Wereltd noodt/

Ma der Goddelooser ghedachten

Sullen sy haer oordeel ontsaen/

Die den rechtbeerdighen berachten/

End' zijn van den Heere wegh ghegaen.

12 O Heer wilt u niet van ons keeren/

Merckt ons lyden om uwen naem/

O Chyriste, weert al ons versieren/

Maect ons dooz uwen wil bequaem/

O Wader Godt ende Heere/

O Princelijcke Majestept/

W sy alleen lof prijs/ejd' eere/

Van nu tot in der eeuwighhepdt.

Na de wijse:

123

Haer Borstkens in haren Bossem.

DCh bzienden al te samen/

Ghy die daer bzeest den Heer/

Laet ons doch Chyristum niet schamen/

Est

Ost hy

2 En

Die 't l

Maer

Magl

3 Si

Maer

Dus l

En de

4 Al

In C

Die n

Verb

5 E

Wiel

Dier

Gods

6 T

Soo

Het

Dat

7 E

Des

Dal

In

8 En

De

Di

Oft hy soude ons schamen weer,
 2 En laet ons doch niet vreesen/
 Die 't lichaem dooden hier/
 Maer hem die de ziele ghepreesen/
 Magh werpen in 't eeuwige vper.
 3 Smenschen handen moghen wy ontblien/
 Maer Godts handt niet outgaen/
 Dus laet ons hem alleen ontsien/
 En doen dat hy wil hebben gedaen.
 4 Al die Godtsaligh willen leben/
 In Christo Jesu/het is waer/
 Die moeten worden verdreben/
 Verbolght/ seyd Paulus openbaer.
 5 Esaias seyd daer en boden:
 Wie van syn quade weggen afkeert
 Die moeten zyn alle mans rooben/
 Gods volck moet hier zyn ghepersequeert.
 6 Die rechtbeerdighe moet veel liden/
 Soo die Schrifture vermelt/
 Het komt van alle ziden/
 Dat die Chzistenen worden ghequelt.
 7 Verbeydt met lijdsaeinheiden/
 Des Heeren dagh komt aen/
 Dan sullen de rechtbeerdighe/hoozt reden/
 In grooter volstandighepdt staen.
 8 Laet ons doch daer op hopen/
 En verwachten met lijdsaeinhepdt/
 Den kamp volherdighlijck loopen/
 Die ons hier is voozghelepdt.

9 Och Vrienden/ lieffte gheprezen/
 De vrede Godes moet ons blijven by.
 My dunckt het moet gheschepden wesen/
 Och liebe/ bidt doch hertelijck booz my.

Een ander.

124
D Heere ghy staet altijdt in mijne sinne/
 Mijn ziele verlanghet om by u te zijn/
 Mijn hert is ontbroken dooz u minne/
 Och wanneer sal ick komen booz u aenschijn.
 2 Ghy kleyne vergaderingh' wilt niet vreesen/
 Wie verwint sal de kroone ontsaen.
 Ick kome tot u/ ick en laet u gheen weesen/
 O mijn uytverkozen en wilt u niet verflaen.
 3 Ghy schoonste onder de kinderen der menschen/
 Mijn ziele verlanghet om by u te zijn/
 Na u saligheyt moet ick altijdt wenschen/
 Och wanneer sal ick komen booz u aenschijn:
 4 Staet op mijn vrendinne/ wilt nader komen/
 Wie verwint sal de kroone ontsaen/
 Mijn Vuydt/ ghy hebt my dat herte ontnomen
 O mijn uytverkozen/ en wilt u niet verflaen.
 5 O Heere/ komt doch tot mijner baten
 Mijn ziele verlanghet om by u te zijn/
 Ghy zijt mijn sterckheyt / en wilt my niet verlaten
 Och wanneer sal ick komen booz u aenschijn/
 6 Ick ben uwen trooster/ en wilt u niet verbaren.
 Wie verwint / sal de kroone ontsaen.

Ick sal u in't byer en water bewaren/
 Omijn uytverkozen en wilt u niet verstaen.
 7 O Heer/ hoe sal ick u te vollen gedaucken/
 Mijn ziele verlanghet om by u te zyn/
 O edel Wijnstock labet doch u rancken/
 Och wanneer sal ick komen booz u aenschijn!

Ma de wijse:

125

Venus ick moet u klaghen, fortuyn
 is my gheschiedt, &c.

D Bruydegom verheben
 Ven's Waders rechterhandt/
 Mijn welbaert troost en leben/
 O moet ick loben / want
 Hadt ghy my gheen bystant
 In mynen noot gedaen/
 Als kranck ghebou op 't zant/
 Waer ick langhe vergaen.
 2 Ick lagh in swaer gebreken/
 In 's doodts banden verstrickt/
 En van Belials beken
 Benout en seer verschickt/
 Maer ghy hebt my verquickt/
 En lebende ghemaect/
 Schoon klepders aen beschickt/
 Daer ick lagh doot en naect.
 3 Ghy hebt my laten smaken

O vrient

Ick

Vriendelijckheyt soet:
 Hierom sonder versaecken
 Ick verkondigen moet
 Al uwe deughden goet/
 En belijden u woort/
 Dooz de wereltd onbzoet/
 Die op my is berstoozt.
 4 Ick Spon u vriendinne/
 Ben in 's wereltd verwoet/
 Om dat ick u beminne/
 Dzaecht sy my grooten haet:
 Een spytigh spreek-woort quaet
 Ben ick in haren moundt/
 Maer ghy my toeberlaet/
 Sijt mynen vasten grondt.
 5 Al ist dat ick uptwendigh
 Al 's Wereltds bzeught aensie/
 Mijn herte sucht ellendigh/
 Als ban haer bzeught partpe.
 Maer daer ick in verblpe/
 Dat dunckt haer groot abups/
 Want sy een sotternpe
 Acht te wesen u krups.
 6 Sy houdt my booz een secte/
 Als of mijn wesen haer
 Tot een verderben streckte/
 Nochtans en gae ick maer/
 Sonder eenigh misbaer/
 Papselijck uwen ganck/

Or
 By
 7
 Da
 Ma
 In
 Do
 Ce
 De
 Da
 8
 Di
 Ne
 De
 Ho
 Si
 Ci
 W
 9
 Gi
 Ma
 Ce
 De
 He
 De
 O

Om eens te komen daer
 By u is mijn verlanck.
 7 By u te zijn in vreden/
 Dat wensch ick boven al/
 Wat maeck ick hier beneden/
 In dit ellendigh dal/
 Vol dꝛuck en onghedal/
 Och my verlaught wanneer
 Dat ick eens moghen sal/
 Daenschijn sien/ o Heer!
 8 D toekomste boozspꝛoocken/
 Die sal my wesen lief/
 Maer ick houde beloken/
 Dast in mijns herten bꝛief/
 Hoe dat ghelijck een dief/
 Sal komen uwen dagh/
 En om ontblieden grief
 Waerlijck sonder verdꝛagh.
 9 Prince van groeter waerde/
 Ghy hebt my toegheseyt
 Nieuwen Hemel end' aerde/
 Een schoone majestept/
 Daerom ick neerstigheyt/
 Moet doen in't aerdtſche pleyn/
 Dat ghy my bindt bereyt/
 Onstraffelijck en reyn.

Een is noodigh.

Naec de wijze van den 43. Psalm.

Als ons de winter gaet van heen.

D Broeders laet ons met vrolijckheyt
Verheughen en zyn verblijt/

Laet ons tot stryden waesen bereyt

In deser werelt wijt/

Miet alleen tegen vleesch end' bloet/

Maer teghen des werelts regenten/

Hierom Godts harnas aendoet.

2 Als vrome Chzisten knechten/

Stelt u hier in den strijt/

Ghewapent als de opzichten/

Wilt nemen waer uwen tijt/

Neemt dat gheloof tot eenen schilt/

Godts woort tot eenen swaerde/

Teghen den vyandt wilt.

3 Die hem aldus set in de weer/

Die sal verwinnen seer wel/

Al quamen sijn vyanden noch so seer/

Tae de poorten al vander hel/

Wy sullense verkinden ghelijck als voot/

Dat volck van dese landen/

Dreest niet al synse groot.

4 Schickt u/ schickt u end' maectt u voot

Te gaen nae't beloofde landt/

Wilt dzinghen door de enighe poort/

Den strijdt komt u te handt/
 Over end' water is u boozghestelt/
 Maer de stadt die is seer schoone/
 Die neemt in met ghewelt.

5 En waert ons niet te bozen gesejdt/
 Wy mochten verwondert zijn/
 Hoe Godt door sijn ghenadighejt/
 Sijnen uptvercozen sijn
 Bepzoest als gout in een fornejs/
 Hierom soo laet ons afleggen
 En haten den rock des vleys.

6 Ghedenckt o Broeders allegaer
 Op uwe belosten seer schoon/
 En laet u hert niet zijn so swaer/
 Verliest niet uwe kroon/
 Blijft inde wegh des Heeren vast/
 D'Coningh sal haest verschijnen/
 Siet dat ghy daer op past.

7 Des Heeren dagh sal komen aen/
 Als een dief inder nacht/
 In welcken de hemelen sullen vergaen
 Met gheluyt/ende grooter kracht/
 D'elementen sullen versnelten fier/
 De aerde en al haer wercken
 Vergaen sal met den vyer.

8 Als nu den dagh snel als een strick
 Sal komen op't heel Verrijck/
 Seer snel in eenen ooghenblick/
 Siet Broeders alle ghelijck/

Hoe moesten wy als dan voor alle dingh
Gheschickt zijn/ na Petrus woorden/
Met een goede wandelingh.

9 Hy sal sijn uytverkozen gheslacht
Verstroopt hier ende daer

By een bergaren/hier wel op acht/
Al met de basynen voorwaer/

Och welcken bzeught is haer ontrent/
Tae wat een kroone der eerden/

Die Christum hier bekent.

Die Christum hier bekent.

10 Ghy heyligen singht lof den Heer/
Ende synen naem hier prijst/

Comt laet ons bidden en vallen neer/
Hem alle deught bewijst/

Zyt ghetroost end' onvertsaeght/
Ghedenckt de grooter liefden/

Die Christus tot u draeght.

Zyt ghetroost end' onvertsaeght/
Ghedenckt de grooter liefden/

Die Christus tot u draeght.

11 O Prince Godt aller Princen goet/
O Godt ghetrouwe heplandt/

O Godt ghetrouwe heplandt/

Warne schaepkens doch wel behoet/
Bewaert ons in uwer handt/

Bewaert ons in uwer handt/

O Godt ghy alleen ons toersicht/
Gheeft ons een geest seer vperigh/

Gheeft ons een geest seer vperigh/

Want ghy zyt ons eeuwige licht.

Na de wijse:

127

Een Venus dierken heb ick uytverkoren,

Ont:

Dat waecht o Israel/ doet op u ooren/
 Wilt hooren/nae der Propheeten stem/
 Die ons langhen tijdt is beloofst te hooren/
 Die is ghebooren te Bethlehem/
 Ghelijck als de Schriftuer ghetuyght van hem/
 Soo sal hy zyn ons Middelaer/
 Wilt vzeught bedrijven//mannen en wijben/
 Al in dit soete nieuwe Jaer.

2 Een sterre' upt Jacob is geresen/
 Als ons Bileam heeft gepropheteert/
 Abrahams belofte aen desen/
 Ons Salighmaecker is gedescendeert/
 De dagh die Simeon heeft begheert/
 Die is ghekomen noyt blijder maer/
 Wilt vzeughde rapen//ghy Chzisten Schapen/
 Al in dit aenghename Jaer.

3 Jerusalem wilt u verblijden/
 O dochter van Sion laet droefheyt staen/
 Ons Salighmaecker is nu ten tijden/
 Ghebooren nae der Schriftuers vermaen/
 De Herderkens hebben de bootschap outfaen/
 Het licht schijnt inde werelt klaer/
 Wilt Chzistum loben//die hier was verschoben
 Al in dat Saligh nieuwe Jaer.

4 Hoort ghy volcken en wilt gelooben?
 Het woordt is vleesch geworden rechte voozt/
 Dus laet den ouden Adam verdoben/
 Het woordt is Godt/en Godt ist woordt/
 Alleen so komt van hem consoort/
 X. iij.

Dat

Dat anders niemant toe en komt voozwaer/
 Wilt Christus na treden // met hzolijckheden/
 Al in dit aenghename Jaer.

5 Princen eender kopen / dits u gheschoncken/
 Dooz uws Broeders liefde is 't fondament/
 Laet Godts woordt in u herte ontsoncken/
 Welck banden Vader neder is ghesent/
 Ghekomen ist ons upt des Hemels tent
 Om ons te berlossen allegaer/
 Wilt blijt aenkeeren // om Godts lof vermeeren
 Al in dit saligh nieuwe Jaer.

Nae de wijse: 128

Verstroyde Pelgrims uyt vele steden.

D Christus God/Heere/ van grooter waerden/
 Supber Lammeken soet/
 Ghy zyt in 't vleesch verschenē op der aerden
 Met also groot ootmoet/
 Ghy hebt dat eeuwighe goet/
 D heerlijckhept verlaten/
 D volck selve besocht/
 Die in 's doodts schadu saten/
 Ut liefde boben maten
 Den mensche dier ghekorcht.
 2 Ghy waert gebozē o Coning groot van machte
 In Bethlehem Juda/
 Van eender Maeght ootmoedigh van ghedachte/
 Die

Di
 St
 Al
 Tr
 O
 N
 N
 3
 O
 O
 H
 O
 A
 N
 O
 O
 4
 F
 C
 O
 T
 H
 B
 E
 A
 5
 E

Die booz Godt vandt ghenā/
 Gheheten Maria/
 Al in een stal van beesten/
 In armoede aldaer/
 O Godt Vader der Gheesten/
 Men maecte niet beel feesten/
 Met uwen Soon eerbaer.

3 Want daer en was geen plaets in de herberge/
 Om den Heere te ontsaen/
 Gotmoedigh Lam/sachtmoedigh by van erghe/
 Hoe zijt ghy boozgegaen/
 Die bootschap werdt gedaen/
 Niet aen seer groote Heeren/
 Maer aen Herderen slecht.
 Omenschen wilt u keeren
 Tot Christum/ ende leeren
 Gotmoedigh zyn oprecht.

4 Simpel end' slecht quam oock uwen boozbode/
 Niet in kleederen sacht.
 Coningh ghy/die ghelyck te sijne Gode
 Gheen roof en hebt gheacht/
 Tot Nazareth volbracht/
 In u hepligh lichame/
 Hebt ghy menighen dagh/
 Wonders gheloozsame/
 Daer doch in uwen name
 Al haer salighept lagh.

5 Gheen hooghe/wijse/nach edel ghebozen/
 Van der werelt ghe-eert/
 ¶ iij En

En hebt ghy tot Apostelen vercozen/
 Maer menschen ongheleert/
 Al daer ghy hebt verkeert/
 Hebt ghy Disschers ghebonden
 Ter Galileetscher zee/
 Die u ten selven stonden
 Volghden na dijn vermonden/
 En lieten haer gheree.

6 D wandelinghe was byp onberbolgen/
 Al in vernederthept/
 Al waer ghy gaet (sprack een) wil ick u volgen/
 Maer ghy hebt hem gheseyt/
 Wossen hebben plantept/
 Hoolen/ die voghelen nesten/
 O Coningh goedertier/
 In dees aerdtische gheuesten/
 En hadt ghy niet ten besten
 Om 't hooft te rusten hier.

7 Sathan gingh u al sijn rijcken vertoonen/
 Maer ghy en achtet niet/
 Als u de menschen Coningh wilden kroonen
 Ghy zijt gebloden/siet:
 En alst oock is geschiet/
 Dat u Jongeren keben/
 Om de meeste te zijn/
 Ghy hebt hen lien ghegheben
 Ken u ootmoedigh leven/
 Een goedt exempel sijn.

Dause.

Dause.

8 De wereltlijcke Coningen heerschappen/
 Heeren zijn sy ghenaemt/
 Maer al die willen volghen u voetstappen:
 Al sulcks niet en betaemt/
 Want ghy om dienen quaemt/
 Niet om gediect te wesen.
 Noch is dit u vermaen/
 Wordt niet om hoogh gheresen/
 De heydenen na desen
 Seer inde werelt staen.

9 Ghy loofdet den Vader dat hy liet weten
 Kiepen/ die ghy bemint/
 Van't hemelrijcke die hooghe secreten.
 Ghy seght wie als een kindt/
 Ootmoedigh is gesint/
 In't hemelrijck de meeste
 Is desen excellent/
 Die arm zijn van gheeste
 In de hemelsche feeste
 Sijn erfghenamen bekennt.

10 Coningh van Spon/ ootmoedigh van zeden
 En sachtmoedigh vermaert/
 Ghy quaemt op een Ezelinne ghereden/
 Te Jerusalem-waert.
 Wt ootmoedigher aert
 D'apostelen haer voeten
 Ghewasschen boven dien/
 Daer doch in uwen soeten

E b

Mey:

use.

Heplighen name moeten

Maer buyghen alle kuyen.

11 Doe u wel vzeught hadde mogen gebeuren/

Hebt ghy verdraghen smaet/

Gheeffelen/slaghen/smerthen en doleuren/

Al booz onse misdaet/

De krijghslien opstinaet

Wen kroone opstelden

Van dooznen seer fel/

W beschimpten en quelden/

Maer lasteren en schelden/

Hebt ghy verdraghen wel.

12 Ja tot de doot/de doot des cruyces schandigh

Ghy u ootmoet beweeft

W heer der heerlijkheyt seer goederhandigh/

Ghy stofst ende vercreest/

Daer dooz/ alsoomen leeft/

Sit ghy by van verseere

Maen Godts rechterhandt/

Ghekroont met prijs end' eere/

Ghy hebt met sulcken keere

Verwouwen triumphant.

13 Prince gront-steen van den hepligen Tempel

Wast in den gheest gheplant/

Ghy zijt in ootmaet/ons een recht exempel/

Maer ghy doet wederstant

Wen hoobaerdigen/want

Ghy haet al sulcke quade/

Maer die ootmoedigh blijft/

Die g

Dat

Dol r

Ghe

D

Gum

W go

Sp r

Wilt

Dat

2 W

Wald

Wan

Ghel

Wan

Wwe

Ghe

Hely

3 S

Grij

Ghy

Gm r

Die geeft ghy u genade/
 Dat sijn ziele ghestade
 Dol rusten wel bekljft.

Een is noodigh.

Na de wijse:

129

Gheeft my te drincken nae mijnen dorst.

Deuwigh Godt van machte groot/
 Ghy zyt een Coningh wijs van rade/
 Ghy kondt berlossen upt den noot/
 Onmetelijck is u ghenade/

W goettheyt duert broegh ende spade/
 Sp repckt tot aen des Hemels eyndt/
 Wilt doch Zpon bezpen booz schade/
 Dat sy mach blijven ongheschepndt.

2 Woor uwen gheest wilt doch by staen/
 Walderlieffste Bruydt bercozen/
 Want sy is met lyden bevaen/
 Ghelijck een roos onder de doozen/

Want Sathan comt met grooten toozen/
 Woe vriendinne hy benijdt/

O Heere wilt mijn klaghen hoorzen/
 Helpt haer verwinnen in den strijdt.

3 Strijt broom mijn alderlieffste Bruyt/
 Grijpt moet/ en wilt u niet verfsaghen/
 Ghy moet (tis waer) ter poorten upt
 Om mijn versmaetheyt te helpen dragen/

Wilt

Wilt kloeckelijck u leven waghē/
 Dzeest niet de menschen die't lichaem doon/
 Loopt een loop sonder vertragen/
 Ghy sult ontfangen des lebens kroon.

4 Des lebens kroon in 's hemels troon
 Sal ick u schencken upt liefden repne/
 En dienen aen mijn tafel schoon/
 Mijn goeden werden u ghemeene/
 O Bzupdt! mijn jonghst en is niet klepne
 Die ick u dzaegh in 't herte mijn/
 Ghy sult dzincken upt 's lebens fonteine/
 En werdt bebzijdt van 's doodts gepijn.

5 O beloften Bzupdegom soet/
 Zijn my een troost in dzuck en lijden/
 Waer dooz ick my verbljden moet/
 Berept zijnde met u te strjden/
 Maer 't vleesch is cranck tot allen tijden/
 Den gheest ghewilligh om boozt te gaen/
 Weest my heer ter rechter zijden/
 Dat mijn leven noch doodt mach schaen.

6 Cleben in desen quaden tijdt
 Is vol verdriet/ swack ende teere/
 Hierom/ o heere ghebenedijt/
 Sterckt ons in u oprechte leere/
 Gh en verlatet u nemmermeere
 O dupbeken repn gemaniert/
 Gheeft dat haer stem u althjdt eere/
 Ende noch dagh noch nachten viert.

7 O Spou teer dzeest niet een hazz/
 Merckat

M
 W
 D
 N
 E
 D
 E
 8
 S
 D
 D
 J
 E
 B
 9
 D
 A
 J
 E
 E
 J
 E
 R
 A
 E
 J
 E

Merckt wel op de tijden boozleden/
 Waren sy opt verlaten swaer/
 Die betrouden en hielden mijn reden/
 Met die hebb' ick altijdt ghestreden/
 End' als mijn oogh-appel bewaert/
 Den Duybel wil ick onder u treden/
 En niet laten wesen bes waert/
 8 Mijn trouwe groot/o Bzupdt eersaem/
 Sal ick houden sonder mincken
 Dooz Godt belijden uwen naem/
 Dat eeuwigh rijck sal ick u schincken/
 Van sult ghy als de Sonne blincken/
 In't rijck mijns Vaders excellent/
 En als de Sterren/wilt dit bedincken/
 Blincken aen's hemels firmament.

Pause.

9 Hooghweerdigh Bzupdegom expeert/
 Dooz u moet buyghen hier beneben/
 Alle knyen/in uwen name weert/
 In u alleen vinden wy 't leven/
 D' Enghelen staen dooz u met beben/
 Ghy zyt repin/ hepligh onbebleckt/
 Maer wy hebben veel quaets bedzeben/
 End' zyn bebonden onperfeckt.

10 Chienduyfent pont is onse schult/
 Wy en hebben niet om te betalen/
 O Heere hebt doch met ons ghedult/
 Met u genade wilt ons doozstralen/
 Daerom met hester wy nederdalen/

Dooz uwe groote Majestept/
 Neemt wegh/o Heere/sonder falen/
 Ons sonden dooz u genadigheyt.
 11 Ist dat ghy my van herten vzeest/
 En lief hebt uyt all' u vermoghen/
 Ick sal u sonden minst en meest/
 Wechnemen / ende doen verzooghen/
 En u aensien/ met genadige ooghen/
 Al sijn u sonden bloet-root oureyn/
 Mt liefden wil ick u verhooghen/
 Dat sy werden sae-wit certeyn.
 12 Zy on aenschout de genade bloot/
 Die ick u doe/ mijne vziendinne/
 Om u berlossen van der doot/
 Was ick ghedoot t'uwen ghewinne/
 Want ick was kranck uyt reynen minne.
 Uwe liefde heeft my doozstraelt/
 Dat ghy nu zyt mijn Coninginne/
 Daerom hebb' ick u schult betaelt.
 13 Lof/eer en danck/moet u geschien/
 Wyjs-weerdigh Coningh vol ghenaden/
 Dat ghy my uyt 's Dupbels bespien/
 Hebt bezijdt van sonden ontladen/
 Der hellen poorten moghen niet schaden/
 Dupdel noch doot/noch 'thelsch tempeest/
 Sy zijn verwoonen dooz uwe daden/
 Dus kom' ick tot u vzeughden feest.
 14 Ter eeren van u Majestept/
 Wil ick vertellen uwe deughden/

Want

Want
 Sijn
 O bl
 Du
 Die
 Als
 15
 Der
 So
 Der
 dan
 En
 Me
 En
 16
 By
 del
 We
 Su
 kne
 Ma
 hae
 17
 dat
 Aen
 Ecc
 Sch
 die
 Gh

Want dooz uwe genadigheyt/
 Sijn wy verbult met groter vzeughden/
 O bloepende roede vol jeughden/
 Duchtbarigh vol barmheertigheyt/
 Die heyligen in u verheughden/
 Als sy dijn lof hebben verbzept.

15 So ghy altydt nae 't goede staet/
 Verciert met deuchden t' mynder eeren/
 So sal ick u Bzupdt delicaet/
 Verciereu met blinckende kleeren/
 dan sult ghy eeuwigh domineren/
 En triumpheren op mijnen stoel/
 Maer u byanden sal ick vernoeeren/
 En werpen in den vperigen poel.

16 Dan sult ghy staen met groter vzeught/
 Bymoedigh tegen u byanden/
 dewelcke dan om haer ondeught/
 Werden ghestraft met groter schanden/
 Suchtende/ wzinghende haer handen/
 Inerffen der tanden/ met groter noot/
 Want sy sullen dan eeuwigh vzanden/
 Haer quale werdt de tweede doot.

17 O Godt u Bzupdt altydt bewaert
 dat s' onbeswaert/ blijft in u sede/
 Reemt op u hoopken goet regaert/
 Croontse met u genadighede/
 Schenckt haer dat erfdeel in u stede/
 die vol is van goeden plapsant/
 Gheeft haer den rechten leyder mede/

Maec het heerlijck beloofde landt.

18 O Prince Godt ons Hoofstman bzoorn/
 Wilt u ghemeynte nu op bouwen/
 Maect altijd booz u eygendom/
 Wilt haer niet uwen gheest bedouwen/
 Dat sy u lofen in't benouwen/
 Want ghy alleen lof weerdigh zyt/
 Hoofst Godt alle die op hem betrouwen/
 Verbzept sijn eere t'aller tijdt.

Maec de wijse:

130

Siet dat ghy u wel beraedt.

Doch Broeders weest doch niet bedzoest
 Ghy die 't hier moet besuzzen/
 In de Wereldt is ons dzuck beloest/
 Maer ten sal niet eeuwigly dueren/
 Een weynigh tijdts duert ons ellent/
 Maer de eeuwighe bzeught neemt gheen ent/
 Och Broeders ende Susters weest dit bekenet.
 2 Al dit lijden van deser wereldt is kleyn/
 Doen Paulus woorden blijcken/
 Hy achtet by de bzeughde certeyn
 Niet weerdigh te ghelijcken/
 Och Broeders wilt hier acht op slaen/
 Ontsiet u niet den nauwen wegh te gaen/
 Die daer leyt tot den leben/als wy verstaen:
 3 Den rupmen leyt tot der verdoemens/

Welck

W
 De
 He
 Of
 Of
 W
 4
 W
 M
 M
 S
 H
 S
 O
 H
 E
 H
 6
 T
 C
 I
 R
 I
 I
 7
 5

Welck Christus niet en heelde/
 De vzeught die hier ter werelt is/
 Het is een klepne weelde/
 Oft wy hadden ghetriumpheert/
 Oft dat wy worden g'epersequeert.
 Wat is het/ alst is gepasseert?

4 Als wy dan in de glozie zijn/
 Die daer is sonder ende/
 Niet sal ons letten druck oft pijn/
 Noch de boozleden ellende/
 Saligh zijt ghy die hier schreyt/
 Ende dozstet nae de gherechtigheyt/
 Want ghy sult lachen/ soo Christus seyt.

5 Ghedenckt wat daer geschreven staet/
 Hier mede wilt u stillen/
 Soo wie (spreeckt Christus) om my verlaet/
 Oft om des Euangelys wille/
 Huys/hof/acker hebt gheen ghetreur/
 Ghy sult hondertfout ontfanghen daer beur.
 Hier naer dat eeuwich leven/ten is gheen leur.

6 Het is al tijdelijck wat hier blijkt/
 Datmen nu siet met oogen/
 O Christen/daer niet op en kijckt/
 Maer wilt u laten ghenoeghen.
 Als Godt u boedtsel end' decksel geeft/
 Want daer niemant af en leeft
 Dan dat hy overbloedigly heeft.

7 Waer wy zijn in 't aerdsche dal/
 In steden oft in Dorpen/

Soecken wy dat rijke Godts boozal/
 Soo wil hy ons nootdruft toe wozen/
 Sijn beloften en faelgeren nemmermeer.
 Och vzienden blijft vy Christus leer/
 En werpt u betrouwen niet van den heer,
 Dause.

8 De heer heeft alsulken treck
 Tot allen die hem vreesen/
 Sy en hebben gheen ghebzeck
 Ken eenigh goetd/soo wy lesen.
 Arbeyt met uwen handen alst behoort/
 Beveelt den heere de sorghe boort/
 Hy sorgt booz u/ gheloost het woort.
 9 Troost u met Christus woorden schoon/
 Sijn woorden en zijn gheen gloosen/
 En vreesst haer niet die t lichaem doon/
 Maer wilt sorghevuldigheyt loosen
 In Godts handen u altydt stelt/
 Want hy heeft onse herten ghetelt/
 Sijn macht is boven Babels ghewelt.
 10 Der rechtveerdiger zielen zijn in Gods hant/
 En laet u niet verboeren
 De pijn des doodts/ na mijn verstant/
 En false niet aenroeren/
 Godts volck woort vast uytgheroot/
 Ghecastijt/maer niet ghedoodt/
 Soo Paulus seyt/wy lesent bloot.
 11 Of wy leesden na den vleys/
 End' wandelden nae onsen lusten/

So moesten wy noch sterben/ smaect dit een reys
 Nu verhopen wy te rusten/
 Want wy dooz 'tgheloof gherechtbeerdicht zijn/
 Der sonden ghestozben/verstaet wel in nu/
 Begraben in dat doopsel sijn.

12 Nu wy staen op sulcken bost/
 Dat wy Gode leven/
 Soo laet ons blijven by Godts woorden goet/
 Ghelijck als de Apostelen dzeben
 Slecht ende recht in sijnen graet/
 End' achten op gheen vernuften praet/
 En laet u niemant outrecken de maet.

13 Dozlof broeders waer ghy zijt/
 Ick groet u al te samen/
 Blijft volstandigh in den strijdt/
 Wilt op gheen menschen ramen/
 Behoudt d'Apostelsche leeringhe net/
 Op dat u niemant en belet/
 Laet ons waecken in't ghebedt.

Na de wijse:

131

Aenhoort geklagh, o bloeyende Ieught.

Deh Werelt/ghy singht/speelt ende lacht/
 Maer ghy soudt weenen dagh ende nacht/
 Dat ghy den graet//Daer ghy in staet/
 Wel overdacht.

'Licht des lebens was gheopenbaert/

N y

Maer

Maer lieber ghy in dupsterhepdt waert:
Want ghy altoos/met wercken boos/
Volght uwen aerdt.

Dit is de verdoemenisse; want
Daer was geleert in het gantsche landt
Gods wille klaer// maer ghy leeft naer
Dus bleeschs verstandt.

Christus de Heere/'tonnoosel Lam/
Die hier om u verlossinghe quam/
D Oberhepdt//met onbeschepdt/
Hem 'tleben nam.

Godts goethepdt noch u tot boete lockt/
Maer u herte blijft altydt verstockt/
Godts toozen seer//Ghy meer en meer/
Op u berockt.

Ghy roemt wel vele van Christum/maer
Ghy en kent noch hem/noch synen Daer/
Daerom benijdt//ghy/ en bestrijdt
Sijn klepne schaer.

Noch meent ghy minghen onder een
D Rijck met 'tsyne/maer lacp neen
Dupster en licht// heeft/hoe ment sticht/
Ghemepenschap gheen.

'Tgheloobe costelijck sonderlingh/
Dat en is niet peghelijcks dingh/
Want men siet heel/ Het teghendeel/
In 'swereldts ringh.

Och menschen al/keert u ter boet/
En blijft niet quaedt/ al is Godt goedt/

Liedekens.

341

Neemt gheen verdzagh// Om blien den dagh
Sijns toozens gloet.

Want daer sal komen ober de qua
Droefhepdt/anghst/toozn en ongena/
Nopt dzuck soo groot// Nopt swaerter noot
Nopt meerder scha.

Beghelijck siet toe/niet te slane mis/
Noch oock te loopen op't onghewijs/
Maer dat ghy elck// Een treffet/welck
Meest noodigh is.

Een is noodigh

Naer de wijse:

132

Rooskens inde May.

D Godt/ ghy woont daer boven in't licht/
En u aenghesicht
En heest nopt mensche hier moghen aensien/
Maer u wercken gheruyghen
W heerlijckhepdt /daer alle knien
Doozen burghen.

Hoe hooghe wy u prijsen/o Heer/
Ghy zyt noch al meer/
Ma u schoon lieflijck aenschijn klaer
Hebben alle Prophteten
Verlaught/en hebben haer selber daer
Dooz vergheten.

Abraham/Isaac/en Jacob me/

P ij

Op

Op u eeuwighen ste

Met verlanghen siend' / hier op 't Aerdtrijck

Woonend' in hutten / ginghen /

Seer licht te vreden / henen / ghelijck

Vreemdelinghen.

Moses verkoos u versmaetheyts last /

En hy hielt hem soo vast

Ken u / dien hy doch niet en sagh

Dan dooz ghelooigh poogen /

Al had hy ghesien u nacht en dagh

Ken met ooghen.

Ich weet dat mijn Verlosser leeft /

Job ghespzoeken heeft /

Ich sal met dese mijn ooghen by

Godt mijnen Heer aenschouwen /

Hy bleef in alle zijn lyden by

Dit betrouwen.

David's ziele na u krijsschende / wert

Ghelijck eenen Hert /

W wonderlijck schdon aenschijn doch

Hy soo vperigh begheerde /

Hy en vzaeghde nae den Hemel noch

Ae de eerde.

Och met wat troost oock Symeon sanck

Heer / ist uwen danck /

Maet nu in vreden gaen uwen knecht /

Want met een welbehaghen

Mijn ooghen den Salighmaker recht

Nu aensaghen.

D' Apostels berlieten / al haer gheree /
 Schip en Aet inde Zee /
 Om u te volghen o Heere soet /
 Met een vperigh verlaughen /
 Ontsteken in uwer liefden gloet /
 En bebanghen.

Wilt ghy oock scheidten als dese van my /
 Alsoo vzaeghet ghy /
 O Heere / waer souden wy henen gaen /
 Waer souden wy gaen dolen /
 Op sulcken boet sprack Petrus saen
 Onberholen.

Wy Phariseen noch Saduceen
 En willen wy reen /
 In u is doch de waerhept alleen /
 D' woorden zijn onlieghlijck /
 Maer werelt en menschen in't ghemeen /
 Zijn bedrieghlijck.

Ghy hebt de woorden des lebens ghesont /
 In uwen mondt
 Is gheen bedrogch noch lichten klay /
 O lebenden Godts Sone
 Chziste wy zijn u gheselschap
 Nu ghewoone.

Het soude ons doch nu ballen seer vrent /
 Met dat ongheteint
 Verkeerde gheslachte te loopen meer /
 En u by zijn te derben /
 Wy willen met u leven / o Heer /

Ende sterben.

Maer Paulus dijn uytberkozen vat/
 Wat een yber en wat
 Een liefde in hem gheweest oock is
 Als wy maer oberlegghen/
 Dat hy dat woordt/ ick ben ghewis/
 Dorste segghen.

Dat doot/noch leben/noch Enghelen/siet/
 Noch Dorstendom niet/
 Ghewelt/wat is/ of worden kan/
 Hooght'/diept'/ oft creature/
 Ons sal moghen gheschepden van
 Die liefde pure.

Van deliefde Godts die daer is nu
 In Christo Jesu/
 O Heer ons uwe ghenade doet/
 Wat oock soo vast mach blycken/
 Blied' oprecht in ons ghemoedt/
 Sonder wijcken.

Een is noodigh.

Na de wijse: 133

Lief uytverkoren, Lief triumphant, &c.

Donckheydt groene/
 Bloepende deught/
 In dit saysoene/
 Schickt u tot deught/

Wilt

Wilt
 Alle
 Me
 Wat
 Sp
 2
 Ted
 Wil
 Wre
 Wa
 Hoe
 3
 Ma
 Sp
 En
 Hier
 Wa
 Do
 4
 Als
 Als
 Ou
 Hae
 Wh
 5
 Het
 Dal
 Die
 En

Wilt u begheben/ tot sedigheyt/
 Alle u leven//daer toe bereydt/
 Met sout doch menght

Wat ghy boortbrenght/
 Spreekt ofte singht//alsoo ons Paulus seyd.

2 Laet u doch raden/o Jonghepdt fier

Ceder van bladen soet van manier/
 Wilt u doch keeren/ van 's werelts bzeught/
 Bzeest doch den Heere// terwyl ghy meught/
 Want siet die doodt/ spaert kleyn noch groot/
 Hoe jongh/ hoe oudt/ 'twordt al tot hem gebeught.

3 Exempelaren van Israel

Machmen verklaren // want sy rebel/
 Sy zijn ghestorven groot ende smal/
 En zijn bedorven/dooz haer sonden al/
 Hier doch op acht//dagh ende nacht/
 Want des Doodts macht/
 Doock niet sparen sal.

4 En wilt niet treden//om wat nieuws te sien/
 Als Dyna deden//ten ouden rien
 Als sy aenschoude/des Landes Heer/
 Quam sy in rouwe/ en swaer berseer/
 Haer schoonhepdt jent// heeft hy gheschent/
 Hier van went//ghy jonghe dochters teer.

5 Maer wilt aenschouwen/
 Het bzoorn ghemoet
 Vande ghetrouwe//dochter Jephtha soet/
 Die gingh versmaden//al 's wereldts eer/
 En liet verbraden/hacx lichaem teer

gh.

—

xc.

Wilt

W

h

Op

W

h

Op

W

h

Op

W

h

Op

W

h

Op

W

- Op den Outaer//van haren Daer
 Spieghelt u klaer//en houdt die booz een leer.
 6 Dit differenti/wilt doch aensien/
 En maect doch menti//al van des elcien
 Hoe d'een bedozven//ende beschaemt/
 D'ander ghestozven//heel ghehoorzaemt/
 Dus wilt doch sijn//de ouders dijn
 Ghehoorzaem zijn//sedigh en bequaem.
 7 Op dat ghy princelijcke Dochters sijn/
 Mocht mede van de wijse Maeghden zijn/
 Die metten Heere/werdt inghelept/
 Want tot d'oneere//sal worden ghesept/
 Dit doebigh Liedt//ick ken u niet/
 Gaet in 't verdriet//dat booz u is bereydt.
 8 Daer sal gheschieden//soo groot dangier/
 Mae Schrifts bedieden //in 't Helse d'yer/
 Wringhen der handen//druck ende pijn/
 Knerffen der tanden//t'eeubighen tijt/
 Hierom o jeught//schickt u tot deught/
 Op dat ghy meught//hier van bezydet zijn/
 9 En dan meught hoozen/het soet gheluyt/
 Mijn uytbercoozen//mijn liebe Bruydt/
 Wilt tot my treden/ontfanght de kroon/
 En gaet in vreden//in 's Hemels troon/
 Blincken hoozt mijn//als der Sonnen schijn/
 Dat sal dan zijn//der uytbercoozen loon.
 10 Dus wilt verciereu/u Lampen subijt/
 Met goe manieren//waer dat ghy zijt/
 Laet u licht rijfen/wilt liefde schoon

Altijdt bewijfen/ soo sal Godts Soon/
 Blijde outfaen// en vooz u staen/
 En dienen saen//al in zijn Vaders Throon.
 11 Oorlof hier mede/o Feught eerbaer/
 Godts eeuwighe vrede wensch ick u klaer/
 Dat by ons blybe// tot 't ende goet.
 En ons verstybe// in een vroom ghemoet/
 En nae desen tijt/te zijn verblijdt/
 Wensch ick met blyt// de Feught tot eenen graet.

Na de wijse:

134

Liefuytverkoren lieftriumphant.

D Soete jeughde/ hoe haest zijt ghy/
 Met u gheneughde / ontloopen my/
 O mijn speelinne/ waer is den tijdt/
 Die wy met mimie/ nu al zijn quijt/
 'Tis al versmacht/
 Dient bet bedacht/
 Eer ons met klacht/
 Toekoom eeuwigly ghekrijt.
 2 Waer is ghebleuen/ 't jeughdelijck spel/
 Waer is het leven/ hoe wilt rebel/
 Dat sy oock waren/ in ons to urnop/
 Sy sijn meest baren/ daer heen als hop/
 Dat kort opgaet/
 En haest neerslaet/
 Als een bloems daet/

Die

Die seer lieflijck en mop.

3 Toont in zijn bloepen/ een rijp met kracht

Van hem affnoepen/ in eender nacht/

Sijn schoone kleure/ sietmen gheen meer/

Den tijdt vlieghe deure/ daer leydt sijn eer/

Die men niet vindt/

Hoe seer bemindt/

En wel ghesint/

Op leefd' na 't vleesch begheer.

4 Als ick usere/ den tijdt voorheen/

Ick weet voorwere/ niet hoe met een

Al ons wel leven/ soo is vergaen.

Wat ist verheben/ op 's wereltds baen?

Een struyck een stomp/

Een roock/ een domp/

'Tis al te plomp/

Soo te leven voortaan.

5 Daer is niet g'wonen/ met al mijn tijt/

Van d'handt vol sonnen/ wat is jolijt

Een schilderacp/ die lieflijck toont/

Een korte spacy/ die bitter loont/

Een schadu/ den schijn/

In't aensien wiju/

Onder fenijn/

Dus de werelt ons kroont.

6 Adieu wellusten/ verhult vermomt/

Met u onrusten/ vermot/ verkront/

Eer my toekomen/ ober den hals/

W deel met schzomen/ dien ick u vals/

'Tis
Dan
Bloo
As b

Goc

D

Eer
Ste
Wu

J

De

On

Da

Ch

Di

z

Di

De

He

G

S

'Tis

'Tis beter weerkeert/
 Dan heel onteert/
 Dloon onweert/
 Is bitter ghelijck als.

Na beter.

Na de wijze van den 50. Psalm.

135

Godt die der Goden Heer is, spreken sal.

D Groote God / die woonst in 's Hemels thoon/
 Dw' Majestept de gulde Sonne schoon/
 De silv'ze Maen/en 't tintelend' ghestert
 Eer geeft en prijs: d' ondanckbaer mensch van bert
 Staet als verbaest/denckt niet om u te loben/
 Wiens milde handt ons alles sendt van boven.

Niet meer/o mensch/niet meer ondanckbaer zijt/
 Bewijl 't den Heer doch alles looft verblijt:
 Omdat ons nu (o wonderbare kracht!)

Dat van een Maeght ter werelt is ghebzacht
 Christus d' Heplandt/Verlosser/en Messias/
 Dien men al langh gheloopt had dat na by was.

Dees Helt sijn dagh heeft Abzam seer verheught
 Dees Bredde-Bozst was Dabid al sijn bzeught/
 Veel mannen Godts in het oude Verbondt/
 Hebben gheloopt/ghesugghet/sijn lof verkondt/
 Gewenst/gejanckt/sijn heerlijchept t' sien blincken/
 Sijn Bredde-stem op d'aerd te hooren klincken.

Singht vrolijk/singht nu met d' Hemelsche schaar
 Gere

Vere zy Godt in d'opperste seer klaer/
 Breed op der Aerd/ den mensch een goede wil/
 Om dienen Godt gherustelijck en stil. (digh/
 Gaet nae Bethlem / gaet heen met d' Herders spoe:
 Met Simeon omhelt dit kindt oetmoedigh.
 Dit is de waer' Isaac en Salomon/
 'Levenbeeldt Godts/der gerechtighydeys Son/
 Gods Soon/Gesalvd/Coning/ Priester/Propheet
 Een groot' Herder/ Hertooch / een Prins hy heet:
 Looft/prys't/maect groot / dancet sijne heyl'ge name
 Nu en altoos in het nieuwe Jaer/ Amen.

Naec de wijse:

136

Ick roep u o Hemelsche Vader aen,

Aulus doet ons een goetd vermaen/
 Tot Titum/ daer wy mercken/
 Dat alle die genomen aen
 hebben 't gheloobe saen/
 Moeten neerstigh booztgaen/
 In alle goede wercken.

2 Al hadt ghy een geloobe so groot/
 Dat ghy berghen verstedet/
 End' waerdt sonder de liefde bloot/
 Ten baet u niet ter noot/
 'Eghelooft is sonder wercken doot/
 Hierom het niet en gheldet.

3 Maer dat daer gheldt in Christo klaer/

Is 'tgheloobe ghestadigh/
 Welck niet en is verstorven swaer
 Stil ende ledigh / maer
 Dat neerstigh is eenpaer
 Dooz de liefde weldadigh.

4 'Tgheloobe/dadigh dagh ende nacht/
 Dooz liefde' in Godts gheboden/
 Hebt ghy dat vast in u ghedacht/
 Ghy zyt van Godts gheslacht/
 Indien ghy zyt met kracht/
 Des werelts lust ontbloden.

5 Soo ghy die lust der wereltd bleut
 Ontbloden nu misprijset/
 Dooz dat ghy Chystum Jesum kent/
 Al u neerstigheyt went/
 Dat ghy deught diligent
 In u gheloof bewijset.

6 Bewijsen oock inder deught men moet/
 Wetenschay/end' in desen
 Soberheyt oft matigheyt vzoet/
 End' in matigheyt goet/
 Verduldigheyt soet/
 Met een Godtsaligh wesen.

7 In der Godtsaligheyt noch sy
 De broederlijcke liefde/
 Daer toe ghemeene liefde by/
 Elck mach nu sien of by
 Al dit rijckelijck by
 Heeft, ghelijck Petrus by liefde.

8 Petrus briesde/ wien in't ghetat

Dit rijckelijck is beneben/

In 's Heeren kennisse niet smal/

Hy vruchtbaer wesen sal/

Maer die niet en heeft al/

By hem / is blindt beseben.

9 Blindt is hy en tast met der handt/

Van sijn boozleden sonden

De reyninghe schoon en plapsant/

Gaet al uyt sijn verstant/

Hierom broeders bailiant/

Wil neerstigh zijn bebonden.

10 Weest neerstigh dan om uwen roep soet/

Ende verkiezingh blijde/

Te bebestigen met wercken goet/

Want als ghy dit al doet/

Niet sondighen onbzoet

Sult ghy te ghenen tijde.

11 Dit doende mijn bzienden autentijck/

Soo sal u lieden

Werden bereydt oberbloedelijck

Den ingangh in dat rijck

Des Heeren magnifijck.

Amen/dat moet gheschieden.

Naec de wijse vanden 68. Psalm. 137

Staet op Heer toont u onvertsaeght.

Rijst

W
S
S
M
O
M
2
D
O
E
I
D
G
B
D
A
M
E
S
M
E
D
E

Rijst uyt den slaep ghy 's Heeren knecht/
 In rekeninghe oberleght/
 Wilt neerstigh ober sommen/
 Of alle u saecken staen recht/
 Maer in u herte niet en seght/

Mijn Heer vertreckt te kommen/
 Wilt so niet roemen als versteent/
 Sijn komste/ als ment niet en meent/
 Sal haestelijck geschieden/
 Neemt waer den tijdt u hier verleent/
 Op dat ghy namaels niet en weent/
 Maer weerdigh zijt t'ontblijden.

2 Die Heere comt die eeuwigh leeft/
 Daer 'talles booz verschickt en beeft/
 Om te oordeelen krachtigh/
 Elck sie dat hy goe reden gheeft/
 Dan elcken woorde dat hy heeft
 Ghesproken / onboozdachtigh/
 Bidt eendzachtigh na sijn vermaen/
 Dat ghy dan booz hem meught bestaen
 Als hy elcken sal loonen/
 Mae dat hy sal hebben gedaen/
 Ezy goedt of quaedt ende niet aen-
 sien eenighe personen.

3 Siet oft ghy hebt gedaen profijt
 Met 'tpont dijns Heeren nu ter tijt/
 End' of ghy als ghepzen
 Druchtbaer in Godts kennisse zijt/
 En of ghy hebt met al u blijt/

Z

Ait

In 't gheloof deught bewesen/
 In desen bescheidenheyt bzoedt/
 Matigheyt end' lydtsaemheyt goet/
 Godtsalighepdt eersame/
 En bzoederlijcke liefde soet/
 Met der ghemeener liefden gloet/
 Overbloedigh bequame.

4 Ist so; u wert seer autentijck/
 Ontsloten overbloedelijck/
 den inganck sonder falen/
 Tot des Heeren schoon lustigh rijck/
 daer niet besmeurt met sondigh slijck
 In komt/na Schrijfts verhalen/
 En wilt niet dwalen bzoeders/want
 In dat eeuwighe beloofde landt/
 En komt gheen onbesneden/
 Welck besnijden in reyn verstaedt/
 Gheschiet dooz Godts Gheest sonder handt/
 Men d' inwendige leden.

5 Anders 't besnijden niet en ghelt/
 daer moet zyn / soo de schrijft vertelt/
 Een nieuwe creatyere/
 dus strijt dat ghy behoudt het belt/
 En 't rijck innemet met ghebelt/
 Als Christus in figurez
 Sijn puere/ boetstappen eerhaer/
 Crups-liefsdigh ghesint/ volghet naer/
 In woorden en in wercken/
 dooz beel verdriet en lyden swaer/

Gaetmen in't Hemelrijcke klaer/
 Soo wy aen Chzistum mercken.
 O Princelijck knecht weest wel bedacht/
 Houdt t'aller ure goede wacht/
 Want uwen Heer ydoone
 Sal komen met al sijn Heerzkracht/
 Ghelijck eenen dief in der nacht.
 Waect ghy/tot uwen loone/
 De kroone/sal wesen u deel/
 En onberganckelijck jubeel/
 Dat eeuwiglyc leven jeughdigh/
 Volkomen blijdschap al geheel/
 Al in dat lustigh schoon yzeel/
 Wert u ghegheven bzeughdigh.

Een is noodigh

De de wijze: 138

Alle die in Zyonzijt.

R Een maeghdelijck pilaer/
 Des Lams Brupt end' Hups-vrouwe
 Sedigh eerbaer/
 Den Bruptegom bekent/
 Blijft tot der doodt getrouwe/
 In boozspoet en in rouwe/
 Al schijnt ghe-ent
 Verbolgh lydens tozment/
 Cliftigh serpent/

Zij

Toont

Toont u seer delicaet
 Alle rijcken der werelt // claer/
 Schoon end' heerlijk bepeerelt / maer
 Die werelt die vergaet /
 Met al haer lusten quaet.
 2 D'eerste werelt eplaes /
 Die hadde bzeught in dinghen
 Edel end' dwaes /
 Die van Cains gheslacht
 Den rupmen wegh in ginghen /
 Eten / spelen en singhen
 Dagh ende nacht /
 Was hier haers lebens pracht /
 Maer als men acht
 Op sulck een wesen slaet /
 Men siet hoe sp gebaren // zijn /
 Al die wellustigh waren // sijn.
 Die werelt die vergaet /
 Met al haer lusten quaet.
 3 Het Landtschap Sodoma /
 Was waterlijck gepresen /
 Seer lustigh / ja
 Ghelijck een Paradijs /
 Maer om haer Godloos wesen
 Is geworden mits desen
 Een poel afgrijs /
 Hoockende noch propijs /
 Tot een bewijs
 Der boosheyt obstinaet /

356 GHEESTELIJCKE MIDUS

Aldus men 's werelts rijcken // siet
 Onghestadigh gelijk een // riet:

Die werelt die vergaet /
 Met al haer lusten quaet.

4 D'alderschoonste Babel

Dooz sondige abupsen

Is worden suel

En woonstede seer huyl

Dooz Draken ende Strupsen /

In paleysen en hupsen

Daer singht den uyl /

'Tis eenen woesten kuyl /

Breestlijck ghehuyl

Is daer sonder verlaet /

Den toezne Gods verdzooghen // doet

Den opgeblasen hooghen // moet.

De werelt die vergaet /

Met al haer lusten quaet.

5 Waer is Tyrus die stadt /

Met al haer schoon kasteplen /

Rijckdom en schat /

Coopmanschap habe groot?

Op haer merckten te beplen /

Die boer met sijden zeplen /

Dooz wederstoot

Wert eenen steenhoop bloot /

Al waer ter noot

Den visser met der daet

Om dzooghen upt sijn netten // spant.

Zij

Hier

Hier is wel op te letten // want
Die werelt die vergaet/
Met al haer lusten quaet.

Pause.

6 Hierom/ o Zoon/ wilt
Aerstigh zijn om verwinnen
Met sweert en schilt
Den Boest der wereltd loos/
En wilt oock niet beminnen
Die wereltd / noch daer binnen
Haer dingen boos/
Maer so u Godt verkoos/
Aemt waer altoos
Der beroepingen graet/
Wilt dooz't geloobe wercken/ deught/
Want soo ghy wel aenmercken//meught/
De werelt die vergaet/
Met al haer lusten quaet.

7 Recht op die handen slap/
Die losse knien wilt stijben/
W bozgerschap
Is in den Hemel soet/
Ghy en hebt hier gheen blijven/
Dus soeckt dooz des gheests drijven
Een stadt/daer goet
Van als is oberbloet.
Ja wat ghy doet/
Ma't eeuwigh leven staet/
Want die Godts rijcke derben/sal/

Wat baet hem hier te erben / al /
 Die werelt / die vergaet
 Met al haer lusten quaet.
 8 Der booser heerlijkheyt
 Is dzecken eenen woyme /
 Dus staet bereypt
 Met reyn liefde begozt /
 Na Chzisti forme /
 Want met haestigen storme
 Wert op een kout
 't groot Babel uytghestort /
 Als dan en wort
 Dzeught / spel / dierbaer rieraet
 In haer niet meer gebonden / schoon /
 Veroozdeelt tot der sonden // loon.
 De werelt die vergaet
 Met al haer lusten quaet.
 9 Die appelen van haer
 Sielen lustigh begheeren
 Sullen eenpaer
 Van haer nemen de vlucht /
 Sp sal moeten ontbeeren /
 Al haer ydel gheneeren
 Wert sonder vucht /
 Als Chzistus inder lucht
 Met groot gherucht
 Alle der slanghen saet
 Van hem sijner onweerdigh // drijft
 Want om dat onboetbeerdigh // blijft
 Z iij

De

360

Gheestelijcke

De werelt / die vergaet
 Met al haer lusten quaet.
 10 **O** Princelijcke maeght/
 Wilt uwen Heer aenkleben/
 In als u dzaeght
 Na synen wille ghy/
 Soo wert u ghegheben
 Met hem eeuwigh te leben/
 Ghelijck als hy
 Gheheel volcomen by/
 Die werelt / 3p
 Die u dnoegh groosten haet/
 Die sal dan wesen moeten / schier
 Affschen onder u boeten // hier.
 De werelt die vergaet
 Met al haer lusten quaet.

Den 133. Psalm. Na de wijse.

Hy mach wel vrolijck wesen.

Siet hoe fijn en hoe lieflijck mede/
 Ende hoe ghenoeghlijck ist/
 Dat broederen in vrede/
 Woonen met eendzachtighede
 By malcanderen sonder twist.
 2 'Tis ghelijck als de vermaerde
 Balsam / kostelijck en goet/
 Die bloept als d'onghespaerde

Dan

Ma
 Ja
 3
 Ec
 die
 Er
 4
 die
 Si
 Er
 In

W

Si
 Hy
 Or
 In
 2
 O
 W

Van den hoofde in den baerde/
 Ja den baert van Aaron soet.
 3 Die daer van boben verheben/
 Tot in sijn kleet afbloept/
 Ghelijck den dauw becleben
 die van Hermon daelt gedreben
 Ende de berghe Spons besproept.
 4 Want die Heere onbersweghen
 die belooft te gheben aldaer
 Sijnen troostelijcken seggen/
 End' het leven al te deghen
 In der eeuwigheyt eenpaer.

Een is noodigh.

Daer de wijse:

140

De lustelijcke Mey, is nu inden tijdt.

29
Sterckt my/o Godt mijn toeberlaet/
 Een strijdt heb ick van binnen/
 de vbandt my als een leeuw omgaet/
 Soeckt mijn ziel te versinnen/
 Hy heeft sijn schut op my ghestelt/
 Om my te dooden met ghewelt/
 O Heer/helpt my nu strijden
 In dese quade tijden.
 2 Mijn vleesch ghelust teghen den gheest/
 O Heer/ ick moet u klagen/
 Want het alletijdt vooz lijden vzeest/

Z b

En

En wil u kruys niet draghen
Want het bemint den doot veel meer
Dan 'tleben/by u/o Heer/
Dat doet mijn hert dooz snijden
An dese quade tijden.

3 Och wie sal my ellendigh mensch
Van desen bleesch ontladen?
Het wil altijd na sijn epghen wensch/
Met my in kromme paden/
O Heer wijsst my u rechte baen/
Mijn bleesch wil ick te buyten gaen/
En stellen sijn raet bezijden
An dese quade tijden.

4 O bleesch/oft ick volghd' uwen raet/
Mijn ziel soude moeten sterben/
Veel liever kies ick te zijn versmaet/
En met Gods volck te swerben/
Want haer droefheyt sal berandert zyn
An bzeughde/maer d'ander in pijn/
Die haer met de werelt verblijden/
An dese quade tijden.

5 O bleesch oft ghy eens op Esau docht/
Die sijn eerste gheboorte verkochte/
Hoewel hyse na met tranen socht
Gheen plaets hy binden en mochte.
O bleesch ghy en sult niet volghen hem/
Ick wil nae't Nieuwe Jerusalem/
Al soudt ghy daerom lyden
An dese quade tijden.

6 O Heer/wilt doch mijn leydtman zijn
 Na dese stadt van vrede/
 De wegh is seer smal dat duncket mijn/
 Ghelijck eens menschen trede/
 Ken beyde zijde water end' vper
 Bewaert haer die hem wandelen hier/
 Datse u booz de werelt belijden
 In dese quade tijden.

Pause.

7 O valsche werelt schoon in't oogh/
 Adieu / ick wil u verben/
 O appel der weelden/verheben hoogh/
 Die van u eet moet sterben/
 Hierom/ o Eva wederghebaert/
 Wacht u doch booz der Slangen aert/
 Sy is bebaen met nijden/
 In dese quade tijden.

8 't Serpent hem als een Heeu nu spoept/
 O Heer/om u tijn te veken/
 Want hy soo lieffelijck stont/ende bloept
 Als aen de waterbeken/
 Maer de wilde berckens onbzoet
 Die hebben hem ommegehewzoet/
 Dat hem sijn spruytkens ontglijden/
 In dese quade tijden.

9 O Heer/ons klaghen doch verhoort/
 Na vrede wy seer verlanghen/
 O Jerusalen daer pleegh te zyn u woort/
 Daer wonen/nu/draecken en slanghen/

Heer/

Daer

Daer zijn oock Heydens in gegaen/
 Die uwen Tempel in stucken slaen
 En sijn heplighdom ontwyden/
 In dese quade tijden.

10 O Heere/sepnt getrouwe arbept sien/
 die u tuyn recht weder bouwen/
 die hem bemueren met lebende stien/
 die hem saepen met Goddelijcke rouwe/
 En die klepne vofkens vaen/
 En 'tknaghende bee ver slaen/
 die hem byt aen alle syden
 In dese quade tijden.

11 O Prince Godt een rechte Wjngaerdenier/
 Wy bidden u ootmoedigh/
 Plant doch uwen Wijnbergh aen een ribier/
 dat sy vrucht bzeught oberbloedigh/
 En maect daerom een stercke muer/
 Ghetrouwe dienaers tot u huer/
 En ghe estse u sweert aen haer zijden/
 In dese quade tijden.

12 Bzlof aen alle ranckens teer/
 Ick groet u alle hier mede/
 die staen op den gront des Apostels leer/
 vruchtbaer na Christus zede/
 In handen tot den Heer oprecht/
 En bid booz uwen swacken knecht/
 dat hy valsche leer mach mijden
 In dese quade tijden.

W
 da
 da
 E
 E
 du
 da
 do
 E
 2
 E
 N
 E
 di
 E
 da
 E

Ma de wijse: Van den 3. Psalm.

Hoe veel is des volcks Heer. Of: 141

Met ses regels van de Lof-sanck Marie.

Mijn ziel maect groot den Heer.

Sterck my o God mijn Heer/
 Want ick ben swack en teer/
 Dol ellenden bebonden/
 daer toe satan met nijt/
 dagh ende nacht altydt/
 Soeckt my storten te gronde.
 Mijn blesch rust hem oock seer/
 End' wil my dzucken neer/
 dies my werdt dickwoils banghe/
 daer ick minst op vermoe/
 doet oock neerstighept toe/
 Om my daer mee te bangen.
 2 Maer o Heer staet my by/
 dat ick altydt op dy/
 Hopen mach met betrouwen/
 Zijt my altydt ontrent/
 Wren gheest in my sent/
 die my can recht opbouwen.
 Stuert o Heer mijnen voet/
 dat hy niet treden moet
 Na het eeuwigly verderben/

Mijn

Mijn ooghen hoedt daer van/
 O Heer hoorz mijn vermaen/
 Gewaert mijn ziel van sterben.

3. Mijn hert al met den toom/
 Houdt in u heylighdom/

Maer gierigheyt/ hoorz desen/

Met alken valschen schijn/

Laet verre van my zijn/

Oock alle quaet mispresen.

Van ydelheyt oock noch/

End' der sonden bedzoch

Mijn ooghen wilt doch sparen/

Maer liever/ soo't behoort/

Op u troostelijck woort/

Laetse eeuwelijck staren.

4. Vergheeft al mijn misdaet/

Woozt stoutheyt/ hooghmoet quaet

Wilt verre van my weeren/

Oock een onkupsch ghemoedt/

Dat des blypsch lusten boet/

Laet nemmermeer regieren.

Neemt wech gedachten boos/

Die my quellen altoos/

Oock all' onnutte praten/

Ia al dat ghy verbiedt/

Laet my beminnen niet/

Maer van herten oock haten.

5. Och! ick ben aerd' end' asch/

Die als een bloeme rasch/

Verftuyb' / o Heer wilt hoorzen /
 Ten zy dat onderstandt /
 May doe u goede handt /
 Soo ist met my verloozen.
 Hierom bid' ick met spoet /
 D vallende te boet /
 Gortmoedigh met veel klaghen /
 Smeekend' u Majestept /
 Of ick in mijn swackheyt /
 O Heer / u mocht behaghen.

1. Pause.

6 O Heer wilt swijghen niet /
 Als mijn hert in verdriet /
 D roept / end' krijt seer banghe /
 Op dat ick niet gelijk
 Worde / die na u rijck
 Hoop hebben / noch verlanghent.
 Maer uwe rechterhandt /
 Doe my altydt bystandt /
 Soo langh' als ick hier lebe /
 Oft ick noch onberhoet
 Slibberd' met mijnen boet /
 Datse my dan ophebe.

7 Seer wesentlicke goet
 Zijt ghy / met groot lanckmoet
 Ontsteken over alle /
 Die treurighlijck belae /
 Ghebzoken nedzigh gaen /
 Gortmoedigh hoor u vallen.

Maer

Waer nemmermeer in noot/
 Gheeft ghy stenen dooz bzoet/
 Maer doetse allegader
 Hoepen dooz uwen gheest/
 Wy moedigh onbebzeest/
O Abba lieve Dader.
8 Soo bid' ick Dader goet/
 Mits u genade doet/
 Dat ick van u begheere
 Dooz mijnen laetsten dagh/
 Als ick niet langher mach
 Te recht my gaen bekeeren/
 Op als ghy my aentast/
 My dan niet en verrast/
 Dat ick als dan sou loopen
 Met de vijf/die te laet
 Meenden tot haerder baet
 Olpe te gaen koopen.
9 Wijst my u wegghen goet/
 Leert my u paden soet/
 Die ghy u hebt verkozen/
 Lept my in u waerheyt/
 Wperigh met neerstigheyt/
 Soo gae ick niet verlozen.
 Want ghy zijt doch alleen/
 Mijn Godt en anders gheen/
 Op wien ick wil betrouwen/
 End' weet oock vastelijck
 Soo ick van u niet wijck/

Dat

Da
 10
 Da
 Ar
 En
 Ho
 We
 O
 Als
 Hoc
 We
 Die
 Dal
 II
 Beh
 Dat
 Lae
 Ent
 My
 Sou
 Dat
 Sou
 Ey l
 Die
 Heef
 12
 My
 De b

Dat het my niet sal rouwen.

ij.

Pauze.

10 Hoe komt het liebe Heer/
 Dat ick altijd veel meer/
 Treurighlijck gae dan blijde/
 End' mijn hert hem gelijk
 Houdt/oft ghy eenen wijck/
 Wout nemen van mijn zijde.
 O Heer wilt my booztaen/
 Als een trou vziendt by staen/
 Boozt immers dat ghewaghen/
 Weest my niet meer een gast/
 Die hem tot reysen haest/
 Van een twee oft drie daghen.
 11 Slecht ende recht/o Heer/
 Behoedt my t'elcken keer/
 Dat ick u steets beminne/
 Laet doch hoobeedigheyt/
 Ende Godtloosigheyt
 Mijn jonckheyt niet verwinnen.
 Sou het niet deerlijck zijn/
 Dat ick noch / Heere mijn/
 Sou moeten hoozen segghen:
 Ey liebe siet hoe ras/
 Die eerstmael vperigh was/
 Heeft het gantsch laten legghen.
 12 Mijn bozgh/mijn deel/mijn lot/
 Mijn troost zijt ghy/o Godt/
 De bzeught mijns jonghen jaren/

A a

C

370

O heestelijcke

Te recht leert my voortaan/
Op uwe weghen gaen/
Bymoedigh sonder baren/
Wien wille met: blyt/
Leert my volghen altydt/
W boort sy mijns weghs lichte/
Leyt my op uwen padt/
Al na de schoone stadt/
Verklaert doch mijn gesichte.
Iz O Heer my wel gheneught/
End' hebbe groote vzeught/
Men u heyl'ghen van weerde/
Ick vzaegh (als ghy't gemoet/
Maet u byer vanden doet)
Ma hemel noch na eerde/
Wus begheer ick in't slot/
Op u o Heer mijn Godt/
En wilt my niet beschamen/
Laet my in uwen hof/
Daermen hantiert u lof/
Teuwelijck blijven / Amen.

Maec de wyse:

142

Als de eyckelen rijpen soo mest den boer.

Slaet op mijn schoone vriendinne
Zenhoozt uws vrupdegoms stem/
Ghy zijt die ick beminne/

Deur

Deur my suldy inbouwe
 Dat hemelsche Jerusalem.
 2 Mijn kelck moet ghy hier smaken/
 Licht laet schijnen snel/
 Wilt den slayer wacker maken/
 En houdt hem altyts waken/
 Want ick ten oordeel komen sel.
 3 Den winter is geweken/
 Den reghen is wech gegaen/
 Wilt nu de waerheyt preken
 Het is nu tijdt te spreken/
 Want siet hoe schoon die bloemkens staen.
 4 'Tghetal moet verbult werden/
 Van die ligghen onder de Outaer/
 Die haer leven niet en spaerden/
 Want sy mijn woort verklaerden/
 En my beleden openbaer.
 5 Dus gaet upt propheteren/
 Leert haer de waerheyt bloot/
 En wilt niet simuleeren/
 Maer wilt haer te recht bekeeren/
 Op dat sy wijcken vanden doot.
 6 Ick wil nae Iohels leeren
 Op alle vleys stozten mijn gheest/
 Sy sullen propheteren/
 Iae droomen sullen de Heeren/
 Het sal verbult zyn/ als men leest.
 7 Seght dat sy my soecken klachtigh
 Bewyl ick te binden bin/

Daer sy my bidden krachtigh
 Mijn woorden zijn ghedachtigh/
 En haer nu stellen nae mijn sin.
 8 Ghelijck reghen en sneede/
 Niet weder tot my en keert/
 Soo en sal mijn woordt oock mede
 Niet ledigh van haer scheeden/
 Maer 't sal vrucht doen nae mijn begheert.
 9 Dus wilt mijn woordt verbreeden/
 Mijn lief/mijn soete Brupt/
 Deur landen en deur steden/
 Weest met mijn woordt te vreden/
 En haer de Schzift te recht ontfluyt.
 10 Want Amos doet oock weten/
 Datter hongher en dorst sal sijn/
 Gheen hongher om broodt te eten/
 Noch dorst nae water-reten/
 Maer slechts nae 't woordt des lebens sijn.
 11 Comt hier mijn Bruptt verheben
 Coont my u ghedachte soet/
 Al wordt ghy hier verdreben/
 Wilt my altydt aenkleben/
 Ack sal u gheben al mijn goet.
 12 W stem/mijn Bruptt vercozen
 Comt in mijn ozen gaen/
 Ack wil u druck verhozen/
 Want sy willen verstozen/
 En achten niet op mijn vermaen.
 13 Comt mijn vriendinne repne.

Ghy zijt soo schoonen pzeel/
 Ick bemin u lief allepne/
 Ghy zijt mijn bzuypdt certepne/
 Ick hooz 'tgheluyt van uwe keel..
 14 Ghy hebt twee dupben ooghen/
 D tanden sijn snee wit/
 Twee lippen onghelooghen
 Maet roosen verwe deurtoghen/
 Dwen hals bol schilden/ aenhoozt doch dit.
 15 D Wanghen als granaten/
 D bozstkens die zijn seer soet/
 D hapyz schoon upter maten/
 Ghy gaet boben alle straten/
 Comt en outfanght u kroone goet.
 16 Gheen verbolgh alsoo wzeede
 Te ghelijcken by de glozie sijn/
 Al hebt ghy hier smaet gheleden
 Meest doch nu wel te vreden/
 Eeuwigh suldy in vzeughden zijn.
 17 Comt Dzinclijcke nacy
 Comt/eet/einde werdt versiet/
 Ghy staet wel in mijn gracp/
 Ghy zijt mijn generacp/
 Comt dzinckt nu dzoncken sonder maet.

Na de wijse: 143

De Winter is verganghen.

A a ij

Te

Gheestelijcke

Trecht mach hy zijn blijde
 Die 't vleesch verwonnen heeft/
 End' is bezijdt van nijde/
 Die 't fenijnigh serpent gheeft/
 Die de boos heyt kan haten/

End' 't goedt toestaen/

Den ouden Adam heeft verlaten/

End' den nieuwen aenghedaeen.

2 Die hem bevint van binuen/

Te sijne wel gherust/

Ende met hett ende sinnen

Om weldoen heeft goeden lust/

Als hem boose ghedachten

Oock komen an/

Wat hy die dooz Godts hulpe en krachten

Weerstaen end' verwinnen kan.

3 Die hem oock kan verbeughden

In lijden en verdriet/

Ende loonen met deughden

'Tquaet en 'tleet dat hem gheschiet/

Noch en begheert gheen wraecke/

Van sijn partijen/

Maer beheelt Godt gheheel de saken/

End' bidt booz die hem venijen/

4 Die 't hem niet laet verdrieten/

Als hy wordt ghecastijt/

Maer wil dat wel ghenieten/

Denckt op den boozleden tijdt

Wat hy 't dooz sijne sonden/

De
 En
 Die
 5
 Het
 'Al
 Do
 Da
 Wel
 Da
 Cr
 6
 Da
 En
 Af
 De
 Zy
 Di
 Ma

3

Er
 I

Wel heeft verdient/
 Ende danckt Godt in allen stonden/
 Die't hem seynt als een goetd' brient.
 5 Ende stelt oock booz ooghen
 Het lijden Christi bloot/
 'Twelck hy wilde ghedooghen/
 Booz ons arme sondaers groot/
 Dat hy eock upt ghenaden
 Belooft heeft klaer/
 Dat hy/die 'tkruys hebben gheladen/
 Troosten sal/end' zijn by haer.
 6 En dat hy haer wil gheben/
 Daer toe sijn eeuwigh rijck/
 End' bezyden van sneden/
 Afsnaghen sonder beswijck
 De tranen van haer wanghen
 Breedt ende wijdt.
 Die sulcken troost al heeft ontfangen/
 Mach te recht wel zijn verbljdt.

Na de wijse:

144

Wilt ghy wesen een Oorloghsman.

TEr eeren van Godts hooghe Naem/
 Om zynen lof te verstercken
 Wil ick singen van sijn hooghe faem/
 Ende van sijn groote wonder werken.
 Veel groote dinghen heeft hy berept/

A a iij

Die

Die niet en sijn te gronderen/
 En veel diversche wonderlijckheyt/
 Die niemant en can sommeren.

Ten is niet inder menschen macht/
 Wt te spreken metter keele/
 Noch oock te vol loben Gods kracht/
 Sijn wonderdaden zijn te vele.

Sijn heylighe Name wort vertelt
 Wonderbaerlijcken raet behendigh/
 Een boest des vzedes een stercke Helt
 Eeuwigh Vader/Coningh onendigh.

Deur sijn wijsheyt woort ende gheest
 Heeft hy t'sijnder eeren gheschapeu
 Veel dupsent Enghels in sijn sozeest/
 Gheesten der schoonheyt tot sijn knapen.

Alle knien moet vooz hem bugghen saen/
 Want hy ist hoost der Hoostendommen/
 Alle dinck moet hem ten dienste staen/
 Gheesten, winden en waterstroomen.

Den machtighen hooghen Hemel ront/
 En 't klare Firmamentsche wesen
 Doen van zijn moghentheden ront/
 Dat elck Godt kenne deur desen.

De Walvisch ende Leviathan sel/
 Met Ceders en Berghen verheben/
 Als Taboz/Hermon ende Carmel
 Godts machtighepdt te kennen gheben.

Die Son met eenen klaren glants/
 En die Maene met haren lichte

Loopen

Lo
 Ce
 M
 S
 En
 I
 C
 W
 D
 M
 W
 D
 S
 T
 S
 C
 W
 M
 C
 C
 M
 W

Loopen snel rontom de werelt gants/
Een groote Godt ist diese stichte.

Inden Hemel/die ghespannen staet/
Met een ordinantie goede/
Sijn de sterren 's nachts als cieraet/
En sy en waken haer niet moede.

Pause.

Met die Scebersteenen water spruyt/
Ende Fonteynen uyt steen-spletten/
Dyck brenghen van die aerde uyt/
Daer spijs op wast goet om te eten.

Water aerden wassen deur Godts woort
Welriekende krupden pdoone/
Wp sien inden somer komen boort
Diversche fraepe bloemen schoone.

Swinter tijden/ghelijck boortmael/
Sien wp veel wonders met allen/
Water verandert ghelijck kristael/
Seer witte snee sietmen oock vallen.

Deur Godts woort valter haghel kout/
En blicem ten selben stonden/
Den donder verschickt de aerde stout/
Met burgen/berghen en afgronden.

Sijn woort beset de zee met sant/
Op dat 't water 't lant niet en deere/
En heeft daer Eylanden in gheplant.
Al de werelt bzeese dien Heere.

Alle ghewelt is in sijn bedwanck/
Wat hy doet dat magh niemant keeren/

A a b

Sijn

378

Gheestelijcke

Sijn ordinantie heeft al boozgauck/
 Sijn raedt/slagen zijn niet om leeren.
 Wat wy hier sien heeft hy geboracht/
 Alle dingh is in zyn vermoghen/
 De doode hy lebende maken mach.
 O bzienden wilt hem verhooghen.
 Dits is gesongen by consent
 Vanden Raet in 'rijck des vrede/
 Ter eere dien Coningh excellent/
 Hem zy prijs in eeuwighe.

Onderschejdt vanden rupmen ende de nauwen wegh.

Maec de wijse: 145

Orpheus droef van sinnen. **O**ft : Ionas
 Propheet des Heeren.

V O O R alle menschen kinders
 En is maec eenderley
 Angangh/ end' uytgaugh schier/
 In dees Wereldt vol hinders/
 Gheboorte met gheschrey

Gheschiedt/ soo wel Bzincier
 Als arme mensche hier:
 Wy zijn al bloot verschenen/
 Lae naeckt / ghelijck bystier/
 En naeckt moet ghy doek henen/
 O mensch ellendigh dier.

Als

Alt
 Booz
 Dan
 Twe
 In di
 Al he
 Dett
 Booz
 Ma
 Diet
 Al sch
 Eli
 Mar
 En
 Goel
 Dies
 's We
 Jae
 Me
 En
 Is
 Ma
 Li
 Dal
 Ma
 Ma
 De
 Die
 Da

Aldus dan de kindtsche Jaren
 Doozby zijn tot in 't velt
 Dan redelijck verstandt/
 Twee weggen openbareit
 In desen keur gestelt/
 Al heel verscheyden/want
 Den wegh ten rechten kant/
 Hoozen top 't leven noement
 Maer die ter sinckerhandt/
 Die doodt is/of 't verdoemen/
 Al schijnt hy seer plapsant/
 Elck doolt meest in 't berkiezen/
 Want 'sbleeschs verblinden sin/
 En 's Werelts loop ghemeen/
 Goedt oordeel doen verliezen/
 Dies weynigh gaender in
 's Lebens wegh nauw en kleen/
 Jae van dupsent nauw een/
 Men moeter klimmen stepligh/
 En selden tijdt oft gheen
 Is hy van verbolgh bepligh/
 Maer veel tijdt vol ghemeen.
 Lucas beschrijft na desen/
 Datmen dooz veel verdriet
 Moet in Godts Rijcke gaen/
 Maer in haer ydel wesen
 De Werelt bzeught gheschiet
 Hier in dees rupme baen/
 Dan 'tis so haest gedaen/

By dat eeuwig sal dueren/
 Al leben onbelaen
 De sondaers sonder trueren/
 Te niet worden sy saen.

'T heeft boozmaels den Prophten
 Verwondert menighfout/
 Hoe die Godtloos' onbzoet/
 Die haer van Godt bermeten/
 End' hem temteren stout/
 Hebben soo veel boozspoet/
 Met pijp en harpen soet/
 Haer kinderen die spzungen/
 Sy hebben oberbloet/
 Sy breezen booz gheen dingen/
 Ghelijck den bzomen doet.

Godts roede/ noch 'tkastijden
 Sijnder handt/en is niet
 Ter Werelt ober haer/
 'Tbolck loopt aen allen zijden
 Haer toe/gelijck een bliet
 Van bloepend' water klaer/
 Doch wat sy spzecken maer/
 Moet zhelden op der Werden/
 Als oft gesproken waer
 Vanden Hemel van waerden/
 Sy lasteren eenpaer.

Een licht-teecken versmadigh
 Is in haer stout geacht/
 Den bzomen 'tis zijn lot/

Dat

Dat
 Vera
 En g
 Sp f
 Mae
 Wat
 Te h
 En t
 Ni
 Indi
 Haer
 Hoe
 Alleg
 Dat
 Booz
 Is/
 Bree
 En t
 Den
 Vr
 Ten
 Wat
 Dat
 Cuf
 En
 Mae
 Cuf
 God

Dat hy ter werelt stadigh
 Veracht is / en belacht /
 En gereekent dooz sot:
 Sy segghen / wat sou Godt
 Haer sulcke lieden vraghen /
 Wat baet ons zijn gebodt
 Te houden met verfsagen /
 En drijven haren spot.

Nu troosten onderlingen
 In den Heere gesterckt
 Haer die Godt vreesen snel /
 Hoe dat Godt sonderlingen
 Alles aensiet en merckt /
 Dat een gedenck-redel
 Dooz hem geschreben wel
 Is / die dooz s Heeren Name
 Vreesen en zijn bebel /
 En die op hem bequame
 Dencken met goedt opstel.

Pause.

Vrienden / Godt sal verthoonen
 Ten laetsten daghe dan /
 Wat dooz een onderscheydt
 Dat sal zijn in't beloonen /
 Tusschen den vromen Man /
 En Godtloosen bereydt /
 Haer so de Heere seydt /
 Tusschen die hier seer milde
 Godt dient met neerstigheyt /

Ja d'ruck sonder consoort
 En datmen noode hoozt/
 Eubwigh gheweent en huplen/
 Dalt berghen / werdt het woort/
 Bedeckt ons / om te schuplen
 Dooz 's Lams aenschijn verstoort.

Eer / onbergancklijckhede /

Sal terwijlen in vzeught
 Den opzehen gheschien /
 In grooter eer en vrede /
 Lachende seer verheught
 Want Godts aenschijn te sien /
 Werdt hem een sulck verblien /
 Gheen hert en mach 't bedincken /
 Noch tongh en kan 't belien /
 Hy sal klaer sonnigh blincken /
 Godts Naem ghebenedien.

Nu sal terwijlen moeten

Den boosen hopeloos /
 En oock sonder quijtscheldt /
 Eubwigh sijn sonden boeten /
 En met d' Engelen boos
 Seer grouwelijck verselt /
 In dupsterheyt ghequelt /
 Van Godts aenschijn verdzeben /
 Ghelijck hy hem ghestelt
 Hadt in een dupster leven /
 Alsoo werdt zyn verghelt.

¶ Wert in aller manieren

Seer

Seer onghelijck een dingh/
 In't beloonen der daedt/
 Tusschen die hier nu bieren
 Godts wille sonderlingh/
 En die daer buypen gaet/
 Soo van Lazaro staet/
 Hp werdt getroost ten sijne/
 Al was zijn deel hier quaet/
 Daer teghen quam in pijn
 Den vzecken / delicaet.

Siet / aldus salt eens werden

Ghewisset al gheheel/
 Och vrienden laet ons dan
 In 's Heeren Wet volherden.
 Al mach hier zijn ons deel/
 Doodt // noodt / verbolgh / oft ban /
 Want wie volherden kan /
 Dooz die macht Gods / wert saligh /
 Daer teghen den Tyran
 Werdt Godts genade saligh /
 Als ongeluckigh Man.

Doch 'ter den mensch gestadigh
 Wel op met blijt / o Heer /
 Het waer hem goedt ghewis
 Gheeft / o Prince grootdadigh /
 Dat wy in uwe Leer
 Volherden mogen fris /
 Heert van ons al wat mis
 De waerhept komt bestrijden /

En

2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12

En sonder erghernis/
Bewaert ons t'allen tijden
In een dat noodigh is.

Een is noodigh.

Dooz de vermaninghe.

Na de wijze: Van den 9. Psalm.

146

Wrienden die hier nu zijn vergaert/
In des Heeren Name vermaert/
Om te aenhooren de geboden/
Wat ons ten leven is bair nooden.

2. Want Godt die spreekt dooz Davids mondt/
Mijn heplighe die mijn verbont
Meer houden dan de offerhanden/
Vergadert die in alle landen.

3. Hierom soo spreekt soek Christus sijn/
Waer twee of drie vergadert zijn
In mijnen naem om te aenbidden/
Daer sal ick altijdt zijn in't midden.

4. Daerom wast soek dat Paulus riet/
De vergad'ringh te laten niet/
Maer des te meer daer na te pooghen/
Als des Heeren dagh is booz ooghen.

5. O Heer wy zijn nu al by een/
Om te aenhooren groot en kleen/
Wat tot ons sal worden gesproocken/
Dooz den mondt die ghy hebt ontloken.

B b

6 Dus

6 Dus gheeft doch nu ons herten faet/
 Dat hondertfout bzencht in de maet/
 Wilt open doen ons hert end' ooren/
 Dat wy met Lidia bzuucht gozbooren
 7 Den Dienaer die ghy hebt ghestelt/
 Waer dooz u woort sal zijn vertelt/
 Kenroert sijn lippen hier beneben/
 Wilt u woort in sijnen mondt gheben.
 8 Dit is o Heer noch ons begheer/
 Sterckt hem doch altydt meer en meer/
 Dat hy u Ghemeynt' recht mach leyden/
 Dat sy nimmermeer van u scheyden.
 9 Hierom mijn broeders met accoort/
 Naet ons in deughdt altydts gaen voort/
 Beneben ons dienaers met rusten/
 Op dat se moghen dienen met lusten.
 10 In 't laetste broeders verstaet dit liedt/
 Der heyl' ghen nootduft en bergheet niet/
 Naet ons gheben sonder berdzieten/
 Tot sijnder tijdt sullen wy 't ghenieten.
 11 Die brede Godts/die boben de maet
 Alle verstant te boben gaet/
 In heplighmakinghe wilt houwen//
 Sonder dat sal niemant Godt aenschouwen.

Na de wijze: 147

Van een dansliedeken. Die Nachtegael
 die sanck een liedt dat leerde ick.

Wel saligh sijne opter aerden lebende/
 Al die de bzeese Gods hier zijn aenlebens/
 Die gaen in al sijn weghen/ ter degghen/
 Al na sijn woort/soo dat behoort/

Dat sy hier hebben verkregen.

Den arbeit uwer handen ghy hier eten sult
 Alsulcke gaben daer die Heer u mee verbult/
 En ghy zijt dan mits desen/ghesessen:

Saligh altydt/u dies verblijdt/

Seer wel sal u dan wesen.

(soet/

D'wijf ghelijck een wijngaert ranck vol druppen
 Die oberbloedigh brenghet haer vruchten metter
 Is sy/ghy moghet weten/gheseten/

(spoet

Nen ulwen wandt/ seer vast gheplaudt/

Dit heeft die Heer gheheten.

D'kinderen die Godt u is toeboeghende/

Daer in ghy moeght u wesen wel benoeghende/

Als planten van olyben/ bekljben/

Nen ulwen disch/ sy staen gewisch/

Dus wil u Godt. gherijben.

(uedijt

Dus siet hoe dat die mensch hier wordt ghebe-

Hoe dat die Heer hier boven hem altydt verblijdt/

Die kan den Heer der Heeren/ soo eeren/

Dat hy altoos/ hoort synen boos/

Sijn bzeese wil hanteeren.

D' moet ghebenedijen. God met zijnder stem

Dat ghy moeght sien die goeden van Jerusalemt

Wt Spon uptberkozen / wilt hoozen/

Die Heere gheeft/ soo langhe ghy leeft.

W b ij

W b ij

Dees gracy u te hozen.

En ghy met uwen ooghen meest beschouwende
Die kinder dijner kinderen menighfouwende/
Dat zy alhier by namen/versamen
In Israel/ verstaghet wel
Altijdt met bidden/Amen.

Na de wijse:

148

Het had een Meysken een Ruyter lief,

Wel hem die in Gods bzeese staet/
En recht op sijne weghen gaet/
Die mach hem wel verblijden/

Ma end' tot allen tijden.

Hoe mach hy zijn verblijt te recht/
Die van den Dupbel gebangen leght?

Hoe mach hy vrolijck wesen/

Sijn ziel is onghenesen.

De gantsche werelt raset seer/

Sp houden aen de valsche leer/

Gods woort sy niet gelooben/

Maer sy laten haer verdooben/

Haer ooghen sijn so seer verblent/

De waerhept is haer unbekent/

Sp rasen ende beeren/

Om de Schaepkens te berkeeren.

O lieve Heer siet doch op mijn/

En kent de arme Schaepkens dijn/

Wilt onsen trooster wesen/
Onse krankheyt wilt ghenesen.

Wij waren al verlozen siet/
Leeraer noch Herder hadden wy niet/
De werelt schoon vooz ooghen/
Die heeft ons al bedroggen.

Mijn eygen vleesch verlepdet mijn/
Mijn boose sonden doen my pijn/
Mijn ghepepus is vol sonden/
Van Sathan lach ick ghebonden.

't Strick is ontween/en wy zijn by/
O Heer der Heeren staet ons by/
En wilt ons Neptzman wesen/
Wilt u Schaepekens al ghenesen.

Pause.

De waerheyt gheeft ons schoon vermaen/
Die hier broom strijdt/sal haer ontfaen/
Die berwint/wozdt ghegheben
De Kroon van't eeuwigh leuen.

Ghelijck als daer gheschrieben staet/
Oper en water vooz ooghen laet/
Kiest/u sal zijn ghegheben
De doot/oft d' eeuwigh leuen.

Wacht u wel vooz die u verlept/
Ghelijck ons Christus klaectijck seyt/
En laet u niet verlepden/
Van Gods woort en wilt niet schepden.

Het zijn dieben en moorders plaen/
Die anders dan dooz Christum gaen/

W b ij

Maer

leude.

/

—
lief,

Wilt

Mae Ioannes ontsuyten/
 Gods woort suyten sy buyten,
 Hebt alghelijck een hert' en sin/
 En daer byerighe liefde in/
 Als Petrus heeft beschreven/
 So meught ghy eeuwigelijck leven.
 Want den bant der volcomenheyt
 Is liefde, soo Paulus klaer seyt/
 Sy moet aen ons beklijben/
 Ende eeuwig by ons blijven.
 Weest bylijck in u wederspoet/
 Daer toe doet ulwen byant goet/
 Weest byoom in ulwe daghen/
 So meught ghy Godt wel behagen.
 Geeft God den Vader prijs en danck
 Hy kan stercken/al die zijn kraenck/
 Looft Godt tot allen tijden/
 Die ons eeuwig doet verblijden.
 Hy is een barmhertighe Heer/
 Daer in verblijde ick my seer/
 Van hem wil ick niet scheyden/
 Hy sal my altyts igheluyden.
 Waer ick my wende ofte keer/
 Geen troost vind' ick/dan aen u Heer/
 Houdt my op goede weyden/
 De werelt die wil my verleyden.
 Frans van Bolsweert die sanck dit Liedt/
 In sijn ghebancenis ist gheschiet/
 De Keyser deed' hem lijden/

E
 E
 2
 3
 4
 5
 6

Maet Godt sal hy hem verblijden.

Daer de wijse:

149

Een Ridder ende een Maeghdecken jongh.

Wilt ghy wesen een Oorloghs-man/
Een Camper een Ridder des Heeren/
Laet u teekenen doe't wapen an/
Strijden end' bechten moet ghy leeren.

2 Want wy en hebben hier ghenen strijdt
Teghen ons bleesch en bloedt alleene/
Teghens de hooghepdt des wereldts wijt/
Moeten wy bechten in't ghemeene.

3 Teghen Kepsen/Coningh/Dozsten groot/
Al die de dupsterheyt regieren/
Moeten wy kampen tot in den doot/
Opzichten vroom Christus banieren.

4 De schalckheyt/veel argher dan feijn/
Der gheesten die in de lucht wercken/
Moeten wy oock bevechtende zyn/
Haer loof hepdt end' bedzogh aenmercken.

5 Sp konnen teekens end' wonder doen/
En dooz een schijn der waerheyt lieghen/
Die haer niet vast aen Christum hoen/
Die sullen sp alle bedzieghen.

6 Dus laet ons hopen met goet verdzagh/
Verlatende ons quaep manieren/
Op dat ons Godt in den quaden dagh/

Door sijnen gheest mach wel bestieren.

7 In een lichaem der sonden subjeckt
Woont niet Godts Gheest by van gheschille/

Noch in gheen ziele hy in en treckt

Onghehoosfaem en quaedt van wille.

8 Maer die Christum soecken vzoegh en spa/

Om dienen sonder te cefferen/

Sal hy ontfanghen en vzen van scha/

Indien sy hem niet en temteren.

9 Wendoen sal hy haer sijn wapen sterck/

Daer mede hy 't al heeft verwoonen/

Ende moet gheben/ want 'tis sijn werck/

Victorie sal hy haer jonnen.

Pause.

10 Dus staet/waest vroom in al u ghebecht/

Omgort u lenden met der waerheyt/

Doet aen dat pansier goedt end' opzecht/

De gherechticheyt sonder swaerheyt.

11 Weest gheschoept aen uwe voeten wel/

Met d'Euangelium des vreden/

Om te loopen als een vode snel

Bootschappen Godts ghenadigheden.

12 Neemt aen 'tgeloope tot een schilt

Teghen den Duyvel onmanierigh/

Maer me gheblust worden en ghestilt

Alle sijn scherpe pijlen vperigh.

13 Den Helin der saligheyt wilt noch voozt

Cloeckelijck op u hooft oock stellen/

(woort/

Grijpt dat sweerd des Gheest/ d'welck is Godts

Om

Om u byanden me te vellen.

14 Draeght Christus teecken dat roode kruys/
Creckt willigh uyt met hem te belde/
Lijdt smaet/druck/noot/aughst/doot met confus/
Neemt soo sijn rijck in met ghewelde.

15 Wilt loopen kloeck met verduldigheyt/
Lijdt saem sonder eenigh verlanghen/
In den strijdt die u Godt boozen leyt/
Danck looft/prijst hem met blijde sanghen.

16 Wilt roepen/smeerken/bidt in den gheest/
End' houdt goep waecke t' allen stonden/
Blucht niet om druck / lijden of tempeest/
Een oprecht Ridder werdt ghy behonden.

17 Want die uyt dit strijden wijcken al/
Die en sullen Godt niet behaghen/
Maer die volstandelijck bechten sal/
Tot in den doot sonder vertsaghen/

18 Afswasschen salmen sijn tranen swaer/
Sijn lijden dat werdt al ghenesen/
Blinckende kleederen wit ende klaer
Sal hy aendoen / end' blijde wesen.

19 Een kroone met grooter melodij
Sal Christus op sijn hooft oock gheben/
Dat werdt sijn loon en sijn soudij/
Hier boven in dat eeuwighe leven.

Da de wijse:

Ⓞ Venus Godinne.

W h h

150
Wilt

Wilt verjubileren/
 Chzistelijcke schaer/
 'Tis de Feest des Heeren/

'Caenghename Jaer/
 'Zijn bequame tyden/
 'Tis den dagh der salighept/
 Wilt u nu verblijden

Siet het is nu al bereydt.

2 'Tis nu al ghestaghen

'Thee kleyn ende groot/
 Hier werdt boozghedzaghden/

'Tgheen ons is van noodt/

Wilt nu niet bertoeben/

Laet ons tot der Feeste gaen/

Wilt hongericgh proeben/

Hy roept al die zijn beladen.

3 Al die zijn beladen

Maet haet souden meest/

Maet 'tis u gheraden/

Tot dees Wyplofts Feest/

Hy sal u vermaecken/

Desen Wydegom bemint/

Wilt ghy u versaecken/

En omkeeren als een kindt.

4 Wilt ghy u omkeeren

Doet oprechte boet/

Wilt van Chzisto leeren

Liefde en ootmoet/

Ruste sult ghy binden

Ken u ziele seer bequaem/
 Hy die u beminden/
 Sal u leyden in sijn Naem.
 5 Dus wilt u verciereu
 Om ter feest te gaen/
 Leert Christus manieren/
 Hy ist hooft seer saen/
 Sonden quade wercken
 Moeten gantsch zijn afgelept
 Deughden moetmen mercken/
 Anders blijftmen onberept.
 6 Tzye Jaer des Heeren/
 Is gheopenbaert/
 Elck mach nu keeren/
 Wy en onbestwaert/
 Tot Spous beminden/
 Hy sal ons wel maecken wy/
 Ghy sult oock bebinden/
 Wie dat u Regeerder zy.
 7 Hy regeert wel geeren/
 Daer hy plaetse bindt/
 Hy wil wel logeeren/
 Waer hy werdt bemindt/
 Dus opent hem trouwen/
 Op dat hy sijn Avontmael
 By u hier mach houden/
 En ghy met hem generael.
 8 Houdt nu Lober-feeste/
 Met blyjck jolijt/

Jeg'lijck zy de meeste
 Vnder deught altydt/
 Soeckt nu te behaghen
 Hem die uwe ziel bemint/
 Wilt u Crupce draghen/
 En als Christus zyt ghesint.
 9 Christelijcke Tempel/
 Gheestelijck verciert/
 Volght zyn exempel/
 Hem die u regiert/
 Hy wil in u wonen/
 Daerom scheydt u uyt van haer/
 Sijn dochters en soonen
 Sult ghy werden openbaer/
 10 Wilt den Sabbath rusten/
 Wandelt onbesmet/
 Hebt al uwe lusten
 In des Heeren wet/
 Sticht altydt malkander/
 Want in desen Sabbath sijn/
 Komt d'een feest aen d'ander/
 Ghy moet altydt verciert zyn.
 11 Wilt doch niet besmetten
 Owen Byplofts-kleedt/
 Al wat u mach letten
 Om te werden reedt.
 Wilt dat van u weeren/
 Op dat ghy hem niet en slacht/
 Die gheen Byplofts-kleeren

Men en hadde/hier op acht.
 12 Wilt gheen onschult bieden
 Weggert niet te gaen/
 Wat baet het de lieden/
 Die wepgherden saen/
 Wat baet ontschult maecken/
 Gheen van dien zijn Abondtmael
 Namaels mochte smaecken/
 Bzienden 'tis Christus verhael.
 13 Christus wil u sparen
 Mijn bzienden bekenit/
 In't gheloof bewaren
 Tot des lebens endt/
 Dat wy by den Heere.
 En sijn uytberkozen goet/
 Geulwigh triumpheren/
 In des Hemels Feeste soet.

Hiobs deuchdelijcke bzoemigheyt/

Wt het 31. Capittel Hiobs, na S. Castel-
 lionis Latijnsche overfettinghe,

Ma de wijse: 157

Si tanto gratiosa. Of : O schoonste
 perfoonagie,

I.

Hoozt Menschen altesamen
 Van wat geslacht of Godts-dienst ghy
 meught wesen/
 Hoozt wat ons sal betamen/
 Soo wy van Godt oock willen sijn ge-
 ptesen/

Ghelijck Godts Knecht/slecht ende recht
 Die brome Hiob eertijden
 Was in sijn handel/ voorszpoet ende wandel/
 Oock in lijden.

2.

Ick heb (sprack hy byvmoedigh)
 Een sterck verbant ghemaect met mijne ooghen/
 Dat sy niet onberhoedigh
 Op een schoon Maeght met lust acht hebben mo-
 ghen.

Wat soude Godt my gheben tot
 Een loon/ als het verderben?
 Der Goddelosen/ ongheluck/en boosen
 Most ick erben.

3.

Hy siet doch mijne wegghen/
 En telt mijn gangghen/die ick sonder lieghen
 Of ydelheyt te pleghen/
 Ghewandelt heb/of yemandt te bedzieghen
 Met eenigh blijt/ tot deser tijdt/
 kBegheer datmen my weghe
 Op eender waghe/mijn vroomheyt sal behaghen
 Godt

Go

M

W

D

D

S

S

A

E

E

I

A

H

D

D

E

I

E

E

I

I

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

E

Godt te deghen.

4.

Mijn ganck is niet ghewecken
 Met Godes wegh ter recht of sliicker zijden.
 Dat mijn ooghen aenkecken/
 Derwaerts heb ick mijn sin niet laten glijden.
 Soo 't onrecht pandt kleeft aen mijn handt/
 Soo moeten al mijn goeden
 And'ren verteeren / oock mijn gheslacht verneeren
 En uptroeden.

5.

Hebben my boose lusten
 Mijn hert verweckt tot mijns naesten Quys-
 vrouwe?
 Heb ick dooz's blygs onrusten
 Haer deur beloert om overspel te vrouwen?
 Soo moet mijn vrouwe / tot mijnen rouwe
 Van and'ren sijn gheschonden/
 En sijn beslayen van die haer bzeughde rapen
 In de sonden.

6.

Dat is een laster snoode
 En een misdaet booz die Rechters straf-waers-
 digh/
 Een byer dat gantsch uptroode
 Mijn haef en goet/om sulcken daedt onaerdigh.
 Heb ick dat recht van mijnen knecht
 Of maerten acht seer lichte/
 Als sy haer klachten teghen my aenbrachten

En

En verrichten.

7.

Ick doyst haer niet verdrucken
 Als ick wel kond' / wat soud' ick teghen Gode?
 Het soud' my niet ghelucken /
 Als hy booz haer streed / en haer hulpe bode.
 Godt heeft haer byp / soo wel als my
 Gheschapen een bereyder
 In haren Moeder is hy / oock een Behoeder
 Van ons beyder.

j

Pause.

8.

'k Heb niet der armen bede
 Ontsept / noch oock der Weduwen verwachten
 Op mijn hulp / die ick dede /
 Dooz langsaemheyt haer oogen doen versmachten.
 Als ick had yet sonderlinghs siet /
 Dat at ick niet alleene /
 Maer deeldet reede upt reyne liefde mede
 't Weesken kleene.

9.

Want ick heb als een Vader
 My soo ghehadt van mijne jonghe jaren /
 Barmhertigheyt te gader
 Bracht ick oock mee / doe my mijn Mo'er giuck
 haren.
 Ick mocht niet sien den naeckten li'en
 Vergaen / 'kmoet oock vertellen /
 Haer naeckte leden / die deed' ick wel bekleeden

Met

M

S

De

M

D

G

M

I

M

A

A

M

M

H

D

S

k

M

W

I

M

D

E

t

D

W

D

G

Maet Lams-bellen.

10.

Soo 'k heb ghewelt ghedane
 Den Weef / al was ick een groot raedts-persone /
 Mijn schouder moet vergane
 Van 't schouderbeen / tot mijnder straf en loone:
 Godt moet seer straf gaen bzecken af
 Mijn armen van der pijpen.
 Ick bzeesd' en dochte / dat Godes toorne mochte
 My begrijpen.

11.

Al had ick goudt by klompen /
 Nochtans heb ick my noyt daer op verlaten /
 Mijn boozspoot onbekrompen
 Heeft niet verblijdt mijn hert in grooten state:
 Des welbaerts licht onbast ghesticht /
 Schoon als den volle Maene
 'k Maet groot en achte / het ran seer haest (ic dachte)
 Weer vergane.

12.

Ick liet oock niet ontruffen
 Mijn hert in 't heymelijck van quae ghedachten /
 Dat mijn mondt mijn handt kusten /
 En soo toeschreef my selfs mijn rijckdoms mach-
 ten /
 't Welck een misdaedt sou wesen quaedt
 Booz Rechters t'overweghen:
 Want ick daer mede versaecket had alreede
 Godes zeghen.

C c

H. Pauze

13.

'k Heb my oock niet begheben
 Tot vzeughd' / als het mijn vbandt qualijck ginge/
 Noch my daerom verheben/
 Dat hem veel ramp en ongheluck ombinghe/
 Want ick en liet een bloeckjen niet
 Mijn mondt mijn vbandt wenschen/
 Hoewel mijn knechten vooz my wilden bechten/
 Als quae menschen.

14.

Iae die van bitterheden
 Mijns vpants vleysael souden hebben eten.
 Ick heb oock niet gheleden
 Den armen gast bukten mijn hups vergeten/
 Den wandelaer vermoeyt te gaer
 Ontflood ick mijne deure.
 Aldus dooz liefden ick vder een gheriefden/
 Sonder treuren.

15.

Ick heb dooz schalcke listen
 Mijn misdaedt niet als Adam gaen verberghen/
 Al wast dat t vele wisten.
 En mijnder Maghen smaedthept my quam ter
 ghen/
 Ick hielt my stil sonder gheschil
 Binnen mijn eppen deure.
 Misdaet belijden/ wil sonder teghenstrijden
 Selden beuren.

Oock

d
 v
 M
 k
 O
 M
 M
 I
 M
 M
 O
 M
 T
 T
 E
 S
 Hel
 De
 Of
 So
 Do
 De
 M
 H

16.

Och! had ick een verhoorder:
 d'Almachtigh en alwetend' Godt moet 't wesen/
 Die laet oock mijn verstoorder
 Maecten een Boeck van mijnder saeck en wesen/
 'k Souws niet versma'en/ maer nemen aen
 Op mijn schouder te draghen/
 Als mijnen schoone en loffelijcke kroone/
 Met behaghen.

17.

Ick woud' tot mijnder eeren
 Mijn deughden veel elck een te kennen gheben/
 Als een Doest triumphheeren
 Over mijn boosheyt/ die ick nam het leven.
 Mijn lant sal niet yemants verdriet
 Teghen my oock beweenen/
 Ick at gheen vzychten/ met Aerebeyders suchten
 En berkleenen.

18.

Seer rustigh in't betalen
 Heb ick der Ackerlieden arbeyt sware
 Verlicht / soo 'k hier in sale/
 Of haer gemaect heb 't leven suer en nare/
 Soo wassen my distelen by
 Dooz tarwe uytghelesen/
 Den scherpen doozen / moet booz het goede kroozel
 Mijn deel wesen.

19.

Hier meed' heeft hy doen swijghen

C 5 11

Sijn

404 Gheestelijcke Liedekens.

Sijn vrienden sel / die hem van een quaet leben
Stoutlijck zinghen betijghen/
Recht of God Job daerom oock bracht in sieben/
Maer siet in't slot / sijn zy booz sot
Gheoordeelt dooz Godts reden.
Job blijft gheprezen / en van sijn dzuck ghenesen
Heel met vreden.

Mijdt uw' schade,

F I N I S.

Regia

D

Q

MS
MS
MS

Brot

C
Com

Register

Der Psalmen , Lof-san- ghen, ende Liedekens.

A. Pag.

A Enhoozt een Liet ghy Adams zaet.	100
Enhoozt een Liedt ick sal't Er.	106
Enhoozt uwen roep alt'samen.	102
En u mijn Susters in den Heer.	108
Al die daer zijn beladen.	95
Als een Hert ghejaeght/o Heere.	29
Als men vergaert.	114
Al staen wy nu als bloemen.	110

B.

Broeders Vrienden generale/	116
-----------------------------	-----

C.

C hristen Broeders verkozen.	122
Christus Gods Soen seer Er.	124
Christus sijnde verresen.	118
Comt laet ons blijd sijn in den Heer.	57
C c ij	Daer

Register.

D.

D ier was een Herder wijs vermaect.	127
Dat doch de Heer zy ghemaect groot.	71
De Herd is onses Godts voorzwaer.	16
De Jourkheyt wensch ick Godts vrees/ &c.	140
Den lof en prijs gantsch ober al.	61
Den schoonen lichten mozghen.	131
Des hoosdoenders wille seer quaet.	20
De werelt is gheheel in roere.	143
De wijl de tijdt voorhanden is.	146
De winter is verganghen.	134
Die in Godes bewaringh sterck.	54
Die niet en gaet in der Godtloosen raet.	5
Die wil nae dat nieuwe Jerusalem.	138

E.

E en Cananeetsche Vrouwe minjoot.	154
Een goetd nieu Liedt heb ick bedacht.	167
Een heerlijcke Croon is nu te winnen.	159
Een peg lijck boom die geen goede vrucht/ &c.	150
Een Liedt wil ick beginnen.	156
Een oorlof-liedt aenhoort.	165
Een vast gheloobe niet ootmoedt.	152
Emanuel die is uptghetoghen.	148
En wilt my niet beschamen.	161

Register.

F.

	F an Godt breefende helden.	172
127	Fonteyne soet/alleynne goet.	175
71	Fraey en ghesondt by maten.	169
16		

G.

	G hziel was van Godt ghesondent.	177
	Ghebenedijt/o mijn ziel/ altijdt den Heer.	82
	Ghenade / bzedede t'samen.	179
	Genade/ bzedede wensch ick u.	197
140	Ghy Chzisten hoozt dit kleyn vermaen.	185
61	Ghy die Chzistum hebt aengedaen.	190
131	Ghy die den ouden Adam sel.	201
20	Ghy kleyne Chzisten hoopken (och)	182
143	Ghy Memelijckers met namen.	193
146	Ghy volckeren des Vertryckr al.	58
134	Gods kinderen ghy meught wel zijn/ &c.	186
54	Godt die der Goden Heer is/ spzeecken sal.	31
5	Godt onsen Heer u loven wy.	81
138	Godt pzoest sijn uytberkozen.	203

H.

	H ad ick een bloedt van tranen.	206
154	Heer ick wil u uyt 'sherten-gront.	12
167	Heft op uw' hert/opent uw' ooren.	69
159		Het
150		
156		
165		
152		
148		
161		
Fijl		

Register

Het Daesschen-feest in Israel.	210
Het scepden is na by.	231
Hoe langh hebt ghy bestoten/Heer.	15
Hoe seer dat mijn ziel is ghequelt.	36
Hoe soud' ick swijghen siet.	214
Hoozt menschen altesamen.	398
Hoozt menschen een nieuwe Liedt.	228
Hoozt toe ghy menschen op der Werden.	219
Hoozt Dziendekens ghepzesen.	221
Hoozt Dzienden altesamen.	224

I.

I ck bid u/Heere / laet my dichten.	286
I ck bid u Hemelsche Vader mijn.	252
I ck dancke Godt almachtich.	255
I ck heb den Heer lief / want hy heeft Ec.	63
I ck heb een uytghelesen.	259
I ck hoorde der Wasupuen gheluyt.	280
I ck moet u/ liebe jonghe Heught.	268
I ck roep tot u met hertelijck verlanghen.	240
I ck roep tot u/ o Schepper mijn.	266
I ck roep tot u uyt dieper noot.	270
I ck roep u/o Hemelsche Vader/aen.	249
I ck sal u een Liedt verbzeden.	244
I ck wil den Heere ghebenedijdt.	235
I n bitterhept der zielen.	224
I n blijdschap boben maten.	263
I n mijnen Gheest moet ick verjubileren.	232
	231

In n
 Joh
 Jon
 Jon

L
 2
 3

Heer
 Lied

M

M
 M
 M
 M
 M

M

Register

210	In mijnen noot roep ick tot u/o Heere.	238
231	Johannes sprack met woorden soet.	246
15	Honckheyt den tijdt is hier.	277
36	Honckheyt wilt 't Hemelsch soecken.	283

K.

214	Komt/ komt o dziemael Heyl'ghe Gheest.	80
-----	--	----

L.

219	Let ons alt'saem/wy die hier sijn by een.	85
221	Laet ons den Heere loben.	87
224	Leert my/o Heer bedincken	280
286	Leert my/ o Heer/ u weghen kennen.	291
252	Liebe Dzienden eenpare.	294

M.

255	En looft u/Heer/met stemmen repne.	38
63	Mijn Godt boedt my als mijn Ec.	16
259	Mijn Godt waer sal ick henen gaen?	295
280	Mijn hert hef ick tot u/Heere.	18
268	Mijn hert is/Heer/in groot eenbout,	67
240	Mijn ziele looft den Heere.	298
266	Mijn ziele wilt den Heer met Ec.	59
270	Mijn ziel maect groot den Heer.	73
249		
244		
235		

N.

224	Ma dat ick langhen tyt hebbe verwacht.	26
263	C c u	Jaa
232		
In		

Register.

Ma u't begheer Maeghdekens siet. 303
Ma laet ghy Heer oprecht. 74

O.

O Broeders laet ons met vrolijkheyt.	322
O Bzupdegom verheben.	319
O ch Broeders weest doch niet bedroeft.	336
O Chyfte Godt/Heere van groeter waerden.	326
O ch vrienden altesamen.	316
O ch werelt ghy singht/speelt/ ende lacht.	339
O eeuwigh Godt van machten groot.	331
O Godt/ ghy woont daer boven in 't licht.	341
O Godt/wy dancken dijner goet.	94
O groote Godt/die woonst in 's Hemels/ Et.	349
O Heer aensiet al mijn lyden groot.	300
O Heere/ghy staet altijd in mijne sinnen.	318
O Jonckheyt groene/bloepende jeught.	344
O mijn Godt / wilt my nu bebyjden.	67
O nse Vader in Hemelrijk.	75
O ntfermt u ober my arme Soudaer.	33
O ntwaeckt ghy menschen ober al.	306
O ntwaeckt/o Israel/ doet op u't oozelt.	325
O nsen Godt en Heer seer hoogh gheprezen.	10
O soete Neughde hoe haest zyt ghy.	347
O Zpon uptghelesen.	310
O Zpon wilt u bergaren.	313

Paulus

Register.

P.

Paulus doet ons een goetd bermaen/ 350

Q.

Quelt u daer met niet soo ghy in dit leben. 22

R.

R Een maeghdelyck Wyllaer. 355
Ghyft op mijn Ziel met al u kracht. 77
Ghyft upt den slaep ghy 's Heeren knecht. 353

S.

S Aligh is hy bebonden. 64
Siet hoe fijn en hoe lieflyck mede. 360
Singht den Heere bly. 50
Singht den Heer in den gantsche lande/ 40
Staet op Heer toont u onbertsaeght. 43
Staet op mijn schoon Wyndinne. 370
Sterckt my/o Godt mijn Heer. 365
Sterckt my/o Godt mijn toeverlaet. 361

T.

T Echte mach hy sijn blyde. 374
Ter eeren van Godts hooghe Naem. 375
Dader

03
74

22

19

36

26

16

39

31

41

94

49

00

18

44

67

75

33

06

25

10

47

10

13

48

Register

V.

V ber ons in Hemelrijck.	90
Verblijdt u t'saem/en juycht ghy &c.	79
Verhoozt/o Godt/mijn woorden &c.	6
Dooz alle menschen kinders.	378
Vrienden die hier nu zijn vergaert.	385

W.

W el hem die in Godts bzeese staet.	388
Wel saligh zijuse op der &c.	387
Wy dancken u/o Godt den Heer.	93
Wilt ghy wesen een Oorloghs-man.	391
Wilt my niet straffen / Heere.	8
Wilt verjubileren.	394
Wt de diepten/ o Heere.	65

Tafel der Ghesanghen, die op een Wijse kunnen gesongen werden.

V erhoozt o God mijn woorden klachtigh.	6
Christus Godts Soon seer hoogh &c.	124
Wilt my niet straffen Heere.	8
Leert my o Heer bedincken.	289
	Onsen

Tafel

O! onsen Godt/en Heer seer Hoogh &c. Verblijdt u t'saem/en juycht ghy &c. In mynen noot roep ick tot u o Heere,	10 79 238
Heer ick wil u uyt 'sherten gront. Vrienden die hier nu zijn vergaert.	12 385
Mijn Godt boedt my als mijn &c. In mynen Gheest moet ick verjubileren.	16 232
De Herd is onses Gods boozwaer. Hoe seer dat mijn ziel is ghequelt. Comt laet ons blyd sijn in den Heer. Den lof en prijs gantsch ober al. Rijst op mijn ziel met al u kracht Het Paesschen-feest in Isracl.	16 36 57 61 77 210
Des boosdoenders wille seer quaet. Staet op/Heer/toont u onbertsaecht. Rijst uyt den slaep ghy 's Heeren knecht.	30 43 353
Godt die der Goden Heer is &c. O! groste Godt/die woonst/ in &c.	31 349
Ghy volckeren des Hertrijcks al. Mijn hert is/Heer/ in groot eendout. Komt/komt o d'niemael Heyl'ge Gheest. Godt onsen Heer u loben wy. Wy dancken u/o Godt en Heer;	58 67 80 81 93 215

90
79
6
378
385

388
387
93
391
8
394
65

op
n.

6
124
8
289
onsen

Tafel.

Ick heb den Heer lief/ want hy heeft &c.	63
Laet ons alt' saem wy die hier sijn by een.	85
Saligh is hy bevonden.	64
Wt de diepten/o Heere.	65
De winter is verganghen.	134
Te recht magh hy sijn blijde.	374
O mijn Godt wilt my nu bezyden.	67
Heft op u hert./ opent uwa' ooren.	69
Gabriel was van Godt gesonden.	177
Mijn ziel maect groot den Heer.	73
Nu laet ghy Heer oprecht.	74
Sterckt my/ o Godt mijn Heer.	365
Onse Vader in Hemelrijk.	75
Vader ons in Hemelrijk.	90
O Godt wy dancken dijner goet.	94
Ick dancke Godt almachtigh.	255
Al die daer sijn beladen.	95
Wooz alle menschen kinders.	378
Aenhoort een Liedt ghy Adams zaet.	100
Ontwaecht ghy menschen over al.	306
Al staen wy nu als bloemen.	110
Ⓞ Wyp	

Tafel.

53 85	<p>Ⓞ Bzupbegom verheben. 319</p> <p>Chzistus zijnde berrefen. 118</p> <p>Had ick een bloedt van tranen. 206</p>
64 65 134 174	<p>Chzisten Bzoders verkozen. 122</p> <p>Jonckheyt wilt 't Hemelſch ſoecken. 283</p>
67 69 177	<p>De werelt is gheheel in roere. 143</p> <p>Ick bid u Heere/laet my dichten. 286</p>
73 74 365	<p>Delwijl de tijdt boozhanden is. 146</p> <p>Ick moet u liebe jonghe jeught. 268</p>
75 90	<p>Een pegh'lijck Boom die gheen goede/Er. 150</p> <p>Wel ſaligh ſijnſe op der Werden, lebende. 387</p>
94 255	<p>Fraep en ghefont by maten. 169</p> <p>In bitterheyt der zielen. 274</p>
95 378	<p>Joannes ſpzaek met worden ſoet. 246</p> <p>Ⓞ eeuwigh Godt van machten groot. 331</p>
100 306	<p>Ick coep u o Hemelſche Vader aen. 249</p> <p>Ick bid u Hemelſche Vader mijn. 252</p> <p>Paulus doet ons een goedt vermaen. 350</p>
110 bzup	<p>Jonckheyt den tijdt is hier. 277</p> <p>Heer Maeghdelijck pilacr. 355</p> <p style="text-align: right;">Ⓞ Jonck</p>

Tafel.

• O uickheyt groene/bloepende jeught.	344
• O soete Neughde / hoe haest zijt ghy.	347
• T er eeren van Godts hooghe Naem.	375
• W ilt ghy wesen een Oozloghs-man.	391

Eynde.

Tot Hoorn.

Ghedrukt by Isaac Willemsz.

Woort Pieter Zachariasz. Boeck-
vercooper op de Nieuwe-straet in
den Liesbelschen Wpbel/
Anno 1644.

S
T

Singl
wa

Wp I
koor

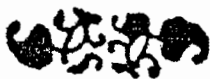
Byvoeghsel 2

V A N

Sommige Gheestelike
Liedekens / waer van eenige
ghenoijt vooz desen zijn
gedzucht.

Psalm 98. 1.

Singht den Heere een nieuwe Liedt,
want hy doet wonder. Hy verwint
met sijnder Rechterhandt, ende
met sijnen Heyligen Arm.

Tot Hoorn,

By Pieter Zachariaffz. Hart, Boeckver-
kooper op de Nieuwe-straet inden Niesvelt-
schen Wybel / Anno 1644.

2

W
F
Ch
De
Do
M
Al
2
So
Da
Die
Hoc
Dal
En
De
3

**Byvoeghsel van sommighe
Gheestelijke Liedkens/
waer van eenige noyt vooz
desen zijn ghedrukt.**

Da de wijse:

Wy gelooven in eenen Godt almachtigh.

In de laetst uer
Sullen de dooden verrijsen/
Soo de Schrifstuer
Clareljck gaet bewijsen/
Dan en wozt daer
Vooz niemant eenigh voozdeel/
Wp moeten hier naer
Al comen vooz dat oordeel.
2 Alst gheschien sal/
Soo Christus woorden uptgauen/
Dan sullen sy al
Die ligghen in de graben
Hoozen tghelupt
Van des Heeren blasoene/
En comen upt
De graben ten dien sapsone.
3 't Sy wijf oft man/

152

A ij

Die

Byboeghsel

4 Die goet. hebben bedreben/
Die sullen dan
Verrijzen tot d' eeuwigh leven:
Maer d' ander party
Die sullen dan voortcomen/
Omme dat sy
Souden gaen in't verdomen,
4 Alst gheschien sal/
Na Paulus verclaren/
Dan moeten wy at
Voorden Rechterstoel openbaren/
Dan Christus eersaem/
Die sal een peder gheuen
In zijn lichaem
Na dat hy heeft bedreben,
5 Paulus bewees
Men d'ibersche ghemeenten/
Dat dit selve bleesch
Soude verrijzen met zijn ghebeenten/
Maer principael
Men de Cozint'sche Kercke/
Daer hy 't altemael
Schrijft/ hoet sal gaen te wercke.
6 Job die beduyt/
Godt sal my hier na verwecken/
Met deser huyt
Sal hy my overtrecken/
Met dees ooghen (alleen)
Soo sal ick Godt aenschouwen/

En
Dan
7
In
Dre
Du
Mo
De
Su
8
He
Al
In
D
E
D
S
9
D
E
W
E
W
B
IC
H
A

En anders gheen/
 Dat was al Jobs betrouwen.
 7 Wy vinden schoon
 In Esaia gheschreven/
 Heer uwe doon
 Sullen wederom leven/
 Met haer lichaem
 Soo sullen sy verrijzen/
 Des Heeren Naem
 Sullen sy loben en prijsen.
 8 Dooz desen troost
 Hebben de seben sonen
 Als sy wierden gheroost
 't Lijden verdzaghen comen/
 Sy waren te vreen/
 En lieten oock haer leven/
 Sy seydten dees leen
 Sal Godt ons weder gheven.
 9 Dit lichaem teer
 Datmen hier siet schoffieren/
 Dat sal de Heer
 Wederomme verciere/
 En makent ghelijck
 Den lichaem Christi claerlijck/
 Om in zijn rijck
 By hem te zijn eenpaerlijck.
 10 Dit recht insiet
 Hoe Christus is verreesen/
 Want anders niet

Spboeghsel.

7

Dooz u weldaden . schoon /
Mijn hert dat lobet u met blijt /
Mijn armen tot u opgestreect
O Godt ghebenedijt.
2 Als ick was in dypsterheden
O mijn Heer der Heeren goet /
Ter hellen waert gingh ick treden
In Egypten stont mijnen voet.
Dat quaedt met quaedt ick loonde doen
Die werelt ick beminde /
D woozdt en konde ick niet bezoen.
3 Met Babel had ick my begheben /
Op den breeiden wegh onrecht:
Dooz Afgoden socht ick dat leven /
O Heer ick was soo slecht.
O Ader-Fonteyne ick u liet /
Eenen Put al sonder water
Groef ick / maer en wasset niet.
4 Ick lagh in mijnen bloede /
Met zonden was ick belae /
Ghy quaemt tot mijnen behoede
En spzaecht willet opstaen /
Ghy sult leven in eeuwighejdt /
D zonden wilt beweenen /
Mijn armen zijn open ghespreyt.
5 Ander volck socht ick hoozt bermonden
Meynde u te binden daer /
Mijn wonden open stonden
Om ojp te ontfanghen klaer

.X iij

Den

8

Byboeghsel

Den wijn was daer met water ghestelt
De Borghers van dier steden
Weden haer naesteit gheweldt.
6 Bussen en daer toe zweerden
Sach ick ghebypcken daer/
O Heere hoogh van weerden
Waer is nu u klepne schaer/
Dachte ick dickwils in mijn ghemoet:
Dese sochten vock te dooden/
Ja vergooten 'smenschen bloet.
7 Babel was ick doen teghen/
Van dese woud ick byp zijn/
Met een ghemoedt versegghen/
Bughde ick de knien mijn:
Met Salomon riep ick: O Heer
Brengh my tot uwer weyden/
Mijn ziel verlaught soo seer.
8 Doen ginch ick op der straten
Met der Cantijcken Bypdt/
Daer hoorde ick u Legaten
Met slaen der Trompetten gheluydt
D heyligh woordt verkondighen/
Die leyden my op u weghen
Al naer Jerusalem.
9 Daer werd ick doen ontfanghen
Als een Borgher dier stadt/
O Heer ick had verlaughen/
Ghy gaest my tot eenen schat
Wien h. Gheest in mijn ghemoet/

D ghe

D gh
D Ic
10 E
Deel
De P
Van
De st
In t
Den
11 E
Sup
Gepu
Van
Met
Met
In d
12 E
Noch
Al di
Sijn
Op i
Chri
Dol
13 E
Die
Blin
Klae
Van
Me

D gheboden ghy my leerde:
 D Lick is licht en daer toe soet.
 10 Daer vandt ick een Fonteyne/
 Veel klaerder dan Kristael.
 De Doozen zijn certeyne
 Van Peerlen altemael.
 De straten zijn van louter Gout.
 In't midden stondt verheben
 Den Boom des lebens ghebout.
 11 Den wijn wert daer ghedroncken/
 Supber en daer toe klaer/
 Ghen Olye werdt my gheschoncken/
 Van Christus in mijn wonden daer
 Men strydet daer oock al om prijs
 Met Gheestelijcke wapens
 In dat Hemelsche Paradijs.
 12 Gheen ghewelt en is daer inne/
 Noch eenighe heerschapp
 Al die Christum beminnen
 Sijn Coninghen van zonden by:
 Op die weyde werden sy daer gheluydt
 Christus is haren Herder:
 Dol ghenaden en waerheydt.
 13 Dit is de stadt des Heeren/
 Die Bruydt en Coningin/
 Bliuende met witte kleeren.
 Klaerder dan de Sonneschijn/
 Van Christo is sy toe-bereydt
 Met Gheestelijcke deuchden/

Waren Coningh se verbeft.

14 Doen buychde ick mijn knyen

En sprack: O Schepper mijn/

Bloube ick t'allen tpen/

Die my ghenadigh wilt zijn.

Die my upt Egypten hebt gheleydt/

Met den verlozen Sone

Dat eeuwigh leuen tofsept.

15 Als ick u had ghebonden

O Koningh van Israell/

Ick dacht ick moet vermonden

Blouf/van Zerubabel:

Legghen de byanden hief ick op mijn stem

Om die mueren op te bouwen

Al van Ierusalem.

16 Die byanden waren vele

Om upt te roepen my/

Twee Legghers tot dier steds/

't Een was de Hoer van Babel by/

Dat ander was (ick denck) dat beest

Dat Ioannes sagh spreken/

Van der Werden onbezest.

17 Eenen windt had hem verheben/

Van Babel uptghegaen.

Eenen stroom die quam ghedreben

Om my te nemen ghebaen.

't Beest quam gheweldigh voort/en schoot

Op my byerighe Pylen/

Om my te byenghen totter doot.

18 Als He

Dan achte

Maer o h

Met Dab

De hapyen

Maet een e

Want ick

19 B moe

Ghenadig

Want sy g

Mijn tnt

Dat ghy n

Om berbe

Dan dit be

20 Hum

Met Abz

En my be

Met die

Die in M

Lieber me

Dan te la

21 Een M

Ter wer

Om Chri

Ben ick v

Een byer

Als een P

Gaen dol

22 Mae

18 Als Heebwen sp my omginghen/
 Van achter en booz seer staet/
 Maer o Heer ghy helpt my springhen
 Met Dabid ober de muer.
 De haren mijns hoofts had ghy getelt
 Niet een en konden sp krencken
 Want ick stondt in u ghewelt.
 19 W moet ick Vader lobben:
 Ghehadighe Heere soet/
 Want sy ginghen noch versoben
 Mijn tijdelijcke goet/
 Dat ghy my Heere weerdigh acht
 Om vervolginghe te lijden
 Van dit verkeert gheslacht.
 20 Ju moet ick dan gaen dolen
 Met Abzaham op dat belt/
 En my berghen in hoten/
 Met die Joden een zijn ghetelt
 Die in Machabeen waren verstaet
 Lieber met haer te sterben
 Dan te laten mijns Vaders raet.
 21 Een Vlinder moet ick wesen/
 Ter wereldt een gaespel/
 Om Christus Heer gheprezen
 Ben ick verwesen te zyn rebel.
 Een vreemdelingh ben ick nu bekant
 Als een Pelgrim soo wy lesen/
 Gaen dolen achter landt.
 22 Maer O Heere verheben

Ick bid u/ helpt my ras
 Sendt my d' Enghel beneben/
 Soo ghy dedet Tobias:
 Of ick noch viel in der vanden handt/
 Dat ick u mach belijden/
 O mijn Heer en Coningh bailiant.
 23 Wilt vast op my betrouwen/
 Ick verlaet u nimmermeer/
 Op mijnen wegh sal ick u houwen
 Soo ghy blijft by mijnder Leer:
 Ick sal by u zyn in water en vper/
 Wilt niet meer tot Babel keeren/
 Maer seght die werelt/ Adieu hier.
 24 Adieu ghy boose werelt blent/
 Adieu mijn vzienden al/
 Adieu die my niet meer en kent/
 Adieu om Christus we ghen smal.
 Adieu den tydelijcken schat.
 Adieu ick moet gaen wandelen
 Na de nieuwe Hemelsche Stadt,

Na de wijse:

154

Help Godt my mach ghelingen.

Is ghemaect (nae 't ghetuyghenisse der Gude)
 dooz Dierick Philipsz. (wesende een Leeraer en
 Gudeste der Gemeente Jesu Christi) teghen
 de doolunghe van Adam Pastoor.

Ghy

Byboeghsel.

13

Ghy Chyristen Broeders te samen
Wilt aenhoozen een Liedeken recht/
Dol hoogh-pyfelijcke namen

Van den Sone Gods ghesecht/
Aenschout de Schryft al na den gheest/
Dat ghy recht meucht bekennen
Dat hy van't begin is gheweest.

2 In den eersten wilt aenmercken
Hoe Chyristus is dat Godtlycke Woordt/
Daer dooz zijn Vader gingh wercken
In den begin/soo wy hebben gheloozt/
Als Godt Hemel ende aerde fondeerde reyn/
Soo was dit Woordt by hem verheben/
Een met den Vader ghemeyn.

3 Wy bekennen na Schryfts belijden/
Elck een met ooren hoozt/
Hy was van eeuwighe tyden/
Wie kan vertellen zijn gheboort?
Hy is Gods eben-beeldt alleyn/
Dat schynsel zijnder heerlijckheyt/
Een spieghel zijns Wesens reyn.

4 Wt den mondt des Alderhooghsten verheben
Is dat Woordt van eeuwigheyt/
Ende dat Woordt was Godt beneben/
En Godt was dat Woordt/soo Joannis seyd/
Hy is alleen de wijsheyt Godes groot/
Ghebozen van den Vader/

Om ons te verlossen van der doot.

5 Als de mensch Gods ghebodt had ghebroocken

Wooz

154

1.

Gude)
raer en
teghen

Ghy

Dooz des listighen Dupbels raet/
 Soo heeft Godt tot hem ghespzooken
 Ende hem beloofst een zaet/
 Dat ons soude verlossen van 'sbyandts nijt/
 En breecken zijn hooft aen stucken/
 Hierom zijn wy verblijdt.
 6 Dit zaet vol alder eeren
 Werdt Godes Zuydt hier toe ghesepdt/
 Van't begin te genereren
 Dooz de beloften/hoozt dit beschept/
 Van geslacht tot geslacht/so Mattheus verklaert
 Na der beloften in figueren
 Is de Soon gheopenbaert.
 7 Dit zaet wilt recht aenschouwen/
 Met den gheloobe/na den Gheest byp/
 Als eenen waren Isac vol trouwen
 Nochtans booz Abzaham was byp/
 By is de wijse Salomon pertinent
 Van den rechten Dabid ghekomen/
 Na der beloften bekennt.
 8 By wordt soek Dabid gheheeten/
 Als een Wortel en rechte Stam/
 Dabid noemde hem een Heer vermeten
 Ter by op aerden quam/
 Alle Koninghen waren van hem een figuer/
 Dat by eeuwiglyck soude regeeren
 Met zijnen Scepter puer.
 9 Dese Goede was in Spon gheseten
 Als een plantinghe des Heeren wel /

Hoor
 De g
 By
 Een
 Als
 Io
 Die
 Die
 Na
 De
 Om
 Zij
 II
 Dat
 Als
 On
 Zp
 Cel
 Or
 12
 Da
 De
 Na
 De
 Al
 13
 He
 Zi

Hooch/edel/ boven alle Propheeten/
 De gherechte Emanuel/
 Hy is dat Woordt der gherechtigheydt/
 Eenen rechten Dorst des bzedens/
 Als Esaias heeft gheseyt.

10 Dese Soon vol alder eeren/
 Die in Godtlycke ghedaente was/
 Die giugh hem selven vernieeren
 Na des Vaders wille te pas/
 De ghedaente eens knechts nam hy aen/
 Om ons een exempel te wesen/
 Zijn voetstappen na te gaen.

11 Een repne Maeght ghepzesen/
 Van Godt versien en hoogh gheacht/
 Als zy consenteerde in desen/
 Ontsiugh zy door des Gheests kracht/
 Zy ghelooft de Gods Woordt/ ende ons is
 Een kindt upt haer ghebozen/
 Ons tot een Soon ghegheben ghewis.

12 Dese Soon hooch van waerden/
 Van den Hemel/Hemels soomen bevindt/
 De ander Adam op aerden/
 Nochtans was hy niet aerdtich ghesint/
 Al vander aerden en was hy niet:
 Dat Woordt is vleesch gheworden/
 Als ons Johannes bediet.

13 Als hy hem op de wereldt verklaerde/
 Heeft hy ghetoont zijn Godtlycke macht/
 Zijn Vader hem openbaerde

16

Bydoeghsel.

Als zijn beminden Sone gheacht/
Dit is het Broodt van den Hemel ghedaelt/
Zijn vleysch is ons een spijsse/
Onse schult heeft hy betaelt.

14 Al dat hy van zijnen Vader hoorde/
En wat hy te vozen hadde ghesien/
Dat selde hy booz antwoorde/
Noyt sulck wonder en sachmen gheschien/
Daer en had noyt mensch Godt aenschout/
Dan de eenighe Soon des Vaders/
Wel hem/die op hem betrouwt.

15 De dooden gaf hy dat leven/
En de blinden haer ghesicht/
De sonde mocht hy vergheben/
Dees wercken vielen hem licht/
Hy is de poort ende rechte baen/
Niemandt en komt tot den Vader/
Hy en moet dooz den Soon in gaen.

16 Dese Soon die mach ons leeren/
Want hy selfs de waerheyt is vlyen/
Zijn schaepkens gaet in formeeren/
Dooz zijnen Gheest een vertrooster alleyn:
Wilt draghen zijnen last/ soo hy ons ghebiet/
Hy is een fonteyne des levens/
Zijn gratie gheeft hy om niet.

17 Onse sonden heeft hy ghedraghen/
Veel smerten met grooter noodt/
Al van't begin der daghen
Is dat Lammeken ghedoodt:

Dooz

18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

Wpboeghsel.

17

Wooz ons obertredingh heeft hp ghebeen
Doen wy Gods vanden waren/
Stelde hp zynen Vader te vreen.

18 Dit s onse Saligmaker waerachtigh/
Een Rechte arm van zynen Vaer/
In hem soo woont Ihsachtigh
De volle Godthepdt, eenpaer/
Johannis noemt hem waerachtigh Godt/
Daer toe dat eeuwigh leben/
Dit is de sommighe een spot.

19 Laet ons den Vader dooz Chystum bidden/
Eude vergaderen in zynen naem/
Soo is hp by ons in t midden/
Die hem inden Gheest aenroepen bequaem/
Tot prijs zyns Vaders altydt boozwaer:
Soo hem Thomas heeft beleden
Bekennen wy Chystum klaer.

20 Desen Sone vol van ghenaden/
Was zynen Discipulen de macht/
Zy deden veel wonderdaden/
Dooz zynen naem gheacht:
Hp bebalse te doopen in zynen naem/
Alle die hier aen ghelooben/
Die zijnder oock toe bequaem.

21 Al datter meer staet beschreuen
Van desen Soone excellent/
Bekennen wy al/beneuen
Dat oudt ende nieuwe Testamente
Hp is Godt ober al in eeuwighheyt/
B

In t

In't neghenste tot den Romeynen
Heeft het Paulus upt-gheleydt,

22 Ten heeft my niet verdooten/

Al om te dichten dit Liedt/

Om mijn rechte Mede-ghenooten/

Soo is het upt liefden gheschiedt:

Neemt ten besten mijn kint ghesangh/

Soumen 't al van Christo verhalen/

Mijn Liedt viel veel te langh.

En Neuta stichtelijck Liedeken.

Op de wijze: Paebus is langh over de zee.

Da het leven hier na te beerven/
Moet men den tijdt hier wel besteden/ 155

En om in den Heer te sterben/

Wacht u booz omutte reden.

Schaemt u zeden die niet en betaemt/

Op dat ghy niet werdt gheblaemt/

Denckt naer w.en ghy sijt ghenaeemt.

2 Hebt ghy den naem solider die daet/

Wat salt u doch moghen ghelden/

Als ghy booz den rechter staet?

Weyghen ghedachten sullen u melden/

Als het verghelden sal gheschien/

Hy heeft ooghen diet al doozsien.

Wilt in tijds de sonden bhien.

3 Want de sonden schepden u

Byboeghsel.

19

En u Godt al van malkand ren/
Daer moet zijn een leven nieuw/
Ghy moet u al heel verand ren/
En malkanderen hebben lief/
Ghy moet wesen eenen briez/
Die elck leest tot zijn gherief.
4 Dat daer in gheschreven moet zijn
Dat zijn veele goede wercken/
Laet u licht soo lichten sijn/
Dat het de lieden konnen mercken/
Dat wy Clercken sijn van Godt/
't Sal ons dienen booz 'thoochste lot/
Al achtmen ons hier booz soet.
5 Ist dat ghy te onrecht ijdt/
Neemt u Conscientie onschuldigh tot trooster/
Denckt ! het is nu mijnen tijdt
Dat men my achte ghelijck de smoodtste
Maectt gheen propooste tot schelden weere/
Verbljdt u om dies wille seer/
Denckt/ dit leet mijn meester en Heer
6 Om den sangher niet te berdzieren/
Dit segh ick/noth in het schepden:
Mont ghy wat deuchts daer upt ghenieten/
Schickt u daer na sonder berbeyden/
't Sal u maecten een rustigh ghemoet/
Ist dat ghy na Godts wille doet/
Ghy sult hoozen/komt zeer soet.

W H

W H

Wijse. Wel hem die in Godts vreesse staet.

Benedide vrede seer verblijdt
 Menschick Godts volck nu ter tijdt/
 Als nu tot deser stede

156

Veel cracht des Gheestes mede/
 2 Met alle die gheromen sijn
 Tot die ghemeenschap der Heplighen sijn/
 Ghedoopt tot een lichame/
 Berandert seer bequame/

3 Van't oude leven upt ghetreen
 Te wandelen met Christo heen/
 Als nieuwe creaturen

Soo langh ons daghen dueren.
 4 Wilt neersigh letten op het woorde
 Van desen propheet met accoort/
 Als op een licht ghepresen
 In duysternis gheresen.

5 Ist dat wy nu ontsteecken sijn
 Dooz't ware licht van Christo sijn/
 Dat moet nu aen ons blijcken/
 Of eenighsins ghelijcken.

6 De Arcke Godts/ hier wel op let/
 Sy was van goude onbesmet
 Oer bueren hout gheslaghen/
 Of wy dit beeldt al draghen.

7 Een Christelycke wandel goet

Men repn aen ons bespeuren, moet
Om soo in liefde' en vrede
Te houden eenighede.

8 O ghy ghedoopte na Christus raedt
Ist dat het soo met ons niet staet
Recht na den gheest/ wilt weten/
Christum wy niet en eten.

9 Laet ons eens recht bedencken wijs
Hoe Christus lichaem ghebroocken is
Met beel Marteliscap
Om ons te brenghen graccp.

10 Dus most hy lijden in veel smert/
Eer dat hy ons een spijse werdt
Van hem alsoo ghelecken/

Doen hy het broodt gingh breecken
11 Hy nam het broodt en sprack bequaem
Neemt ende eet/dits mijn lichaem/
Dat booz u werdt ghegheben/
Danckbaer wilt hem aenkleben.

12 Doen danckte hy sijn lieben Vaer/
Ja nam den kelck en gaffe haer/
En sprack: wilt daer upt dzincken/
Booz belen gae ick schincken

13 Mijn bloet als een nieu Testament
Booz u sonden/sijt dit bekent.
Hierom wilt niet vergheten
Mijn lijden in dit eten.

14 Het tepcken booz ooghen baet ons niet
Sonder het ware wesen siet.

Byboeghsel

Dienden wilt recht aenmercken/
 t Sijn gheestelycke wercken.

15 O Heer soo roepen wy u aen/
 Met uwen Gheest wilt ons bystaen.
 Weghen wilt ons leeren/
 En ons gheloof vermeerren.

16 Sterckt oock u dienaar/ liebe Heer/
 Om upt te byeyden u rechte leer/
 Tot lofen eer bequame
 Alleen van uwen name.

17 En onse herten in ootmoet
 Met Urdia doch open doet/
 En maect oock onse ooren
 Bequaem om wel te hoozen.

18 Op dat ons leven werdt gheleydt
 Woor u in rechte ghehoorsaemheyt/
 Soo moghen wy verlanghen
 Van u te sijn ontfanghen.

19 Daer ghy ons hebt beloest ydoon
 Te dienen aen u tafel schoon
 Met alle Hemelsche scharen/
 Daer wy soo gheeren waren.

20 Van sullen wy met soet aenschijn
 Van u ontfangen den nieuwen wijn/
 Niet meer stuckwijs als desen/
 Maer in een eeuwich wesen/

21 En singen dan in uwen troon
 Blyde lofsanghen alsoo schoon/
 Niet wederom te scheyden

Maet eeuwighlick bērmeyden.
 22 O Prince Vader ende Heer
 Wilt ons verlaten nimmermeer/
 Weest by ons na den Oheeste
 In dese Lober-feeste.

Stemme: schoone Wardenins.

187
Kranckheyt had bebanghen
 Lasarus van Bethania/
 Jesus nam zijn gaanghen
 Na't Casteel van Maria/
 Die met haer Suster Martha
 groot verlanggh hadden daer na.
 2 Martha gang verslegghen/
 Vol van tranen en droefheydt/
 Liep den Heere teghen/
 Den Geneser van haer leydt
 Had haer al te langgh ghebepdt/
 Wlaecht sy hem met treurigheyt.
 3 Ons broeder / o Heere /
 Die u so lief was en waerd /
 Hy en leeft niet meere /
 Ach! hy leydt al inde aerdt;
 Hadt ghy u wat eer beklaert
 Hier booz hadt ghy ons bewaert.
 4 Doch o Heer / ick weet wat

W iij

rehe

haer

't Ghene wat ghy van Godt bidt/
 Dat hy u dan gheeft dat/
 Soo wil ick verachten dit
 Of weer leven mocht u lide
 Dooz diens cracht die hooghe sit.
 5 Jesus die men moet prysen
 Sprack tot Martha: hoozt na mijn
 Broeder sal verrijfen/
 Maet u dit verlichtent sijn/
 Want ick wil u trooster zyn
 In u dreck en u ghepyn.
 6 Ick weet sprack Martha klare/
 't Sal met hem als met ons gaen/
 Als men allegare
 Moet verrijfen en op staen/
 Als den grooten dagh comt aen/
 Die niemandt hoorby mach gaen.
 7 Ick segh/ Martha/ ghewisse
 Dat ick ben/ weest niet verdooft/
 De verrijfenisse
 Dock dat leven/ wiet ghelooft/
 Die sal leven hoost dooz hoost/
 Al waert leven hem berooft.
 8 En wie leest 'tis waerheydt/
 Spreekt de heer/ met soet gheschat/
 Die en heeft gheen swaerheyt
 Wande doadt die kome sal/
 Want 'tghelooft bezytse al
 Dooz den eeuwighe missat.

9 Sa
 So
 Ja
 Die
 Dal
 Het
 10 Die
 En
 Me
 St
 Ja
 11 Nie
 Wil
 En
 Der
 Die
 12 Is
 Wil
 So
 Wa
 Da

9 Salich is die naeme/
 Soo ons de schyftuer ontbindt/
 Ja heplich bequame
 Die in d'eerst een deele bindt
 Van 't berijssen/ sal gheen noot
 Hebben van de tweede doot.
 10 Wilt nu al ontwaecten/
 Die daer slaepen inden doot
 En naet leven haecten/
 Meycht hem d'oozen die u noot
 Met het graf der sonden smoot.
 Ja wat is dees liefde groot:
 11 't Licht is op gesteecken/
 Liebe menschen/ oer al/
 Wilt terstondt opbrecken/
 En beweent der sonden vat/
 Dees Fonteyne is soo soet
 Die ons supber wasschen doet.
 12 Om Godts Soon te eeren
 Is 't miraekel uptgebeyt/
 Wilt zijn lof vermeeren/
 Soeckt in hem u saligheyt/
 Want sy in gheen ander leydt.
 Danckt hem inder eeuwigheyt.

Iohan, 11, 1. Tot lof des Heeren.

Voor al seks.

Stem: Lestmael reed ick ter jacht,

158

De enen moeghen bzoegh
 Als het begon te lichten/
 Het pepnsen soo veel moegh
 Dat ick begon te dichten
 Bpsonder aen de jeucht dit liedt/
 Waerom sy soo weynigh bliet
 Van de werelt vol verdriet.

2 O liebe jonghe jeught
 Versint het wel te deghe
 Het schijnt booz u wel bzeucht/
 Maer ghy gaet sware weghe.
 Ick bid u gaet doch soo niet boozt
 Recht aen teghen Godes woozdt/
 In u sonden niet smoozt.

3 Christus toont ons ghereeds
 Twee weghe onghelijcken/
 D'een smal en d'ander bzeet/
 Den bzeeden moet men wijcken/
 Want sy geeft ons een bitter loon
 Booz al onse diensten schoon/
 Die wy deden ydoon.

4 O Werdet vol onkrup!
 Wie soud' hem aen u houwen?
 Hy komt bedzoghen upt/

Die

Die op u set betrouwen;

'Tis maer vooz eenen schoonen schijn
 Men te sien / maer vol seijn
 Sult ghy bebonden zyn.

5 Hierom ghy aerden Clomp

Laet u doch niet verlegen

Doet ghy 'tis al te plomp /

Hier na sal hy u papen

Met kuerffinghe der tanden sel

In een bzant / die dueren sel

Met eubwighepts ghequel.

6 Wy zyn maer hop of gras /

Konden wy 't slechts versuimen /

Dat ons soo snel en ras

Die doodt hier comt bespringhen /

Wy souden ons wel wachten bet

Van die werelddt / want sy set

Beel stricken tot belet.

7 O Werelt ! die u dient

Hem naecht een swaer ellende /

Quaet loon krijght uwen bziendt

Och die u nopt en keuden !

Mijn vleys wil ick nu crupsen saen /

Want ick sie ten mach niet gaen

Te slepen achter aen.

8 Adieu werelddt verblint /

ICK wil u baren laten;

Diend' ick pertinent /

Maer nu wil ick u haten.

Alle mijn nettigheyt met vlijt
 Wil ick laten tot u spijt/
 Want 'tis toch niet een mijt.
 9 Ick voel ick heb ghedwaelt/
 Heere/van uwe paden
 Mijn gangh die heeft ghesaelt/
 Och neemt my in ghenade.
 Laet my u vrychten smaecten goet
 Van uws gheests Fonteyne soet/
 Heere/soo krijghe ick moet.
 10 Helpt my boozt en boozt
 Op dat ick niet beswijcke/
 Sterckt my met uwen woozdt/
 En neemt van mijn/ gheen wijcke/
 Want ick geeren noch berder waer/
 Daer de straten blincken klaer
 Op u Hemelsche schaer.
 11 O soets melody!
 Wanneer sal ick u smaecten/
 Haelt my terstont tot dy/
 Ick wilt hier al versaecken/
 Ende keeren hier mijn sin/
 Om dan gaen ten Hemel in
 Niet beter ick en bin.
 12 Och waer ick in de vzeucht/
 Ick soud' niet weder keeren/
 Want daer is soet geneucht
 En hier is groot verseeren
 Die werelt wil beletter zijn

Spboegsel.

29

Maer ick moeter tegen strijn/
Heere Godt helpc mijn.
13 Prince Vader pdoou
Laet het ons doch erlanghen/
Dat wy van u de kroon
Wt genade ontfanghen;
En dan singhen dat nieuwe liedt/
Op den bergh Sion siet/
Daer Esdras van bediet.
14 Heemt toch in danck dit liedt/
Oyp jonghe jeucht te saemen/
Hier by een bodt nae biedt
Vraecht rechte Christen naemen.
Als wy ter rechter syden staen/
Dan worden genomen aen
Om inde vreucht te gaen.
15 Schepden moet ick van hier/
Maer daer sal't eeuwich dueren/
En in dat helsche vier/
Of daer men vreucht tabueren
Altydt verstecken sijn van Godt
Oft t'ontfanghen 'tbeste lot.
Siet toe/ dat is het slot.

Voor al selfs.

Wijse: Al gaet de Son nu hoogher, Ofte:
Reyn maeghden met eeren.

159

I Danck

Maer

Byboeghsel

30

Danck wilt tot Godt op heben
Met herten verblijdt/
Dooz dat hy ons gaet geben

Dese vijen tijdt/
niet om des vleys behaech/
maer sijn eer te verblijden.

O/ dat wy alle daech
Ons vlijdt hier toe aen leyden.

2 Wy hebben nu die daghen/
Daer de schrift van sendt/
Om met vlijt te bejaghen

Onse saligheyt:
Dus Ider sie wel toe

Dat hy dees gulden vlijheyt
In 's vleys lust niet verdoe/
maer alleen tot 's geest vlijheyt.

3 Laet 's werelts vlijtschap varen
Met al haer getop/
Want al die met haer varen

Sy vergaen als hoo/
Dus lieve Jonghe Meucht

Wilt een reys overlegghen/
Of ghy dooz treck u re vrecht/
Dees wel adieu meucht segghen.

4 Wel aen wilt dan bewijzen
Dat ghy Christen bent/
Het werck dat moet u wijzen

Dan begin tot endt:
Dus wilt als Licht en claer/

A

31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50

In dese werelt / blincken
 En doet niet als die daer
 Over twee hoen hincken.
 5 Of wy dan sotten heten
 Van die sotten sijn /
 Al moetmen smaet op eten
 Denckt dat is geen pijn /
 Want t' wit daer ick nae schiet /
 Dooz het gheloobe brandich /
 Heent wech al mijn verdriet /
 Al moet het heten schallich.
 6 Ick gae my Heer na treden /
 Die soo veel verdriet /
 Hi'r booz my heeft gheleden /
 Ja sijn troon verliet.
 Ick wil met groot vermaeck
 Tot Babel nu gaen schepen /
 Dat ick in bzeucht gheraech /
 Als Babels dienaers schreken.
 7 Waer wy rijden of varen
 Hout dit in den sin /
 Wilt gcestes bzuichten varen /
 Deen wat meer of min /
 Elck neem sijn roeping waer /
 Wat hy heeft aengenomen /
 Dat wy met bzeucht hier gaen
 Dooz onse rechter roemen.
 8 Dat wy dan mogen hoozen /
 t'Woordt seer blijdelijck /

Comt hier mijne uytvercooren
 In mijns Vaders Rijck/
 Ontfangt nu salich loon/
 Bereydt van eeuwicheden/
 Set op u hooft een croon/
 En leeft by my in vreden.
 9 Maer eeuwich wee seer schadich
 Sal toekomen haer/
 Die mijnen tijt genadich
 Niet en namen waer:
 Dus gaet nu wech van mijn
 Al des dupbels gesellen/
 Gheboelt der sielen pijn
 En altydt duerigh quellen.
 10 Dus wilt wel onderscheyden
 En siet toch eens aen/
 Een lieffelyck bermeyden/
 En dat hardt afflaen.
 Ghyinden laet altydt
 Dit blijven in gedachten/
 En soeckt met ganschcr blijdt
 Godts rijcke te betrachten.

I.I. Voor al selfs,

† A R A S.

Op den Palm-Sondagh.

Stemme: Psalm 68.

160

Staet op Heer toont u onverfaeght.

Mijn Gheest voel ick my d'inghen sterck
 Om singhen van een heughlyck werck;
 Was dat een Opper-Konigh/
 En Heer der Heeren/sijn Antree/
 Sachtmoedigh/doch seer heerlijck/dec
 In Jerusalems wooningh.
 Waerom Zach'rias de Propheet
 De Docht' ren Zions' ruichen heet/
 En noot tot blyd wylijcken/
 Om dat haer Konigh komt tot haer
 Sittend' op 't Beulen van 't lastbaer
 Diertien seer armelijcken.

Dees Siender/laugh hoorheen ghebeest/
 Wist dit/ghedreben door Gods Gheest/
 Soo dupdlijck upt te sprecken.
 Verblydt u dan ghy Christen schaer/
 Nu de gheschieder daedt soo klaer
 En waerlijck is gheblecken.
 Doen Jesus tot Bethp'aghe quam/
 En na d' Olijfbergh sijn wegh nam/
 Sandt hy twee Jongh'ren helen/
 En sprack: In 't Vleck/hier oer/gaet/

I selfs.

D' Cex

Byboeghsel.

d' Ees'lin die daer gebonden staet
 Breyght hier en 't Weul met eenen.
 Draeght yemandt waerom ghy s' ontbindt/
 Dien seght tot antwoordt wel besint:
 De Heer heeft dees van noode.
 Terstondt hy 't volghen laten sat.
 Sy bonden 't soa. En deden 't al/
 Alsoo haer was gheboden.
 En brachten d' Ezelinne mede.
 Met 't Weul/daer noyt een Mensch op reed/
 Waer op s' haer kleed'ren leyden/
 En Christusum setten boven op:
 Beel volcks zijnd' op d' Olijfberghs top.
 Op d' wegh haer kleed'ren spreiden:
 Aud're Palm-tacken hieuwen of
 Van 't groen geboomt/en stropden 't d'of
 Langhs heien op den weghe.
 De schare Wolcker die boozgingh/
 En die nabolghd'/en hem ombingh/
 Oock die hem liepen teghen/
 Riepen alt'amen seet verblijdt:
 Hosanna/o ghebenedijt
 Zijt ghy/o Davids Soone!
 O! Coningh Zions hoogh-beroemt;
 Die inden naem des Heeren komt.
 Hosann' in d' hooghste Chzoonen.
 Met sulck een statie noyt ghehoort
 Quam Christus tot aen Salems Doozt
 Van d' Olijfbergh afrijden,

Maer dooz de Stadt wierdt heel beroert/
 Draghend' om wien men soo rumoert?
 't Volck antwoordt met verblijden:

Dit is Jesus de Nazareen

Gen groot Propheet upt Galileen.

d' Heer gingh voort in Godts Tempel/
 En dreef de Verkoopers van daer/
 Met de Koopers en wisselaer

Met de Koopers en wisselaer

Met 's Weed-hups Heyl' ghe drempel.

De blind' en Lammen hy ghenas.

Maer dooz 't Priester-rot toornigh was/
 (Als sy dees wond'ren saghen/
 En 't roepen der kind'ren veel meer:

Hosanna/Davids Soon sy eer)

Soo toondens' haer mishaghen/
 En sepden tot hem/Hoort ghy wel

Al dit gheroep/en breemde spel?

Hy sprack de Heer der Heeren:

En laest ghy noyt? Der kind'ren mond't

En Suygh'linghen u lof doet kont.

Doen gingh hy van daer keeren. &c.

Maer hebt ghy de verbulde daedts

Maer van in Zacharias staet

En Davids Psalm gheschreven:

Bericiert aen d' Hoornen van 't Altaer

Dees feest met Meyen/ gantsch vruchtbaer

Van een Godtsaligh leven.

Helyp/ Heer! het wel ghelucken laet

Wheef dat wy Christ'nen in ons staet

Wheef dat wy Christ'nen in ons staet

Wheef dat wy Christ'nen in ons staet

Wheef dat wy Christ'nen in ons staet

Wheef dat wy Christ'nen in ons staet

Wheef dat wy Christ'nen in ons staet

Maer

C ij

Christi

Christus ons hoost ghelycken
In sachtmoedighe nedrigheydt.

Op dat d' ingaugh ons werd' bereydt.

In Salems Hemelsch Rijke,

Amen.

I. F. Sleutel.

Op Paesch, Van 't lyden Christi. 161

Stemme: **O** hepligh/ saligh Zetlehem.

U Ersteende Menschen die verstrickt
Leght aen u eygen wil gebonden/
Die 't Godlyck licht in d' oogen blickt.
En nood' tot af-standt bande zonden.

Wilt ghy dooz 't dreygen noch 't vermaen
Des Heeren/ u niet laten trecken?

Soo heft u ooghen op/ siet aen/
Laet u tot me-lyden verwecken.

Wenschouwt het smertigh lyden/ 't welck
Godts lieffte Kindt om u most smaecten.
Die alleen dronck dien bitteren Melck
Des doodts/ om u saligh te maecten.

Ach! doen den Dorst der Heerlijckheyt/
Dit groot onwedder sacht opdynghen/
Dat hem sijn Dader had bereydt/

Quamt sijn ziele soo sterck bespylghen.

Dat hem het sweedt/ als drupp len bloedt
Van sijn aenschijn droop op der Aerden/
En ebenwel bleef sijn ghemoedt

Wil:

Willigh bereydt / dien Kelck t' aenbaerden,
 Ghelijck een Lam dat stemmeloos
 Dooz sijnen Scheerder heen gheleydt wordt /
 Dat alle hulp en troost verloos /
 En tot een Soen-offer bereydt wordt.

Soo wierdt de Sone Gods betra'en /
 Ghevanghen / en wel strengly gebonden /
 Versaect / en alle smaedt ghedaen /
 Die sy (dooz haet) bedencken konden.

Sijn hepligh Lichaem (als gheroost)
 Met diepe stramen wierdt dooz-slaghen /
 En sijn ghebenedijde hoost
 Een Doozne kroon ten loon most dzaghen.
 Aldus ellendigh toeghestelt /

Bachten hem die godloose knechten
 Bupten Jerusalem in 't Weldt /
 Om hem aen 't strupce op te rechten.

Daer wierdt den Heer / die 't alles schiep /
 Dooz-nagelt aen handen en voeten /
 Dat hem sijn roode bloedt ontliep /
 Om onse schuldt dooz Godt te boeten.

En hoewel hy hun niet onthiel
 Van 't gheen haer Salichmaecken konde /
 Noch trachten sy sijn reyne ziel /
 Met laster-reen ter doodt te wonden.

Daggu / hoe sijn bzeect hy Godts Huys /
 En bouwt het we'er op in drie daghen /
 Is hy Godts Soon / hy dael van 't kruys /
 Soo sal sijn Leerungh ons behaghen.

Dees troost gaven de Pharizeen
 Hem in het uytterst van sijn leven/
 En noch heeft hy booz haer ghebe'en/
 Ach! Vader wilt het hun vergheben.

Bedenckt die pijnne overgroot/
 Aen plompe nagels soo te hanghen/
 Ten lesten noch den wreeden doot
 Booz al sijn weldaden t' ontfanghen.

Ach! weenen noch u doghen niet?
 Barst noch u Hert niet dooz medooghien?
 Daer selfs de Son booz dit verdriet/
 Haer licht de Wereldt heeft ontoghen.

Schoon als een Wurm van elck betre'en/
 Een spot en verachtigh der Aieden/
 Heeft hy sijn lijden upt-ghele'en/
 Tot was volbracht t' gheen most gheschieden.

In 't-midden van sijn grootste smart
 (Hoe seer sp hem oock tormenteerden/
 Brande soo sijn verliefde Hart
 Dat al des Bupbels macht verteerde.

Soo dat nu elck een 't Hepligh kooz/
 Betreden mach/ en Offer pleghen/
 Soo hy Godts stemme gheest gehooz/
 En blijft gheduerigh op sijn weghen.

Ghy dier ghekochte Chzisten schaer/
 Laet u dit dooz u Ziele snijden/
 Het kruys/ de smart en 't doodts-ghebær/
 Dat Chzistus om u moste lijden.

En volght soo sijn voetstappen na/

Ghelijck als hy u eerst beminde/
 Soo sult ghy dan / door zijn ghenade/
 d' Eeuwige rust der Zielen vinden.

Denckt op 't Endt.

Vande Doop.

162

Ma de wijze: Al die in Syon zijt,

Dies wil datter twist
 Al omme is gheresen/
 En Antechrist

Welck geern soude verleen/
 Soo docht ons goet betoesen/
 Hoe dat wy niet en lesen/
 Dat doopsel reen/

Toeromt de kinders cleen:
 Maer dees alleen

Die ghelooven Gods raet/
 Ghelijck als men dat wiste//wel/
 Den Ioannes Baptiste//snel/
 Hy doopte/verstaet/

Die bekenden haer misdaet.

Christus heeft (soo ick las)
 Den doop selve ontfanghen/
 Als hy out was

Ontrent de dertich Jaer.

Wy moeten hem aenhanghen/

¶ iij

¶ iij

Ende hem oock naganghen/
 Hoort doch hier naer/
 Wat hy seyd met woorden waer/
 Alsoo behoort ons (claer)
 Te verbullen gherechticheyt/
 De kinderkens jonck/ oock mede kleen/
 Weten van gherechticheide gheen
 Die ghelooft met beschept
 Maer doen soo Christus seyt.
 Iesus Christus beval
 Dat selve zijn dienaren/
 Dats oer al
 De werelt fouden gaen/
 d'Euangelium verclaren
 Doopende alle scharen/
 Dier ghelooften aen
 Souden den doop ontfaen
 s' hebben gedaen
 Die geloofden (men leest niet van meer)
 Die bekenden haer sonden al/
 Waren bevonden vant ghetal/
 Kinderen teer
 Weten van doop noch leer.
 Petrus die sprack
 Gods woordt tot den Joden/
 Haer hert ontstack
 Alff' hoorden sijn sermoen/
 Merckende Gods gheboden/
 Sijn sy tot hem geboden/

40.

Spoeghsel.

Ende hem oock naganghen/
Hooft doch hier naer/
Wat hy seyd met woorden waer/
Alsoo behoort ons (claer)
Te verbullen gherechticheyt/
De kinderkens jonck/ oock mede kleen/
Weten van gherechticheide gheen
Die ghelooft met bescheyt
Maer doen soo Christus seyt.
Jesus Christus beval
Dat selve zijn dienaren/
Dats over al
De werelt fouden gaen/
d'Euangelium verclaren
Doopende alle scharen/
Dier ghelooften aen
Souden den doop ontfaen
s' hebben gedaen
Die geloofden (men leest niet van meer)
Die bekenden haer sonden al/
Waren bebonden van ghetal/
Kinderen teer
Weten van doop noch leer.
Petrus die sprack
Gods woordt tot den Roden/
Haer hert ontstack
Alst' hoorde sijn sermoen/
Merckende Gods gheboden/
Sijn se tot hem geboden/

Seg

Spboeghsel.

42.

Segghend' op dat sapsden
Wat sullen wy best doen?
Om ons siel behoen.
Petrus die gaf haer raet:
Wilt u lieden bekeeren saen/
Ghy sult den geest des Heeren ontsaen
Dooopen laet
Tot verghevinghe der misdæet.
De gheest des Heeren saet
Philippum tot den besneden/
Die upt Moosenlandt
Ghereyft quam seer dailiant/
Daer hy quam greden
Heeft hy hem saen beleden
Aen eenen cant
Albaer hy water vant/
Met goet verstandt/
Wat belettet noch mijn/
Dat ick niet mach wesen ghedoopt/
Philippus heeft desen ontknoopt/
Ghelooft van herten fijn/
Soo salt wel moghen zijn.
Als hy ghelooftde per fact
In Gods sone verheven/
En hem ontdeckt
Was des Schrifstuers bediet/
Philippus heeft hem ghegheven
Den doop soo staet gheschreven/
Maer anders niet

C b

En

En soudt hebben gheschiet
 Somen wel siet
 Doen hy vzaeghde / macht gheschiet:
 Waer op Philippus antwoorde snel
 Soo dat de besneden hoorde wel
 Dies hy 't selven tien
 Vinck zijn gheloof belien.
 Lucas schrijft bescheet
 Hoe Paulus hem bekeerde/
 Na Damasco hy reet
 En sach op 't selve pas
 Een gesichte (d'welck hy eerde)
 Een stemme die hem leerde
 Gaet doch seer ras
 Al tot Ananias
 Dats een Man die was
 In de stadt Damasco/
 Die sal u segghen wat ghy doet sult/
 Hy bekende als de broen zijn schuldt/
 Liet hem doopen so
 Na des Heeren ghebo.
 Cornelius een hoeft
 Der Italiaenscher scharen/
 Die heeft ghelooft/
 Dies Petrus moeste gaen/
 D'Euangelium hem herclaren
 Met die in zijn huys waren/
 Die alle saen/
 Gods gheest hebben ontsaen/

Hoo
 Petr
 Spz
 Dat
 Niel
 Haer
 D
 Die
 Ent
 Lieb
 Ter
 Ghel
 Ken
 Den
 s'ho
 Liet
 Ent
 Om
 Ghel
 Hier
 Al
 Dibe
 Soo
 Die
 Daen
 Wan
 Tot
 Die
 Gock

Hoozende 't bermaen/
 Petrus met soet gheschal/
 Spzack: wie mach t water keeren byp/
 Dat die heeft den geest des Heeren als wy/
 Niet ghedoopt zijn sal/
 Haer te doopen hy bebal.

De Stockmeester versaecht
 Die viel Paulus te boeten/
 En heeft ghebzaeyht/
 Liebe wat sullen wy
 Ter salighejdt doen moeten?
 Gheloofst (tot een versoeten)
 Aen Jesum byp
 Den Heer spzack Paulus bly/
 s' Hoorde Gods Woort: dus hy
 Niet hem doopen en al t ghesin/
 En hy verblijd' hem met al de zijne ras/
 Om dat hy nu ten sijne was
 Gheloobigh / tot haer ghewin/
 Hier begriyptmen gheen kinders in.

Aldus / al doopten sy
 Diversche hups gesinnen/
 Soo moghen wy
 Die kinders jon. k en secht
 Daer niet begriyven binnen/
 Want die Schrift wilt versinnen/
 Tot de gheen secht/
 Die daer hoozen oprecht/
 Oock Paulus uptlecht/

Dat

Dat die clappaerts ontreen
 G'heel hupsghesinnen verlepden grof/
 Nu wilt dit onderschepden / of
 Men kinders cleen
 Can verlepden? Ick segh neen.
 Soomen de kinders swack
 Can verlepden noch afkeeren/
 En Paulus sprack
 Datmen hupsg'hesinnen doet /
 Hoe wiltment dan nu meeren /
 Om daer mede te leeren /
 Dat in hupsgesin soet
 Een cleen kint wesen moet /
 Maer zijt dit vzoet /
 Die kinders doopen coen /
 Volghende haer vermaeden quaedt /
 Verlaten soo Godts goeden raedt /
 Te niet dien doelt
 dooz haer twijffelijck vermoen.
 Paulus met goet verstant /
 Komende tot Ephesen /
 Jonghers hy vandt
 die hy vzaeghde subijt:
 Hekt ghylieden by desen /
 den Hepligen Geest (g'hepzesen)
 Ontfaen? om u bebydt /
 Na dat ghy geloobigh zijt /
 s' hebben haer ghequijt /
 En spraecken generael /

W
 Da
 De
 Ma
 He
 die
 Te
 En
 O
 M
 N
 De
 W
 die
 M
 E
 M
 S
 del
 de
 dit
 M
 die
 du
 do
 Al
 de

Wy en wisten in 't eerste niet/
 Van den hepligen Geeste niet/
 Doen lietens andermaet
 Haer doopen na Schrifts verhael.

Wasset dan niet ghenoech
 Men Joannes doop bevonden:
 die sy en vzoegh.

Tot beteringhe roop/
 En van Godt was ghesonden/
 Om sijn woordt te verkonden/
 Maer met grooten hoop/
 Nemen beel van selfs de loop/
 Dus hare doop
 Wy vooz goet houden niet/
 die den doop recht verwerpen sal/
 Moet eerst sijn sonden sterben al/
 En onderhouden siet
 Al wat hem Godt ghebidt.

Paulus spreeckt wel hier af
 Seer klaer tot den Romeynen/
 den doop is als graf
 de sonden/zijt dit vzoet/
 dit is niet vanden kleynen/
 Maer den grooten onreynen/
 die soude doet/
 dus moet hy bewijsen boet/
 dooz 't geloof soet/
 Alsoo ten doope gaen.
 den doop (hoort desen reghel upt)

dat is een Zeghel oft Bessluyt/
 dien recht heeft ontfaen/
 heeft Christus aenghedaen.

Petrus onsen vriendt.

Maect vanden doop oock menich/
 Waer toe hy dient.

Ghebruycckt upt datter aenkleest/
 Tot verseeckerungh der consciency
 dient hy/ dus elck sentency.

Rechtsinnigh gheest/

Oft daer een kleyn kindt leeft/
 dat een consciency heeft.

Ghy sult wel neen verstaen/

Want de kinders (verstaet 'tbediet).

Weten van goet nochre quaet niet/

Soo Godt deed vermaen/

Al dooz Moysen seer saen.

Paulus selve verklaert.

dat hy des Heeren wille

Gheopenbaert

Hadde/volkomen sijn/

Vanden kinder-doop vol gheschille/

daer af soo swijght hy stille/

dus moetet tot gheen termijn

des Heeren wille zijn/

Maer hepligh schijn

Ist/en anders niet el.

Laet dit upt u memozen// niet/

Chronijcken en hystozlen//siet/

daer merckt ghy wel
dattet is menschen instel.

Paulus oock noch spreeckt

Tot die van den Galaten/

die u anders preeckt

dan wy (dit wel versint)

die is van Godt. verwoaten/

Verbloeckt/ wilt dit recht vaten/

Waerment eyndt ofc begint/

Men gheensins niet en bindt/

dats eenigh kindt

Doopten/ t welck ons vercloeckt/

Hoe soudent wy dit prijsen// dan/

Alsment ons niet bewijsen// kan?

Maer hoement soeckt/

Menschen leer is verbloekt.

Gh' en sult tot mijn Ghebodt

Niet toe doen/ ofc hermind'ren.

Sebeelt ons Godt/

Hoewel men anders siet/

Men gaet sijn woordt behinderen/

Men doopt nu klepne Kinderen/

Waer af hy niet

Gen letter en ghebiedt/

Ghelyck dit Liedt

Bewysst/al ist niet langh.

Nu denckt hoe Paulus seydt ghetuis/

Datter maereen doop recht en is/

Gozlof in danck

Aeeint dit simpel ghesalick.

Register der Liedekens.

46

dat is een Ze-
dien recht he-
weest Christ.
Derrus ont-
Maect de
Waer toe h
Ghebruick
Tot versee-
dient hy/ di
Rechtsinnig
Oft daer e
dat een co
Ghy sult
Want de
Weten de
Soo Ge
Al door
Paul
dat hy d
Gheop
Hadde/
Bander
daer af
dus mi
des h
Maer
Ist/er
Laet
Ghy

In de laetste uer.
Och mijn Hemelsche Vader,
Ghy Christen Broeders te samen,
Om het leven hier na te beerben,
Ghenade vrede soet.
Kranckheydt had bedanghen,
Op eenen Mozghen broegh.
Danck wilt tot Godt opheben,
Mijn Gheest voel ick my dvinghen sterck,
Versteende Menschen die verstrickt,
Om dies wil dat ter twist.

Tot HOORN,

Ghedrukt by Isaac Willem
Boeck-drucker op 't Nooydt in
Schryf-boeck / 1644.